

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ

Δ.Φ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ Α' ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΘΗΛΕΩΝ

ΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΙ

Α ΤΗΝ Β' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

*Τιμάται μετά τοῦ βιβλιοσ. καὶ φόρου δρ. 14.40
Δξία βιβλιοσήμου δρχ. 5.55. Φόρος Ἀναγκ. Δανείου δρχ. 0.60)
*Αριθμὸς ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως 13059
*Αριθμὸς ἀδείας κυκλοφορίας 702, 24 Ὁκτωβρίου 1924

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εκδοτης ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",

44 — ΕΝ ΘΑΔΩΙ ΣΤΑΔΙΟΥ — 44

1924

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ

Δ. Φ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ Α' ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΘΗΛΕΩΝ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΙ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΒ' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

— · · —

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

— · · · · —

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εκδοτης Ιωαννης Δ. Κολλαρος

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",

44 — ΕΝ ΘΔΩΙ ΣΤΑΔΙΟΥ — 44

1924

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συγγραφέως
καὶ τὴν σφραγῖδα τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς «Ἐστίας».

*Ἐν Ἀθήναις, Τυπογραφείον «Ἐστία» — 14686

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ

ΙΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΣΕΛΙΔΑ ΛΥΣ

Ἀντὶ πολλῶν ἀν, ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, χρημάτων ὑμᾶς 1
έλεσθαι νομίζω, εἰ φανερὸν γένοιτο τὸ μέλλον συνοίσειν τῇ
πόλει περὶ ὧν νυνὶ σκοπεῖτε. δτε τοίνυν τοῦθ' οὕτως ἔχει,
προσήκει προθύμως ἐθέλειν ἀκούειν τῶν βουλομένων συμβε-
λεύειν· οὐ γάρ μόνον, εἴ τι χρήσιμον ἐσκεμμένος ἥκει τις,
τοῦτ' ἀν ἀκούσαντες λάθοιτε, ἀλλὰ καὶ τῆς ὑμετέρας τύχης
ὑπολαμβάνω πολλὰ τῶν δεόντων ἐκ τοῦ παραχρῆμ' ἐνίοις ἀν
ἐπελθεῖν εἰπεῖν, ὥστ' ἐξ ἀπάντων ῥᾳδίαν τὴν τοῦ συμφέρον-
τος ὑμῖν αἵρεσιν γενέσθαι. δ μὲν οὖν παρὼν καιρός, ὡ ἄνδρες 2
Ἀθηναῖοι, μόνον οὐχὶ λέγει· φωνὴν ἀφιείς, δτι τῶν πραγμά-
των ὑμῖν ἔκείνων αὐτοῖς ἀντιληπτέον ἔστιν, εἴπερ ὑπὲρ σωτη-
ρίας αὐτῶν φροντίζετε· ἡμεῖς δ' οὐκ εἰδότε δητινά μοι δοκοῦμεν
ἔχει τρόπον πρὸς αὐτά.

Ἐστι δὴ τὰ γ' ἔμοι δοκεῦντα, φηφίσασθαι μὲν ἥδη τὴν
βοήθειαν καὶ παρασκευάσασθαι τὴν ταχίστην, δπως ἐνθένδε
βοηθήσοτε καὶ μὴ πάθητε ταῦτὸν δπερ καὶ πρότερον, πρε-
σείαν δὲ πέμπειν, ἥτις ταῦτ' ἔρει καὶ παρέσται τοῖς πρά-
γμασιν· ὡς ἔστι μάλιστα τοῦτο δέος, μὴ πανευργος ὧν καὶ δει- 3
νὸς ἄνθρωπος πράγμασι χρῆσθαι, τὰ μὲν εἰκαν, ἥντικ' ἀν
τύχη, τὰ δ' ἀπειλῶν (ἀξιόπιστος δ' ἀν εἰκότως φαίνοιτο), τὰ
δ' ἡμᾶς διαβάλλων καὶ τὴν ἀπουσίαν τὴν ἡμετέραν, τρέψηται
καὶ παρασπάσηται τι τῶν δλων πραγμάτων.

Οὐ μὴν ἀλλ' ἐπιεικῶς, ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦθ', δ δυσμα- 4
χώτατόν ἔστι τῶν Φιλίππου πραγμάτων, καὶ βέλτιστον ὑμῖν·
τὸ γάρ εἶναι πάντων ἔκείνον ἐν' ὅντα κύριον καὶ ῥητῶν καὶ

ἀπορρήτων, καὶ ἄμα στρατηγὸν καὶ δεσπότην καὶ ταμίαν, καὶ πανταχοῦ αὐτὸν παρεῖναι τῷ στρατεύματι, πρὸς μὲν τὸ τὰ τοῦ πολέμου ταχὺ καὶ κατὰ καιρὸν πράττεσθαι πολλῷ προέχει, πρὸς δὲ τὰς καταλλαγάς, ἃς ἂν ἔκεινος ποιήσαιτ' ἀσμενοῖς πρὸς Ὀλυμθίους, ἐναντίως ἔχει. δῆλον γάρ ἐστι τοῖς Ὀλυμθίοις, ὅτι νῦν οὐ περὶ δόξης οὐδὲ ὑπὲρ μέρους χώρας πολεμοῦσιν, ἀλλ᾽ ἀναστάσεως καὶ ἀνδραποδισμοῦ τῆς πατρίδος, καὶ ἵσασιν, ἢ τὸ Ἀμφιπολιτῶν ἐποίησε τοὺς παραδόντας αὐτῷ τὴν πόλιν καὶ Πυδναίων τοὺς ὑποδεξαμένους· καὶ δλως ἀπιστον, οἷμαι, ταῖς πολιτείαις ἡ τυραννίς, ἀλλως τε κἄν δμορον χώραν ἔχωσιν.

6 ~~Ταῦτ'~~ οὖν ἐγνωκότας ὑμᾶς, ὡς ἀνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τἄλλο, ἢ προσήκει, πάντ' ἐνθυμουμένους, φημὶ δεῖν ἐθελῆσαι καὶ παροξυνθῆναι καὶ τῷ πολέμῳ προσέχειν, εἰπερ ποτέ, καὶ νῦν, χρήματ' εἰσφέροντας προθύμως καὶ αὐτοὺς ἔξιόντας καὶ μηδὲν ἐλλείποντας. οὐδὲ γάρ λόγος οὐδὲ σκῆψις ἔθ' ὑμῖν τοῦ μὴ

7 τὰ δέοντα ποιεῖν ὑπολείπεται. νῦν γάρ, δὲ πάντες ἐθρύλουν τέως, Ὀλυμθίους ἐκπολεμῆσαι δεῖν Φιλίππῳ, γέγον' αὐτόματον, καὶ ταῦθ' ὡς ἂν ὑμῖν μάλιστα συμφέροι. εἰ μὲν γάρ ὑφ' ὑμῶν πεισθέντες ἀνείλοντο τὸν πόλεμον, σφαλεροὶ σύμμαχοι καὶ μέχρι του ταῦτ' ἀν ἐγνωκότες ἥσαν ἴσως· ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῶν πρὸς αὐτοὺς ἐγκλημάτων μισοῦσιν, βεβαίαν εἰκός τὴν ἔχθραν αὐτοὺς ὑπὲρ ὧν φοβοῦνται καὶ πεπόνθασιν ἔχειν.

8 ~~Οὐ~~ δεῖ δὴ τοιοῦτον, ὡς ἀνδρες Ἀθηναῖοι, παραπεπτωκότα καιρὸν ἀφεῖναι, οὐδὲ παθεῖν ταῦτόν, δπερ ἥδη πολλάκις πρότερον πεπόνθατε. εἰ γάρ, δθ' ἥκομεν Εὔδοεῦσι βεβοηθηκότες καὶ παρῆσαν Ἀμφιπολιτῶν Ιέραξ καὶ Στρατοκλῆς ἐπὶ τούτῃ τὸ βῆμα, κελεύοντες ἡμᾶς πλεῖν καὶ παραλαμβάνειν τὴν πόλιν, τὴν αὐτὴν παρειχόμεθ' ἡμεῖς ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν προθυμίαν, ἥνπερ ὑπὲρ τῆς Εὐδοέων σωτηρίας, εἰχετ' ἀν Ἀμφίπολιν τότε καὶ πάντων τῶν μετὰ ταῦτ' ἀν ἥτ' ἀπηλλαγμένοι

πραγμάτων, καὶ πάλιν, ἥνινα Πύδνα, Ποτείδαια, Μεθώνη, Πα- 9
γασαί, τάλλα, ἵνα μὴ καθ' ἐκαστα λέγων διατρίβω, πολιορκού-
μεν' ἀπηγγέλλετο, εἰ τότε τούτων ἐνὶ τῷ πρώτῳ προθύμως καὶ
ώς προσῆκεν ἐδογθήσαμεν αὐτοί, ῥάφοι καὶ πολὺ ταπεινοτέρῳ
νῦν ἀν ἔχρωμεθα τῷ Φιλίππῳ. νῦν δὲ τὸ μὲν παρὸν ἀεὶ προϊέμε-
νοι, τὰ δὲ μέλλοντ' αὐτόματ' οἰόμενοι σχήσειν καλῶς ηὔξησα-
μεν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Φίλιππον ἡμεῖς καὶ κατεστήσαμεν
τηλικοῦτον, ἥλικος οὐδείς πω βασιλεὺς γέγονε Μακεδονίας.
νυνὶ δὴ καιρὸς ἥκει τις, οὗτος δ τῶν Ὁλυνθίων, αὐτόματος τῇ
πόλει, ὃς οὐδενός ἐστιν ἐλάττων τῶν προτέρων ἔκείνων.

~~Χ~~ Καὶ ἔμοιγε δοκεῖ τις ἄν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δίκαιος λογι- 10
στὴς τῶν παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ὑπηργμένων καταστάς, καίπερ
οὐκ ἔχόντων ώς δεῖ πολλῶν, δικαιοσύνην ἀν ἔχειν αὐτοῖς
χάριν, εἰκότως τὸ μὲν γάρ πόλλ' ἀπολωλεκέναι κατὰ τὸν
πόλεμον τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἀν τις θείη δικαίως, τὸ δὲ
μήτε πάλαι τούτο πεπονθέναι, πεφρνέναι τέ τιν' ἡμῖν συμμα-
χίαν τούτων ἀντίρροπον, ἀν βουλώμεθα χρῆσθαι, τῆς παρ'
ἔκείνων εύνοίας εὐεργέτημ' ἀν ἔγωγε θείην. ἀλλ', οἷμα, 11
παρόμοιόν ἐστιν, ὅπερ καὶ περὶ τῆς τῶν χρημάτων κτήσεως·
ἀν μὲν γάρ, ὅσ' ἀν τις λάθη, καὶ σώσῃ, μεγάλην ἔχει τῇ
τύχῃ τὴν χάριν, ἀν δ' ἀναλώσας λάθη, συνανήλωσε καὶ τὸ
μεμνῆσθαι τὴν χάριν. καὶ περὶ τῶν πραγμάτων οὕτως οἱ μὴ
χρησάμενοι τοῖς καιροῖς ὀρθῶς οὐδέ εἰ συνέθη τι παρὰ τῶν
θεῶν χρηστόν, μνημογεύουσιν πρὸς γάρ τὸ τελευταῖον ἐκβάν
ἐκαστον τῶν προϋπαρξάντων κρίνεται.

~~Χ~~ Διὸ καὶ σφόδρα δεῖ τῶν λοιπῶν ἡμᾶς, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, 12
φροντίσαι, ἵνα ταῦτ' ἐπανορθωσάμενοι τὴν ἐπὶ τοῖς πεπρα-
γμένοις ἀδοξίαν ἀποτριψώμεθα. εἰ δὲ προησόμεθ', ὡς ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, καὶ τούτους τοὺς ἀνθρώπους, εἰτ' Ὁλυνθον ἔκει-
νος καταστρέψεται, φρασάτω τις ἔμοι, τὶ τὸ κωλῦον ἔτ' αὐτὸν
ἔσται βαδίζειν, δποι βούλεται.

- 13 Ἄρα λογίζεται τις ύμῶν, ω̄ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ θεωρεῖ τὸν τρόπον, δι' ὃν μέγας γέγονεν ἀσθενῆς ὡν τὸ κατ' ἀρχὰς Φίλιππος; τὸ πρῶτον Ἀμφίπολιν λαβών, μετὰ ταῦτα Πύδναν, πάλιν Ποτεῖδαιαν, Μεθώνην αὖθις, εἰτα Θετταλίας ἐπέδη μετὰ ταῦτα Φεράς, Παγασάς, Μαγνησίαν πάνθ' ὃν ἔθούλετ' εὐτρεπίσας τρόπον ὥχετ' εἰς Θράκην εἰτ' ἔκει τοὺς μὲν ἐκβαλών, τοὺς δὲ καταστήσας τῶν βασιλέων ἡσθένησεν· πάλιν ῥαῖσας οὐκ ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν ἀπέκλινεν, ἀλλ' εὐθὺς Ὁλυνθίοις ἐπεχείρησεν. τὰς δ' ἐπ' Ἰλυριοὺς καὶ Παίονας αὐτοῦ καὶ πρὸς Ἀρύβηαν καὶ ὅποι τις ἀν εἴποι παραλείπω στρατείας.
- Γ! Τρίτη*
- 14 «Τέ οὖν», ἀν τις εἴποι, «ταῦτα λέγεις ἡμῖν νῦν;» ἵνα γνῶτε, ω̄ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ αἰσθησθ' ἀμφότερα, καὶ τὸ προτεῖσθαι καθ' ἔκαστον ἀεί τι τῶν πραγμάτων ὡς ἀλυσιτελές, καὶ τὴν φιλοπραγμοσύνην, ἣ χρήται καὶ συζῆ Φίλιππος, ὑφ' ἣς οὐκ ἔστιν, δπως ἀγαπήσας τοῖς πεπραγμένοις ἡσυχίαν σχήσει. εἰ δ' ὁ μέν, ὡς ἀεί τι μεῖζον τῶν ὑπαρχόντων δεῖ πράττειν, ἐγνωκὼς ἔσται, ἡμεῖς δ', ὡς οὐδενὸς ἀντιληπτέον ἐρρωμένως τῶν πραγμάτων, σκοπεῖσθ', εἰς τί ποτ' ἐλπίς
- 15 ταῦτα τελευτῆσαι. πρὸς θεῶν, τὶς οὕτως εὐγήθης ἔστιν ύμῶν, διτις ἀγνοεῖ τὸν ἔκειθεν πόλεμον δεῦρ' ἥξοντ', ἀν ἀμελήσωμεν; ἀλλὰ μήν, εἰ τοῦτο γενήσεται, δέδοικ', ω̄ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ῥαδίως ἐπὶ μεγάλοις τόκοις μικρὸν εύπορήσαντες χρόνον ὕστερον καὶ τῶν ἀρχαίων ἀπέστησαν, οὕτως καὶ ἡμεῖς ἐπὶ πολλῷ φανῶμεν ἐρραθυμηκότες, καὶ ἀπαντα πρὸς ἥδονήν ζητοῦντες πολλὰ καὶ χαλεπὰ ὡν οὐκ ἥθουλόμεθ' ὕστερον εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν ποιεῖν, καὶ κινδυνεύσωμεν περὶ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ.
- 16 ~~Τὸ~~ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν ἵσως φήσαι τις ἀν ῥάδιον καὶ παντὸς εἶναι, τὸ δ' ὑπὲρ τῶν παρόντων, δτι δεῖ πράττειν, ἀποφαίνεσθαι, τοῦτ' εἶναι συμβούλου. ἐγὼ δ' οὐκ ἀγνοῶ μέν, ω̄ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦθ', δτι πολλάκις ύμεῖς οὐ τοὺς αἰτίους, ἀλλὰ

τοὺς ὑστάτους περὶ τῶν πράγμάτων εἰπόντας ἐν δργῇ ποιεῖσθ', ἀν τι μὴ κατὰ γνώμην ἔκβῃ· οὐ μὴν οἴμαι δεῖν τὴν ἴδιαν ἀσφάλειαν σκοποῦνθ' ὑποστείλασθαι περὶ ὧν ὑμῖν συμφέρειν ἥγοϋμαι.

Φημὶ δὴ διχῇ βοηθητέον εἶναι τοῖς πράγμασιν ὑμῖν, τῷ τε 17 τὰς πόλεις τοῖς Ὀλυνθίοις σώζειν καὶ τοὺς τοῦτο ποιήσοντας στρατιώτας ἐκπέμπειν, καὶ τῷ τὴν ἐκείνου χώραν κακῶς ποιεῖν καὶ τριήρεσι καὶ στρατιώταις ἑτέροις· εἰ δὲ θατέρου τούτων δλιγωρήσετε, δκνῶ, μὴ μάταιος ἥμιν ἡ στρατεία γένηται. ~~εἴτε~~ 18 εἴτε γάρ, ὑμῶν τὴν ἐκείνου κακῶς ποιούντων, ὑπομείνας τοῦτ' Ὀλυνθον παραστήσεται, ῥφδίως ἐπὶ τὴν οἰκείαν ἐλθὼν ἀμυνεῖται· εἴτε, βοηθησάντων μόνον ὑμῶν εἰς Ὀλυνθον, ἀκινδύνως δρῶν ἔχοντα τὰ οἶκοι προσκαθεδεῖται καὶ προσεδρεύσει τοῖς πράγμασι, περιέσται τῷ χρένῳ τῶν πολιορκουμένων. δεῖ δὴ πολλὴν καὶ διχῇ τὴν βοήθειαν εἶναι.

Καὶ περὶ μὲν τῆς βοηθείας ταῦτα γιγνώσκω· περὶ δὲ χργι- 19 μάτων πόρου, ἔστιν, ὡς ἀνδρες Ἀθηναῖοι, χρήμαθ' ὑμῖν, ἔστιν, δοσ' οὐδενὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, στρατιωτικά· ταῦτα δ' ὑμεῖς οὕτως, ὡς βούλεσθε, λαμβάνετε. εἰ μὲν οὖν ταῦτα τοῖς στρατευομένοις ἀποδώσετε, οὐδενὸς ὑμῖν προσδεῖ πόρου, εἰ δὲ μή, προσδεῖ, μᾶλλον δ' ἀπαντος ἐνδεῖ τοῦ πόρου. «τί οὖν;» ἀν τις εἴποι «οὐ γράφεις ταῦτ' εἶναι στρατιωτικά;» μὰ Δί οὐκ 20 ἔγωγε· ἔγὼ μὲν γὰρ ἥγοϋμαι στρατιώτας δεῖν κατασκευασθῆναι καὶ ταῦτ' εἶναι στρατιωτικὰ καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν αὐτὴν τοῦ τε λαμβάνειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα· ὑμεῖς δ' οὕτω πως ἀνευ πράγμάτων λαμβάνειν εἰς τὰς ἑορτάς. ἔστι δὴ λοιπόν, οἴμαι, πάντας εἰσφέρειν, ἀν πολλῶν δέῃ, πολλά, ἀν δλίγων, δλίγα. δεῖ δὲ χρημάτων, καὶ ἀνευ τούτων οὐδὲν ἔστι γενέσθαι τῶν δεόντων. λέγουσι δὲ καὶ ἄλλους τινὰς ἄλλοι πόρους, ὧν ἔλεσθ', οἵτις ὑμῖν συμφέρειν δοκεῖ· καὶ ἔως ἔστι καιρός, ἀντιλάβεσθε τῶν πραγμάτων.

- 21 ~~Χ~~ "Αξιον δ' ἐνθυμηθῆναι καὶ λογίσασθαι τὰ πράγματ', ἐν φιλέστηκε νῦν τὰ Φιλίππου. οὕτε γάρ, ὡς δοκεῖ καὶ φήσειέ τις ἀν μὴ σκοπῶν ἀκριβῶς, εὐτρεπῶς οὐδ' ὡς ἀν κάλλιστ' αὐτῷ τὰ παρόντ' ἔχει, οὗτ' ἀν ἐξήνεγκε τὸν πόλεμόν ποτε τοῦτον ἐκεῖνος, εἰ πολεμεῖν φήμη δεήσειν αὐτόν, ἀλλ' ὡς ἐπιών ἀπαντα τότε ἥλπιζε τὰ πράγματ' ἀναιρήσεσθαι, κατά διέψευσται. τοῦτο δὴ πρῶτον αὐτὸν ταράττει παρὰ γνώμην γεγονός καὶ πολλὴν ἀθυμίαν αὐτῷ παρέχει, εἴτα τὰ τῶν Θετταλῶν.
- 22 ταῦτα γάρ ἀπιστα μὲν ἦν δήπου φύσει καὶ ἀεὶ πᾶσιν ἀνθρώποις, κομιδῇ δ', ὥσπερ ἦν, καὶ ἔστι νῦν τούτῳ. καὶ γάρ Παγασάς ἀπαιτεῖν αὐτόν εἰσιν ἐψηφισμένοι καὶ Μαγνησίαν κεωλύκασι τειχίζειν. ἥκουον δ' ἔγωγέ τινων, ὡς οὐδὲ τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἀγορὰς ἔτι δώσοιεν αὐτῷ καρποῦσθαι· τὰ γάρ κοινὰ τῶν Θετταλῶν ἀπὸ τούτων δέοι διοικεῖν, οὐ Φιλίππον λαμβάνειν. εἰ δὲ τούτων ἀποστερηθήσεται τῶν χρημάτων, εἰς στενὸν κομιδῇ τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ἔνοις αὐτῷ καταστήσεται.
- 23 ~~Χ~~ 'Αλλὰ μὴν τὸν γε Παίονα καὶ τὸν Ἰλλυριὸν καὶ ἀπλῶς τούτους ἀπαντας ἥγεῖσθαι χρὴ αὐτονόμους ἥδιον ἀν καὶ ἐλεύθερους ἢ δούλους εἶναι· καὶ γάρ ἀήθεις τοῦ κατακούειν τινός εἰσι, καὶ ἀνθρωπος ὑβριστής, ὡς φασιν. καὶ μὰ Δὲ οὐδὲν ἀπιστον ἵσως· τὸ γάρ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίγνεται, διόπερ πολλάκις δοκεῖ τὸ φυλάξαι τάγαθὰ τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερον εἶναι.
- 24 ~~Χ~~ Δεῖ τοίνυν ὑμᾶς, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν ἀκαιρίαν τὴν ἐκείνου καιρὸν ὑμέτερον νομίσαντες ἑτοίμως συνάρασθαι τὰ πράγματα, καὶ πρεσβευομένους ἐφ' ἂ δεῖ καὶ στρατευομένους αὐτοὺς καὶ παροξύνοντας τοὺς ἀλλούς ἀπαντας, λογιζομένους, εἰ Φιλίππος λάθοι καθ' ἡμῶν τοιοῦτον καιρὸν καὶ πόλεμος γένοιτο πρὸς τῇ χώρᾳ, πῶς ἀν αὐτὸν οἰεσθ' ἑτοίμως ἐφ' ὑμᾶς ἐλθεῖν; εἰτ' οὐκ αἰσχύνεσθε, εἰ μηδ', ἀ πάθοιτ' ἀν, εἰ δύναιτ' ἐκεῖνος, ταῦτα ποιῆσαι καιρὸν ἔχοντες οὐ τολμήσετε;

"Ετι τοίνυν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μηδὲ τοῦθ' ὑμᾶς λανθά- 25
νέτω, ὅτι νῦν αἱρεσίς ἔστιν ὑμῖν, πότερος ὑμᾶς ἔκειται χρὴ πολε-
μεῖν η̄ παρὸς ὑμῖν ἔκεινον. ἐὰν μὲν γάρ ἀντέχῃ τὰ τῶν Ὀλυν-
θίων, ὑμεῖς ἔκειται πολεμήσετε καὶ τὴν ἔκεινου κακῶς ποιήσετε,
τὴν ὑπάρχουσαν καὶ τὴν οἰκείαν ταύτην ἀδεῶς καρπούμενοι.
ἄν δὲ ἔκεινα Φιλίππος λάθη, τίς αὐτὸν κωλύσει δεῦρο βαδί-
ζειν; Θηβαῖοι; μὴ λίαν πικρὸν εἰπεῖν η̄, καὶ συνεισθαλοῦσιν 26
ἔτοιμως. ἀλλὰ Φωκεῖς; οἵ τὴν οἰκείαν οὐχ οἰοί τ' ὅντες φυλάτ-
τειν, ἐὰν μὴ βοηθήσῃ θ' ὑμεῖς; η̄ ἀλλος τις; «ἀλλ', ὡς ταν,
οὐχὶ βουλήσεται». τῶν ἀτοπωτάτων μέντ' ἀν εἴη, εἰ, ἢ νῦν
ἄνοιαν διφλισκάνων ὅμως ἐκλασεῖ, ταῦτα δυνηθεὶς μὴ πράξει.

4 'Αλλὰ μὴν ήλίκα γ' ἔστι τὰ διάφορα ἐνθάδ' η̄ κεῖται πολε- 27
μεῖν, οὐδὲ λόγου προσδεῖν ήγουματι. εἰ γάρ ὑμᾶς δεήσειεν
αὐτοὺς τριάκονθ' ήμέρας μόνας ἔξω γενέσθαι καὶ δοῦ ἀνάγκη
στρατοπέδῳ χρωμένους τῶν ἐν τῇς χώρας λαμβάνειν, μηδενὸς
ὅντος ἐν αὐτῇ, πολεμίου λέγω, πλείον' ἀν οἷμαι ζημιώθηναι
τοὺς γεωργοῦντας ὑμῶν η̄ δοῦ εἰς ἀπαντα τὸν πρὸ τοῦ πόλεμον
δεδαπάνησθε. εἰ δὲ δὴ πόλεμός τις η̄ξει, πόσα χρὴ νομίσαι
ζημιώσεσθαι; καὶ πρόσεσθ' η̄ μῆρις καὶ θεῖ η̄ τῶν πραγμά-
των αἰσχύνη, οὐδεμιᾶς ἐλάττων ζημίας τοῖς γε σώφροσιν.

Πάντα δὴ ταῦτα δεῖ συνιδόντας ἀπαντας βοηθεῖν καὶ ἀπω- 28
θεῖν ἔκεισε τὸν πόλεμον, τοὺς μὲν εὔπόρους, ἵν' ὑπὲρ τῶν
πολλῶν, ὃν — καλῶς ποιοῦντες — ἔχουσ', μίκρ' ἀναλίσκον-
τες τὰ λοιπὰ καρπῶνται ἀδεῶς, τοὺς δὲ ἐν ήλικίᾳ, ἵνα τὴν
τοῦ πολεμεῖν ἐμπειρίαν ἐν τῇ Φιλίππου χώρᾳ κτησάμενοι
φοβεροὶ φύλακες τῆς οἰκείας ἀκεραίου γένωνται, τοὺς δὲ
λέγοντας, ἵν' αἱ τῶν πεπολιτευμένων αὐτοῖς εὕθυναι ῥάδιατ
γένωνται, ὡς, ὅποι ἀττ' ἀν ὑμᾶς περιστῇ τὰ πράγματα,
τοιοῦτοι κριταὶ καὶ τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς ἔσεσθε. χρηστὰ
δὲ εἴη παντὸς εἴνεκα.

II.

ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ Β.

- ~~όχο αδικηθείτων~~
- 1 Ἐπὶ πολλῶν μὲν ἀν τις ἰδεῖν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δοκεῖ μοι τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν φανεράν γιγνομένην τῇ πόλει, οὐχ ἥκιστα δ' ἐν τοῖς παροῦσι πράγμασιν· τὸ γάρ τους πολεμήσοντας Φιλίππῳ γεγενῆσθαι τὴν χώραν διμορον καὶ δύναμιν τινα κεκτημένους καὶ, τὸ μέγιστον ἀπάντων, τὴν ὑπὲρ τοῦ πολέμου γνώμην τοιαύτην ἔχοντας, ὥστε τὰς πρὸς ἐκεῖνον διαλλαγὰς πρῶτον μὲν ἀπίστους, εἴτα τῆς ἔαυτῶν πατρίδος νομίζειν ἀνάστασιν, δαιμονίᾳ τινὶ καὶ θείᾳ παντά-
- 2 πασιν ἔοικεν εὐεργεσίᾳ. δεῖ τοίνυν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦτ' ἥδη σκοπεῖν αὐτούς, δπως μὴ χείρους περὶ ἡμᾶς αὐτούς εἰναι δόξομεν τῶν ὑπαρχόντων, ὡς ἔστι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων, μὴ μόνον πόλεων καὶ τόπων, ὡν ἡμέν ποτε κύριοι, φαίνεσθαι προϊεμένους, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπὸ τῆς τύχης παρασκευασθέντων συμμάχων καὶ καιρῶν.
- 3 ~~Τὸ μὲν οὖν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν Φιλίππου ῥώμην διεξιέναι καὶ διὰ τούτων τῶν λόγων ἢ προτρέπειν τὰ δέοντα ποιεῖν ὑμᾶς οὐχὶ καλῶς ἔχειν ἥγοῦμαι. διὰ τί; δτι μοι δοκεῖ πάνθ', δσ' ἀν εἴποι τις ὑπὲρ τούτων, ἐκείνῳ μὲν ἔχειν φιλοτιμίαν, ἡμῖν δ' οὐχὶ καλῶς πεπρᾶχθαι. δ μὲν γάρ δσφῆπλείον' ὑπὲρ τὴν ἀξίαν πεποίηκε τὴν αὐτοῦ, τοσούτῳ θαυμαστότερος παρὰ πᾶσι νομίζεται· ὑμεῖς δ' δσφ χείρον ἢ προσῆκε κέχρησθε τοῖς πράγμασιν, τοσούτῳ πλείον' αἰσχύνην ὠφλήκατε.~~
- 4 ~~ταῦτα μὲν οὖν παραλείψω. καὶ γάρ εἰ μετ' ἀληθείας τις, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σκοποῦτο, ἐνθένδ' ἀν αὐτὸν ἴδοι μέγαν γεγενημένον, οὐχὶ παρ' αὐτοῦ. ὧν οὖν ἐκεῖνος μὲν δφείλει τοῖς~~

ὑπὲρ αὐτοῦ πεπολιτευμένοις χάριν, ὑμῖν δὲ δίκην προσήκει λαθεῖν, οὐχὶ νῦν ὅρῶ τὸν καιρὸν τοῦ λέγειν· ἀ· δὲ καὶ χωρὶς τούτων ἔνι καὶ βέλτιόν ἐστιν ἀκηκοέναι πάντας ὑμᾶς καὶ μεγάλα, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατ' ἐκείνου φαίνοιτο· ἀν διεῖδη βουλομένοις ὅρθῶς δοκιμάζειν, ταῦτο εἰπεῖν πειράσομαι.

Τὸ μὲν οὖν ἐπίορκον καὶ ἀπιστον καλεῖν ἀνευ τοῦ τὰ 5 πεπραγμένα δεικνύναι λοιδορίαν εἶναι τις ἀν φῆσειε κενὴν δικαίως· τὸ δὲ πάνθ', σσα πώποτ' ἐπραξε, διεξιόντ' ἐφ' ἀπασι τούτοις ἐλέγχειν καὶ βραχέος λόγου συμβαίνει δεῖσθαι καὶ δυσὶν ἔνεχ' ἥγονται συμφέρειν εἰρήσθαι, τοῦ τ' ἐκείνον, διπερ καὶ ἀληθὲς ὑπάρχει, φαῦλον φαίνεσθαι καὶ τοὺς ὑπερεκπεπληγμένους ὡς ἄμαχόν τινα τὸν Φίλιππον ἴδεῖν, δτι πάντα διεξελήγουσεν, οἵς πρότερον παρακρουόμενος μέγας ἡγεῖθη, καὶ πρὸς αὐτὴν ἥκει τὴν τελευτὴν τὰ πράγματα· αὐτῷ.

Ἐγὼ γάρ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σφόδρος· ἀν ἥγονται καὶ 6 αὐτὸς φοβερὸν τὸν Φίλιππον καὶ θαυμαστόν, εἰ τὰ δίκαια πράττοντο· ἑώρων ἡγεῖημένον· νῦν δὲ θεωρῶν καὶ σκοπῶν εὑρίσκω τὴν μὲν ἡμετέραν εὐήθειαν τὸ κατ' ἀρχάς, δτ' Ὁλυνθίους ἀπήλαυνόν τινες ἐνθένδε βουλομένους ὑμῖν διαλεχθῆναι, τῷ τῇ Ἀμφίπολιν φάσκειν παραδώσειν καὶ τὸ θρυλούμενόν ποτ' ἀπόρρητον ἐκεῖνο κατασκευάσαι, τοῦτο προσαγαγόμενον, τὴν δ' Ὁλυνθίων φιλίαν μετὰ ταῦτα τῷ Ποτεῖδαιαν 7 οὖσαν ὑμετέραν ἐξελεῖν καὶ τοὺς μὲν πρότερον συμμάχους ὑμᾶς ἀδικῆσαι, παραδοῦναι δ' ἐκείνοις, Θετταλοὺς δὲ νῦν τὰ τελευταῖα τῷ Μαγνησίαν παραδώσειν ὑποσχέσθαι καὶ τὸν Φωκικὸν πόλεμον πολεμήσειν ὑπὲρ αὐτῶν ἀναδέξασθαι. δλως δ' οὐδεὶς ἔστιν, δντιν' οὐ πεφενάκικεν ἐκεῖνος τῶν αὐτῷ χρησαμένων· τὴν γάρ ἑκάστων ἀνοιαν ἀεὶ τῶν ἀγνοούντων αὐτὸν ἐξαπατῶν καὶ προσλαμβάνων οὕτως ἡγεῖθη.

“Ωςπερ οὖν διὰ τούτων ἥρθη μέγας, ἥντις ἐκαστοι συμ- 8 φέρον αὐτὸν ἔαυτοῖς φοντό τι πράξειν, οὕτως διείλει διὰ τῶν

αὐτῶν τούτων καὶ καθαιρεθῆναι πάλιν, ἐπειδὴ πάνθ' εἶνεχ^τ
έκαυτοῦ ποιῶν ἔξελήλεγκται. καίροῦ μὲν δή, ὃ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, πρὸς τοῦτο πάρεστι Φιλίππων τὰ πράγματα· ἢ παρελ-
θών τις ἐμοί, μᾶλλον δ' ὑμῖν δειξάτω, ἢ ὡς οὐκ ἀληθῆ ταῦτ^α
ἔγω λέγω ἢ ὡς οἱ τὰ πρῶτ^α ἔξηπατημένοι τὰ λοιπὰ πιστεύ-
σουσιν ἢ ὡς οἱ παρὰ τὴν αὐτῶν ἀξίαν δεδουλωμένοι Θεττα-
λοὶ νῦν οὐκ ἀν ἐλεύθεροι γένοιντ^α ἀσμενοί.

9 Καὶ μὴν εἴ τις ὑμῶν ταῦτα μὲν οὕτως ἔχειν ἥγεῖται,
οἰεται δὲ βίᾳ καθέξειν αὐτὸν τὰ πράγματα, τῷ τὰ χωρία καὶ
λιμένας καὶ τὰ τοιαῦτα προειληφέναι, οὐκ ὁρθῶς οἰεται. ὅταν
μὲν γάρ ὑπ' εὔνοίας τὰ πράγματα συστῇ καὶ πᾶσι ταῦτα
συμφέρῃ τοῖς μετέχουσι τοῦ πολέμου, καὶ συμπονεῖν καὶ φέ-
ρειν τὰς συμφορὰς καὶ μένειν ἔθελουσιν ἀνθρωποι· ὅταν δ' ἐκ
πλεονεξίας καὶ πονηρίας τις ὕσπερ οὗτος ἴσχύσῃ, ἢ πρώτη
πρόφασις καὶ μικρὸν πταῖσμ^α ἀπαντ^α ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσεν.
10 οὐ γάρ ἔστιν, οὐκ ἔστιν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀδικοῦντα καὶ
ἐπιορκοῦντα καὶ φευδόμενον δύναμιν βεβαίαν κτήσασθαι,
ἀλλὰ τὰ τοιαῦτ^α εἰς μὲν ἀπαξ καὶ βραχὺν χρόνον ἀντέχει,
καὶ σφόδρα γ' ἥνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν, ἀν τύχῃ, τῷ χρόνῳ
δὲ φωρᾶται καὶ περὶ αὐτὰ καταρρεῖ. ὕσπερ γάρ οἰκίας, οἴμαι,
καὶ πλοίου καὶ τῶν ἀλλων τῶν τοιούτων τὰ κάτωθεν ἴσχυρό-
τατ^α εἶναι δεῖ, οὕτω καὶ τῶν πράξεων τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ὑπο-
θέσεις ἀληθεῖς καὶ δικαίας εἶναι προσήκει. τοῦτο δ' οὐκ ἔνι
νῦν ἐν τοῖς πεπραγμένοις Φιλίππων.

11 Φημὶ δὴ δεῖν ὑμᾶς τοῖς μὲν Ὀλυνθίοις βοηθεῖν, καὶ ὅπως
τις λέγει κάλλιστα καὶ τάχιστα, οὕτως ἀρέσκει μοι· πρὸς δὲ
Θετταλοὺς πρεσβείαν πέμπειν, ἢ τοὺς μὲν διδάξει ταῦτα,
τοὺς δὲ παροξυνεῖ· καὶ γάρ νῦν εἰσιν ἐψηφισμένοι Παγασάς
12 ἀπαιτεῖν καὶ περὶ Μαγνησίας λόγους ποιεῖσθαι. σκοπεῖσθε
μέντοι τοῦτο, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅπως μὴ λόγους ἐροῦσι
μόνον οἱ παρ' ἡμῶν πρέσβεις, ἀλλὰ καὶ ἔργον τι δεικνύειν

ἔξουσιν ἔξεληλυθότων ἡμῶν ἀξίως τῆς πόλεως καὶ ὅντων ἐπὶ τοῖς πράγμασιν, ὡς ἀπας μὲν λόγος, ἀν ἀπῇ τὰ πράγματα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενόν, μάλιστα δ' ὁ παρὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως· δσῳ γάρ ἔτοιμότατ' αὐτῷ δοκοῦμεν χρῆσθαι, τοσούτῳ μᾶλλον ἀπιστοῦσι πάντες αὐτῷ. πολλὴν δὴ τὴν 13 μετάστασιν καὶ μεγάλην δεικτέον τὴν μεταβολήν, εἰσφέροντας, ἔξιόντας, ἀπαντα ποιοῦντας ἔτοιμως, εἴπερ τις ὑμῖν προσέξει τὸν νοῦν. καν ταῦτ' ἔθελήσῃ^θ ὡς προσήκει καὶ δὴ περαίνειν, οὐ μόνον, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰ συμμαχικὰ ἀσθενῶς καὶ ἀπίστως ἔχοντα φανήσεται Φιλίππω, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς οἰκείας ἀρχῆς καὶ δυνάμεως κακῶς ἔχοντ' ἔξελεγχθῆσεται.

"Ολως μὲν γάρ ή Μακεδονικὴ δύναμις καὶ ἀρχὴ ἐν μὲν 14 προσθήκῃ μερίς ἔστι τις οὐ μικρά, οἷον ὑπῆρξε ποθ' ὑμῖν ἐπὶ Τιμοθέου πρὸς Ὀλυνθίους· πάλιν αὖ πρὸς Ποτείδαιαν· Ὀλυνθίους ἐφάνη τι τοῦτο συναμφότερον· νυνὶ Θετταλοῖς στασιάζουσι καὶ τεταραγμένοις ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν ἔδοιθησεν· καὶ δποι τις ἀν, οἶμαι, προσθῇ καν μικρὰν δύναμιν, πάντ' ὥφελεῖ· αὐτὴ δὲ καθ' αὐτὴν ἀσθενῆς καὶ πολλῶν κακῶν ἔστι μεστή. καὶ γάρ οὕτος ἀπασι τούτοις, οἵς ἀν τις μέγαν αὐτὸν 15 ἡγήσαιτο, τοῖς πολέμοις καὶ ταῖς στρατείαις, ἔτ' ἐπισφαλεστέραν ή ὑπῆρχε φύσει κατεσκεύακεν αὐτῷ.

Μὴ γάρ οἴεσθε, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς αὐτοῖς Φιλίππον τε χαίρειν καὶ τοὺς ἀρχομένους, ἀλλ' δ μὲν δόξης ἐπιθυμεῖ καὶ τοῦτ' ἔζήλωκε καὶ προήργηται πράττων καὶ κινδυνεύων, ἀν συμβῇ τι, παθεῖν, τὴν τοῦ διαπράξασθαι ταῦθ', ἀ μηδεὶς πώποτ' ἄλλος Μακεδόνων βασιλεύς, δόξαν ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς ἥρημένος· τοῖς δὲ τῆς μὲν φιλοτιμίας τῆς ἀπὸ 16 τούτων οὐ μέτεστιν, κοπτόμενοι δ' ἀεὶ ταῖς στρατείαις ταύταις ταῖς ἀνω κάτω λυποῦνται καὶ συνεχῶς ταλαιπωροῦσιν, οὕτ' ἐπὶ τοῖς ἔργοις οὕτ' ἐπὶ τοῖς αὐτῶν ἰδίοις ἐώμενοι διατρίβειν, οὕτ' δσ' ἀν ποιήσωσιν οὕτως, δπως ἀν δύνωνται, ταῦτ' ἔχοντες

διαθέσθαι κεκλειμένων τῶν ἐμπορίων τῶν ἐν τῇ χώρᾳ διὰ τὸν πόλεμον.

- 17 Οἱ μὲν οὖν πολλοὶ Μακεδόνων πῶς ἔχουσι Φιλίππῳ, ἐκ τούτων ἀν τις σκέψαιτ’ οὐ χαλεπῶς· οἱ δὲ δὴ περὶ αὐτὸν ὄντες ξένοι καὶ πεζέταιροι δόξαν μὲν ἔχουσιν, ὡς εἰσὶ θαυμαστοὶ καὶ συγκεκροτημένοι τὰ τοῦ πολέμου, ὡς δ’ ἐγὼ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ γεγενημένων τινὸς ἥκουσον, ἀνδρὸς οὐδαμῶς 18 οἶου φεύδεσθαι, οὐδένων εἰσὶ βελτίους. εἰ μὲν γάρ τις ἀνήρ ἐστιν ἐν αὐτοῖς οἷς ἔμπειρος πολέμου καὶ ἀγώνων, τούτους μὲν φιλοτιμίᾳ πάντας ἀπωθεῖν αὐτὸν ἔφη, βουλόμενον πάνθ’ αὐτοῦ δοκεῖν εἶναι τὰ ἔργα (πρὸς γάρ αὖ τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν φιλοτιμίαν ἀνυπέρβλητον εἶναι). εἰ δέ τις σώφρων ἢ δίκαιος ἄλλως, τὴν καθ’ ἡμέραν ἀκρασίαν τοῦ βίου καὶ μέθην καὶ κορδακισμοὺς οὐ δυνάμενος φέρειν, παρεῶσθαι καὶ ἐν οὐδενὸς εἶναι μέρει τὸν τοιοῦτον.
- 19 Δοιποὺς δὴ περὶ αὐτὸν εἶναι ληστὰς καὶ κόλακας καὶ τοιούτους ἀνθρώπους, οἵους μεθυσθέντας δρχεῖσθαι τοιαῦτα, οἱ ἐγὼ νῦν δκνῶ πρὸς ὑμᾶς δνομάσαι. δῆλον δ’ ὅτι ταῦτ’ ἐστὶν ἀληθῆ· καὶ γάρ οὓς ἐνθένδε πάντες ἀπήλαυνον ὡς πολὺ τῶν θαυματοποιῶν ἀσελγεστέρους ὄντας, Καλλίαν ἐκεῖνον τὸν δημόσιον καὶ τοιούτους ἀνθρώπους, μίμους γελοίων καὶ ποιητὰς αἰσχρῶν φῆμάτων, ὃν εἰς τοὺς συνόντας ποιοῦσιν ἔνεκα τοῦ γελασθῆναι, τούτους ἀγαπᾶ καὶ περὶ αὐτὸν ἔχει.
- 20 Καίτοι ταῦτα, καὶ εἰ μικρά τις ἥγεῖται, μεγάλα, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δείγματα τῆς ἐκείνου γνώμης καὶ κανοδαιμονίας ἐστὶ τοῖς εὗ φρονοῦσιν. ἀλλ’, οἴμαι, νῦν μὲν ἐπισκοτεῖ τούτοις τὸ κατορθοῦν· αἱ γὰρ εὐπραξίαι δεῖναι συγκρύψαι τὰ τοιαῦτ’ δνείδη· εἰ δέ τι πταίσει, τότ’ ἀκριβῶς αὐτοῦ ταῦτ’ ἐξετασθήσεται. δοκεῖ δ’ ἔμοιγε, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δεῖξειν οὐκ εἰς 21 μικράν, ἀν οἵ τε θεοὶ θέλωσι καὶ ὑμεῖς βούλησθε. ὥσπερ γάρ ἐν τοῖς σώμασιν, ἔως μὲν ἀν ἐρρωμένος ἢ τις, οὐδὲν ἐπαισθά-

νεται, ἐπὰν δ' ἀρρώστημά τι συμβῆ, πάντα κινεῖται, καν
ῥήγμα καν στρέμμα καν ἄλλο τι τῶν ὑπαρχόντων σαθρῶν
ἢ, οὕτω καὶ τῶν πόλεων καὶ τῶν τυράννων, ἔως μὲν ἀν ἔξω
πολεμῶσιν, ἀφανῆ τὰ κακὰ τοῖς πολλοῖς ἐστιν, ἐπειδὴν
δ' ὅμορος πόλεμος συμπλακῆ, πάντ' ἐποίησεν ἔκδηλα.

Εἰ δέ τις ὑμῶν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν Φίλιππον εύτυ- 22
χοῦνθ' ὁρῶν ταύτη φοβερὸν προσπολεμῆσαι νομίζει, σώφρο-
νος μὲν ἀνθρώπου λογισμῷ χρῆται· μεγάλη γὰρ διοπή, μᾶλ-
λον δ' ὅλον ἢ τύχη παρὰ πάντ' ἐστὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πρά-
γματα· οὐ μήν ἀλλ' ἔγωγε, εἴ τις αἱρεσίν μοι δοίη, τὴν τῆς
ἡμετέρας πόλεως τύχην ἀν ἐλοίμην, ἐθελόντων, ἢ προσήκει,
ποιεῖν ὑμῶν αὐτῶν καὶ κατὰ μικρόν, ἢ τὴν ἐκείνου· πολὺ γὰρ
πλείους ἀφορμὰς εἰς τὸ τὴν παρὰ τῶν θεῶν εῦνοιαν ἔχειν
ὅρῳ ὅμιν ἐνούσας ἢ κείνῳ. ἀλλ', οἷμαι, καθήμεθ' οὐδὲν ποι- 23
οῦντες· οὐκ ἔνι δ' αὐτὸν ἀργοῦντ' οὐδὲ τοῖς φίλοις ἐπιτάττειν
ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιεῖν, μή τί γε δὴ τοῖς θεοῖς. οὐ δὴ θαυμα-
στόν ἐστιν, εἰ στρατευόμενος καὶ πονῶν ἐκείνος αὐτὸς καὶ
παρῶν ἐφ' ἄπασι καὶ μῆτε καιρὸν μῆθ' ὥραν παραλείπων
ἡμῶν μελλόντιν καὶ φηφιζομένων καὶ πυνθανομένων περι-
γίγνεται. οὐδὲ θαυμάζω τοῦτ' ἔγω· τούναντίον γὰρ ἀν ἦν
θαυμαστόν, εἰ μηδὲν ποιοῦντες ἡμεῖς ὃν τοῖς πολεμοῦσι
προσήκει τοῦ πάντα ποιοῦντος περιῆμεν.

'Αλλ' ἐκεῖνο θαυμάζω, εἰ Δακεδαιμονίοις μέν ποτε, ὡς 24
ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων ἀντήρατε,
καὶ πόλλ' ἴδιᾳ πλεονεκτῆσαι πολλάκις ὅμιν ἔξόν, οὐκ ἡθελή-
σατε, ἀλλ' ἵν' οἱ ἄλλοι τύχωσι τῶν δικαίων, τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν
ἀνηλίσκετ' εἰσφέροντες καὶ προεκινδυνεύετε στρατευόμενοι,
νυνὶ δ' ὀκνεῖτ' ἔξιέναι καὶ μέλλετ' εἰσφέρειν ὑπὲρ τῶν ὑμε-
τέρων αὐτῶν κτημάτων, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους σεσώκατε πολ-
λάκις πάντας καὶ καθ' ἓν' αὐτῶν ἐν μέρει, τὰ δ' ὑμέτερ' αὐτῶν
ἀπολωλεκότες κάθησθε. ταῦτα θαυμάζω, καὶ ἔτι πρὸς τού- 25

τοις, εἰ μηδεὶς ὑμῶν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δύναται λογίσασθαι, πόσον πολεμεῖτε χρόνον Φιλίππῳ, καὶ τὶ ποιούντων ὑμῶν διελήλυθεν οὗτος. ἵστε γὰρ δήπου τοῦθ', ὅτι μελλόντων αὐτῶν, ἐτέρους τινὰς ἐλπιζόντων πράξειν, αἴτιωμένων ἀλλήλους, κρινόντων, πάλιν ἐλπιζόντων, σχεδὸν ταῦθ' ἀπέρ νυνὶ ποιούντων, ἅπας διελήλυθεν.

26 Εἰθ' οὗτως ἀγνωμόνως ἔχετ', ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὥστε, δι' ὧν ἐκ χρηστῶν φαῦλα τὰ πράγματα τῆς πόλεως γέγονεν, διὰ τούτων ἐλπίζετε τῶν αὐτῶν πράξεων ἐκ φαῦλων αὐτὰ χρηστὰ γενήσεσθαι; ἀλλ' οὕτ' εὔλογον οὕτ' ἔχον ἐστὶ φύσιν τοῦτο γε· πωλὺ γὰρ ὁδὸν ἔχοντας φυλάττειν ἢ κτήσασθαι πάντα πέφυκεν. νῦν δ' ὅτι μὲν φυλάξομεν, οὐδέν ἐστιν ὑπὸ τοῦ πολέμου λοιπὸν τῶν πρότερον, κτήσασθαι δὲ δεῖ αὐτῶν οὖν ὑμῶν ἔργον τοῦτ' ἥδη.

27 Φημὶ δὴ δεῖν εἰσφέρειν χρήματα, αὐτοὺς ἔξιέναι προθύμως, μηδέν' αἴτιασθαι, πρὶν ἂν τῶν πραγμάτων κρατήσητε, τηγικαῦτα δ' ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων κρίναντας τοὺς μὲν ἀξίους ἐπαίνου τιμᾶν, τοὺς δ' ἀδικοῦντας κολάζειν, τὰς προφάσεις δ' ἀφελεῖν καὶ τὰ καθ' ὑμᾶς ἐλλείμματα· οὐ γὰρ ἔστι πικρῶς ἔξετάσαι, τί πέπρακται τοῖς ἀλλοις, ἂν μὴ παρ' ὑμῶν αὐτῶν πρῶτον ὑπάρξῃ τὰ δέοντα.

28 Τίνος γὰρ εἶνεκ', ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίζετε τοῦτον μὲν φεύγειν τὸν πόλεμον πάντας, δόσους ἂν ἐκπέμψητε στρατηγούς, ἴδιους δὲ εὑρίσκειν πολέμους, εἰ δεῖ τι τῶν ὅντων καὶ περὶ τῶν στρατηγῶν εἰπεῖν; ὅτι ἐνταῦθα μέν ἐστι τάθλα, ὑπέρ ὧν ἐστιν δι πόλεμος, ὑμέτερα· Ἀμφίπολις καὶ ληφθῆ, παραχρῆμ' ὑμεῖς κομιεῖσθε· οἱ δὲ κίνδυνοι τῶν ἐφεστηκότων ἴδιοι, μισθὸς δὲ οὐκ ἐστιν· ἐκεῖ δὲ κίνδυνοι μὲν ἐλάττους, τὰ δὲ λήμματα τῶν ἐφεστηκότων καὶ τῶν στρατιωτῶν, Λάμψακος, Σίγειον, τὰ πλοῖα, ἢ συλλόσιν. ἐπ' οὖν τὸ λυσιτελοῦν αὐτοῖς 29 ἔκαστοι χωροῦσιν. ὑμεῖς δέ, ὅταν μὲν εἰς τὰ πράγματα ἀπο-

θλέψητε φαύλως ἔχοντα, τοὺς ἐφεστηκότας κρίνετε, ὅταν δὲ δόντες λόγον τὰς ἀνάγκας ἀκούσητε ταῦτας, ἀφίετε. περίεστι τοίνυν ὑμῖν ἀλλήλοις ἐρίζειν καὶ διεστάναι, τοῖς μὲν ταῦτα πεπεισμένοις, τοῖς δὲ ταῦτα, τὰ κοινὰ δὲ ἔχειν φαύλως.

Πρότερον μὲν γάρ, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ συμμορίας εἰσεφέρετε, νῦν δὲ πολιτεύεσθε κατὰ συμμορίας. ῥήτωρ ἡγεμῶν ἐκατέρων καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ καὶ οἱ βοησόμενοι τριακόσιοι· οἱ δὲ ἄλλοι προσνενέμησθ' οἱ μὲν ὡς τούτους, οἱ δὲ ὡς ἐκείνους. δεῖ δὴ ταῦτ' ἐπανέντας καὶ ὑμῶν αὐτῶν ἔτι 30 καὶ νῦν γενομένους κοινὸν καὶ τὸ βουλεύεσθαι καὶ τὸ λέγειν καὶ τὸ πράττειν ποιῆσαι. εἰ δὲ τοῖς μέν, ὥσπερ ἐκ τυραννίδος ὑμῶν, ἐπιτάττειν ἀποδώσετε, τοῖς δὲ ἀναγκάζεσθαι τριγραρχεῖν, εἰσφέρειν, στρατεύεσθαι, τοῖς δὲ ψηφίζεσθαι κατὰ τούτων μόνον, ἄλλο δὲ μηδὲ δτιοῦν συμπονεῖν, οὐχὶ γενήσεται τῶν δεόντων ὑμῖν οὐδὲν ἐν καιρῷ τὸ γὰρ ἡδικημένον ἀεὶ μέρος ἐλλείψει, εἰθ' ὑμῖν τούτους κολάζειν ἀντὶ τῶν ἔχθρῶν ἔξεσται.

Λέγω δὴ κεφάλαιον, πάντας εἰσφέρειν ἀφ' ὅσων ἔκαστος 31 ἔχει τὸ ἵσον· πάντας ἔξιέναι κατὰ μέρος, ἔως ἂν ἀπαντεῖς στρατεύσησθε· πᾶσι τοῖς παριοῦσι λόγον διδόναι καὶ τὰ βέλτισθ' ὧν ἂν ἀκούσησθ' αἱρεῖσθαι, μὴ ἂν δὲ εἰν' ἢ δὲ εἰν' εἰπῃ. καν ταῦτα ποιήτε, οὐ τὸν εἰπόντα μόνον παραχρῆμ' ἐπαινέσεσθε, ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς ὕστερον, βέλτιον τῶν ὅλων πραγμάτων ὑμῖν ἔχόντων.

III.

ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ Γ.

- 1 Οὐχὶ ταῦτὰ παρίσταται μοι γιγνώσκειν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅταν τ' εἰς τὰ πράγματα ἀποβλέψω καὶ ὅταν πρὸς τοὺς λόγους, οὓς ἀκούω· τοὺς μὲν γάρ λόγους περὶ τοῦ τιμωρήσασθαι Φίλιππον δρῶ γιγνομένους, τὰ δὲ πράγματα εἰς τοῦτο προήκοντ', ὥσθ', ὅπως μὴ πεισόμεθ' αὐτοὶ πρότερον κακῶς, σκέψασθαι δέον. οὐδὲν οὖν ἄλλο μοι δοκοῦσιν οἱ τὰ τοιαῦτα λέγοντες ἢ τὴν ὑπόθεσιν, περὶ ἣς βουλεύεσθε, οὐχὶ τὴν οὖσαν 2 παριστάντες ὑμῖν ἀμαρτάνειν. ἐγὼ δ', ὅτι μέν ποτ' ἔξῆν τῇ πόλει καὶ τὰ αὐτῆς ἔχειν ἀσφαλῶς καὶ Φίλιππον τιμωρήσασθαι, καὶ μάλ' ἀκριβῶς οἶδα· ἐπ' ἔμου γάρ, οὐ πάλαι, γέγονε ταῦτα ἀμφότερα· νῦν μέντοι πέπεισμαι τοῦθ' ἵκανὸν προλαβεῖν· γῆμιν εἶναι τὴν πρώτην, ὅπως τοὺς συμμάχους σώσομεν. ἐὰν γάρ τοῦτο βεβαίως ὑπάρξῃ, τότε καὶ περὶ τοῦ τίνα τιμωρήσεται τις καὶ ὃν τρόπον ἔξεσται σκοπεῖν· πρὶν δὲ τὴν ἀρχὴν δρῶς ὑποθέσθαι, μάταιον ἥγοῦμαι περὶ τῆς τελευτῆς δοτινοῦν ποιεῖσθαι λόγον.
- 3 'Ο μὲν οὖν παρὸν καιρός, εἴπερ ποτέ, πολλῆς φροντίδος καὶ βουλῆς δεῖται· ἐγὼ δ' οὐχ, ὅτι χρὴ περὶ τῶν παρόντων συμβουλεῦσαι, χαλεπώτατον ἥγοῦμαι, ἀλλ' ἔκειν' ἀπορῶ, τίνα χρὴ τρόπον, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρὸς ὑμᾶς περὶ αὐτῶν εἰπεῖν. πέπεισμαι γάρ ἔξι ὡν παρὸν καὶ ἀκούων σύνοιδα, τὰ πλείω τῶν πραγμάτων ἥμᾶς ἐκπεφευγέναι τῷ μὴ βούλεσθαι· τὰ δέοντα ποιεῖν ἢ τῷ μὴ συνιέναι. ἀξιῶ δ' ὑμᾶς, ἂν μετὰ παρρησίας ποιῶμαι τοὺς λόγους, ὑπομένειν, τοῦτο θεωροῦντας, εἰ τάληθή λέγω καὶ διὰ τοῦτο, ἵνα τὰ λοιπὰ βελτίω γένηται·

δρᾶτε γάρ, ως ἐκ τοῦ πρὸς χάριν δημηγορεῖν ἐνίσυς εἰς πᾶν προελήλυθε μοχθηρίας τὰ παρόντα.

Αναγκαῖον δ' ὑπολαμβάνω μικρὰ τῶν γεγενημένων πρῶ- 4 τον ὑμᾶς ὑπομνῆσαι. μέμνησθε, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτ' ἀπηγ- γέλθη Φίλιππος ὑμῖν ἐν Θράκῃ τρίτον ἢ τέταρτον ἔτος τουτὶ Ἡραίον τεῖχος πολιορκῶν. τότε τοίνυν μὴν μὲν ἦν μαϊμακη- ριών· πολλῶν δὲ λόγων καὶ θορύβου γιγνομένου παρ' ὑμῖν ἐψηφίσασθε τετταράκοντα τριήρεις καθέλκειν καὶ τοὺς μέχρι πέντε καὶ τετταράκοντ' ἐτῶν αὐτοὺς ἐμβαίνειν καὶ τάλανθ' ἔξήκοντ' εἰσφέρειν. καὶ μετὰ ταῦτα διελθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ 5 τούτου ἐκατομβαιών, μεταγειτνιών, βοηδρομιών· τούτου τοῦ μηνὸς μόγις μετὰ τὰ μυστήρια δέκα ναῦς ἀπεστείλατ' ἔχοντα κενὰς Χαρίσημον καὶ πέντε τάλαντ' ἀργυρίου. ως γὰρ ἡ γ- γέλθη Φίλιππος ἀσθενῶν ἢ τεθνεῶς, ἥλθε γὰρ ἀμφότερα, οὐκέτι καιρὸν οὐδένα τοῦ βοηθεῖν νομίσαντες ἀφεῖτ', ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν ἀπόστολον. ἦν δ' οὕτος δ καιρὸς αὐτός· εἰ γὰρ τότ' ἔκεισ' ἔδιογθήσαμεν, ὥσπερ ἐψηφισάμεθα, προθύμως, οὐκ ἀν ἥνωχλει νῦν ἡμῖν δ Φίλιππος σωθείς.

Τὰ μὲν δὴ τότε πραχθέντ' οὐκ ἀν ἀλλως ἔχοι· νῦν δ' ἔτε- 6 ρου πολέμου καιρὸς ἥκει τις, δι' ὃν καὶ περὶ τούτων ἐμνήσθην, ἵνα μὴ ταῦτα πάθητε. τί δὴ χρησόμεθ', ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τούτῳ; εἰ γὰρ μὴ βοηθήσετε παντὶ σθένει κατὰ τὸ δυνατόν, θεάσασθ', δὸν τρόπον ὑμεῖς ἐστρατηγηκότες πάντ' ἔσεσθ' ὑπὲρ Φίλιππου. ὑπῆρχον Ὄλύμπιοι δύναμίν τινα κεκτημένοι, καὶ τ διέκειθ' οὕτω τὰ πράγματα· οὔτε Φίλιππος ἐθάρρει τούτους οὔθ' οὕτοι Φίλιππον. ἐπράξαμεν ἡμεῖς κάκεῖνοι πρὸς ἡμᾶς εἰρήνην· ἦν τοῦθ' ὥσπερ ἐμπόδισμά τι τῷ Φίλιππῳ καὶ δυσ- χερές, πόλιν μεγάλην ἐφορμεῖν τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς διηγλα- γμένην πρὸς ἡμᾶς. ἐκπολεμῆσαι δεῖν φόρμεθα τοὺς ἀνθρώπους ἐκ παντὸς τρόπου καὶ ἀπαντες ἐθρύλους τοῦτο· πέπρακται νῦνὶ τοῦθ' ὁπωσδήποτε.

- 8 Τί οὖν ὑπόλοιπον, ὡς ἀνδρες Ἀθηναῖοι, πλὴν βοηθεῖν ἐρρω-
μένως καὶ προθύμως; ἐγὼ μὲν οὐχ ὅρῳ χωρὶς γὰρ τῆς περι-
στάσης ἀν ἡμᾶς αἰσχύνης, εἰ καθυφείμεθά τι τῶν πραγμάτων,
οὐδὲ τὸν φόβον, ὡς ἀνδρες Ἀθηναῖοι, μικρὸν δρῶ τὸν τῶν μετὰ
ταῦτα, ἔχόντων μὲν ὡς ἔχουσι Θηβαίων ἡμῖν, ἀπειρηκότων
δὲ χρήμασι Φωκέων, μηδενὸς δ' ἐμποδὼν ὄντος Φιλίππων τὰ
παρόντα καταστρεψαμένῳ πρὸς ταῦτ' ἐπικλίναι τὰ πράγματα.
- 9 ἀλλὰ μὴν εἴ τις ὑμῶν εἰς τοῦτ' ἀναβάλλεται ποιήσειν τὰ
δέοντα, ἵδειν ἐγγύθεν βούλεται τὰ δεινά, ἐξὸν ἀκούειν ἀλλοθι
γιγνόμενα, καὶ βοηθοὺς ἔσαυτῷ ζητεῖν, ἐξὸν νῦν ἑτέροις αὐτὸν
βοηθεῖν· δτὶ γὰρ εἰς τοῦτο περιστήσεται τὰ πράγματα, ἐὰν τὰ
παρόντα προώμεθα, σχεδὸν ἵσμεν ἀπαντες δήπου.
- 10 «Ἄλλ' δτὶ μὲν δὴ δεῖ βοηθεῖν», εἴποι τις ἄν, «πάντες
ἐγνώκαμεν καὶ βοηθήσομεν· τὸ δ' σπως, τοῦτο λέγε». μὴ
τοίνυν, ὡς ἀνδρες Ἀθηναῖοι, θαυμάσητε, ἀν παράδοξον εἴπω τι
τοῖς πολλοῖς. νομοθέτας καθίσατε. ἐν δὲ τούτοις τοῖς νομοθέ-
ταις μὴ θῆσθε νόμον μηδένα (εἰσὶ γὰρ ὑμῖν ἴκανοι), ἀλλὰ
τοὺς εἰς τὸ παρὸν βλάπτοντας ὑμᾶς λύσατε.
- 11 Λέγω δὲ τοὺς περὶ τῶν θεωρικῶν, σαφῶς οὕτωσί, καὶ τοὺς
περὶ τῶν στρατευομένων ἐνίους, ὃν οἱ μὲν τὰ στρατιωτικὰ
τοῖς οἰκοι μένουσι διανέμουσι θεωρικά, οἱ δὲ τοὺς ἀτακτοῦν-
τας ἀθύουσι καθιστᾶσιν, εἴτα καὶ τοὺς τὰ δέοντα ποιεῖν βου-
λομένους ἀθυμοτέρους ποιοῦσιν. ἐπειδὰν δὲ ταῦτα λύσητε καὶ
τὴν τοῦ τὰ βέλτιστα λέγειν ὁδὸν παράσχητ' ἀσφαλῆ, τηνι-
καῦτα τὸν γράψονθ', ἀ πάντες ἵσθ' δτὶ συμφέρει, ζητεῖτε.
- 12 πρὶν δὲ ταῦτα πρᾶξαι, μὴ σκοπεῖτε, τίς εἰπὼν τὰ βέλτισθ'
ὑπὲρ ὑμῶν ὑφ' ὑμῶν ἀπολέσθαι βουλήσεται· οὐ γὰρ εὔρη-
σετε, ἀλλως τε καὶ τούτου μόνου περιγγίγνεσθαι μέλλοντος,
παθεῖν ἀδίκως τι κακὸν τὸν ταῦτ' εἰπόντα καὶ γράψαντα,
μηδὲν δ' ὠφελῆσαι τὰ πράγματα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ λοιπὸν
μᾶλλον ἔτι ἥ νῦν τὸ τὰ βέλτιστα λέγειν φοβερώτερον ποιῆσαι.

Καὶ λύειν γ', ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς νόμους δεῖ τούτους τοὺς αὐτοὺς ἀξιοῦν, οἵπερ καὶ τεθείκασιν· οὐ γάρ ἐστι δίκαιον 13 τὴν μὲν χάριν, ἢ πᾶσαν ἔβλαπτε τὴν πόλιν, τοῖς τότε θεῖσιν ὑπάρχειν, τὴν δ' ἀπέχθειαν, δι' ἣς ἀν ἀπαντες ἀμεινον πράξαιμεν, τῷ νῦν τὰ βέλτιστ' εἰπόντι ζημίαν γενέσθαι. πρὶν δὲ ταῦτ' εὐτρεπίσαι, μηδαμῶς, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μηδέν' ἀξιοῦτε τηλικοῦτον εἶναι παρ' ὑμῖν, ὥστε τοὺς νόμους τούτους παραβάντα μὴ δοῦναι δίκην, μηδ' οὕτως ἀνόητον, ὥστ' εἰς προῦπτον κακὸν αὐτὸν ἐμβαλεῖν.

Οὐ μὴν οὐδ' ἔκεινό γ' ὑμᾶς ἀγνοεῖν δεῖ, ὡς ἄνδρες Ἀθη- 14 ναῖοι, ὅτι ψήφισμ' οὐδενὸς ἀξιόν ἐστιν, ἂν μὴ προσγένηται τὸ ποιεῖν ἔθελειν τὰ γε δόξαντα προθύμως ὑμᾶς. εἰ γάρ αὐτάρκη τὰ ψηφίσματ' ἦν ἢ ὑμᾶς ἀναγκάζειν, ἢ προσήκει, πράττειν ἢ περὶ ὧν ἐγράφη διαπράξασθαι, οὔτ' ἀν ὑμεῖς, πολλὰ ψηφιζόμενοι, μικρά, μᾶλλον δ' οὐδὲν ἐπράττετε τούτων, οὕτε Φίλιππος τοσοῦτον ὑβρίκει χρόνον πάλαι γάρ ἀν εἴνεκά γε ψηφισμάτων ἐδεδώκει δίκην. ἀλλ' οὐχ οὕτω ταῦτ' 15 ἔχει· τὸ γάρ πράττειν, τοῦ λέγειν καὶ χειροτονεῖν ὕστερον ὃν τῇ τάξει, πρότερον τῇ δυνάμει καὶ κρείττον ἐστιν. τοῦτ' οὖν δεῖ προσεῖναι, τὰ δ' ἀλλ' ὑπάρχει· καὶ γάρ εἰπεῖν τὰ δέοντα παρ' ὑμῖν εἰσιν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δυνάμενοι, καὶ γνῶναι πάντων ὑμεῖς δέξύταοι τὰ ῥηθέντα· καὶ πρᾶξαι δὲ δυνήσεσθε νῦν, ἐὰν δρθῶς ποιῆτε.

Τίνα γάρ χρόνον ἢ τίνα καιρόν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῦ 16 παρόντος βελτίω ζητεῖτε; ἢ πόθ', ἢ δεῖ, πράξετε, εἰ μὴ νῦν; οὐχ ἀπαντα μὲν ἡμῶν προείληφε τὰ χωρὶς ἀνθρωπος, εἰ δὲ καὶ ταύτης κύριος τῆς χώρας γενήσεται, πάντων αἰσχιστα πεισόμεθα; οὐχ οὕς, εἰ πολεμήσαιεν, ἔτοιμως σώσειν ὑπισχνούμεθα, οὗτοι νῦν πολεμοῦσιν; οὐκ ἔχθρος; οὐκ ἔχων τὰ ἡμέτερα; οὐ βάρδαρος; οὐχ δι τι ἐποι τις; ἀλλὰ πρὸς 17 θεῶν πάντ' ἔάσαντες καὶ μόνον οὐχὶ συγκατασκευάσαντες

αὐτῷ τότε τοὺς αἰτίους οἵτινες τούτων ζητήσομεν; οὐ γάρ αὐτοὶ γ' αἴτιοι φήσομεν εἶναι, σαφῶς οἶδα τοῦτ' ἐγώ. οὐδὲ γάρ ἐν τοῖς τοῦ πολέμου κινδύνοις τῶν φυγόντων οὐδεὶς ἔσαυτοῦ κατηγορεῖ, ἀλλὰ τοῦ στρατηγοῦ καὶ τῶν πλησίον καὶ πάντων μᾶλλον, ἥττηνται δ' ὅμως διὰ πάντας τοὺς φυγόντας δῆπου· μένειν γάρ ἐξῆν τῷ κατηγοροῦντι τῶν ἄλλων· εἰ δὲ τοῦτ' ἐποίει ἔκαστος, ἐνίκων ἂν.

18 Καὶ νῦν, οὐ λέγει τις τὰ βέλτιστα· ἀναστὰς ἄλλος εἰπάτω, μὴ τοῦτον αἰτιάσθω. ἔτερος λέγει τις βελτίω· ταῦτα ποιεῖται ἀγαθὴ τύχη. «ἄλλ' οὐχ ἥδεα ταῦτα». οὐκέτι τοῦθ' ὁ λέγων ἀδικεῖ, πλὴν εἰ δέον εὔξασθαι παραλείπει· εὔξασθαι μὲν γάρ, ω̄ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ῥάδιον, εἰς ταῦτα πάνθ', ὅσα βούλεται τις, ἀθροίσαντ' ἐν δλίγῳ· ἐλέσθαι δέ, ὅταν περὶ πραγμάτων προτεθῇ σκοπεῖν, οὐκέθ' ὅμοίως εὕπορον, ἀλλὰ δεῖ τὰ βέλτιστα· ἀντὶ τῶν ἥδεων, ἀν μὴ συναμφότερ' ἐξῆ, λαμβάνειν.

19 «Ἐι δέ τις ἡμῖν ἔχει καὶ τὰ θεωρικὰ ἔαν καὶ πόρους ἑτερούς λέγειν στρατιωτικούς, οὐχ οὕτος κρείττων;» εἰποι τις ἀν. φήμ' ἔγωγε, εἰπερ ἔστιν, ω̄ ἄνδρες Ἀθηναῖοι· ἀλλὰ θαυμάζω, εἰ τῷ ποτ' ἀνθρώπων ἡ γέγονεν ἡ γενήσεται, ἀν τὰ παρόντα· ἀναλώσῃ πρὸς ἀ μὴ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὔπορησαι πρὸς ἀ δεῖ. ἀλλ', οἷμαι, μέγα τοῖς τοιούτοις ὑπάρχει λόγοις ἡ παρ' ἐκάστου βούλησις· διόπερ ῥάστον ἀπάντων ἔστιν αὐτὸν ἔξαπατήσαι· δ γάρ βούλεται, τοῦθ' ἔκαστος καὶ οἰεται, τὰ δὲ

20 πράγματα πολλάκις οὐχ οὕτω πέψυκεν. δρᾶτ' οὖν, ω̄ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταῦθ' οὕτως, δπως καὶ τὰ πράγματα ἐνδέχεται καὶ δυνήσεσθ' ἔξιέναι καὶ μισθὸν ἔξετε. οὐ τοι σωφρόνων οὐδὲ γενναίων ἔστιν ἀνθρώπων, ἐλλείποντάς τι δι' ἐνδειαν χρημάτων τῶν τοῦ πολέμου εὐχερῶς τὰ τοιαῦτ' δνείδη φέρειν, οὐδ' ἐπὶ μὲν Κορινθίους καὶ Μεγαρέας ἀρπάσαντας τὰ δπλα πορεύεσθαι, Φιλιππον δ' ἔαν πόλεις Ἐλληνίδας ἀνδραποδίζεσθαι διεπορίαν ἐφοδίων τοῖς στρατευομένοις.

Καὶ ταῦτ' οὐχ ἵν' ἀπέχθωμαί τισιν ὑμῶν, τὴν ἀλλως προ- 21
 γῆρημαι λέγειν· οὐ γάρ οὕτως ἀφρων οὐδ' ἀτυχής εἰμ' ἐγώ,
 ὃστ' ἀπεχθάνεσθαι βούλεσθαι μηδὲν ὠφελεῖν νομίζων· ἀλλὰ
 δικαίου πολίτου Ἱκρίνω τὴν τῶν πραγμάτων σωτηρίαν ἀντὶ
 τῆς ἐν τῷ λέγειν χάριτος αἱρεῖσθαι· καὶ γάρ τοὺς ἐπὶ τῶν
 προγόνων ὑμῶν λέγοντας ἀκούω, ὥσπερ ἵσως καὶ ὑμεῖς, οὓς
 ἐπαινοῦσι μὲν οἱ παριόντες ἀπαντες, μιμοῦνται δ' οὐ πάνυ,
 τούτῳ τῷ ἔθει καὶ τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας χρῆσθαι, τὸν
 Ἀριστείδην ἐκεῖνον, τὸν Νικίαν, τὸν δμώνυμον ἐμαυτῷ, τὸν
 Περικλέα. ἐξ οὐ δ' οἱ διερωτῶντες ὑμᾶς οὕτοι πεφήνασι δῆ- 22
 τορες «τὶ βούλεσθε; τί γράψω; τὶ ὑμῖν χαρίσωμαι;» προπέ-
 ποται τῆς παραυτίκα χάριτος τὰ τῆς πόλεως πράγματα καὶ
 τοιαυτὶ συμβαίνει, καὶ τὰ μὲν τούτων πάντα καλῶς ἔχει, τὰ
 δ' ὑμέτερ' αἰσχρῶς.

Καίτοι σκέψασθ', ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἢ τις ἀν κεφάλαι²³
 εἰπεῖν ἔχοι τῶν τ' ἐπὶ τῶν προγόνων ἔργων καὶ τῶν ἐφ' ὑμῶν.
 ἔσται δὲ βραχὺς καὶ γνώριμος ὑμῖν δ λόγος. οὐ γάρ ἀλλο-
 τρίοις ὑμῖν χρωμένοις παραδείγμασιν, ἀλλ' οἰκείοις, ὡς ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, εὑδαίμοσιν ἔξεστι γενέσθαι.

Ἐκεῖνοι τοίνυν, οἵς οὐκ ἔχαριζονθ' οἱ λέγοντες οὐδ' ἔφι- 24
 λουν αὐτούς, ὥσπερ ὑμᾶς οὕτοι νῦν, πέντε μὲν καὶ τετταρά-
 κοντ' ἔτη τῶν Ἐλλήνων ἤρξαν ἐκόντων, πλείω δ' ἡ μύρια
 τάλαντ' εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνήγαγον, ὑπήκουε δ' δ ταύτην
 τὴν χώραν ἔχων αὐτοῖς βασιλεύς, ὥσπερ ἔστι προσῆκον
 βάρβαρον "Ἐλλησι, πολλὰ δὲ καὶ καλὰ καὶ πεζῇ καὶ ναυ-
 μαχοῦντες ἔστησαν τρόπαι' αὐτοὶ στρατευόμενοι, μόνοι δ'
 ἀνθρώπων κρείττω τὴν ἐπὶ τοῖς ἔργοις δόξαν τῶν φύονούν-
 των κατέλιπτον.

Ἐπὶ μὲν δὴ τῶν Ἐλληνικῶν ἥσαν τοιεῦτοι· ἐν δὲ τοῖς 25
 κατὰ τὴν πόλιν αὐτὴν θεάσασθ', διποῖοι ἐν τε τοῖς κοινοῖς καὶ
 ἐν τοῖς ἴδιοις. δημοσίᾳ μὲν τοίνυν οἰκοδομήματα καὶ κάλλη

- τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα κατεσκεύασαν ἡμῖν ἵερῶν καὶ τῶν ἐν
τούτοις ἀναθημάτων, ὥστε μηδενὶ τῶν ἐπιγιγνομένων ὑπερ-
- 26 θιλὴν λελεῖφθαι· ἰδίᾳ δὲ οὕτω σώφρονες ἥσαν καὶ σφόδρῳ ἐν
τῷ τῆς πολιτείας ἥθει μένοντες, ὥστε τὴν Ἀριστείδου καὶ
τὴν Μιλτιάδου καὶ τῶν τότε λαμπρῶν οἰκίαν, εἰς τις ἄρ' οἴδεν
νῦμων, διποίᾳ ποτὲ ἐστίν, δρᾶ τῆς τοῦ γείτονος οὐδὲν σεμνοτέ-
ραν οὔσαν· οὐ γὰρ εἰς περιουσίαν ἐπράττετε αὐτοῖς τὰ τῆς
πόλεως, ἀλλὰ τὸ κοινὸν αὖξειν ἔκαστος φετο δεῖν. ἐκ δὲ
τοῦ τὰ μὲν Ἐλληνικὰ πιστῶς, τὰ δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσε-
θῶς, τὰ δὲ ἐν αὐτοῖς ἵσως διοικεῖν μεγάλην εἰκότως ἐκτή-
σαντ' εὐδαιμονίαν.
- 27 Τότε μὲν δὴ τοῦτον τὸν τρόπον εἶχε τὰ πράγματα ἐκείνοις,
χρωμένοις οἵς εἶπον προστάταις· νῦν δὲ πῶς ἡμῖν ὑπὸ τῶν
χρηστῶν τῶν νῦν τὰ πράγματα ἔχει; ἀράγ' ὅμοίως καὶ παρα-
πλησίως; οἵς — τὰ μὲν ἀλλα σιωπῶ, πόλλ' ἀν ἔχων εἰπεῖν,
ἀλλ' ὅσης ἀπαντεῖς δρᾶτ' ἐρημίας ἐπειλημμένοι, Λακεδαιμο-
νίων μὲν ἀπολωλότων, Θηραίων δὲ ἀσχόλων δητῶν, τῶν
δὲ ἀλλων οὐδενὸς δητος ἀξιόχρεω περὶ τῶν πρωτείων ἡμῖν
ἀντιτάξασθαι, ἔξδην δὲ ἡμῖν καὶ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ἀσφαλῶς
- 28 ἔχειν καὶ τὰ τῶν ἀλλων δίκαια βραβεύειν, ἀπεστερήμεθα μὲν
χώρας οἰκείας, πλείω δὲ ἢ χιλια καὶ πεντακόσια τάλαντα
ἀνηλώκαμεν εἰς οὐδὲν δέον, οὓς δὲν τῷ πολέμῳ συμμάχους
ἐκτησάμεθα, εἰρήνης οὕσης ἀπολωλέκασιν οὗτοι, ἔχθρον
δὲ ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς τηλικοῦτον ἥσκηκαμεν. ἢ φρασάτω τις
ἔμοι παρελθών, πόθεν ἀλλοθεν ἵσχυρὸς γέγονεν ἢ παρ' ἡμῶν
αὐτῶν Φίλιππος.
- 29 «Ἄλλ', ὡς τὰν, εἰ ταῦτα φαύλως, τὰ γέντεν αὐτῇ τῇ πόλει
νῦν ἀμεινον ἔχει». καὶ τὶ ἀν εἰπεῖν τις ἔχοι; τὰς ἐπάλξεις,
ἃς κονιώμεν, καὶ τὰς ὁδούς, ἃς ἐπισκευάζομεν, καὶ κρήνας
καὶ λήρους; ἀποθλέψατε δὴ πρὸς τοὺς ταῦτα πολιτευομέ-
νους, ὃν οἱ μὲν ἐκ πτωχῶν πλούσιοι γεγόνασιν, οἱ δὲ ἔξ ἀδό-

ξων ἔντιμοι, ἔνιοι δὲ τὰς ἴδιας οἰκίας τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων σεμνοτέρας εἰσὶ κατεσκευασμένοι· δσφ δὲ τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γέγονεν, τοσούτῳ τὰ τούτων ηὔξηται.

Τί δὴ τὸ πάντων αἴτιον τούτων, καὶ τί δή ποθ' ἄπαντ' εἶχε 30· καλῶς τότε καὶ νῦν οὐκ ὀρθῶς; δτι τότε μὲν πράττειν καὶ στρατεύεσθαι τολμῶν αὐτὸς ὁ δῆμος δεσπότης τῶν πολιτευομένων ἦν καὶ κύριος αὐτὸς ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ ἀγαπητὸν ἦν παρὰ τοῦ δήμου τῶν ἄλλων ἑκάστῳ καὶ τιμῆς καὶ ἀρχῆς καὶ ἀγαθοῦ τινος μεταλαβεῖν· νῦν δὲ τούναντίον κύριοι 31 μὲν οἱ πολιτευόμενοι τῶν ἀγαθῶν καὶ διὰ τούτων ἄπαντα πράττεται, ὅμεις δ' ὁ δῆμος ἐκνευρισμένοι καὶ περιηρημένοι χρήματα, συμμάχους, ἐν ὑπηρέτου καὶ προσθήκης μέρει γεγένησθε, ἀγαπῶντες, ἐὰν μεταδιδῶσι θεωρικῶν ὑμῖν ἦ Βοηδρόμια πέμψωσιν οὗτοι, καὶ τὸ πάντων ἀνδρειότατον, τῶν ὑμετέρων αὐτῶν χάριν προσοφείλετε. οἱ δὲ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει καθείρξαντες ὑμᾶς ἐπάγουσιν ἐπὶ ταῦτα καὶ τιθασεύουσι χειροήθεις αὐτοῖς ποιοῦντες.

"Εστι δ' οὐδέποτ', οἷμαι, μέγα καὶ νεανικὸν φρόνημα λα- 32
βεῖν μικρὰ καὶ φαῦλα πράττοντας· δποι ἄττα γὰρ ἂν τάπιτηδεύματα τῶν ἀνθρώπων ἦ, τοιοῦτον ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημ' ἔχειν. ταῦτα μὰ τὴν Δήμητρ' οὐκ ἂν θαυμάσαιμι, εἰ μείζων εἰπόντι μοι γένοιτο παρ' ὑμῶν βλάβη τῶν πεποιηκότων αὐτὰ γενέσθαι· οὐδὲ γὰρ παρρησία περὶ πάντων ἀεὶ παρ' ὑμῖν ἔστιν, ἀλλ' ἔγωγ', ὅτι καὶ νῦν γέγονε, θαυμάζω.

'Ἐὰν οὖν ἀλλὰ νῦν γ' ἔτι, ἀπαλλαγέντες τούτων τῶν ἔθῶν, 33
ἐθελήσητε στρατεύεσθαι τε καὶ πράττειν ἀξίως ὑμῶν αὐτῶν, καὶ ταῖς περιουσίαις ταῖς οἰκοι ταύταις ἀφορμαῖς ἐπὶ τὰ ἔξω τῶν ἀγαθῶν χρήσησθε, ἵσως ἀν, ἵσως, ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τέλειόν τι καὶ μέγα κτήσαισθ' ἀγαθὸν καὶ τῶν τοιούτων λημάτων ἀπαλλαγείητε, ἣ τοῖς ἀσθενοῦσι παρὰ τῶν ἰατρῶν σιτίοις διδομένοις ἔσικεν. καὶ γὰρ ἐκεῖν' οὕτ' ἵσχὺν ἔντιθησιν

οὗτ' ἀποθνήσκειν ἐᾶ· καὶ ταῦθ', ἂ νέμεσθε νῦν ὑμεῖς, οὕτε τοσαῦτ' ἔστιν, ὡστὸν ὥφέλειαν ἔχειν τινὰ διαρκῆ, οὗτ' ἀπογνόντας ἀλλο τι πράττειν ἐᾶ, ἀλλ' ἔστι ταῦτα τὴν ἐκάστου ῥᾳθυμίαν ὑμῶν ἐπαυξάνοντα.

34 « Οὐκοῦν σὺ μισθοφορὰν λέγεις; » φῆσει τις. καὶ παραχρῆμά γε τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἀπάντων, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἵνα τῶν κοινῶν ἐκαστος τὸ μέρος λαμβάνων, δτου δέοιθ' ἡ πόλις, τοῦθ' ὑπάρχοι. ἔξεστιν ἄγειν ἡσυχίαν οἴκοι μένων βελτίων, τοῦ δι' ἔνδειαν ἀνάγκη τι ποιεῖν αἰσχρὸν ἀπηλλαγμένος. συμβούτινει τι τοιοῦτον οἶον καὶ τὰ νῦν στρατιώτης αὐτὸς ὑπάρχων ἀπὸ τῶν αὐτῶν τούτων λημμάτων, ὕσπερ ἔστι δίκαιον ὑπὲρ τῆς πατρίδος. ἔστι τις ἔξω τῆς ἡλικίας ὑμῶν· δοσεῖτος ἀτάκτως νῦν λαμβάνων οὐκ ὠφελεῖ, ταῦτ' ἐν ἴσῃ τάξει λαμβάνων, πάντ' ἐφορῶν καὶ διοικῶν, ἂ χρὴ πράττεσθαι.

35 "Ολως δ' οὗτ' ἀφελῶν οὕτε προσθεῖς πλὴν μικρῶν, τὴν ἀταξίαν ἀνελῶν εἰς τάξιν ἡγαγον τὴν πόλιν, τὴν αὐτὴν τοῦ λαθεῖν, τοῦ στρατεύεσθαι, τοῦ δικάζειν, τοῦ ποιεῖν τοῦθ', διτι καθ' ἡλικίαν ἐκαστος ἔχοι καὶ δτου καιρὸς εἰη, τάξιν ποιήσας. οὐκ ἔστιν, δπου μηδὲν ἐγὼ ποιοῦσι τὰ τῶν ποιούντων εἰπον ὃς δεῖ νέμειν, οὐδὲν αὐτοὺς μὲν ἀργεῖν καὶ σχολάζειν καὶ ἀπορεῖν, δτι δ' οἱ τοῦ δεῖνος νικῶι ξένοι, ταῦτα πυνθάνεσθαι· ταῦτα γὰρ νῦν γίγνεται. καὶ οὐχὶ μέμφομαι τὸν ποιοῦντά τι τῶν δεόντων ὑπὲρ ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ἀξιώ πράττειν ταῦθ', ἐφ' οἵς ἐτέρους τιμᾶτε, καὶ μὴ παραχωρεῖν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῆς τάξεως, ἣν ὑμῖν οἱ πρόγονοι τῆς ἀρετῆς μετὰ πολλῶν καὶ καλῶν κινδύνων κτησάμενοι κατέλιπον.

Σχεδὸν εἰρηχ', ἂ νομίζω συμφέρειν· ὑμεῖς δ' ἔλοισθ', διτι καὶ τῇ πόλει καὶ ἀπασι συνοίσειν ὑμῖν μέλλει.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

I. Πολιτικὴ κατάστασις τῶν Ἀθηνῶν μέχρι τῆς ἔμφανίσεως τοῦ Δημοσθένους.

Ἡ ἡγεμονία τῶν Ἀθηνῶν καταλυθεῖσα διὰ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου ἥρξατο ἀναδημουργούμενη κατὰ τὸν μετὰ τοῦτον ἐκραγέντα πόλεμον μεταξὺ Θηβῶν καὶ Σπάρτης. Τὰ κατὰ θάλασσαν περιφανῆ κατορθώματα τῶν Ἀθηναίων στρατηγῶν Χαβρίους καὶ Τιμοθέου, αἱ στρατιωτικαὶ μεταρρυθμίσεις τοῦ Ἰφικράτους καὶ ἡ σάφων πολιτικὴ τοῦ Καλλιστράτου συνετέλεσαν ὥστε νὰ δημιουργηθῇ (ἐν ἔτει 377) ἀθηναϊκὴ συμμαχία ἢ δημοσπονδία περιλαβοῦσα περὶ τὰς 70 πόλεις, μεταξὺ τῶν ὅποιων ἦτο ἡ Χίος, ἡ Τένεδος, ἡ Μυτιλήνη, τὸ Βυζάντιον, ἡ Χαλκίς καὶ ἄλλαι. Οὕτως ἡ ἡγεμονία περιῆλθε καὶ πάλιν εἰς τοὺς Ἀθηναίους.

Ἄλλῃ ἡ ἡγεμονία αὐτῇ δὲν διετηρήθη ἐπὶ μακρόν οἱ Ἀθηναῖοι μὴ τηρήσαντες τὰς πρὸς τοὺς συμμάχους τοὺς ταχθέντας ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν των ἀναληφθείσας ὑποχρεώσεις, ἀλλ᾽ ἐπιδοθέντες εἰς πιέσεις καὶ ἀργυρολογίαν αὐτῶν προεκάλεσαν τὸν λεγόμενον συμμαχικὸν πόλεμον, καθ' ὃν αἱ Ἀθῆναι ἐπὶ τοιείαν ὅλην (358 - 355) ἡναγκάσθησαν νὰ πολεμήσωσι κατὰ τῶν ἀποστασῶν ἵσχυροτάτων συμμαχίδων, τῆς Χίου, Ρόδου, Κῶ καὶ τοῦ Βυζαντίου, βοηθούμενων ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς ἐν Καρίᾳ Ἀλικαρνασσοῦ Μανσώλου. Κατὰ τὸν πόλεμον τοῦτον οἱ Ἀθηναῖοι μικρὰς ἐπιτυχίας ἔσχον φοβηθέντες δὲ τέλος τὰς ἀπειλὰς τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας Ἀρταξέρξου τοῦ Ὡχού, ὅτι θ' ἀποστείλῃ μέγαν στόλον πρὸς βοήθειαν τῶν συμμάχων, ἡναγκάσθησαν νὰ συνάψωσιν εἰρήνην (355) μετὰ τῶν ἀποστατῶν συμμάχων παρέχοντες εἰς αὐτοὺς πλήρη ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀνεχόμενοι τὴν πλήρη σχεδὸν διάλυσιν τῆς ἀθηναϊκῆς ἡγεμονίας.

Ἡ διάλυσις αὗτη τῆς ἡγεμονίας συνεπέφερε τὴν ἔκπτωσιν πάσης ἐν γένει δυνάμεως τῶν Ἀθηναίων, οἰκονομικῆς τε καὶ ἡθικῆς. Ἐν αὐταῖς ταῖς Ἀθήναις κατέπεσε τὸ γενναῖον φρόνημα

καὶ ἔξελιπε πᾶσα πολιτικὴ ἐνέργεια τείνουσα εἰς τὴν ἀνάκτησιν τῆς παλαιᾶς ἴσχύος. Ὁ δῆμος ἀπὸ τῆς μετὰ τῶν συμμάχων συναφθεῖσῆς εἰδήνης ἥκολούθει τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ δημαγωγοῦ Εὐβούλου, ὅστις πρόγραμμα εἶχε τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς ἀρχαίας φιλοδοξίας καὶ τὴν ἐκ παντὸς τρόπου ἐπιδίωξιν τῆς εἰδήνης καὶ τῆς εὑζωῆς τοῦ ἰδιώτου. Οἱ πολῖται ἀπηροῦντο ἥδη νὰ στρατεύωσιν οἱ Ἰδιοὶ μεταχειριζόμενοι τὰ ξενικὰ στρατεύματα, ἐν δὲ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐψήφιζον μὲν πολλά, εἴτα δ' ὅμως δλίγα ἢ οὐδὲν ἐξετέλουν τὸ σύστημα τῶν λειτουργιῶν καὶ ὄνομα μόνον διετηρεῖτο, ἀφ' οὗ οἱ πλουσιώτατοι κατώρθωσον ὑπὸφεύγωσιν αὐτάς, ἐπιβαρυνομένων δυσαναλόγως τῶν δλιγάτερον πλουσίων. Ἐνῷ δὲ ἡ πολιτεία ἔφθινεν, ηὔξανον αἱ τρυφαὶ καὶ αἱ ἀναπαύσεις τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου. Οἱ ἰδιωτικοὶ οἰκοὶ ἀνηγείροντο μεγαλοπρεπεῖς, αἱ ἔορταὶ καὶ πανηγύρεις καὶ οὐδὲν ἥλαττοντο τῆς παλαιᾶς μεγαλοπρεπείας. Χοῖμα ἀφθονον κατεσπαταλᾶτο διὰ τὴν ὡς οἶον τε μεγαλοπρεπεστέραν διεξαγωγὴν τῶν θεατρικῶν παραστάσεων τέλος δὲ οὐδέποτε κατεβάλλετο μεγαλυτέρα φροντὶς περὶ τὴν εἰς τοὺς πολλοὺς τακτικὴν διανομὴν τῶν θεωρικῶν χρημάτων.

Οὕτως εἶχον τὰ τῆς πολιτείας τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους ἐν μέσῳ δὲ τῆς τοιαύτης καταστάσεως τῆς πολιτείας ἐμφανίζεται δὲ Δημοσθένης.

II. Δημοσθένης.

α') Βίος Δημοσθένους.

Οἱ Δημοσθένης, νιὸς Δημοσθένους, ἐκ τοῦ ἐν Ἀττικῇ δήμου Παιανίας, κειμένου κατὰ τοὺς ἀνατολικοὺς πρόποδας τοῦ Ὑμηττοῦ, ἐγεννήθη τῷ 383 π. Χ. Καὶ δὲ μὲν πατήρ του εὐπορος ὁντικέτητο ἐν Ἀθήναις δύο ἐργαστήρια, μαχαιροποιεῖον καὶ θορυβοποιεῖον, ἡ δὲ μήτηρ του — Κλεοβούλη δρομαζομένη — κατήγετο ἐκ Σκυθίας.

Ἐπιαετὴς μόλις γενόμενος δὲ Δημοσθένης ἀπώλεσε τὸν πατέρα του, ὅστις ἀποθνήσκων κατέλιπε τρεῖς ἐπιτρόπους τῶν ἀνηλίκων τέκνων, τοῦ νιοῦ καὶ τῆς θυγατρός. Ἄλλ' οἱ ἐπίτροποι δὲν ἐφάνησαν ἀξιόπιστοι, διότι τὴν καταλειφθεῖσαν περιουσίαν, ἀνερχομένην εἰς δέκα πέντε τάλαντα, δηλ. περόπου εἰς ἐπιτακοσίας εἴκοσι χιλιά-

δας σημερινῶν δραχμῶν, διεσπάθησαν σχεδὸν τελείως, ἐν ᾧ ἡδύ-
ναντο νὰ διπλασιάσωσιν αὐτὴν εὐσυνειδήτως διαχειριζόμενοι. Ωσαύ-
τως οὗτοι καὶ τῆς παιδεύσεως τοῦ Δημοσθένους ἡμέλησαν ἀλλ' οὗτος
φιλομαθῆς ὥν καὶ ἐπιμελῆς ἐμόρφωσεν ἔαντὸν μαθητεύσας παρὰ
τῷ ὁγήτοι ^{τῷ} Ἰσαίῳ, τῷ Χαλκιδεῖ, καὶ μελετήσας τοὺς λόγους τοῦ
^{τῷ} Ισοκράτους, τὰ συγγράμματα τοῦ Πλάτωνος καὶ τὴν ἴστορίαν τοῦ
Θουκυδίδου, ἦν, ὡς λέγεται, δικτάκις ἀντέγραψε καὶ μέγα μέρος
αὐτῆς ἀπεμνημόνευσεν.

^{τῷ} Ἐνῆλιξ γενόμενος κατεδίωξε δικαστικῶς τοὺς ἐπιτρόπους ὑπὸ^{τῷ}
τὴν ὅδηγίαν τοῦ διδασκάλου του ^{τῷ} Ἰσαίου καὶ κατώρθωσε μικρὸν
μόνον μέρος τῆς πατρικῆς περιουσίας ν̄ ἀναλάβῃ. Διὰ τοῦτο ἀγα-
κασθεὶς νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἀναπληρώσεως τῆς ἀπολεσθείσης
περιουσίας ἐγένετο λογογράφος· ως τοιοῦτος συνέταπτε λόγους
δικανικοὺς ὑπὲρ ἄλλων καὶ μεγάλως ἔξετιμάτο. Ἀλλὰ τὴν δόξαν
αὐτοῦ ἐκτήσατο ἐκ τῶν πολιτικῶν λόγων καὶ τῆς πολιτικῆς ἐνερ-
γείας κατὰ Φιλίππου, τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας, δστις δσημέ-
ραι αὐξανόμενος διενοεῖτο ν̄ ἀρξῆ ὅλης τῆς Ἑλλάδος· τοῦτο καθο-
ρῶν δ̄ Δημοσθένης εἰργάζετο ἐκ παντὸς τρόπου ν̄ ἀνυψώσῃ τὸ
φρόνημα τῶν συμπολιτῶν ἀναμμινήσκων αὐτοὺς τὰ ἐν Μαραθῶνι,
ἐν Σαλαμῖνι καὶ ἐν Πλαταιαῖς τρόπαια τῶν προγόνων. Καὶ ἔνθεν
μὲν ἐπόλεμει κατὰ τῶν Φιλιππιζόντων, ἔνθεν δ̄ ἐφρόντιζε ν̄ ἀνεύρη
συμμάχους τῶν ^{τῷ} Αθηναίων· δτε δ̄ ἐπρέσβευσεν εἰς Θήβας, κατώρ-
θωσε νὰ διαλλάξῃ τὰς τέως ἀσπόνδους πόλεις, ^{τῷ} Αθήνας καὶ Θήβας,
καὶ νὰ καταστήσῃ αὐτὰς συμμάχους· ἀλλ' ἡ συμμαχία αὕτη κατε-
στράφη διὰ τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ ἥπτης (338).

Καὶ μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ ἥπτην δ̄ Δημοσθένης οὔτε τὸ θάρ-
ρος ἀπέβαλεν οὔτε ἐπαυσε μισῶν τοὺς Μακεδόνας· ἐν ἀρχῇ μάλι-
στα τῆς βασιλείας τοῦ Μ. ^{τῷ} Αλεξάνδρου (336) ἐπέτυχεν, ἵνα οἱ
^{τῷ} Αθηναῖοι καὶ οἱ Θηβαῖοι ἀποστῶσι τῆς μακεδονικῆς κυριαρχίας·
ἀλλ' δ̄ ^{τῷ} Αλέξανδρος ἐπελθὼν κατὰ τῶν Θηβῶν καὶ καταστρέψας
αὐτὰς ἐξήτησεν εἶτα παρὰ τῶν ^{τῷ} Αθηναίων τὴν παράδοσιν τοῦ
Δημοσθένους καὶ ἄλλων τυνῶν στρατηγῶν καὶ πολιτικῶν ἐκ τῶν
ἰδίως ὑποκινησάντων καὶ ὑποστηριξάντων τὴν ἀποστασίαν τῶν
Θηβαίων· τῇ παρεμβάσει δ̄ δμως τοῦ μακεδονίζοντος ὁγήτορος
Δημάδου ἡ παράδοσις αὕτη ἀπεσοβήθη.

Τῷ 324 κατηγορηθεὶς δ̄ Δημοσθένης ως δωροδοκήσας ἐν τῇ

δίκη τοῦ Ἀρπάλου, ταμίου τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, φυγόντος μετὰ πολλῶν χρημάτων ἐξ Ἀσίας εἰς Ἀθήνας, κατεδικάσθη εἰς πρόστιμον πεντήκοντα ταλάντων, μὴ δυνάμενος δὲ ν' ἀποτίσῃ τὸ ποσόν αὐτὸν ἔφυγεν εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐκεῖθεν εἰς Τροιζῆνα. Καὶ ἔγραψε μὲν καὶ πρὸς τὴν βουλὴν καὶ πρὸς τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων δικαιολογούμενος καὶ παρακαλῶν ν' ἀνακληθῆ, ἀλλ᾽ αἱ παρακλήσεις αὗται εἰς οὐδὲν ὀφέλουν καὶ μόνον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀλεξάνδρου (323), διετέλεσαν, τὸν Ἀργος καὶ ἡ Κόρινθος ἐπανέστησαν κατὰ τῆς μακεδονικῆς ἀρχῆς, ἐπῆλθε μεταβολή τις τῶν διαθέσεων τοῦ δήμου· διότι οὗτος μαθὼν ὅτι δὲ Δημοσθένης, καί περ φυγάς, συνώδευσε τὸν Ἀθηναίους πρόσθεις, τὸν κηρύσσοντας τὸν κατὰ τῶν Μακεδόνων πόλεμον, ἀνεκάλεσεν αὐτὸν πανηγυριῶς.

Μετὰ τὴν ἀνάκλησίν τον δὲ Δημοσθένης ἔξηκολούθει τὸν κατὰ τῶν Μακεδόνων ἀγῶνα· ἀλλ' διετέλεσαν 322 αἱ Ἀθῆναι ἐκνοεύθησαν καὶ φρονδὰ μακεδονικὴ ἐγκαθιδρύθη ἐν αὐταῖς, κατεδιώχθη ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς Μακεδονίας Ἀντιπάτρου. Καὶ κατώρθωσε μὲν νὰ καταφύγῃ εἰς τὸν ἐν Καλανδίᾳ (νῦν Πόρω) ναὸν τοῦ Ποσειδῶνος, ἀλλ' οἱ στρατιῶται τοῦ Ἀντιπάτρου ἀπέσπασαν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. Ἐντυχῶς δύως δέκτηρος ἔφερε μεθ' ἕαντοῦ δηλητήριον ἐντὸς δακτυλίου ἥ γραφικοῦ καλάμου καὶ πιὸν αὐτὸν ἀπέφυγε τὰς ὕβρεις τῶν ἔχθρῶν αὐτοῦ δὲ ἐκονσίου θανάτου (κατὰ τὸν Ὁκτώβδοιον τὸν 322).

Οἱ οἰκήτορες τῆς Καλανδίας ἤγειραν ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ ναοῦ τοῦ Ποσειδῶνος μνῆμα τοῦ δέκτηρος καὶ ἐπὶ αἰῶνας πολλοὺς ἔξηκολούθουν τιμῶντες τὴν μνήμην αὐτοῦ. Ἀλλὰ καὶ οἱ συμπολῖται τοῦ δέκτηρος τεσσαράκοντα καὶ δύο ἔτη μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐψήφισαν, ἵνα δὲ προεσθύτατος τῶν ἀπὸ τοῦ γένους αὐτοῦ ἔχῃ σίτησιν ἐν τῷ Προντανείῳ, καὶ ἀνήγειραν ἐν τῇ ἀγορᾷ χαλκοῦν τοῦ δέκτηρος ἀνδριάντα, ἐφ' οὐδὲν ἔχαραχθη τὸ πολυθρόλητον ἐπίγραμμα:

Ἐπερ ίσην φάμην γνώμη, Δημόσθενες, εἰχε,
οὔποτε ἄντε Ελλήνων ἡρέεν Ἀρης Μακεδών.

β) Λόγοι Δημοσθένους.

Υπὸ τὸ δνομα τοῦ Δημοσθένους περιῆλθον εἰς ἡμᾶς 61 λόγοι τούτων οἱ μὲν 15 εἶναι συμβουλευτικοὶ ἢ δημηγορίαι, οἱ δὲ λοιποὶ

δικανικοί. Τῶν συμβουλευτικῶν, δηλ. τῶν λόγων τῶν ἀπαγγελθέντων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ δήμου, σπουδαιότατοι εἶναι οἱ **Φιλιππικοί**, οἱ **Ολυνθιακοὶ** καὶ δι περὶ τῆς εἰρήνης· τῶν δὲ δικανικῶν ἔχομεν δύο εἴδη: 1) λόγους δικανικοὺς **δημοσίους**, ἀπαγγελθέντας δηλ. ἐν δημοσίαις δίκαιαις, ὡν σπουδαιότατος εἶναι δι περὶ τοῦ **στεφάνου**, καὶ 2) λόγους δικανικοὺς **ἰδιωτικούς**, ἀπαγγελθέντας δηλ. ἐν ἴδιωτικαῖς δίκαιαις.

Ἐρ πᾶσι τοῖς λόγοις τοῦ Δημοσθένους καταφαίνεται μεγαλεῖον ψυχῆς, σαφήνεια, γοργότης καὶ σφραδότης τῆς ἐκφράσεως, σαρκασμοὶ πικροί, ποικιλία δητορικῶν σχημάτων καὶ τρόπων λεκτικῶν καὶ ἐν γένει πάντα, ὅσα προσδίδουσιν εἰς αὐτοὺς **δεινότητα** καὶ **ὕψος**.

Ἐκαστος τῶν λόγων συνίσταται ἐκ πέντε μερῶν, τοῦ **προοιμίου**, τῆς **διηγήσεως**, τῆς **προθέσεως**, τῆς **πίστεως** καὶ τοῦ **ἐπιλόγου**. Τούτων τὸ κυριώτερον μέρος εἶναι τὸ τρίτον—ἡ **πρόθεσις**—, ἐν ᾧ ἀναπτύσσεται ἡ πρότασις τοῦ ὄντος· τὸ μέρος τοῦτο προπαρασκευάζει μὲν ἡ **διηγησις**, συμπληροῦ δὲ καὶ ἔξηγεῖ ἡ **πίστις**.

III. Περιληπτικὴ ἰστορία τοῦ Φιλίππου.

Ο Φίλιππος, νῦν τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Ἀμύντου τοῦ Β', ἐγεννήθη τῷ 382 π. Χ. Δεκαπενταετής περίπου τὴν ἡλικίαν ἥκθη ὡς ὅμηρος ὑπὸ τοῦ Πελοπίδον εἰς Θήβας, ἐνθα ἔτυχεν ἐλληνικωτάτης μορφώσεως. Μετὰ τοιετῇ δ' ἐν Θήβαις διαμονὴν ἐπανῆλθεν εἰς Μακεδονίαν καί, ὅτε ὁ ἀδελφός του Περδίκκας ἐφεύθη ἐν τινὶ πρὸς τοὺς Ἰλλυριοὺς μάχῃ, ἀνεκηρύχθη αὐτὸς βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας (τῷ 359).

Ο Φίλιππος ἀναλαβὼν τὴν βασιλείαν ἔσωσε τὴν Μακεδονίαν ἀπὸ τοὺς εἰσβαλόντας εἰς αὐτὴν Ἰλλυριοὺς καὶ Παιόνας, ἐστερέωσε τὸν θρόνον του κατὰ τῶν ἀνταπαιτητῶν αὐτοῦ καὶ ὀργάνωσε τὸν μακεδονικὸν στρατὸν κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς νέας πολεμικῆς τέχνης. Ἀμέσως δὲ κατόπιν θέλων νὰ συνδέσῃ στενώτερον τὴν Μακεδονίαν μετὰ τῆς θαλάσσης ἐστράφη πρὸς τὴν Χαλκιδικὴν χερσόνησον καὶ ἐκνοίευσε τὴν Ἀμφίπολιν (357), ἀξιολογωτάτην τῶν ἐλληνικῶν ἀποικιῶν εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Θράκης, καὶ τὰς ἐπὶ τοῦ Θερμαϊκοῦ κόλπου κτήσεις τῶν Ἀθηναίων Πύδναν (357) καὶ Ποτείδαιαν (356). Καὶ ταύτην μὲν ἔδωκεν εἰς τὸν Ὁλυνθίον,

ἴνα προσοικειωθῆ αὐτούς, ἀλλὰ συγχρόνως προσκληθεὶς ὑπὸ Θρᾳκῶν εἰς βοήθειαν κατέλαβε τὰς πέραν τοῦ Σιρυμόρος Κορηνίδας, ηὗξησεν αὐτὰς μετονομάσας Φιλίππους καὶ ἐγένετο κύριος τοῦ Παγγαίου.

Μετὰ ταῦτα προσκληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐν Λαρίσῃ Ἀλευαδῶν κατὰ τοῦ τιράννου τῶν Φερῶν Λυκόφρονος ἔσπενσεν εἰς Θεσσαλίαν καὶ τὰς αὐτόθι καταπιεζομένας πόλεις ἐπροστάτευσε. Κατὰ τὰ πρῶτα δὲ ἥδη ἔτη τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἐκραγέντος Φωκικοῦ ἡ ἱεροῦ πολέμου (355 - 346), ὅτε οἱ Φωκεῖς ὑπὸ τὸν Ὄνόμαρχον εἶχον εἰσβάλει εἰς τὴν Θεσσαλίαν, δὲ Φίλιππος, ἀφ' οὗ ἐκνοίενται τὴν Μεθώνην καὶ κατηδάφισεν αὐτὴν (353), ἐζήτησεν νὰ λάβῃ μέρος ἐνεργὸν εἰς τὰς ἐσωτερικὰς διενέξεις τῆς Ἑλλάδος. Ἐπὶ τῇ προσκλήσει δὲ τῶν Θεσσαλῶν εἰσήλασε καὶ πάλιν εἰς τὴν Θεσσαλίαν, ἐξεδίωξε τοὺς Φωκεῖς, καθήρεσε τὴν ἐν Φεραῖς τιραννίδα, κατέλαβε τὰς Παγασάς καὶ τὴν Μαγνησίαν καὶ προεχώρησεν ἥδη μέχρι Θερμοπυλῶν ἀλλ' εὐρών αὐτὰς προκατειλημένας ὑπὸ ἀθηναϊκοῦ στρατοῦ ἡγακάσθη νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Μακεδονίαν (352).

Μετὰ μικρὰν ἐν Μακεδονίᾳ ἀνάπαυσιν ἐξεστράτευσε καὶ πάλιν κατὰ τῶν ἐν Χαλκιδικῇ Χερσονήσῳ πόλεων καὶ πολλὰς ἐξ αὐτῶν ὑπέταξεν. Ἐν ἔτει δὲ 349 προσέβαλε τὴν μεγίστην τῶν ἐκεῖ πόλεων "Ολυνθον καὶ κυριεύσας αὐτὴν διὰ προδοσίας κατέστρεψε (348). Μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Ὁλύνθου κατώρθωσε νὰ ὑποτάξῃ τὴν Φωκίδα καὶ νὰ εἰσέλθῃ ἀκωλύτως διὰ τῶν Θερμοπυλῶν, μεθ' ὃ συγκαλέσας τὸ ἀμφικτυνοικὸν συνέδριον ἀνεκρηγύθη ὑπὸ αὐτοῦ ἀμφικτύων ἀντὶ τῶν καθαιρεθέντων Φωκέων (346).

"Επιστρέψας ἐκ Φωκίδος εἰς Μακεδονίαν ἐστράφη πρὸς Β. κατὰ τῶν Θρᾳκῶν, οὓς τικῇ καὶ προσλαμβάνει παρὰ τὸν Πόντον τὴν Ἀπολλωνίαν καὶ Ὁδησσὸν (τὴν σημερινὴν Βάρην) ἐπελθὼν δὲ κατὰ τῶν ἐν Προποντίδι Ἑλληνικῶν πόλεων καταλαμβάνει τὴν Σηλυβρίαν καὶ πολιορκεῖ τὴν Πέρωνθον καὶ τὸ Βυζάντιον στρατὸς δ' ὅμως ἀθηναϊκὸς ἀποσταλεὶς κατὰ τοῦ Φιλίππου ἀναγκάζει αὐτὸν νὰ λύσῃ τὴν πολιορκίαν τῶν πόλεων καὶ νὰ ἀπέλθῃ ἐκεῖθεν.

Μετὰ ταῦτα ὑποκιήσας διὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι φίλων τὸν νέον ἰερὸν πόλεμον καὶ προσκληθεὶς ν' ἀναλάβῃ τὴν διεξαγωγὴν αὐτοῦ εἰσῆλθε μετὰ πολναρθίμου στρατοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ μέρος μὲν τοῦ στρατοῦ τὸν ὕδενσε κατὰ τῆς Ἀμφίσσης, ἥν ἐκνοίενται καὶ κατέστρεψεν, αὐτὸς δὲ μετὰ τῆς κυρίας δυνάμεως κατέλαβεν αἰφνι-

δίως τὴν ὁχυρὰν Ἐλάτειαν (338). Τότε τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Δημοσθένους συνεμάχησαν αἱ τέως ἀσπονδοὶ πόλεις Ἀθῆναι καὶ Θῆbai καὶ ἀντιπαραταχθεῖσαι ἐν Χαιρωνείᾳ κατὰ τοῦ Φιλίππου ἡττήθησαν δλοσχερῶς. Διὰ τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ νίκης ὁ Φίλιππος ἐγένετο κύριος ὅλης σχεδὸν τῆς Ἐλλάδος.⁷ Εν δὲ τῷ συγκληθέντι ὑπὲν αὐτοῦ ἐν Κορίνθῳ κοινῷ συνεδρίῳ τῶν Ἐλλήνων ἀνεκηρύχθη ἡγεμὼν αὐτοκράτωρ συμπάσης τῆς Ἐλλάδος διὰ τὴν κατὰ τῶν Περσῶν ἐκστρατείαν (337).

Ἐπιστρέψας εἰς Μακεδονίαν ὁ Φίλιππος ἥρχισεν τὰ παρασκευάζηται διὰ τὴν ἐκστρατείαν αὐτήν. Ἀλλ' αὔφρης ἐν τῷ μέσῳ τῶν παρασκευῶν τον ἐδολοφονήθη ὑπὸ τυρος τῶν σωματοφυλάκων του, Πανσανίου καλούμενου (336).

IV. Συνοπτικὴ ἴστορία τῆς Ὀλύνθου.

Ἡ Ὀλυνθος ἦτο ἐκ τῶν ἀξιών πλείστους δσου λόγου πόλεων τῆς ἀρχαιότητος. Κτισθεῖσα, ὡς λέγεται, ἐπὶ τῶν Τρωϊκῶν κεῖται ἐν τῇ Χαλκιδικῇ χερσονήσῳ ἐπὶ τῆς ΒΔ πλευρᾶς τοῦ Τορωναίου κόλπου τὸ κατ' ἀρχὰς φκίσθη ὑπὸ ἀποίκων Βοτιαίων — Θρακικοῦ τυνος φύλου —, ἔπειτα δὲ περὶ τοὺς χρόνους τῶν Περσικῶν πολέμων ὑπὸ Χαλκιδέων.

Ἀπὸ τῶν Περσικῶν ἡ Ὀλυνθος ἥρξατο ν^ο αὐξάνη ταχέως καὶ ἐντὸς δλίγου χρόνου ἀπέκτησε δύναμιν μεγάλην, ὡστε ἀπέβη τὸ κέντρον τῶν ἐν Χαλκιδικῇ χερσονήσῳ πόλεων. Ἀλλὰ τοῦ χρόνου προϊόντος κατέστη φόρον ὑποτελῆς τοῖς Ἀθηναίοις καὶ ἵνα ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τῆς τυραννικῆς ἡγεμονίας αὐτῶν ἀπεστάτησεν ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν ἄμα τῇ ἐκρήξει τοῦ πελοποννησιακοῦ πολέμου (431) καὶ προσεχώρησε πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. Ὡς ἐκ τούτου συνέβησαν πόλεμοι ἀλλεπάλληλοι μεταξὺ Ἀθηναίων καὶ Ὀλυνθίων, οἵτινες διεξαχθέντες ἐν Χαλκιδικῇ μετ' ἐπιμονῆς καὶ πείσματος ἐτελείωσαν μετὰ τὸ τέλος τοῦ πελοποννησιακοῦ πολέμου, ὅτε κατεστράφησαν καὶ αἱ Ἀθῆναι (404).

Μετὰ τὴν πτῶσιν τῶν Ἀθηνῶν ἡ Ὀλυνθος ἀπηλλάγη μὲν τῶν Ἀθηναίων, ἀλλὰ περιῆλθεν εἰς τὴν ἡγεμονίαν τῆς Σπάρτης, ἡς ἐγένετο φόρον ὑποτελής. Περὶ τοὺς χρόνους δὲ τῆς Ἀνταλκιδείου εἰρήνης (387) ἥρξατο ν^ο ἀναλαμβάνη τὴν προτέραν τῆς δύναμιν πλεῖσται πόλεις τῆς Χαλκιδικῆς — 32 καὶ ὑπερέκεινα — προσεχώ-

οησαν τῇ Ὀλύνθῳ ὀδσαύτως πλεῖστα φῦλα τοῦ μαχίμου Θρακικοῦ ἔθνους ἐγένοντο ὑπήκοα τῶν Ὀλυνθίων καὶ ἡκόλονθον αὐτοὺς ἐν πολέμῳ. Ἐσκέπτοντο δὲ οἱ Ὀλύνθιοι καὶ νὰ ἐξασφαλίσωσι τὰς κτήσεις αὐτῶν διὰ συμμαχιῶν πρὸς ξένας πόλεις καὶ παγιώσωσι τὴν μεγάλην αὐτῶν ἀρχήν πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον ἐξῆτον νὰ συνάψωσι συμμαχίαν μετὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ Θηβαίων τῷ 383 π. X. Τὰ σχέδια ταῦτα προεκάλεσαν τὴν παρέμβασιν τῶν Λακεδαιμονίων ὡς ἐπιληρωτῶν τῆς Ἀνταλκιδείου εἰρήνης καὶ μετὰ πόλεμον διαρκέσαντα τέσσαρα ἔτη (383 - 379) κατελύθη ἡ ἀρχὴ τῆς Ὀλύνθου, ἡτις ἐγένετο πάλιν φόρον ὑποτελὴς τοῖς Λακεδαιμονίοις.

Μετὰ τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην (371), διετελύθη ἡ ἡγεμονία τῆς Σπάρτης, ἐπανσεν ἡ Ὀλυνθὸς νὰ εἴναι φόρον ὑποτελὴς εἰς τὴν Σπάρτην ἀλλὰ δὲν κατώρθωσε πλέον ν' ἀπολαύσῃ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς. Ἡ κατάληψις τῆς Ἀμφιπόλεως ἐν Θράκῃ ὑπὸ ἀποίκων Χαλκιδέων ἐκ τῆς Χαλκιδικῆς προεκάλεσε πόλεμον μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν Ἀθηναίων, οἵτινες εἶχον δικαιώματα καὶ δξιώσεις ἐπὶ τῶν παλαιῶν ἐνταῦθα κατακτήσεων αὐτῶν πέμψαντες δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκεῖ τῷ 364 τὸν στρατηγὸν Τιμόθεον μετὰ στόλου καὶ προσβαλόντες τὴν Ἀμφίπολιν οὐδὲν κατώρθωσαν τοὺς Ὀλυνθίους δῆμος καὶ τοὺς συμμάχους αὐτῶν Χαλκιδεῖς πολιορκήσαντες στενῶς πανταχόθεν ἀφήρεσαν ἀπ' αὐτῶν τὴν Ποτείδαιαν καὶ Τορώνην.

Νέαν φάσιν — καὶ δὴ τὴν τελευταίαν — λαμβάνουσι τὰ πράγματα τῆς Ὀλύνθου, διετελέσθη ἐις τὸν θρόνον τῆς Μακεδονίας Φίλιππος δ' Β' (359). Οὗτος ἀφ' οὐ ἔσωσε κατ' ἀρχὰς τὴν Μακεδονίαν ἀπὸ τοὺς εἰσβαλόντας εἰς αὐτὴν Ἰλλυριοὺς καὶ Παιόνας καὶ ἐστρεφόντας τὸν θρόνον τούς κατὰ τῶν ἀνταπαυτηῶν αὐτοὺς ἔστρεψε πρὸς τὴν Χαλκιδικὴν χερσόνησον καὶ ἐκυρίευσε τὴν Ἀμφίπολιν καὶ Πύδναν (τῷ 357) διλύγον δὲ μετὰ ταῦτα (τῷ 356) τῇ συμπράξει τῶν Ὀλυνθίων τὴν Ποτείδαιαν ταύτην τὴν πόλιν, ἀνήκουσαν τοῖς Ἀθηναίοις, καθὼς καὶ τὸν Ἀρθεμοῦντα — πόλιν, περὶ ἣς ἥριζον ἀπὸ μακροῦ οἱ Ὀλύνθιοι καὶ οἱ Μακεδόνες — παρεχώρησε τοῖς Ὀλυνθίοις θέλων νὰ περιποιηθῇ αὐτοὺς· βραδύτερον δὲ δῆμος (τῷ 349) ἐπῆλθε καὶ κατ' αὐτῆς τῆς Ὀλύνθου καὶ κυριεύσας τὴν πόλιν διὰ προδοσίας δύο Ὀλυνθίων, τοῦ Λασθένους καὶ Εὐθυνούτους, κατέστρεψεν αὐτὴν (κατὰ τὸ φθινόπωρον τῷ 348)· ἔκτοτε ἡ Ὀλυνθὸς δὲν ἀνεστήθη· λείψανά τυνα αὐτῆς σώζονται περὶ τὴν σημερινὴν θέσιν «ἄγιος Μάμας».

• • •

I.

Ο ΔΥΝΘΙΑΚΟΣ Α.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

‘Ο Φίλιππος κατὰ τὸν πόλεμον, τὸν ἐκραγέντα μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Ἀμφιπόλεως μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν Ἀθηναίων, κατώρθωσε νὰ συνταχθῶσιν οἱ Ὁλύνθιοι μετ’ αὐτοῦ καὶ παρεχώρησεν εἰς αὐτοὺς δύο πόλεις, τὴν Ποτείδαιαν καὶ τὸν Ἀνθεμοῦντα· οἱ Ὁλύνθιοι βλέποντες τὰς τοιαύτας πρὸς αὐτοὺς διαθέσεις τοῦ Φιλίππου ἔθεώρουν ἑαυτοὺς εὔτυχεῖς καὶ ἀσφαλεῖς καὶ ἐπίστευον ὅτι ὁ Φίλιππος θὰ ἡρκεῖτο εἰς τὰς κτηματίσας χώρας καὶ θὰ ἄφινε τὴν Ὁλυνθὸν μετὰ τῶν συμμαχίδων τῆς ὑφισταμένην ὡς ἀνεξάρτητον πολιτείαν παρὰ τὰ σύνορα τοῦ μακεδονικοῦ βασιλείου.

‘Αλλ’ ὅτε ὁ Φίλιππος προεχώρησε πρὸς τὴν Θράκην, ὅτε καθυπέταξε τὴν Θεσσαλίαν καὶ κατέβαλε τοὺς Φωκεῖς, ἀπέβη δὲ σαφὲς καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς τυφλώττοντας πῶς συνήθιζε νὰ φέρηται πρὸς τοὺς φίλους καὶ συμμάχους, τότε καὶ οἱ Ὁλύνθιοι δὲν ἥδυναντο πλέον νὰ ἔξακολουθῶσιν ἀπατώμενοι περὶ τῶν καθ’ ἑαυτούς. ‘Ἐκρινον λοιπὸν καλὸν νὰ πέμψωσι πρέσβεις εἰς Ἀθήνας καὶ νὰ εἰρηνεύσωσι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους (τῷ 352 π. Χ.).

Τὸ διαβῆμα τοῦτο τῶν Ὁλυνθίων ὁ Φίλιππος ἔθεώρησε μὲν ὡς ἔχθρικόν, ἀλλὰ δὲν ἐπεχείρησε κατ’ αὐτῶν πόλεμον ἀμέσως ἥρκεσθη ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ εἰσβάλῃ (τῷ 351) εἰς τὴν Χαλκιδικὴν καὶ νὰ ἐπιδείξῃ τοῖς Ὁλυνθίοις ἀπειλητικῶς τὰς στρατιωτικάς του δυνάμεις. Τῷ 349 ὅμως λαβὼν ὡς πρόφασιν τὴν ἀρνησιν τῶν Ὁλυνθίων ν’ ἀποδώσωσι τὸν καταφυγόντα εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν ἀδελφόν του Ἀρριδαῖον κηρύττει ὁριστικῶς τὸν πόλεμον κατὰ τῶν Ὁλυνθίων· οὗτοι βλέποντες τὸν ἐπικείμενον κύndυνον ἀποστέλλουσιν εἰς Ἀθήνας πρέσβεις ζητοῦντες συμμαχίαν καὶ ταχεῖαν βοήθειαν.

‘Ἐπὶ τῇ ἀφίξει τῶν Ὁλυνθίων πρέσβεων συνέρχονται οἱ Ἀθηναῖοι εἰς ἐκκλησίαν· κατὰ ταύτην ἔλαβον τὸν λόγον πολλοὶ δῆτορες, ἐκφράσαντες ἐνδοιασμοὺς διὰ τὴν ἀποστολὴν βοηθείας εἰς Ὁλυνθὸν· τελευταῖον ἀναβαίνει εἰς τὸ βῆμα ὁ Δημοσθένης καὶ ἀπαγγέλλει τὸν Α’ Ὁλυνθιακὸν—κατὰ τὸ θέρος τοῦ 349—, ἐν ῥῶ ποδεικνύει τοῖς Ἀθηναίοις, τί ὀφείλουσιν οὗτοι νὰ πράξωσιν ἐν τῇ προκειμένῃ περιστάσει.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

§ 1 – 2 πρὸς αὐτά.

Ἄντι πολλῶν κτλ., ἡ φυσικὴ σειρὰ τῶν λέξεων: **νομίζω** ὑμᾶς ἐλέσθαι ἀνάντι πολλῶν χρημάτων.—**αἰροῦμαί (τι)** ἀντί τινος προτιμῶ τι ἀγτί τινος.—**εἰ φανερὸν γένοιτο,** ἀντικμ.: τοῦ ἐλέσθαι ἀν = τὸ φανερὸν γενέσθαι· τούτου ὑποκμ.: τὸ μέλλον συνοίσειν τῇ πόλει = ἔκεινο, τὸ δποῖον μέλλει νὰ ὠφελήσῃ τὴν πατρίδα.—**περὶ ὅν** σκοπεῖτε, συναπτέον τῷ «εἰ φανερὸν γένοιτο». —**περὶ ὅν...** = **περὶ τούτων,** **περὶ ὅν...** = ὡς πρὸς ταῦτα, περὶ ὅν .. = ὡς πρὸς τὴν (προκειμένην) ὑπόθεσιν, περὶ ἥς... — **σκοπῶ περὶ τινος** = σκέπτομαι περὶ τινος.—**ὅτε,** ἐνταῦθα αἰτλγκ.=ἐπειδή.—**προσθύμως,** συναπτέον τῷ ἀκούειν.—**ἔθέλειν...** τῶν βουλομένων, τὸ μὲν ἔθέλειν = ἔχειν τὴν ἀπόφασιν, τὸ δὲ βούλεσθαι = ἐπιθυμεῖν, ἔχειν τὴν διάθεσιν.—**ἔσκεμμένος** = προεσκεμμένος, προμελετημένος.—**ἥκω** = παρέρχομαι (**ἐπὶ τὸ βῆμα**) = ἀναβαίνω εἰς τὸ βῆμα.—**ἀν . . . λάβοιτε** = δύνασθε νὰ ἔννοήσητε.—**ἀκούσαντες,** μετχ. χρονκ. —**τῆς ὑμετ.** τύχης κτλ., ἡ φυσικὴ σειρὰ τῶν λέξεων: (**τὸ**) ἐπελθεῖν ἀν ἐνίοις εἰπεῖν ἐκ τοῦ παραχρῆμα πολλὰ τῶν δεόντων ὑπολαμβάνω τῆς ὑμετέρας τύχης. — (**τὸ**) ἐπελθεῖν ἀν ἐνίοις κτλ., ἀντικμ. τοῦ: ὑπολαμβάνω τῆς ὑμετέρας τύχης. — **ἐπέρχομαι τινι** (μετ' ἀπρμφ.) = ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν τινος (νά...). — (**τὸ**) ἐπελθεῖν ἀν ἐνίοις εἰπεῖν, κατ' ἔννοιαν = τὸ δι: δύνανται τινες (ἔξ ὑμῶν) ἐκ στιγμαίας ἐμπνεύσεως νὰ εἰπωσιν.—**ἐκ τοῦ παραχρῆμα** = ἐκ τοῦ προχείρου, ἀνευ προπαρασκευῆς.—**ὑπολαμβάνω τῆς ὑμετέρας τύχης** (γενκ. κατηγορηματικὴ) = νομίζω ἴδιον τῆς τύχης σχες.—**τὴν . . . αἴρεσιν,** ὑποκμ. τοῦ: **γενέσθαι,** οὖ κτγρμ. τὸ: **δαδίαν.** —**αἴρεσις** = ἔκλογή.—**ὑμῖν,** ἡ δτχ. συναπτέα τῷ: **αἴρ.** γενέσθαι. —**δ παρὼν καιρὸς . . .** = **δ παρὼν καιρὸς λέγει μόνον οὐχὶ φωνὴν ἀφιείς.** — **καιρὸς** = περίστασις, εὐκαιρία. — **μόνον οὐχὶ σχεδὸν** μετριάζει τό: **φωνὴν ἀφιείς.** — **φωνὴν ἀφίημι** = ἔκβαλλω φωνήν, φωνάζω. — **τῶν πραγμ. . . .** = **ἀντιληπτέον** ἔστιν ὑμῖν αὐτοῖς τῶν πραγμάτων ἔκεινων=δεῖ ὑμᾶς αὐτοὺς

ἀντιλαβέσθαι τῶν πραγμάτων ἐκείνων. — ἀντιλαμβάνομαι τινος, κυρίως==πιάνομαι ἀπό τινος· ἔνταῦθα=ἐπιλαμβάνομαι τινος, ἀναμηγύομαι, ἐπεμβαίνω ἐνεργῶς εἰς τι. — τὰ πράγματα ἐκεῖνα=τὰ ἐκεῖ (δηλ. ἐν Ὁλύνθῳ) πράγματα. — ήμεῖς οὐκ...=ήμεῖς δοκοῦμεν μοι εἶχειν πρός αὐτὰ οὐκ οἶδα δύντα τρόπον = ήμεῖς φαινόμεθα ὅτι πρός αὐτὰ (τὰ πράγματα) διακείμεθα δὲν γνωρίζω πᾶς.

Περὶ ὧν νυνὶ σκοπ., τότε οἱ Ἀθηναῖοι ἐσκέπτοντο ἂν πρέπει ν' ἀποστείλωσι βοήθειαν εἰς τοὺς Ὁλυμπίους ἢ οὔχι. — οὕτως ἔχει, διτὶ δηλ. προτιμᾶτε τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος ἀντὶ πολλῶν χρημάτων. — ἐσκευμένος... ἐπελθεῖν, ἄλλοι μὲν τῶν ῥητόρων τῶν Ἀθηναίων ἡγόρευον προμελετημένοι καὶ προπαρεσκευασμένοι, ἄλλοι δὲ ἀγενοὶ προπαρασκευῆς, ἐκ τοῦ προχείρου· ὁ Δημοσθ. ἀνέδαινεν εἰς τὸ βῆμα πάντοτε προπαρεσκευασμένος. — τοῦτον ἀν λάβοιτε — πολλὰ τῶν δεόντων ἐκ τοῦ παρ. ἐνίοις ἀν ἐπελθ. εἰπεῖν, ἡ ἔννοια: εἰσθε, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἵκανοι ὅχι μόνον νὰ ἐννοήσητε τοὺς προπαρεσκευασμένους λόγους τῶν ῥητόρων, ἀλλὰ καὶ οἱ ἴδιοι νὰ ἐκφέρητε εὐστόχους γνώμας ἀγενοὶ προπαρασκευῆς, ἐκ τοῦ προχείρου, ὑπὸ τὴν ἔμπιευσιν τῶν προστατεύοντων τὰς Ἀθήνας θεῶν (πρᾶλ. καὶ Γ' Ὁλυμπ. § 15 «καὶ γάρ . . . »). — ήμει, οἱ λαμβάνοντες τὸν λόγον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὠμίλουν ἀπὸ τοῦ βῆματος καὶ οὐχὶ ἐκ τῆς θέσεώς των φράσεις δὲ συνήθεις περὶ τῶν ἀγορευόντων ῥητόρων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ είναι αἱ ἔξῆς: ἀνιστασθαι, παριέναι, παρεῖναι ἐπὶ τὸ βῆμα, ήμειν, πρόσοδον ἢ πάροδον ποιεῖσθαι, ἀναβαίνειν εἰς τὸ πλῆθος. — τῆς ὑμετέρας τύχης, ὁ ῥήτωρ πολλάκις ἔξυμνει τὴν τύχην τῶν Ἀθηνῶν (πρᾶλ. καὶ Β' Ὁλυμπ. § 2, § 22); περὶ αὐτῆς ὑπῆρχεν ὁ ἔξῆς μῆθος: ὁ Ποσειδῶν ὄργισθεὶς κατὰ τῶν Ἀθηναίων, διότι προετίμησαν νὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἀθηνᾶς, κατηράσθη αὐτοὺς νὰ σκέπτωνται πάντοτε κακῶς· ἀλλ' ἡ Ἀθηνᾶ ἀντηγχύθη πάντα τὰ κακῶς ἐσκευμένα νὰ μεταβάλλωνται πρὸς ὅφελος τῶν Ἀθηναίων. — ἐξ ἀπάντων, δηλ. τῶν λεχθέντων. — ὅστε . . . δραδίαν τὴν . . . αἴρεσιν γενέσθαι, ἐπόμενον είναι ν' ἀποβαίνῃ τοῖς Ἀθηναίοις εὔκολος ἡ ἐκλογὴ τῆς κρείττονος γνώμης (τοῦ συμφέροντος), ἀφ' οὐ οὗτοι—κατὰ τὸν ῥήτορα — είναι ἵκανοι εἰς τί; πρᾶλ. ἀνωτέρω: τοῦτο . . . ἀν λάβοιτε — πολλὰ τῶν δεόντων κτλ.—αὐτῶν, δηλ. τῶν ἐν Ὁλύνθῳ πραγμάτων.

§ 2 ἔστι—3.

"Εστι δὴ τά γέ ἐμοὶ δοκοῦντα = ἀ δὴ γέ ἐμοὶ δοκεῖ, ἔστι ταῦτα· κατ' ἔννοιαν = λοιπὸν ἡ ἴδια καὶ μου γνώμη εἶναι. — ηδη = εὐθύς, ἀνευ ἀναδολῆς. — παρασκευάζομαι τὴν ταχίστην (δηλ. δόδον) = παρασκευάζομαι τάχιστα. — δπερ καὶ πρότερον = δπερ πρότερον (δηλ. ἐπάθετε). — ητις . . . ἐρεῖ καὶ παρέσται . . . , ἀναφρο. τελκ. προτάσεις = ἵνα αὕτη . . . εἴπῃ καὶ παραγένηται. — πάρεμι τοῖς πράγμασι (τῶν Ὀλυνθίων) = παρευρίσκομαι εἰς τὰ πράγματα, παρακολουθῶ ἐκ τοῦ πλησίου μὲ προσοχὴν τὴν ἔξελιξιν τῶν (ἐν τῷ Ὀλύνθῳ) πραγμάτων. — ως, αἰτλγκ. — ἔστι τοῦτο (ὑποκμ.) δέος (κτυρμ.), κατ' ἔννοιαν = τοῦτο φοβητέον (ἔστιν) ημῖν = τοῦτο δεῖ ημᾶς φοβεῖσθαι. — μὴ = μήπως· συναπτέον τῷ τρέψηται καὶ παρασπάσηται. — ών, μετχ. αἰτλγκ. — δεινὸς (μετ' ἀπριμφ.) = ἐπιτήδειος (εἰς τὸ νά . . .). — ἀνθρωπος = ὁ ἀνθρωπος. — χρῶμαι πράγμασι = ἐπωφελοῦμαι (τὰς) περιστάσεις. — τὰ μέν . . . τὰ δέ . . . τὰ δὲ = ἄλλοτε μέν . . . ἄλλοτε δέ . . . ἄλλοτε δέ. — εἴκων . . . ἀπειλῶν . . . διαβάλλων, μετχ. τροπκ. — ηνίκ' ἀν (= δταν) τύχη, δηλ. εἴκων. — ἀξιόσιστος δ' ἀν . . . φαίνοιτο = καὶ τότε (δηλ. εἰ ἀπειλοίη) θά. ἐφαίνετο ἀξιόσιστος. — ημᾶς διαβ. καὶ . . . ημ., τὸ β' ἀντκμ. (τὴν ἀπουσίαν) προσδιορίζει ἀκριβέστερον τὸ α' (ημᾶς). κατ' ἔννοιαν = διαβάλλων ημᾶς εἰς τοὺς Ὀλυνθίους ὅτι δὲν παρευρισκόμεθα πλησίου των πρὸς ὑποστήριξίν των. — τρέπομαι καὶ παρασπῶμαι τι τῶν δλων πράγμάτων = τρέπω μὲ τὸ μέρος μου (πρὸς ὅφελός μου) καὶ παρασύρω σπουδαῖόν τι σημεῖον τῆς δλης πολιτικῆς καταστάσεως.

Τὴν βοήθειαν, δηλ. τὴν ὑπὸ τῶν Ὀλυνθίων ζητουμένην. — ἐνθένδε, ἐξ Ἀθηνῶν, ητοι μὲ δυνάμεις συγκειμένας ἐκ πολιτῶν, οὐχὶ ἐκ ξένων. — δπερ καὶ πρότερον, ὑπαινίσσεται ὁ ῥήτωρ τὰς ἀπιωλείας τῶν πόλεων Ἀμφιπόλεως, Πύδνης, Ποτειδαίας καὶ ἄλλων, τὰς δφειλομένας εἰς τὴν ῥαθυμίαν τῶν Ἀθηναίων (πρβλ. § 8, § 9). — πρεσβείαν πέμπειν, δηλ. πρὸς τοὺς Ὀλυνθίους. — ταῦτα (α), δηλ. τὰς ὑπὲρ αὐτῶν (τῶν Ὀλυνθίων) ἀποφάσεις ὑμῶν. — ἀνθρωπος, πολλάκις οὕτω περιφρονητικῶς ὀνομάζει τὸν Φίλιππον ὁ Δημοσθ. — εἴκων, ως ὅτε παρέδωκε τοῖς Ὀλυνθίοις τὴν Ποτειδαίαν καὶ τὸν Ἀνθεμοῦντα (βλ. εἰσαγ. ἐν σελ. 40 πρβλ. καὶ Β' Ὀλυνθ. § 7).

— **ἀξιόπιστος** ἀν εἰκότως, καθ' ὅσον πολλαὶ πόλεις μέχρι τοῦδε εἴχον δοκιμάσει τὴν ἀπειλὴν τοῦ Φιλίππου πραγματοποιηθεῖσαν.
— **τρέψηται καὶ παρ.** τι τῶν δλων πρ., ἐὰν δηλ. ὁ Φίλιππος κατορθώσῃ νὰ συμφιλιωθῇ πάλιν μετὰ τῶν Ὀλυμπίων ἢ παρακωλύσῃ τὴν διαπραγματευομένην συμμαχίαν μεταξὺ Ὀλύνθου καὶ Ἀθηνῶν.

§ 4 — 5.

Οὐ μὴν ἀλλ(ἀ) = ἀλλ' ὅμως· τὸ πλῆρες θὰ γέτο: **οὐ μὴν γενήσεται τοῦτο, ἀλλ(ά)**. — **ἐπιεικῶς** = σχεδόν· κατ' ἔννοιαν = δύναται τις νὰ εἰπῃ ὅτι· μετριάζει τό: **καὶ βέλτιστον ὑμῖν** (δηλ. ἔστι), μεθ' οὐ πρέπει νὰ συναφθῇ = εἶναι καὶ ὠφελιμώτατον εἰς σᾶς = σᾶς ὡφελεῖ τὰ μάλιστα. — **δύσμαχος** = δυσπολέμητος. — **τῶν Φ. πραγμάτων, γενκ. διαιρετκ. τοῦ δ.** — **ὁ δυσ.** ἐ. **τῶν Φ. πραγμ., κατ' ἔννοιαν** = διερ πραγμάτων λίαν δυσπολέμητον. — **τὸ . . . εἶναι . . . καὶ (τό) . . . παρεῖναι, ὑποκείμενα τοῦ προέχει καὶ ἔχει.** — **τὸ εἶναι πάντων . . . = τὸ εἶναι ἐκεῖνον, δύντα ἔνα, κύριον πάντων.** — **καὶ δητῶν καὶ ἀπορρήτων, ἐπεξήγησις τοῦ: πάντων.** — **δητὸς** = ὁ λεγόμενος, περὶ οὐ δύναται νὰ γίνηται λόγος. — **ἀπόρρητος** = ὁ μὴ λεγόμενος, περὶ οὐ δὲν πρέπει νὰ γίνηται λόγος, μυστικός. — **δεσπότης** = ἀπόλυτος κύριος, ἔχων ἀπεριόριστον ἔξουσίαν. — **πρὸς μὲν τὸ τὰ . . . = πρὸς μὲν τὸ πράττεσθαι τὰ τοῦ πολέμου ταχὺ** (ἐπίρρ.) **καὶ κατὰ καιρόν,** κατ' ἔννοιαν = ὡς πρὸς μὲν τὴν ταχεῖαν καὶ ἔγκαιρον διεξχωγὴν τῶν πολεμικῶν του ἐπιχειρήσεων. — **πολλῷ προέχει** (ἀμτβ.). = (τοῦτο [δηλ. τὸ . . . εἶναι . . . καὶ . . . παρεῖναι]) εἶναι μέγα πλεονέκτημα. — **πρὸς δὲ τὰς . . . = ως πρὸς δὲ τὰς . . . καταλλαγὴ** = συμφιλίωσις. — **ἀν . . . ποιήσαιτο, δηλ. εἰ βούλοιντο Ὀλύνθιοι.** — **ἀσμένος, κτυρμ.** τοῦ ὑποκειμένου (ἐκεῖνος) σημαῖνον τρόπον = ἀσμενως. — **ἐναντίως ἔχει** = (αὐτὸ τοῦτο [δηλ. τὸ . . . εἶναι . . . καὶ . . . παρεῖναι]) φέρει ἐναντίον ἀποτέλεσμα (δηλ. εἶναι μειονέκτημα). — **ὑπὲρ μερους κώρας** = πρὸς ὑπεράσπισιν μέρους τινὸς τῆς κώρας των. — **ἀλλ' ἀναστ . . . = ἀλλ' ὑπὲρ ἀναστάσεως καὶ . . . ,** ἐνταῦθα ἢ **ὑπὲρ =** πρὸς ἀπόκρουσιν, πρὸς ἀποφυγὴν. — **ἀνάστασις** = καταστροφή. — **ἀνδραποδισμὸς** = ὑποδούλωσις. — **ἄ τ' Ἀμφιπ. . . = ἄ τ' ἐποίησε τοὺς παραδόντας τῶν Ἀμφιπολιτῶν** (= ἐκείνους τῶν

*Αμφιπολίτῶν, οἱ παρέδοσαν) τὴν πόλιν αὐτῷ καὶ (ἐποιησε) τοὺς ὑποδεξαμένους τῶν Πυδναίων (= ἐκείνους τῶν Πυδναίων, οἱ ὑπεδέξαντο). — ποιῶ τι τινα = κάμνω τι εἰς τινα. — δλως = ἐν γένει. — ἀπιστον (χτυρμ.) ταῖς πολιτείαις ἡ τυραννίς (ἐστι) = ἡ τυραννίς εἶναι τι, εἰς δὲν δίδουσι πίστιν τὰ δημοκρατικὰ πολιτεύματα. — ἄλλως τε καὶ = καὶ μάλιστα. — δμορος, ον = ὁ ἔχων τὰ αὐτὰ δρια μετά τινος, γειτονικός. — ἔχωσι, ὑποκμ.;

Τοῦθ', ὁ . . . τῶν Φ. πραγμ., δηλ. τὸ εἶναι π . . . καὶ π. παρεῖναι . . . — κύριον . . . ἀπορρήτων, δ Φίλ. ἐπραττεν δσα αὐτὸς μόνος ἔκρινε κατάλληλα χωρὶς νὰ προλέγῃ διὰ τῶν ψηφισμάτων μηδὲ νὰ συσκέπτηται ἐν τῷ φανερῷ — ὡς συνέδαινεν ἐν 'Αθήναις διὰ τὴν φύσιν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος — . — στρατηγὸν καὶ δεσπότην, ἐν φ ἐν 'Αθήναις οἱ στρατηγοὶ δὲν ἥσαν ἀπόλυτοι κύριοι τούτοις δὲν ἐπετρέπετο νὰ πράττωσι τι παρὰ τὰ ψηφισθέντα ὑπὸ τοῦ δῆμου. — ταμίαν, δ Φίλ. διέθετε τοὺς θηγαυροὺς τοῦ κράτους, ὡς ἔκρινε καλόν, ἀνευ τῶν δχληρῶν διατύπωσεων, εἰς ἃς ὑπέκειντο αἱ δημοκρατικαὶ πολιτεῖαι. — πανταχοῦ... παρεῖται, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς 'Αθηγαίους, οἵτινες διεξῆγον τὸν κατὰ τοῦ Φιλίπ. πόλεμον πάντοτε διὰ μισθοφορικῶν στρατευμάτων καὶ ἀνέθετον ἐνίστε τὴν διοίκησιν τοῦ στρατοῦ εἰς ἄρχοντα οὐχὶ οἰκεῖον, ἀλλὰ ἔνον. — ἀτ 'Αμφιπολ. ἐποίησε..., δ Φίλ. εἰσελθὼν εἰς τὴν 'Αμφίπολιν καὶ τὴν Πύδναν διέταξε νὰ φονευθῶσιν οἱ παραδώσαντες αὐτῷ τὰς δύο ταύτας πόλεις οὗτοι, ὡς ἔξαγεται ἐκ τοῦ συμπεράσματος, εἰς δ καταλήγει δ ῥήτωρ (δλως ἀπιστον χτλ.), ἥσαν ἀρχηγοὶ τῶν ἐν τῇ 'Αμφιπόλει καὶ Πύδνῃ δημοκρατικῶν.

§ 6 - 7.

*Εγγωκότας... ἐνθυμουμένους, μετχ. αἰτλγκ. — γιγνώσκω = ἐννοῶ. — ἀ προσήκει, δηλ. ἐνθυμεῖσθαι. — ἐνθυμοῦμαί τι = σκέπτομαι τι, ἔχω τι πρὸ δφθαλμῶν. — ἐθελῆσαι καὶ παρ. καὶ . . . προσέχειν = καὶ ἐθελῆσαι καὶ παρ. καὶ . . . προσέχειν καὶ τὰ τρία ἀπρμφ. εἶναι ὑποκμ. τοῦ δεῖν, δπερ ἔξαρτ. ἐκ τοῦ φημι. — ἐθέλω (ἀνευ ἀντκμ.) = ἔχω τὴν ἀγαθὴν θέλησιν (τὴν προθύμιαν). — παροξύνομαι = ἔξαπτομαι, ἔξεγειρομαι. — προσέχω (τὸν νοῦν) τινί = ἔχω ἐστραμμένην τὴν προσοχήν μου εἰς τι.

εἴπερ ποτὲ καὶ νῦν = τώρα περισσότερον ἢ ἀλλοτε· τὸ πλῆρες θὰ ἦτο: εἴπερ ποτὲ ἡθελήσατε καὶ παρωξύνθητε καὶ προσέσχετε, καὶ νῦν δεῖ ἐθελῆσαι καὶ παροξυνθῆται καὶ προσέχειν. — εἰσφέροντας . . . ἔξιόντας . . . ἐλλείποντας, μετχ. τροπικαί. — εἰσφέρω χρήματα = εἰσφέρω εἰσφορὰν = πληρώνω τὸν φόρον (τὸν ἐν καιρῷ πολέμου ἐπιβαλλόμενον πρὸς πολεμικὰς παρασκευάς). — αὐτοὺς = ὑμᾶς αὐτούς. — ἔξερχομαι = ἐκστρατεύω. — καὶ μηδὲν . . . δ καὶ = καὶ ἐν γένει. — ἐλλείπω τι = ὑστερῶ εἰς τι. — σκῆψις, κυρίως = βάσις, ἐφ' ἣς στηρίζεται τις· ὅθεν = πρόφασις, δικαιολογία. — οὐδὲ λόγος οὐδὲ σκ. ἔθ^τ (= ἔτι) νῦν . . . ὑπολείπεται = δὲν ἔχετε πλέον κανένα λόγον καὶ καμμίαν πρόφασιν. — τοῦ μὴ . . . = τοῦ μὴ ἐθέλειν ποιεῖν τὰ δέοντα. — νῦν = τώρα δά. — θρυλῶ τι = συνεχῶς διμιλῶ περὶ τινος, συχνάκις ἐπαναλαμβάνω τι. — τέως = μέχρι τοῦδε. — Ὁλυνθίους ἐκπ. δεῖν Φ., ἐπεξήγησις τοῦ δ (ἐθρύλουν) = δι τοῦ δηλ. πρέπει νὰ . . . — ἐκπολεμῆσαι, ὡς ὑποχρ. νοητέα ἢ αἰτιατκ. ὑμᾶς· τὸ ἀπρμφ. εἶναι ὑποχρ. τοῦ δεῖν. — ἐκπολεμῶ (-έω) τινά τινι = περιπλέκω τιὰ εἰς πόλεμον πρὸς τινα. — αὐτόματος, ον = ἀφ' ἐκυτοῦ κινούμενος = ἀφ' ἐκυτοῦ. — γίγνεται τι αὐτόματον = γίγνεται τι ἀφ' ἐκυτοῦ, μόνον του. — καὶ ταῦτα = καὶ μάλιστα. — ὡς ἀν νῦν μ. συμφέροι = κατὰ τρόπον λίαν συμφέροντα εἰς ὑμᾶς. — ἀναιροῦμαι τὸν πόλεμον = ἀναλαμβάνω, ἐπιχειρῶ τὸν πόλεμον. — σφαλ. σύμμαχοι, δηλ. ἥσαν ἄν. — σφαλερὸς = ἀστατος, ἀδέβαιος. — μέχρι τον (= τινδες) = (μόνον) ἐπὶ τινα χρόνον. — ταῦτ' ἀν ἐγγνωκότες ἥσαν = θὰ εἶχον ταύτην τὴν γνώμην (ἴστι δηλ. ὕφειλον νὰ πολεμῶσι πρὸς Φίλ.). — ἐκ τῶν . . ., ἡ ἐκ σημαίνει: αἰτίαν = ἔνεκα. — τὰ πρὸς αὐτοὺς ἐγκλήματα = δυσαρέσκειαι, παράπονα ἤναφερόμενα εἰς ἐκυτοῦς (= ἴδια των). — βεβαίαν . . . = εἰκός (ἔστι) ἔχειν αὐτοὺς βεβαίαν τὴν ἐχθραν̄ ὑπὲρ . . . — βέβαιος = διαρκῆς. — εἰκός (δηλ. ἔστι) = ἐπόμενον εἶναι. — τὴν ἐχθραν̄ των. — αὐτούς, ὑποχρ. τοῦ ἔχειν, δι περ ὑποχρ. τοῦ εἰκός (ἔστι). — ὑπὲρ ἄν = ἔνεκα τούτων, τὰ δποτα. — φοβοῦνται, δηλ. μὴ πάθωσιν.

Ταῦτα(α), τὰ προειρημένα (δηλ. ;). — ταῦτα . . . πάντα, δηλ. τὴν παρὰ τοῖς ἀλλοις ὑπόληψιν καὶ δόξαν, τοὺς ἀπειλοῦντας κινδύνους κ. τ. τ. Ὁ Δημοσθ. πάντοτε νοεῖ καὶ ἀφίνει νὰ ἔννοωσι περισ-

σότερα τῶν δσων λέγει: οὕτω κατωτέρω «**μηδὲν ἐλλείποντας**», «**τἀλλα**» (§ 9). — **χρ. εἰσφέροντας**, ἐν καιρῷ πολέμου ἐτάσσετο διὰ φηφίσματος τοῦ δήμου φόρος ἔκτακτος πρὸς πολεμικᾶς παρασκευᾶς ἀναλόγως τῆς περιουσίας τῶν τελούντων αὐτὸν (ἢ **εἰσφορὰ** λεγομένη): τὴν εἰσφορὰν ὑπεχρεοῦντο νὰ προσφέρωσι πάντες οἱ πολίται, ἔξαιρουμένων τῶν δλως ἀπόρων πολλοὶ δμως τῶν Ἀθην. κατώρθωνον ν' ἀποφεύγωσιν αὐτὴν προσποιούμενοι ὅτι ἡσαν πένητες — **χρ. εἰσφέροντας** — **καὶ αὐτοὺς ἐξιόντας**, πολλάκις ὁ Δημοσθ. συνηγμένως αὐτὰ ἐκφέρει, διότι ἀμφότερα ἡσαν ἀναγκαιότατα πρὸς τὴν ἐπιτυχῆ τοῦ πολέμου ἔκβασιν (πρбл. Β' Ὁλυνθ. § 13, § 24, § 27, § 31). — **αὐτοὺς**, καὶ οὐχὶ ἄλλους, δηλ. ξένους. — **αὐτόματον**, ἀνευ δηλ. τῆς ἐνεργείας τῶν Ἀθηναίων. — **εἰ μὲν γὰρ** κ. τ. λ., ταῦτα ἐκθέτουσι τὸν ὠφελιμώτατον τρόπον, καθ' ὃν **αὐτόματον γέγονεν**, διά πάντες ἐθρύλουν τέως. — **τὸν πόλεμον**, δηλ. τὸν κατὰ τοῦ Φιλ. πόλεμον, ὃν ἥδη πολεμοῦσιν. — **μισοῦσι**, δηλ. τὸν Φιλ.—**αὐτούς**, δηλ. τοὺς Ὁλυνθίους. — **ὑπὲρ ὅν φοβοῦνται**, οἱ Ὁλύνθιοι φοδοῦνται μήπως ὁ Φιλ. ὡς ἀσπονδος ἐχθρὸς πάσης ἐλευθέρας πολιτείας καταστρέψῃ τὴν πατρίδα των (πρбл. § 5 «ἄλλ' ἀναστάσεως καὶ ἀνδραποδισμοῦ τῆς πατρίδος»). — **πεπόνθασι**, ζωας ὑπονοεῖ ἐνταῦθα ὁ ἡγέτωρ τὴν στρατιωτικὴν ἐπίδειξιν, ἦγεν ἔκαμεν ὁ Φιλ. κατὰ τῆς Ὁλύνθου ἐν ἔτει 351· βλ. εἰσαγ. ἐν σελ 43.

§ 8 — 9.

Δὴ—λοιπὸν.—**παραπεπτωκῶς καιρὸς**=εὔκαιρία, ἥτις (ἀνελπίστως) ἔχει παρουσιασθῆ. — **ἀφεῖναι**, ὡς ὑποκμ. τοῦ ἀπρμφνοητέα ἢ αἰτιατκ.: **ὑμᾶς**· τὸ ἀπρμφ. τοῦτο, ὡς καὶ τὸ **παθεῖν**, εἶναι ὑποκμ. τοῦ **δεῖται**. — **ἀφίημι καιρὸν**=ἀφίνω νὰ μοῦ διαφύγῃ εὔκαιρία. — **ἥδη**=μέχρι τοῦδε. — **εἰ γὰρ, δθ'**... ἥμεται=διότι ἐὰν ἥμεται κατ' ἔκεινον τὸν χρόνον, ὅτε ... — **ἥκομεν Εὐβ.** βεβοηθηκότες=ἔχομεν ἐπανέλθει (εἰς Ἀθήνας) ἐκ τῆς ἐκστρατείας, ἦγεν ἔχομεν ἐπιχειρήσει πρὸς δούθειαν τῶν Εύδοέων. — **πάρειμι** ἐπὶ τὸ **βῆμα**=ἔχω παρουσιασθῆ εἰς τὸ βῆμα. — **Ἀμφιπολιτῶν**, γενκ. διαιρτκ. τοῦ: **Ιέραξ καὶ Σιρατοκλῆς**· κατ' ἔννοιαν = ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀμφιπόλεως. — **πλεῖν**=**ἐκπλεῖν**. — **τὴν πόλιν**=**τὴν ἐαυτῶν πόλιν**. — **παρέχομαι προθυμίαν**=δεικνύω

προθυμίαν. — **ἥνπερ** . . ., ποῖον τὸ δ. τῆς ἀναφρκ. προτάσεως; — **εἴχετε(ε)** **ἀν...** **καὶ...** **ἄν** **ἥτε(ε)** **ἀπηλλαγμένοι**=θὰ κατελαμβάνετε . . . καὶ θὰ ἥσθε ἀπηλλαγμένοι: ἀπόδοσις τοῦ ὑποθτκ. λόγου· τὸ ἡγούμενον: **εἰ** **παρειχόμεθ(α)**. — **τὰ** **πράγματα**=αἱ φροντίδες, οἱ περισπασμοί. — **ἥνικα**=ὅτε. — **τᾶλλα**, δηλ. **χωρία** (=δχυραὶ θέσεις). — **τᾶλλα**, **ἴνα μή** . . ., τὸ πλῆρες: **τᾶλλα**, **σιωπῶ** δὲ **τὰ ὀνόματα αὐτῶν**, **ἴνα μή**...—**καθ'** **ἔκαστα** (δηλ. **τὰ χωρία**) λέγω=ἀναφέρω (**τὰ χωρία**) ἐν πρὸς ἔν. — **διατρίβω** (δηλ. **τὸν χρόνον**)=χρονοτρίβω.—**πολιορκούμενα**, κτγρμ. μετοχὴ ἐξαρτώμενη ἐκ τοῦ ἀπηγγέλλετο· ἐτέθη κατὰ τὸ γένος τοῦ πλησιεστέρου ὑποκυπ.: **τᾶλλα**. — **εἰ...** **τούτων** **ἐνὶ τῷ** **πρώτῳ**... **ἔβοηθήσαμεν αὐτοῖ**=ἐὰν ἡμεῖς αὐτοὶ (αὐτοπροσώπως) ἡρχόμεθα εἰς βοήθειαν ἐνὸς ἐκ τούτων (**τῶν χωρίων**) καὶ μάλιστα τοῦ πρώτου (δηλ. τῆς Πύδνης). — **ἔρδιος** (δηλ. **πολεμεῖσθαι**) = εὔκολος πρὸς καταπολέμησιν. — **ἀν** **ἔχομεθα** **τῷ** **Φιλ.** = θὰ εἰχομεν νὰ κάμωμεν μὲ ἔνα Φιλιππον. — **προϊέμενοι...** **οἱόμενοι**, μετχ. αἰτλγκ. — **τὸ παρόν** **ἀεὶ προΐεμαι** = ἀμελῶ (καταφρονῶ) τὴν ἐκάστοτε παρουσιαζόμενην εὐκαιρίαν. — **τὰ μέλλοντα(α)** **αὐτόματα σχήσει καλῶς** = τὰ μέλλοντα νὰ λάθωσι μόνα των κακὴν ἔκβασιν. — **τηλικοῦτος**, **ἡλίκος** = τόσον μέγας, δσος. — **πω** (πάντοτε μετ' ἀρνήσεως) = μέχρι τοῦδε. — **ἥκει**=ἔχει παρουσιασθῇ. — **οὗτος δ τῶν Ὀλυνθίων**, ἐπεξήγησις τοῦ **καιρός τις** = δηλ. αὐτη (ἥ εὐκαιρία) ἢ ὑπὸ τῶν Ὀλυνθίων παρεχομένη.—**οὐδενὸς ἐλάττων**=**οὐκ ἐλάττων (ἄλλου)** τινός. — **ἐλάττων** **ἐστι** = εἶναι κατώτερος, ὑστερεῖ κατὰ σπουδαιότητα.—**τῶν προτέρων** **ἔκεινων**, δηλ. **καιρῶν**.

Τοιοῦτον... **παραπ.** **καιρόν**, ἐννοεῖται ἥ εὐκαιρία, ἥν οἱ Ὀλύνθιοι παρέχουσι νῦν τοῖς Ἀθηναίοις ζητοῦντες τὴν βοήθειαν αὐτῶν κατὰ τοῦ Φιλίπ. — **ὅπερ...** **πεπόνθατε**, τοῦτο ἐκτίθεται εὐθὺς κατωτέρω: **εἰ** **γάρ...** **καὶ πάλιν...** — **Ἐνβ.** **βεβοηθηκότες**, ἐννοεῖται ἥ εἰς Εύδοιαν ἐκστρατεία τῶν Ἀθην. ὑπὸ τὸν Τιμόθεον (ἐν ἔτει 357), ἥς ἥ αἰτία ἥ ἔξῆς: ἐκ τῶν δύο ἐν Εύδοιᾳ πολιτικῶν κομμάτων τὸ μὲν ἐν ἔξητησε τὴν βοήθειαν τῶν Θηραίων, τὸ δὲ ἄλλο τὴν τῶν Ἀθην. καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν οἱ Θηραῖοι οὐδὲν ἐμπόδιον ἀπαντήσαντες ὑπερίσχυσαν ὑστερον διμως ἐλθόντες οἱ Ἀθηναῖοι ἐνίκησαν τοὺς Θηραίους καὶ ἥναγκασαν αὐτοὺς ν' ἀπέλθωσι τῆς νήσου. Ταύτης τῆς ἐκστρατείας μετέσχε καὶ δ Δημοσθ. ὡς

τριήραρχος έθελοντής δι' αὐτὸν καὶ τὸ ῥ. εἰς α' πρόσωπον (**ῆκομεν**). — **παρῆσαν...** ἐπὶ τὸ β., βλ. ἐν σελ. 45 «**ῆκει**». — **Ιέραξ καὶ Σιφατοκλῆς**, οὗτοι ἐστάλησαν εἰς Ἀθήνας τῷ 358/7 ὑπὸ τῶν Ἀμφιπολιτῶν ἐπιθυμούντων νὰ παραδώσωσι τὴν πόλιν τοῖς Ἀθην., διότι ὁ Φίλ. ἡτοιμάζετο νὰ πολιορκήσῃ αὐτήν. — **ἐπὶ τουτὶ τὸ β.**, δηλ. τὸ ἐν Πυνκί, ἐφ' οὐ ἵστατο ὁ ῥήτωρ. — **τὴν πόλιν**, δηλ. τὴν Ἀμφίπολιν. — **τὴν αὐτὴν παρειχόμεθ'**..., οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέκρουσαν τὰς προτάσεις τῶν Ἀμφιπολιτῶν ἀφ' ἐνὸς μὲν ὡς εὑρισκόμενοι τότε ἀρκούντως ἐνησχολημένοι εἰς τὸν συμμαχικὸν πόλεμον, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὡς λαβόντες παρὰ τοῦ Φιλ. τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι αὐτὸς θὰ καταλάβῃ τὴν Ἀμφίπολιν ὑπὲρ αὐτῶν. — **εἴχετ** ἄν..., διότι ὁ Φίλ. δὲν θὰ ἐτόλμα νὰ προσβάλῃ τὴν Ἀμφίπολιν κατεχομένην ὑπὸ τῶν Ἀθην., ὡς φαίνεται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἐπεζήτησεν οὗτος διὰ δόλου νὰ μὴ σταλῇ βοήθεια, διαβεβαιῶν τοὺς Ἀθην. ὅτι ὑπὲρ αὐτῶν θὰ καταλάβῃ τὴν Ἀμφίπολιν. — **πάντων τῶν...** **πραγμάτων**, ἢ παρέσχε τοῖς Ἀθην. ὁ μακρὸς καὶ ἀτυχῆς πόλεμος, δην ἀνέλαβον οὗτοι κατὰ τοῦ Φιλίπ. (ἀπὸ τοῦ 357) πρὸς ἀνάκτησιν τῆς Ἀμφιπόλεως. — **Πύδνα, Ποτ...**, ἡ Πύδνα κατελήφθη ὑπὸ τοῦ Φιλίπ. τῷ 357, ἡ Ποτείδαια τῷ 356, ἡ Μεθώνη τῷ 353, αἱ Παγασαὶ τῷ 352· βλ. εἰσαγ. ἐν σελ. 37/38. — **τᾶλλα**, δηλ. Φεραί, Μαγνησία, Θρακικαὶ τινες πόλεις (§ 13). — **προσθύμως...** **αὐτοί**, εἰς τὰς πολιορκουμένας πόλεις ἐστάλησαν βοήθεια, ἀλλ' αὐταὶ ὡς ἔλθοισσι ἀργὰ — μετὰ τὴν ἐκπόρθησιν τῶν πόλεων — καὶ ὡς ἀποτελούμεναι ἐκ μισθοφορικοῦ στρατοῦ οὐδὲν κατώρθωσαν. — **νυνὶ δῆ**, διὰ τούτων ἐπανέρχεται εἰς τὰ ἐν § 8 προειρημένα: «**οὐδεὶς ἀφεῖναι**», ἀφ' ὧν ἀπεμακρύνθη διὰ τὴν εἰσαγὴν παραδειγμάτων. — **αὐτόματος**, διότι οἱ Ὀλύνθιοι αὐθόρμητοι ἐζήτησαν τὴν βοήθειαν τῶν Ἀθην. — **τῶν προτέρων ἐκείνων (καιρῶν)**, δηλ. ποίων;

§ 10—11.

Ἐμοιγε δοκεῖ=ἔγώ τούλάχιστον νομίζω. — **ἄν**, οὗτος ἀνήκει τῷ **ἔχειν**, πρὸ τοῦ ὅποίου ἐπαναλαμβάνεται. — **τις...** **καταστάς**, ἡ μετρ. ὑποθήκη. — **εἰ τις καταστάῃ**. — **καθίσταμαι δίκαιος λογιστής τινος**=ὅρθως ὑπολογίζω τι. — **τὰ παρὰ τῶν θεῶν τινι ὑπηργομένα** (τοῦ ῥ. **ὑπάρχειν**)=αἱ εὑεργεσίαι, τὰς ὅποιας οἱ

Θεοὶ οἶκοθεν (πρῶτοι) ἔχουσι κάμει εἰς τινα. — **καί περ οὐκ ἔχ.** ὡς δεῖ (δηλ. **ἔχειν**) πολλῶν = ἀν καὶ πολλὰ (πράγματά μας) δὲν εὑρίσκονται εἰς ἣν κατάστασιν πρέπει νὰ εὑρίσκωνται. — **ἔχω χάριν τινὶ** = χρεωστῶ, γνωρίζω χάριν εἰς τινα. — **ἀν . . . ἀν** . . . **ἔχειν**, τὸ ἀπρόμφ. ἐκ τοῦ **δοκεῖ**=δτι ἥθελε χρεωστεῖ. — **τὸ . . . ἀπολωλεκένται** (**ἡμᾶς**), ἀντικμ. τοῦ **ἀν θείη** = τὸ νὰ ἔχωμεν χάσει. — **τῆς ἡμετέρας ἀμελείας**, γενκ. κατηγρμτκ. τοῦ **ἀν τις θείη**=δύναται τις νὰ (τὸ) θεωρήσῃ ὡς προελθὸν ἐκ τῆς ἰδικῆς μας ἀμελείας=δύγαται τις νὰ (τὸ) ἀποδώσῃ εἰς τὴν ἰδικήν μας ἀμέλειαν. — **τὸ μήτε πεπονθένται** (**ἡμᾶς**), πεφηνένται **τε** = τὸ νὰ μὴ ἔχωμεν πάθει . . . , καὶ τὸ νὰ ἔχῃ προσέτι παρουσιασθῇ. — **πάλαι**=πρὸ πολλοῦ. — **ἀντίρροπός τινος** = ἵσσταθμος, ἵσου βάρους πρὸς τι. — **συμμαχία ἀντίρροπός τινος** = συμμαχία δυναμένη ν' ἀντισταθμίσῃ τι. — **χρῆσθαι**, δηλ. **αὐτῇ** (**τῇ συμμαχίᾳ**). — **χρῶμαι τινὶ**=κάμιν (καλὴν) χρῆσίν τινος = ἐπωφελοῦμαι τι. — **τῆς παρ'** ἔκ. **εὐνοίας εὐεργέτημ (α)** = ὡς εὐεργεσίαν διφειλομένην εἰς τὴν (πρὸς **ἡμᾶς**) εὐνοιαν ἐκείνων. — **παρόμοιόν ἔστιν, δπερ . . .** = τοῦτο παρόμοιόν ἔστιν ἐκείνῳ, δπερ (**ἐστιν**) καὶ . . . κατ' ἐννοιαν = εἰς ταύτας (τὰς ὑπὸ τῶν θεῶν παρεχομένας εὐεργεσίας) συμβαίνει τὸ αὐτό, τὸ δποῖον συμβαίνει καὶ εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῶν χρημάτων. — **γάρ**, διασαφητικός. — **σώζω**=διαφυλάττω, διατηρῶ. — **ἀναλώσας λάθη**=ἀνεπαισθήτως ἔξοδεύσῃ. — **συνανήλωσε** (γνωμικὸς ἀόριστος) **καὶ τὸ μεμνῆσθαι τὴν χάριν**=μαζὶ μὲ τὰ χρήματα (τὰ δποῖα ἔλαβε) ἀποδάλλει καὶ τὴν ἀνάμνησιν τῆς διφειλομένης εὐεργεσίας. — **καὶ περὶ τῶν πραγμάτων (τῶν πολιτικῶν) οὕτως** = οὕτω καὶ ὡς πρὸς τὰς δημοσίας ὑποθέσεις. — **οὐδὲ εἰ συνέβη . . . μνημον.** = **καὶ εἰ συνέβη . . . οὐ μνημονεύουσι**. — **χρηστὸν**=ἀγαθόν, καλόν. — **οὐ μνημονεύω**=λησμονῶ. — **πρὸς τό . . .** = κατὰ τό . . . = συμφώνως πρὸς τό . . . — **τὸ ἐκβάν**=ἡ ἔκβασις. — **τὰ προϋπάρξαντα**=τὰ πρότερον γενόμενα. — **κρίνεται**, ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Τῶν παρὰ τῶν θ. ἡμῖν ὑπηρ., νοοῦνται αἱ εὔνοϊκαι περιστάσεις, ἃς οἱ θεοὶ εὗνοι δητες τοῖς Ἀθην. πάντοτε παρεῖχεν αὐτοῖς πρᾶ. Β' Ὀλυμ. § 1, § 2, § 22. — **κατὰ τὸν πόλεμον**, ἐννοεῖται δ περὶ τῆς Ἀμφιπόλεως πόλεμος, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ δποίου οἱ Ἀθηναῖοι ἔχασαν τὰς πόλεις, ἃς δ ῥήτωρ ἀνωτέρω (ἐν § 9) ἐμνη-

μόνευσε· προβλ. καὶ Β' Ὁλυνθ. § 25. — πάλαι, δηλ. κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου. — τοῦτο, δηλ. τὸ ἀπολωλεκέναι. — τούτων, δηλ. τῶν ἀπολωλότων. — συμμαχίαν... ἀντίρροπον, ἐννοεῖ τὴν συμμαχίαν τῆς Ὁλυνθου, ἢτις ἀξίζει ὅσον αἱ ἀπολεσθεῖσαι πόλεις περὶ τῆς δυνάμεως δέ, ἣν εἶχεν ἡ Ὁλυνθος, βλ. εἰσαγ. ἐν σελ. 39/40 προβλ. καὶ Β' Ὁλυνθ. § 1. — παρ' ἐκείνων, δηλ. τῶν θεῶν. — ἀν... λάθη, δηλ. δοῦν τις λάθη.

§ 12.

Διὸ = διὰ τοῦτο. — **καὶ** (ἐπιτατκ.) **σφόδρα** = πολὺ σοβαρῶς. — **τῶν λοιπῶν** (οὐδ.) **ἡμᾶς**... **φροντίσαι** = νὰ σκεφθῶμεν δι' ὅτι μᾶς ὑπολείπεται ἐκ τῆς τύχης. — **ἐπανορθωσάμενοι**, μετχ. τροπικ. — **ἐπανορθοῦμαί τι**, κυρίως = ἐπαναφέρω τι πεπτωκός εἰς τὴν θέσιν του· εἴτα—ώς ἐνταῦθα—= ὁρθῶς χρησιμοποιῶ τι. — **ἀδοξία** = κακή φήμη, ὅνειδος. — **ἐπί τινι** = διὰ τι. — **ἀποτρίβομαι τι** = δίπτω τι μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ, ἔξαλείφω. — **φροτεμαί τινα** = ἀφίνω τινὰ εἰς τὴν τύχην του. — **εἰτ(α)** = καὶ ἐάν ἐπειτα. — **καταστρέφομαι τινα** = καθυποτάττω τινά. — **φράξω** = λέγω. — **τι... ἔτι** = τί τέλος πάντων.

Διό, ἐπειδὴ δηλ. οἱ θεοὶ μᾶς παρέχουσι τόσῳ λαμπρὰν εὐκαιρίαν (ποίαν ;). — **τῶν λοιπῶν**, διὰ τούτων ὁ δῆτωρ ἐννοεῖ τὰ πλεονεκτήματα, ἀτινα θὰ ἔχωσιν οἱ Ἀθην. ἐκ τῆς μετὰ τῶν Ὁλυνθίων συμμαχίας. — **ταῦτ(α)**, δηλ. τὰ λοιπά. — **ἐπὶ τοῖς περιφραγμένοις**, ποία ἡ μέχρι τοῦδε διαγωγὴ τῶν Ἀθην., δι' ἣν οὗτοι ὑπέπεσον εἰς αἰσχύνην καὶ ἀδοξίαν; πρβλ. § 8, § 9. — **καὶ τούτους...**, δηλ. τοὺς Ὁλυνθίους, ὃν οἱ πρέσβεις παρευρίσκοντο ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. — **καὶ (τούτους)**, ὡς δηλ. ἀφήσαμεν καὶ τοὺς Ἀμφιπολίτας, Πυδναίους καὶ λοιποὺς (πρβλ. § 8, § 9). — **ὅποι βούλεται**, δηλ. **ἐπ'** Ἀττικὴν (ώς φαίνεται ἐκ τῶν § 15 καὶ § 25).

§ 13.

Τὸν τρόπον, **δι'** ὄν = τίνι τρόπῳ, πῶς. — **ἄν**, μετχ. ἐνδτκ. — **τὸ κατ'** ἀρχᾶς = κατ' ἀρχάς. — **τὸ πρῶτον** = κατὰ πρῶτον. — **λαβών**, μετχ. χρονικ. — **λαμβάνω** = καταλαμβάνω, κυριεύω. — **Πύδναν...** **Ποτείδ...** **Μεθώνην**, ταῦτα — ὡς καὶ τὸ Ἀμφιπολίν — εἶναι ἀντικρ. τοῦ λαβών. — **πάλιν** = κατόπιν. — **αὖθις** = μετὰ ταῦτα. — **ἐπιβαίνω Θετταλίας** = πατῶ εἰς τὴν Θεσσαλίαν.

εἰσελαύνω εἰς τὴν Θεσσ. — πάνθ' (οὐδ.) = ἐν συντόμῳ δλα τὰ ἔκει. — ὅν ἔβούλ... = εὐτρεπίσας (μτχ. χρον.). ὅν τρόπον ἔβούλετο = δπώς ἡθελε. — οἰχομαι = ἔχω ἀπέλθει δ παρατκ. φχόμην ἔχει ἐνταῦθα σημασίαν ἀρίστου. — οἱ μὲν... οἱ δὲ = ἄλλοι μέν... ἄλλοι δέ. — ἐκβάλλω τινὰ = ἐκδιώκω, ἐκθρονίζω τινά. — καθίστημι τινα = ἐγκαθιστῶ τινα. — τῶν βασιλέων, γενκ. διαιρτκ. τοῦ: τοὺς μέν... τοὺς δέ. — ἁδίσας, μετχ. χρον. — ἁδίζω (ράων) = ἀναλαμβάνω ἐκ νόσου, καλυτερεύω. — ἀποκλίνω ἐπὶ τὸ δραθνμεῖν = τρέπομαι πρὸς τὴν δικηρίαν, παραδίδομαι εἰς ἀνάπαυσιν. — ἐπιχειρῶ τινι = προσθάλλω τινά. — τὰς δ' ἐπ' Ἰλλ. καὶ... = τὰς δὲ στρατείας αὐτοῦ ἐπ'. — Ἰλλυριοὺς καὶ Παιονας καὶ πρὸς Ἀρ... παραλείπω. — ἐπὶ τινα = πρός τινα = κατά τινος. — καὶ δποι τις ἀν εἶποι (δηλ. στρατείας αὐτὸν ποιήσασθαι) = καὶ δποι ἀλλοῦ δύναται τις νὰ εἴπῃ (ὅτι αὐτὸς ἔξεστράτευσε).

Αμφίπολιν, ταύτην ἐκυρίευσεν δ Φίλιπ. τῷ 357 π. Χ. βλ. εἰσαγ. ἐν σελ. 37. — **Πύδναν**, **Ποτ.**, **Μεθ.**, πότε ἐκυριεύθησαν αἱ πόλεις αὗται; βλ. ἀνωτέρω ἐν σελ. 52. — **Θετταλίας** ἐπέβη, ἐν ἔτει 352 προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ Θεσσαλικοῦ λαοῦ καὶ τῶν Ἀλευαδῶν κατὰ τῶν τυράννων τῶν Φερῶν Λυκόφρονος καὶ Πειθολάου· βλ. εἰσαγ. ἐν σελ. 38. — **Φεράς**, **Παγασάς**, **Μαγνησίαν**, ἐκ τούτων τὰς μὲν Παγασάς καὶ τὴν Μαγνησίαν κατέλαθεν δ Φίλιπ. ἔχων τὴν ἀπόφασιν μηδέποτε ν' ἀποδώσῃ (πρδλ. § 22 καὶ Β' Ὁλυνθ. § 11), εἰς δὲ τὰς Φεράς, τὴν πόλιν τῶν τυράννων, ἀπέδωκε τὴν αὐτονομίαν. — πάνθ', δηλ. τὰ ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ. — φχειτο εἰς Θράκην, ἐν ἔτει 352. — ἐκεῖ, δηλ. ἐν Θράκῃ. — τοὺς μέν... τοὺς δέ... τῶν βασιλέων, ἐλθών δ Φίλιπ. εἰς Θράκην εὔρε τοὺς νίοὺς τοῦ Κότυος — τοῦ βασιλέως τῆς Θράκης —, ἥτοι τὸν Κερσοβλέπτην, τὸν Ἀμάδοκον καὶ τὸν Βηρισάδην, ἐρίζοντας περὶ τῆς βασιλείας· ἐκ τούτων τὸν μὲν Κερσοβλέπτην ἔξεδίωξε τῆς ἀρχῆς, τὸν δὲ Ἀμάδοκον καὶ Βηρισάδην ἀνεβίβασεν εἰς τὸν θρόνον. — **Ολυνθίοις** ἐπεχειρησεν, νοεῖται ἡ στρατιωτικὴ ἐπίδειξις, ἥη ἔκαμεν δ Φίλιπ. κατὰ τῆς Ὁλύνθου ἐν ἔτει 351· βλ. εἰσαγ. ἐν σελ. 43. — τὰς ἐπ' Ἰλλ. καὶ Παιονας... στρατείας, γενομένας ἐν ἔτει 355. — πρὸς Ἀρρύβαν, κατὰ τούτου ἔξεστράτευσεν δ Φίλιπ. πιθανῶς ἐν ἔτει 352 π. Χ. — τὰς... παραλείπω, ὡς προκαλούσας ὀλίγον τὸ ἐγδιαφέρον.

§ 14—15.

Tl=πρὸς τίνα σκοπόν.—**ἄν τις εἴποι**=ἴσως εἰπῇ τις.—**ἴνα...**, τελικὴ πρότασις ἐξαρτωμένη ἐκ τῆς νοουμένης προτάσεως: λέγω ταῦτα. — **αἰσθάνομαι**=ἐννοῶ. — καὶ τό . . . , καὶ τήν . . . , ἐπεξήγησις τοῦ ἀμφότερος = ἀφ' ἐνὸς μὲν τό . . . ἀφ' ἐτέρου δὲ τήν . . . — τὸ προΐεσθαι . . . = ὡς ἀλυσιτελές (ἐστι) τὸ προΐεσθαι ἀεὶ καθ' ἔκαστον τι τῶν πραγμάτων. — ὡς = πόσον. — **ἀλυσιτελής**=ἀνωφελής, ἐπιζήμιος. — τὸ προΐεσθαι δεῖ καθ' ἔκ. τι τῶν πραγμάτων. — τὸ ν' ἀφίνωμεν πάντοτε νὰ φεύγουν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ χέρια μας αἱ παρουσιαζόμεναι εὐκαιρίαι πρὸς δρᾶσιν, ή μία μετά τὴν ἀλληγ. — **φιλοπραγμοσύνη** = ἀκατάπαυστος ἐνασχόλησις εἰς πολλά. — **χρῶμαι** καὶ συζῶ τῇ φιλοπραγμοσύνῃ=ζῷ καὶ κινοῦμαι ἐν τῇ φιλοπρ. = ή φιλοπρ. εἶναι ἀχώριστος σύντροφος ἐμοῦ, εἶναι μέρος τῆς ὑπάρχειας μου. — **ὑψῳ** ής = ἔνεκα τῆς ὁποίας. — **οὐκ ἔστιν**, **δπως ἀγαπήσας . . . σχήσει** = **οὐκ ἔστιν**, **δπως ἀγαπήσει . . . καὶ ησυχίαν σχήσει**. — **οὐκ ἔστιν**, **δπως=δὲν εἶναι** δυνατὸν γά . . . — **ἀγαπῶ τινι**=ἀρκοῦμαι εἰς τι. — **δ μέν, ὡς δεῖ . . . = δ μὲν ἐγνωκὼς ἔσται, ὡς δεῖ πράττειν δεῖ τι μεῖζον τῶν ὑπαρχόντων, ήμεῖς δ'** (ἐγνωκότες ἔσόμεθα) **ώς . . .** — **ἐγνωκὼς ἔσται**, τετελεσμ. μέλλων. — **γιγνώσκω** **ώς=σχηματίζω** (μορφώνω) γνώμην δτι. — **πράττειν** = νὰ προσπαθῇ νὰ κατορθώνῃ. — **τὰ ὑπάρχοντα=τὰ ἥδη πεπραγμένα**. — **ἀντιληπτέον** (ἔστιν) = δεῖ ήμας ἀντιλαβέσθαι. — **ἀντιλαμβάνομαι τινος**; (πρδλ. § 2). — **ἔρρωμένως** = ἐνεργῶς. — **τὰ πράγματα=αἱ ὑποθέσεις** (τῆς πόλεως). — **σκοποῦμαι** = σκέπτομαι. — **εἰς τι ποτ' ἐλπίς** (ἔστι) **ταῦτα τελευτῆσαι**, κατ' ἔννοιαν = ποίαν τέλος πάντων ἔκδοσιν ταύτης καταστάσεως πρέπει νὰ περιμένῃ τις. — **εὐήθης** = ἀνόγητος. — **δστις** = ὕστε. — **τὸν ἐκεῖθεν πόλεμον δεῦρο** **ἥξοντα=τὸν ἐκεῖ πόλεμον ἐκεῖθεν δεῦρο** **ἥξοντα**. — **τὸν αὐτὸν τρόπον**, **ῶσπερ** = κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθ' ὄν. — **δραδίως** = ἀπερισκέπτως. — **ἐπὶ μεγάλοις τόκοις** = μὲ μεγάλους τόκους. — **μικρὸν χρόνον** = ἐπ' δλίγον. — **εὐπορήσαντες** = ἐπάν τε εὐπορήσωσι. — **εὐπορῶ** = ζῷ ἐν εὔτυχίᾳ. — **τὰ ἀρχαῖα=τὰ πατρικὰ κτήματα**. — **ἀπέστησαν**, γνωμικὸς ἀρι-

στος. — **ἀφίσταμαι τινος** = ἀπομακρύνομαι τινος, χάνω τι. — **ἐπὶ πολλῷ (τόκῳ)** ἐρραθυμηκότες = δτι μὲ μεγάλην μας θυσίαν (ζημίαν) ὑπήρξαμεν νωθροὶ (= ἀπελαύσαμεν τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀνάπτωσιν). — **ζητοῦντες**, δηλ. **ποιεῖν** ἡ μετχ. αἰτλγκ. — **ποιῶ ἄπαντα πρὸς ἥδονὴν** = κάμινω (μόνον) πᾶν δ, τι μ' εὐχαριστεῖ. — **πολλὰ καὶ χαλεπ...** = (δέδοικα μὴ) ὕστερον εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν ποιεῖν πολλὰ καὶ χαλεπά ὅν... — **πολλὰ καὶ χαλεπά** = πολλὰ δυσάρεστα. — **ὅν (τούτων, Δ)**, ἡ γενικ. ἐκ τοῦ πολλά. — **τὰ ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ** = τὰ ὑπάρχοντα (τὰ κτήματα) ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ.

Καθ' **ἔκαστον...** τι τῶν πραγμάτων, ἐννοεῖ ὁ ῥήτωρ τὰς περιστάσεις τὰς παρουσιασθείσας τοῖς Ἀθην. πρὸς ἐπιτυχῆ καταπολέμησιν τοῦ Φιλίπ., ὡς δτε οὗτος ἐπολιόρκει τὴν Ἀμφίπολιν, Πύδναν καὶ τὰς ἄλλας πόλεις, περὶ ὧν λόγος ἐγένετο ἀνωτέρω ἐν § 9. — **τὸν ἐκεῖθεν**, δηλ. πόθεν; — **δεῦρο**, δηλ. εἰς τὴν Ἀττικὴν. — **εἰ τοῦτο γενήσεται**, δηλ. **εἰ δεῦρο ἥξει δ πόλεμος**. — **ἐπὶ μεγάλοις τόκοις**, δ μέγιστος τόκος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις συνήθως ἦτο 36 ἐπὶ ἑκατὸν. — **εὐπορησαντες**, ἔνεκα τῶν χρημάτων, τὰ δποια ἐδανείσθησαν. — **τῶν ἀρχαίων**, νοοῦνται τὰ πατρικὰ κτήματα, ἦτοι οἰκοι, ἀγροί, ἔπιπλα, σκεύη, ἢ ἐδίδοντο τοῖς δανεισταῖς ὡς ὑποθήκη. — **ἐπὶ πολλῷ...** **ἐρραθυμηκότες**, ἡ ἐννοια: ἐάν δ πόλεμος διὰ τὴν ἀμέλειάν μας ἔλθῃ εἰς τὴν Ἀττικὴν, τότε δλοι θὰ κατανοήσωμεν δτι πολὺ ἀκριβὰ ἡγοράσαμεν τὴν ἀφροντησίαν μας αὐτήν, δχ: μόνον ἀπολέσαντες τὰς ἐν Θράκη καὶ Μακεδονίᾳ πόλεις, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ Ἀττικῇ ὑπαρχόντων μας κινδυνεύοντες. — **πολλὰ καὶ χαλεπά**, ἐννοεῖ ὁ ῥήτωρ τὴν εἰσφορὰν, τὴν αὐτοπρόσωπον στρατείαν κ. τ. τ. — **ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ**, δηλ. ἐν τῇ Ἀττικῇ.

§ 16.

Ἐπιτιμῶ = κατακρίνω. — **παντὸς** (γενικ. κατγρμτκ.) **εἶναι** = δτι εἰναι ἵδιον παντὸς=δτι πᾶς τις δύναται (νὰ πράττῃ τοῦτο, δηλ. τὸ **ἐπιτιμᾶν**). — **τὸ δ' ὑπέρ...** = **τὸ δὲ ἀποφαίνεσθαι δ, τι δὲτ πράττειν ὑπὲρ τῶν παρόντων**. — **ἀποφαίνομαι (γνώμην)** δ, τι ... = ἐκφράζω τὴν γνώμην μου περὶ τοῦ τί.... = ὑποδεικνύω τί.... — **πράττειν**, ὑποκυ. τοῦ ἀπρμφ. τό: **τινά**. — **ὑπὲρ τῶν**

παρόντων = ἐν ταῖς παρούσαις περιστάσεσιν. — **τοῦτο** = τοῦτο ἀκριβῶς. — **εἶναι**, καὶ τὸ ἀπαρμφτ. τοῦτο — καθὼς καὶ τὸ προγ- γούμενον (**[παντὸς] εἶναι**) — ἐκ τοῦ φῆσαι ἀν. — συμβούλου, γενκ. κατγρμτκ. = ; — δτι πολλάκις . . . , ἐπεξήγησις τοῦ **τοῦτο**. — δτι πολλάκις ὑμεῖς οὐ τοὺς αἰτ . . . = δτι πολλάκις ὑμεῖς, ἀν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῆ, οὐ τοὺς αἰτίους, ἀλλὰ . . . — ἐν δργῇ ποιοῦμαι τινα=δργίζομαι κατά τινος. — οἱ ψτατοι περὶ τῶν πραγμ. εἰπόντες = ἐκεῖνοι, οἵτινες τελευταῖον ὠμίλησαν περὶ τῆς ὑποθέσεως. — οὐ κατὰ γνώμην ἐκβαίνει τι = δὲν ἀποβαί- νει τι κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν (τινός) = ὑπόθεσίς τις λαμβάνει κακὴν ἔκβασιν. — οὐ μὴν οἷμαι δεῖν = ἀλλ' ὅμως φρονῶ ὅτι δὲν πρέπει. — **σκοποῦντα**, δηλ. ἐμέ. — **σκοπῶ** τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν=ἀπο- βλεπω εἰς τὴν ἀτομικήν μου ἀσφάλειαν. — **ὑποστέλλομαι** περὶ τινος = ἐκ φόβου ἀποσιωπῶ τι. — περὶ ὅν = περὶ τούτων, ἄ.

Τοῦτο (**εἶναι**), δηλ. τό . . . ἀποφαίνεσθαι. — **τοὺς αἰτίους**, δηλ. τῆς κακῆς ἔκβασεως τῆς ὑποθέσεως. — **οὐ μὴν οἷμαι** . . . , ἡ ἔννοια: ἀν καὶ γνωρίζω ὅτι σεῖς δργίζεσθε κτλ., ἐν τούτοις φρονῶ ὅτι δὲν πρέπει χάριν τῆς ἀτομικῆς μου ἀσφαλείας νὰ φοβηθῶ καὶ νὰ μὴν εἴπω δ, τι θεωρῶ συμφέρον τῇ πατρίδι.

§ 17 — 18.

Δικῆ = κατὰ δύο τρόπους, διὰ διπλῆς ἐνεργείας. — **βοηθητέον** ἔστιν ὑμῖν τοῖς πράγμ. = δεῖ ὑμᾶς βοηθεῖν τοῖς πράγμασιν. — **βοηθῶ** τοῖς πράγμασιν = ἐπανορθῶ τὴν (κακῶς ἔχουσαν) κατάστασιν τῶν πραγμάτων. — **τῷ τε . . . σώζειν καὶ . . . στρ.** ἐκπέμπειν, καὶ τῷ . . . κακῶς ποιεῖν, ἐπεξήγησις τοῦ δικῆ = ἀφ' ἐνὸς μὲν μὲ τὸ νὰ σώζητε καὶ ν' ἀποστέλλητε στρατιώτας, ἵνα κατορθώσωσι τοῦτο, ἀφ' ἐτέρου δὲ μὲ τὸ νὰ βλάπτητε = ἀφ' ἐνὸς μὲν σώζοντες (= προσπαθοῦντες νὰ σώζητε) . . . διὰ τῆς (ἐντεῦθεν) ἀποστολῆς στρατιωτῶν πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου, ἀφ' ἐτέρου δὲ διά- πτοντες . . . — **τοῖς Ὀλυμπίοις**, δτκ. χαριστικ. — **θάτερον** = τὸ ἔτερον = τὸ ἐν ἐκ τῶν δύο. — **δκνῶ** = φοβοῦμαι. — **ἡμῖν** (δοτκ. ἥθική) . . . γένηται = μᾶς ἀποδῆ. — **εἴτε παραστήσεται** . . . εἴτε προσκαθεδεῖται καὶ προσεδρεύσει, ἡγούμενα ὑποθικ. λόγων τοῦ α' ὑποθικ. λόγου ἡ ἀπόδοσις: **ἔρδιως . . . ἀμυνεῖται**, τοῦ β': **περιέσται** . . . τὰ δύο κῶλα ἀς ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν νέαν, ὁσεῖ.

ἡτο: εἰ γὰρ ὑμεῖς τὴν ἐκείνου (χώραν) κακῶς ποιήσετε, ὑπομείνας τοῦτον Ὀλυνθὸν παραστήσεται καὶ (εἴτα) ὁρδίως ἀμυνεῖται· εἰ δὲ βοηθήσετε ὑμεῖς εἰς Ὀλ. μόνον... προσεδρεύσει τοῖς πράγματι· καὶ οἱ περιέσται...—ὑπομένω τι = ἀγέχομαί τι, ἀφίνω νὰ γίνῃ τι. — παρίσταμαι Ὀλυνθὸν=καθυποτάττω τὴν Ὀλυνθον. — ὁρδίως, συναπτέον τῷ ἀμυνεῖται (δηλ. ὑμᾶς). — ἐλθὼν=ἐπανελθών. — ἀμύνομαι τινα = ἀποκρούω τινα ἀπ' ἔμαυτοῦ. — βοηθῶ εἰς Ὀλυνθὸν=ἔκπεμπω βοήθειαν εἰς Ὀλυνθὸν. — ἀκινδύνως ἔχει τὰ οἶκοι = οὐδένα κίνδυνον διατρέχει ἢ πατρίς. — προσκαθέξομαι = κάθημαι ἐνώπιον πόλεως καὶ πολιορκῷ αὐτήν. — προσεδρεύω = προσκαθέξομαι. — προσκαθεδεῖται καὶ προσεδρεύσει τοῖς πρ. = θὰ ἔξακολουθήσῃ τὴν πολιορκίαν (τῶν ἐν τῇ Χαλκιδικῇ πόλεων) καὶ θὰ ἐπιμείνῃ εἰς αὐτήν. — περίειμί τινος = ὑπερισχύω τινός. — τῷ χρόνῳ = μὲ τὸν καιρόν. — διχῇ, κτυρμ. ἐπέχον θέσιν ἐπιθέτου = διττήν.

Τὰς πόλεις, ἐννοοῦνται αἱ ἐν τῇ Χαλκιδικῇ πόλεις, οἱ σύμμαχοι τῶν Ὀλυνθίων (βλ. εἰσαγ. ἐν σελ. 39/40), ἀς τότε ἐπολιόρκει ὁ Φίλιππ. ἡ Ὀλυνθος δὲν ἐπολιορκεῖτο ἀκόμη. — τοῦτο, δηλ. τὸ σώζειν τὰς πόλεις τοῖς Ὀλυνθ. — ἔκπεμπειν, πόθεν; — τὴν ἐκείνου χώραν, δηλ.; — ἐτέροις, δηλ. διὰ στρατιωτῶν διαφόρων ἀπὸ τοὺς πρώτους, τοὺς ἐκπεμφθησομένους πρὸς σωτηρίαν τῶν ἐν Χαλκιδικῇ πόλεων.—(ὑπομείνας) τοῦτο, δηλ. τὸ κακῶς ποιεῖν. — ὁρδίως... ἀμυνεῖται, διότι μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς Ὀλύνθου θὰ ἥδύνατο νὰ συγκεντρώσῃ πάσας τὰς δυνάμεις του.

§ 19—20.

Ταῦτα γιγνώσκω = ἔχω ταύτην τὴν γνώμην. — περὶ πόρου χρημάτων, προσδιορισμὸς ἀναφορᾶς = ὡς πρὸς τὸν πόρον τῶν χρημάτων· πόρος δὲ χρημάτων = τρόπος τοῦ πορίζεσθαι (εὔρισκειν) χρήματα = χρηματικὰ μέσα=χρήματα. — χρήματα στρατιωτικὰ = χρήματα προωρισμένα διὰ τοὺς στρατιώτας. — τῶν ἄλλων ἀνθρώπων = τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. — ὡς βούλεσθε, διασαφεῖ τό: οὕτως=δηλ. ὅπως σᾶς ἀρέσκει (καὶ οὐχὶ ὅπως πρέπει). — λαμβάνετε, κατ' ἔννοιαν = λαμβάνετε καὶ χρησιμοποιεῖτε (δαπανᾶτε). — οἱ στρατευόμενοι = οἱ ἐκστρατεύοντες. — ἀποδιδωμένι τι τινι = ἀποδίδω, ὡς διφείλω, τι εἰς τινα. — προσδεῖ τινι

τινος = χρειάζεται τις ἀκόμη καὶ ἄλλο τι. — **μᾶλλον δὲ** = ἢ διὰ νὰ εἶπω δρθότερον. — **ἀπαντος ἐνδεῖ** (δηλ. **ὑμῖν**) τὸ ὑπόρου = ἔχετε ἔλλειψιν ὀλοκλήρου τοῦ στρατιωτικοῦ πάρου = σᾶς λείπει ὅλον τὸ διὰ τοὺς στρατιώτας ἀπαιτούμενον χρηματικὸν ποσόν. — **ἄν τις εἴποι =**; — **γράφω** = ἐγγράφως προτείνω. — **μὰ Διὸς οὐκ ἔγωγε** (δηλ. γράφω ταῦτα εἶναι στρατιωτικά), κατ' ἔννοιαν = θεὸς νὰ φυλάξῃ σχι! — **ἔγω μὲν γάρ ἥγονται,** κατ' ἔννοιαν = φρονῶ μόνον διτ... — **κατασκευάζω στρατιώτας** = ἐτοιμάζω, καταρτίζω στρατιώτας. — **μέταν σύνταξιν εἶναι τὴν αὐτὴν τοῦ τελ.** καὶ τοῦ π. τὰ δέοντα = νὰ εἶναι μία καὶ ἡ αὐτὴ τάξις (τὸ αὐτὸ σύστημα) ἐν τῇ λήψει τῶν χρημάτων καὶ ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος· κατ' ἔννοιαν = νὰ τακτοποιηθῶσιν οὕτω τὰ πράγματα, ὥστε οἱ λαμβάνοντες χρήματα νὰ ἐκτελῶσι (χάριν ἀνταλλάγματος τῶν λαμβανομένων παρὰ τῆς πολιτείας) καὶ τὸ καθῆκόν των (δηλ. στρατιωτικὴν ἢ ἄλλην τινὰ δημοσίαν ὑπηρεσίαν). — **ἄνευ πραγμάτων,** διασαφεῖ τὸ οὕτω πως = χωρὶς δηλ. νὰ ἐκτελήσῃ τὸ καθῆκόν σας. — **ὑμεῖς δὲ,** δηλ. **ἥγετοσθε δεῖτεν,** ἔξ οὖ ἔξαρτ. τὸ λαμβάνειν. — **εἰς τὰς ἕορτάς** = διὰ τὰς ἕορτάς, διὰ νὰ ἔορτάζητε. — **δὴ = λοιπὸν** (ἀφ' οὐ τὰ πρὸς πόλεμον χρήματα νομίζετε διτι πρέπει νὰ λαμβάνητε διὰ τὰς ἕορτάς). — **ἔστι λοιπὸν** = ὑπολείπεται. — **εἰσφέρειν,** ὑποκρ. τοῦ: **ἔστι λοιπόν.** — **ἔστι** (μετ' ἀπαριμφ.) = εἶναι δυνατὸν (νά...). — **λέγουσι δέ...** καὶ ... ἄλλοι ... = ἄλλοι προτείνουσι καί... — **ῳν,** γενκ. διαιρετικ. τῆς ἐννοουμένης πρὸ τοῦ δστις ἀντωνυμίας **ἐκεῖνον.** — **ὑμῖν,** συναπτέα ἡ δοτικ. τῷ δοκεῖ. — **ἀντιλαμβάνομαι τινος =;** (§ 2).

Χρήματα... στρατ., ἐννοεῖ ὁ ῥήτωρ τὰ **θεωρικά**, περὶ ὧν βλ. Γ' Όλυνθ. § 11. — **ταῦτα,** δηλ. τὰ προωρισμένα ὡς στρατιωτικά. — **ώς βούλεσθε,** δηλ. εἰς ἕορτάς καὶ ἀγῶνας ἐν τῷ θεάτρῳ. — **μὰ Διὸς ἔγωγε,** δημοσθ. ἀποφεύγει νὰ ὑποθάλῃ πρότασιν μετατροπῆς τῶν θεωρικῶν εἰς στρατιωτικά, διότι φοβεῖται μήπως κατηγορηθεῖς ὡς προτείνων παράνομα (καθ' δσον ὑπῆρχε νόμος κελεύων τὰ στρατιωτικὰ νὰ διανέμωνται εἰς τὸν δῆμον ὡς θεωρικὰ) καταδικασθῇ εἰς χρηματικὸν πρόστιμον ἢ — ἐν περιπτώσει μὴ ἐγκαίρου ἀποτίσεως τούτου — εἰς **ἀτιμίαν** (= στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων) καὶ δήμευσιν τῆς περιουσίας του· προβλ. καὶ Γ' Όλυνθ. § 12. — **στρατιώτας κατασκευασθῆναι,** ἐπομένως οἱ

Αθηναῖοι δὲν εἶχον στρατιώτας, οἵ δὲ οὐ πάρχοντες ἥσαν ἀχρηστοί, ὡς ξένοι καὶ κακῶς μισθοδοτούμενοι. — τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα, δηλ. τοῦ στρατεύεσθαι, τοῦ δικάζειν, τοῦ ποιεῖν τοῦθ' δι, τι καθ' ἡλικίαν ἔκαστος ἔχοι καὶ διον καιρὸς εἴη (πρόβλ. Γ' Ὀλυνθ. § 35). — ἀνεν πραγμάτων = οὐ ποιοῦντες τὰ δέοντα (δηλ. ;). — εἰσφέρειν, περὶ τῆς εἰσφορᾶς, ἥν οἱ Ἀθηναῖοι καθ' οὐπερβολὴν ἀπεστρέφοντο, βλ. ἐν σελ. 50. — ἀν πολλῶν δέη πολλὰ κτλ., διὰ τὴν ἀδηλον τοῦ πολέμου ἔκβασιν. — λέγουσι . . . ἄλλοι, οὐπονοοῦνται οἱ ἕρτορες οἱ πρὸ τοῦ Δημοσθ. διμιλήσαντες. — ὁν, δηλ. τῶν προτεινομένων ὅπ' ἄλλων καὶ οὐπὸ τοῦ Δημοσθένους.

§ 21 — 22.

Τὰ πράγματα τὰ Φιλίππον = εἰς ποίαν κατάστασιν εύρισκονται τώρα τὰ πράγματα τοῦ Φιλίπ. (= εύρισκεται δ Φίλιπ.). — οὔτε γάρ . . . = τὰ γὰρ παρόντα (= τὰ παρόντα) αὐτῷ οὔτε (οὕτως) εὐτρεπῶς ἔχει, ὡς δοκεῖ καὶ φήσειέ τις ἀν μὴ σκοπῶν ἀκριβῶς, οὐδ' (οὕτως ἔχει) ὡς ἀν κάλλιστα (ἔχοι). — τὰ παρόντα αὐτῷ = τὰ πράγματα βαῦτοῦ (δηλ. τοῦ Φιλίπ.) ἐπὶ τοῦ παρόντος. — εὐτρεπῶς ἔχει τι = εἰναι παρεσκευασμένον (τακτοποιημένον) τι. — μὴ σκοπῶν ἀκριβῶς = ἔξετάζων ἐπιπολαίως. — οὐδ' (οὕτως ἔχει) ὡς ἀν κάλλιστα (ἔχοι), κατ' ἔννοιαν = οὐδ' ἐν καλλίστῃ καταστάσει εἰναι. — ἐκφέρω πόλεμον = κηρύττω πόλεμον. — πολεμεῖν δεήσειν αὐτὸν = δι τὸν παραστῆ ἀνάγκη νὰ διεξάγῃ (πραγματικῶς) αὐτὸν (τὸν πόλεμον). — ὡς ἐπιών = ὡσὰν ἔξ ἐφόδου τὸ πλῆρες θὰ ἥτο: οὕτως ὡς ἐπιών τις ἀναιρεῖται. — ἀναιροῦμαι τι = ἀναρπάζω τι, γίνομαι κύριος τινος. — κάτα = καὶ εἴτα. — διέψευσται = ἥπατήθη. — παρὰ γνώμην = παρὰ προσδοκίαν. — γεγονός, μετχ. αἰτλγκ. — τὰ τῶν Θειταλῶν = οἱ Θειταλοί. — ταῦτα (δηλ. τὰ τῶν Θειταλῶν), κατ' ἔννοιαν = οὐτος δ λαός. — φύσει καὶ ἀεί, ἀμφότερα τὰ ἐπιρρ. προσδιορίζουσι τὸ ἦν, τὸ α' τροπικῶς, τὸ β' χρονικῶς. — πᾶσιν ἀνθρ., ή δοτκ. αὕτη — ὡς καὶ ή κατωτέρω τούτῳ — ἀνήκει τῷ ἀπιστα. — κομιδῇ = λίαν κομιδῇ δ(έ), δηλ. ἀπιστα = ἀπιστότατα δέ. — ἀπαιτῶ τι τινα = ἀπαιτῶ τι παρά τινος. — ψηφίζομαι (μετ' ἀπρομφ.) = ἀποφασίζω (νά . . .). — ἀκούω τινὸς,

ως... = ἀκούω παρά τινος δτι... — τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἀγοράς = τὰς προσόδους τῶν λιμένων καὶ τῶν ἀγορῶν. — καρποῦσθαι, καθαρῶς τελκ. ἀπρμφ. = ἵνα καρπώται. — τὰ κοινὰ τὰ τῶν Θετταλῶν = ἡ πολιτεία τῶν Θεσσαλῶν. — δέοι, ἐξαχολουθεῖ διὰ τοῦ ὡς ἀρξάμενος πλάγιος λόγος (ως... δώσοιεν). — διοικεῖν, τὸ ὑποκυμ. ὡς γενικὸν καὶ ἀδρίστον (τινὰ) παραλείπεται. — οὐ, δηλ. δέοι. — λαμβάνειν, ἐκ τοῦ ἀπὸ τούτων νοητέα ἡ αἰτιατ. ταῦτα. — εἰς κομιδῇ στενὸν καθίσταται τί τινι = εὑρίσκεται τις εἰς πολὺ στενόχωρον θέσιν μέ τι. — τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ἔνοις = ἡ τροφὴ τῶν ἔνοιων = ἡ συντήρησις τῶν μισθοφόρων.

Τὸν πόλεμον τοῦτον, ποίον πόλεμον ἔννοει; — ἄπαντα... τὰ πράγματα, δηλ. τῶν Ὀλυμθίων. — τότε, δτε δηλ. ἐξήνεγκε τὸν πόλεμον. — τοῦτο, δηλ.; — τούτῳ, δηλ. τῷ Φιλίππω. — Παγασᾶς ἀπαιτεῖν... καὶ Μαγνησίαν, περὶ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Φιλίπ. ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ τῆς καταλήψεως ὑπ' αὐτοῦ τῶν Παγασῶν καὶ τῆς Μαγνησίας βλ. εἰσαγ. ἐν σελ. 38· πρβλ. ὥσαύτως § 13 καὶ Β' Ὀλυμθ. § 11. — κενωλύνκασι, οὐχὶ διὰ τῆς βίας, ἀλλὰ διὰ λόγων πρβλ. Β' Ὀλυμθ. § 11 «...περὶ Μαγνησίας λόγους ποιεῖσθαι...». — τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἀγοράς..., τὰς ἐκ τῶν λιμένων των καὶ ἀγορῶν προσόδους οἱ Θεσσαλοὶ εἶχον παραχωρήσει τῷ Φιλίπ. μετὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἔξωσιν τῶν τυράννων τῶν Φερῶν. — ἀπὸ τούτων, δηλ. τῶν ἐκ τῶν λιμένων καὶ ἀγορῶν προσόδων.

§ 23.

Αλλὰ μήν... γε = ἀλλ' ἀληθῶς, ἀλλ' δημως, πρὸς τούτοις. — τὸν Π. καὶ τὸν Ἰλ. ... = χρὴ ήγεῖσθαι (τινα) τὸν Π. καὶ τὸν Ἰλλ. καὶ ἀπλῶς τ. ἀπ. ἥδιον ἀν εἶναι αὐτονόμους καὶ ἐλ. ἥ δούλους. — δ Παίων καὶ δ Ἰλλυριὸς = οἱ Παίονες καὶ οἱ Ἰλλυριοί. — ἀπλῶς = ἐν γένει. — ἥδιον ἀν εἶναι... = δτι... εὐχαριστότερον θὰ ἦσαν.... = δτι.... θὰ προετίμων νὰ εἶναι... — καὶ γάρ... καὶ = διότι ἀφ' ἐνδὲ μέν... ἀφ' ἐτέρου δέ... — ἀηδῆς εἰμί τινος = δὲν εἴμαι συνηθισμένος εἰς τι. — κατακούω τινὸς = ὑπακούω εἰς τινα, εἴμαι ὑπήκοος τινος. — ὑβριστής, δηλ. ἐστι. — ὑβριστής εἰμι = φέρομαι ὑβριστικῶς (ὑπερηφάνως). — οὐδὲν ἀπιστον ἵσως, δηλ. ἐστι τοῦτο (τὸ ὑβριστὴν εἶναι τὸν ἄνθρωπον). — οὐδὲν = οὐδόλως. — ἀπιστος = ἀπίστευτος. — τὸ εὖ πράττειν

παρὰ τὴν ἀξίαν = ἡ παρὸς ἀξίαν εὐτυχία. — **καιῶς φρονῶ** = σκέπτομαι ὅχι λογικῶς, φέρομαι ὑβριστικῶς (ὑπερηφάνως). — **διόπερ=δὶ** δὲ λόγον, ἔνεκα τοῦ ὅποιου.

Τούτους ἀπαντας, γνοῦνται οἱ Θρῆκες, Ἡπειρώται καὶ ἄλλοι, οὓς δὲ Φίλιππος εἶχεν ὑποτάξει. — **ἄνθρωπος**, δηλ. δ. Φίλιππος.

§ 24.

Ακαιρία=ἔλλειψις εὐκαιρίας, κακὴ περίστασις. — **καιρὸν ύμετρον**=(ώς) εὐκαιρίαν διὰ σᾶς. — **νομίσαντες**=ἔπλαν νομίσητε. — **ἔτοιμως**=προθύμως. — **συνάρασθαι τὰ πράγματα**=σὺν τῇ τύχῃ ἀρασθαι τὰ πράγμα. — **αἴρομαι τὰ πράγματα σύν τινι**, κυρίως = σηκώνω τὰ πράγματα τῇ βοηθείᾳ τινός είτα — ως ἐνταῦθα — =έπιλαμβάνομαι τῶν πραγμάτων τῇ βοηθείᾳ τινός. — **καὶ πρεσβεῖ... καὶ σιρατ...** καὶ παροξύνοντας, μετχ. τροπικά. — **πρεσβεύομαι**=ἀποστέλλω πρέσβεις. — **ἔφ' ἀ δεῖ** (δηλ. πρεσβεύεσθαι)=δὶ ὅσα εἶναι ἀνάγκη. — **αὐτοὺς**=(πρβλ. § 9 «ἔβοηθήσαμεν αὐτοῖς»). — **λογιζομένους**, εἰ Φίλ. . . πῶς ἀν... ἐλθεῖν;, ἀνωμαλία συντάξεως κανονικῶς θὰ εἶχεν οὕτως: λογιζομένους ὁς, εἰ Φ. λάβοι . . . καὶ πόλ. γένοιτο . . . , **ἔτοιμως ἀν ἔλθοι** ἔφ' ύμᾶς. — **πρὸς τῇ χώρᾳ** (δηλ. τῇ ἡμετέρᾳ)=πλησίον τῆς χώρας μας. — **πῶς . . . ἔτοιμως**=μετὰ πόσης προθυμίας. — **ἀν**, συναπτέον τῷ ἐλθεῖν. — **εἴτε (α) . . . ;** = καὶ τότε . . . ; = καὶ . . . ; — **εἰ μηδ' . . . =εἰ (καίπερ)** καιρὸν ἔχοντες μηδὲ ταῦτα (οὐ) τολμήσετε ποιῆσαι, εἰ δύναιτο(ο) ἐκεῖνος.

Τὴν ἀκαιρίαν, τὴν ἐκτεθεῖσαν ἐν § 21-23 (δηλ. ;). — **ἔφ' ἀ δεῖ**, ἵνα δηλ. οἱ πρέσβεις ἐκ τοῦ πλησίον παρακολουθῶσι τὰ πράγματα καὶ ἔξουδετερῶσι τὰς μηχανορραφίας τοῦ Φιλίπ. (§ 2). — **τοὺς ἄλλους ἀπαντας**, ὅχι μόνον Θεσσαλούς, Παίονας, Ἰλλυριούς, ἀλλὰ καὶ ὅλους τοὺς Ἑλληνας. — **τοιοῦτον καιρόν**, οἷον ἡμεῖς ἔχομεν κατ' ἐκείνου. — **πρὸς τῇ χώρᾳ** (δηλ. τῇ Ἀττικῇ), διπλῶς γίνεται πόλεμος πρὸς τῇ χώρᾳ τοῦ Φιλίπ., γῆτις συνώρευε τοῖς Ὀλυμπίοις. — **πάθοις(ε)** ἀν, δηλ. παρὰ τοῦ Φιλίπ.

§ 25 - 26.

"Ετι τοίνυν = πρὸς τούτοις. — **μηδέ . . . λανθανέτω** = καὶ **τοῦθ' ύμᾶς μὴ λανθάνετω**. — **λανθάνει τί τινα** = διαφεύγει τι

τὴν προσοχήν τινος.—δια..., διασαφεῖ τό: τοῦθ'.—αἴρεσίς ἔστι τινι=εἰναι εἰς τὴν ἔξουσίαν τινὸς ή ἐκλογή.—πότερ(α)=πότερον = ποῖον ἐκ τῶν δύο = ἄν. — ἀντέχω = ἀνθίσταμαι. — τὰ τῶν Ὀλυμπίων=οἱ Ὀλύμπιοι.—ἡ ὑπάρχουσα καὶ ἡ οἰκεία αὐτῇ = αὕτη ἡ χώρα, ἣν ἔχετε καὶ ἡτις αληρονομικῶς ἀνήκει εἰς σᾶς. — ἀδεῶς = ἀφόβως. — Θηβαῖοι, δηλ. κωλύσουσι; τὸ αὐτὸ ρ. νοητέον καὶ εἰς τό: ἀλλὰ Φωκεῖς; — μὴ λιαν...=φοβοῦμαι μὴ λιαν πικρὸν ἢ εἰπεῖν (τοῦτο). — καὶ συνεισβαλοῦσι = οὐ μόνον οὐ κωλύσουσι, ἀλλὰ καὶ συνεισβαλοῦσι (δηλ. Φιλίππω εἰς τὴν Ἀττικήν). — οἱ... οὐχ οἶοι τ' ὅντες = οἱ οὐχ οἶοι τ' εἰσι. — οἶός τ' εἰμὶ (μετ' ἀπρμφ.) = δύναμαι (νά...). — ἡ ἄλλος τις, δηλ. κωλύσει αὐτόν; — ὥς ταν=φίλε μου. — οὐχὶ βουλήσεται, δηλ. Φίλιππος δεῦρο βαδίζειν. — τῶν ἀτοπωτάτων ἔστι = εἰναι ἐν ἀπὸ τὰ πλέον παράδοξα. — εἰ... μὴ πράξει, ὑποκμ. τοῦ: ἀν εἰη.—ἄνοιαν διφλισκάνων, ἡ μετχ. ἐνδτκ., ὡς δηλοῖ τὸ δμως = εἰ καὶ διφλισκάνει ἄνοιαν, δμως... — διφλισκάνω, κυρίως = καταδικάζομαι εἰς χρηματικὸν πρόστιμον· εἴτα διφλισκάνω ἄνοιαν = ἐπισύρω κατ' ἐμαυτοῦ τὴν κατηγορίαν τῆς ἀνοησίας· ἐνταῦθα=κινδυνεύω νὰ θεωρηθῶ (ώς) ἀνόητος.—ἐκλαλῶ = διασαλπίζω, διακηρύττω.

*Εκεῖ, δηλ. ἐν Μακεδονίᾳ. — ἐάν ἀντέχῃ, ὅπερ διὰ τῆς βοηθείας τῶν Ἀθηναίων δύναται νὰ συμβῇ. — τὴν ὑπάρχουσαν καὶ τὴν οἰκείαν, ἐννοεῖ τὴν Ἀττικήν. — ἀδεῶς, διότι θὰ λείπῃ ὁ φόδος τῆς εἰς τὴν Ἀττικήν εἰσβολῆς τοῦ Φιλ. — ἐκεῖνα, δηλ. τὰ τῶν Ὀλυμπίων.—Θηβαῖοι, τὸ μεταξὺ Ἀθηναίων καὶ Θηβαίων μῆσος ἐχρονολογεῖτο ἀπὸ πολλοῦ· τότε δὲ ἡτο εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν ὡς ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἢ Φωκικοῦ πολέμου (355-346), καθ' ὃν Θηβαῖοι, Λοκροὶ καὶ Θεσσαλοὶ ἐπολέμουν πρὸς τοὺς Φωκεῖς ὑποστηριζομένους ὑπὸ τῶν Ἀθην. καὶ Λακεδ. — ἐάν μὴ βιηθήσηθε· ὑμεῖς, ὡς ἐπραξαν τοῦτο οἱ Ἀθην. τῷ 352 καταλαβόντες τὰς Θερμοπύλας καὶ οὕτω κωλύσαντες τὸν Φίλιπ. νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν Φωκίδα.—ἄ νῦν . . . ἐκλαλεῖ, δηλ. ποῖα;

§ 27.

*Αλλὰ μήν... γε = ; (§ 23). — ἡλίκα ἔστι τὰ διάφορα = ἡλίκη ἔστιν ἡ διαφορά. — ἡλίκος=πόσον μέγας. — οὐδὲ λόγου

προσδεῖ = οὐδὲ λόγου ὑπάρχει προσέτι ἀνάγκη = (τοῦτο) δὲν χρειάζεται οὔτε καν νὰ λεχθῇ. — εἰ γὰρ ὑμᾶς . . . = εἰ γὰρ δεήσειεν ὑμᾶς αὐτούς . . . ἔξω (τῆς πόλεως) γενέσθαι καὶ λαμβάνειν (τοσαῦτα) τῶν ἐκ τῆς χώρας, δοσα ἀνάγκη (ἔστι λαμβάνειν ὑμᾶς) χρωμένους στρατοπέδῳ. — εἰ δεήσειεν = ἐὰν ἦθελε παραστῆ ἀνάγκη. — ἔξω τῆς πόλεως γίγνομαι = στρατοπεδεύω ἔξω τῆς πόλεως. — λαμβάνω τῶν ἐκ τῆς χώρας = λαμβάνω τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκ τῆς χώρας = λαμβάνω ἐκ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ προϊόντων . . . — χρῶμαι στρατοπέδῳ = στρατοπεδεύω. — πολεμίου λέγω, παράθεσις τιθεμένη πρὸς διασάφησιν τοῦ: μηδενός· τὸ δὲ λέγω = θέλω νὰ εἴπω, ἐννοῶ. — ἀν . . . ζημιώθηναι, ἀπόδοσις τῆς ὑποθτικ. προτάσεως: εἰ δεήσειεν. — οἱ γεωργοῦντες = οἱ γεωργοὶ καὶ κτηματίαι. — ὑμῶν, γενκ. διαιρται. — δ πρὸς τοῦ πόλεμος = δ πρότερον πόλεμος. — ζημιώσεσθαι = ζημιώθησεσθαι (δηλ. ὑμᾶς). — πρόσεσθ' (= πρόσεστι) = πρὸς τῇ ζημίᾳ ἐστὶν (= ἐσται). — ἔθ' = ἐτι. — η τῶν προγμάτων αισχύνη = η διὰ τὰς πράξεις (= η διὰ τὴν διαγωγὴν ὑμῶν) καταισχύνη. — οὐδεμιᾶς ἐλάττων ζημίας = (οὖσα) οὐκ ἐλάττων ἄλλης τινὸς ζημίας. — τοῖς σώφροσιν = κατὰ τὴν κρίσιν τῶν φρονίμων. — γε, βεβαιωτικός.

”Εἶτα, δηλ. τῆς πόλεως, ἀλλ’ ἐντὸς τῆς Ἀττικῆς. — τὸν πρὸς τοῦ πόλεμον, ἐννοεῖ τὸν ἀπὸ τοῦ 357 περὶ ἀνακτήσεως τῆς Ἀμφιπόλεως πόλεμον, εἰς δν ἐδαπανήθησαν — ὡς δ Δημοσθ. λέγει ἐν Γ΄ Ὁλυνθ. § 28 — ὑπὲρ τὰ 1500 τάλαντα. — ήξει, δηλ. εἰς Ἀττικήν. — η υβρίς, γοεῖται δ χλευασμός, η καταφρόνησις καὶ ἐν γένει δ ὑδριστικὸς τρόπος τῶν πολεμίων πρὸς τοὺς Ἀθην. — τῶν προγμάτων, δηλ. τῶν κακῶν, τ. ἐ. τῆς ἀδρανείας καὶ νωθρότητος τῶν Ἀθην. — ζημίας, ἐνταῦθα — ὡς καὶ ἐν τοῖς ζημιώθηναι, ζημιώσεσθαι — πρόκειται περὶ ζημίας ὑλικῆς, δηλ. φθορᾶς (ἀπωλείας) τῆς περιουσίας.

§ 28.

Συνιδότας = ἐπὰν συνίδητε. — συνορῶ τι = λαμβάνω τι ὑπόψει. — ἀπαντας, συγαπτέον τῷ βοηθεῖν. — ὃν . . . ἔχουσι = δ ἔχουσι. — καλῶς ποιοῦντες = εὐτυχῶς· η = καὶ δὲν τὸ λέγω διὰ νὰ τοὺς φέξω. — οἱ ἐν ἥλικᾳ = οἱ ἔχοντες στρατεύσιμον ἥλικας (ἀπωλείας) τῆς περιουσίας.

κίνα = οἱ στρατεύσιμοι. — **ἀκέραιον = ὡστε ἀκέραιον εἶναι.** — **ἀκέραιος = ἀδλαβής.** — **οἱ λέγοντες = οἱ ρήτορες.** — **τὰ πεπολιτευμένα αὐτοῖς = αἱ πολιτικαὶ αὐτῶν πράξεις, ἢ πολιτικὴ τῶν.** — **εὔθυντα (ἢ),** συνήθως κατὰ πληθυντικ. **εὔθυνται = λογοδοσία,** ἀπολογία, ὑπεράσπισις. — **ώς, αἰτλγκ.** — **δποῖ' ἄττ(a) = δποιά τινα = δποιαδήποτε.** — **περιουσταμάι τινα = περικυκλώνω τινά.** — **ιὰ πεπραγμένα αὐτοῖς = τὰ πεπολιτευμένα αὐτοῖς.** — **δποῖ' ἄττ'** **ἄν ήμᾶς περιστῆ... τοιοῦτοι... ἔσεσθε, κατ' ἔννοιαν = κατὰ τὴν ἔκβασιν, ἢν θὰ ἔχωσι δι' ὑμᾶς τὰ πράγματα, κατὰ ταύτην θὰ κρίνητε καὶ τὴν πολιτικὴν αὐτῶν.** — **χερσιὰ εἴη (δηλ. τὰ πράγματα) = εἴθε ν' ἀποδῶσι τὰ πράγματα αἰσίως.** — **παντὸς εἰνεμα = πρὸς τὸ καλὸν δλων.**

Πάντα . . . ταῦτα, δσα δηλ. ἀπ' ἀρχῆς εἰπεν δ ρήτωρ. — βοηθεῖν, τίσι; — ἐκεῖσε, δηλ. εἰς Μακεδονίαν καὶ Χαλκιδικήν. — **τοὺς ἐν ἡλικίᾳ, ἡ στρατεύσιμος ἡλικία ἦτο ἀπὸ τοῦ 18 - 60 ἔτους.** κατενέμοντο δὲ ἀλ 42 αὐται ἡλικίαι τῶν στρατεύσιμων εἰς δύο τάξεις: 1) εἰς τοὺς ἐφήβους (τοὺς ἀπὸ 18 - 20 ἔτους) καὶ τοὺς ὑπὲρ 50 ἔτη γεγονότας, καὶ 2) εἰς τοὺς ὑπὲρ 20 καὶ μέχρι 50 ἔτῶν ἡλικίαν ἀγοντας· οἱ ἐν τῇ πρώτῃ τάξει, οἱ πρεσβύτατοι καὶ οἱ νεώτατοι, ἐκαλοῦντο μόνον πρὸς ἀμυναν τῆς χώρας, οἱ δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐξήρχοντο τὰς ὑπερορίας στρατείας. — **εὔθυνται, ἐν Ἀθήναις πάντες οἱ ἀρχοντες ἐξερχόμενοι τῆς ἀρχῆς ὥφειλον να δώσωσι λόγον τῶν πεπραγμένων αὐτῶν πρὸς τὰς εὐθυνούσας ἀρχάς, ἦτοι πρὸς τοὺς λογιστάς·** οὗτοι, 10 τὸν ἀριθμὸν ὅντες, ἐξήλεγχον πάντα τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὑπευθύνου ἀρχοντος καὶ εἰσῆγον τὰς εὐθύνας αὐτῶν εἰς ἡλιαστικὸν δικαστήριον ἐκ 501 δικαστῶν κληρούμενον εἰς τοιαύτην λογοδοσίαν δὲν ὑπεχρεοῦντο οἱ ρήτορες· οὗτοι ήσαν ἀνεύθυνοι δι' ὅσα ἀπὸ τοῦ βῆματος ἔλεγον (ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ὑπένδαλλον ἐγγράφως). ἐπομένως ἐνταῦθα πρόκειται περὶ εὐθύνης ἡθικῆς. — **τοιοῦτοι κριταὶ . . . , δηλ. ἐπιεικεῖς μὲν κριταί, ἀν ἔκβασις τῶν πραγμάτων εἰναι καλή, κύστηροι δέ, ἀν εἰναι κακή.**

II.

ΟΔΥΝΘΙΑΚΟΣ Β.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο Δημοσθένης ἐν τῷ Α' Ὁλυνθιακῷ ὑπέδειξε τοῖς Ἀθηναίοις ὅτι πρέπει νὰ ἔνεργήσωσιν ἐρρωμένως καὶ αὐτοπροσώπως, νὰ παρασκευασθῶσι δὲ δύο στρατιαί, ὃν ἡ μὲν μία νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν ἀπειλουμένην Ὅλυνθον, ἡ δὲ ἄλλη νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν Μακεδονίαν. Ἀλλ' ὁ Δημοσθένης δὲν εἰσηκούσθη· οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέστειλαν τοῖς Ὁλυνθίοις στρατιωτικὴν βοήθειαν ἀποτελουμένην μόνον ἐκ δισχιλίων μισθοφόρων καὶ τριάκοντα τριήρων ὑπὸ τῆν ἀρχηγίαν τοῦ Χάροτος. Η βοήθεια αὕτη οὐδὲν κατώρθωσεν· ὁ Χάρος μὴ ἔχων νὰ μισθοδοτῇ τὸν στρατὸν δὲν ἐπολέμει πρὸς τὸν Φίλιππον, ἀλλ' ἐλήστευεν ἐμπορικὰ πλοῖα. Διὰ τοῦτο οἱ Ὁλύνθιοι στέλλουσι νέαν πρεσβείαν εἰς Ἀθήνας ζητοῦντες νέαν βοήθειαν.

Οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον μὲν συνείδησιν τοῦ κρισίμου τῆς περιστάσεως, ἀλλ' ὁ φόβος πρὸς τὸν Φίλιππον κατεῖχε τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ ἔχαλάρωνε τὴν ἀγαθὴν θέλησιν. Διὰ τοῦτο ὁ Δημοσθένης ἀναλαμβάνει ἐκ δευτέρου νὰ διμιλήσῃ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἀπαγγέλλει τὸν Β' Ὁλυνθιακὸν — μετὰ παρέλευσιν ἐλαχίστου χρόνου, ἀφ' ἣς ἀπήγγειλε τὸν Α', ἥτοι κατὰ τὸ θέρος τοῦ 349 —, ἐν ᾧ προσπαθεῖ οὗτος νὰ θαρρύνῃ τοὺς Ἀθηναίους φοβουμένους τὴν δύναμιν τοῦ Φιλίππου καὶ ὑποδεικνύει αὐτοῖς τί ὀφεῖλουσι νὰ πρᾶξωσιν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

§ 1—2.

**Ἐπὶ πολλῶν, δηλ. πραγμάτων = ἐν πολλοῖς πράγμασι = εἰς πολλὰς (ῆδη) περιστάσεις.—ἄν τις ἰδεῖν ... δοκεῖ μοι = κατὰ τὴν γνώμην μου δύναται τις νὰ ἴδῃ. — τῇ πόλει (= ταύτῃ τῇ πόλει), ή δοτκ. συναπτέα τῷ: εὕνοιαν.—οὐχ ἥκιστα = μάλιστα = κατ' ἔξοχήν. — τὸ ... γεγενῆσθαι ... κεκτημένους. . . καὶ ἔχοντας = τὸ κεκτημένους καὶ ἔχειν = τὸ νὰ ἔχωσιν. — τὸν πολεμήσοντας, ὑποχμ. τοῦ: τὸ γεγενῆσθαι ... κεκτημένους· οἱ πολεμήσοντες δὲ Φιλίππω = οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ διεξάγωσι πόλεμον κατὰ τοῦ Φιλίππου.—δμορος, ον = ; (πρβλ. Α' Ὁλυνθ. § 5). — δύναμις τις = σημαντικὴ δύναμις. — τὸ μέγιστον ἀπάντων (= τὸ σπουδαιότατον ἀπὸ δλα), προεξαγγελτικὴ παράθεσις.—ὑπὲρ τοῦ πολ., ή ὑπὲρ = περὶ. — αἱ πρὸς ἐκεῖνον διαλλαγαὶ = πᾶσα μετ' ἐκείνου συμφιλίωσις. — ἀπιστος, ον = ἀνάξιος πίστεως. — ἀνάστασις = ; (πρβλ. Α' Ὁλυνθ. § 5). — δαιμόνιος = ὑπεράνθρωπος. — παντάπασι, συναπτέον τῷ ἔσικε. — σκοπῶ τι = προσέχω, κυτάζω τι. — ἥδη = τώρα πλέον. — αὐτοὺς = ἡμᾶς αὐτούς· κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τό: θείᾳ εὐεργεσίᾳ.—δπως μὴ... δόξομεν, πλαγία ἐρωτηματικ. πρότασις = πῶς νὰ μὴ φανῶμεν.—χείρος περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς εἶναι ... τῶν ὑπαρχόντων (δηλ. ἡμῖν ἐκ θεῶν), κατ' ἔννοιαν = δτι δλιγώτερον φροντίζομεν περὶ ἡμῶν αὐτῶν ἀπὸ τοὺς θεούς. — ώς, σύνδ. αἰτιολγκ. — ἔστι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων, αἱ γενκ. ἔξαρτῶνται ἐκ τοῦ νοούμενου: ἐν τις κατ' ἔννοιαν = εἶναι ἐντροπή, ἵνα εἴπω δὲ δρθότερον μεγίστη ἐντροπή. — πόλεων καὶ τόπων, αἱ γενκ. αὗται, καθὼς καὶ αἱ ἐπόμεναι: τῶν συμμάχων καὶ καιρῶν ἔξαρτῶνται ἐκ τοῦ προϊεμένους· τὸ προϊεμαι δὲ ἐνταῦθα συνετάχθη πρὸς γενκ. καὶ οὐχί —ώς συνήθως — πρὸς αἰτιατκ., διότι = δλιγωρῶ, ἀμελῶ. — τόποι = δχυραὶ θέσεις. — φαίνεσθαι προϊεμένους = φανερῶς προϊεσθαι = φανερὰ ν' ἀφίνωμεν νὰ φεύγουν ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ χέρια μας. — καιροὶ = εὔνοϊκαὶ περιστάσεις.*

Ἐν τοῖς παροῦσι πράγμα., δηλ. τοῖς ἀφορῶσι τὴν Ὀλυνθον.—τοὺς πολεμήσαντας Φιλίπ., τίνες ἐννοοῦνται; — χώραν δμοδον, περὶ τῆς θέσεως τῆς Ὀλύνθου βλ. εἰσαγ. ἐν σελ. 39· οἱ Ἀθην., ἔχοντες συμμάχους γείτονας τοῦ Φιλίπ., τὶ θὰ ὠφελοῦντο; — **δύναμίν τινα**, περὶ τῆς δυνάμεως, ἣν εἶχεν ἡ Ὀλυνθος, βλ. εἰσαγ. ἐν σελ. 39/40. — **ἀπίστους . . . ἀνάστασιν**, οἱ Ὀλύνθιοι πόθεν εἶχον σχηματίσει τοιαύτην γνώμην περὶ τῆς μετὰ τοῦ Φιλίπ. συμφιλιώσεως; (πρβλ. Α' Ὀλυνθ. § 4 καὶ ἔξ.). — **πόλεων καὶ τόπων**, ὡς τῆς Ἀμφιπόλεως, Πύδνης, Ποτειδαίας καὶ ὄλλων (ἅς δὲ γῆτωρ ἀπηρίθμησεν ἐν τῷ Α' Ὀλυνθ. § 12). ἐκτὸς τούτων πρέπει νὰ νοηθῶσι καὶ οἱ ἀποστάντες κατὰ τὸν συμμαχικὸν πόλεμον σύμμαχοι (βλ. εἰσαγ. ἐν σελ. 33). — **τῶν . . . συμμάχων**, δηλ. τῶν Ὀλυνθίων, μεθ' ὧν οἱ Ἀθην. εἶχον ἥδη συνάψει συμμαχίαν. — **καιρῶν**, ἡ ἔκρηξις τοῦ Ὀλυνθιακοῦ πολέμου ἢτο κατάληλος περίστασις τοῖς Ἀθηναίοις πρὸς καταπολέμησιν τοῦ Φιλίππου.

§ 3—4.

Τὸ . . . διεξιέναι = τὸ νὰ διηγῶμαι ἐκτενῶς καὶ λεπτομερῶς· τὸ ἀπρμφ. τοῦτο, καθὼς καὶ τὸ κατωτέρω: (**τὸ**) **προτρέπειν**, εἰναι ὑποκμ. τοῦ **ἔχειν** τοῦ ἔξαρτωμένου ἐκ τοῦ **ἡγοῦμαι**. — **τὰ δέοντα ποιῶ** = ἐκτελῶ τὸ καθῆκόν μου. — **οὐχὶ καλῶς ἔχειν ἡγοῦμαι** = νομίζω ὅτι δὲν εἰναι ὁρθὸν = δὲν νομίζω ὁρθόν. — **δτι**, αἰτλγκ. — **ὑπὲρ τούτων** = περὶ τούτων (δηλ. τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ὁδῷμην τοῦ Φιλίπ.). — **ἔχω τινι φιλοτιμίαν** = παρέχω εἰς τινα δόξαν. — **ἡμῖν δ' οὐχὶ καλῶς πεπρᾶχθαι**, τὸ ἀπρμφτ. ἐκ τοῦ: **μοι δοκεῖ** = ὑφ' ὑμῶν δὲ (ὅτι) δὲν ἔχουσι πραχθῆ καλῶς· ἐπομένως = εἰς ὑμᾶς δὲ δὲν φέρουσι τιμήν. — **ὑπὲρ τὴν ἀξίαν τὴν αὐτοῦ** = παρὰ τὴν ἀξίαν του. — **θαυμαστὸς παρὰ πᾶσι νομίζομαι** = εἰς τὰ ὅμματα πάντων φαίνομαι ἀξιοθαύμαστος. — **χεῖρον ἡ προσῆκεν** = χειρότερον τοῦ προσήκοντος (= ἀπὸ δ. τι ἔπρεπε). — **κέχρηματι τοῖς πράγμασι** = ἔχω ἐπωφεληθῆ τὰς καταλήλους περιστάσεις. — **ῳφλήκατε**, πρκμ. τοῦ β. **ῳφλισκάνω**, δπερ κυρίως = καταδικάζομαι εἰς χρηματικὸν πρόστιμον· είτα **ῳφλισκάνω αἰσχύνην** = ἐπισύρω κατὰ τοῦ ἔαυτοῦ μου καταισχύνην. — **τοσούτῳ πλείον(α)** **αἰσχύνην ὠφλήκατε**, κατ' ἔννοιαν = τόσον περισσότερον ἀξιοκαταφρόνητοι φαίνεσθε εἰς δλους. — **καὶ γὰρ** = **γάρ**.

εἰ μετ' ἀληθείας τις . . . σκοποῖτο = ἐάν τις ἥθελεν ἔξετάζει τὰ πράγματα ὑπὸ τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ὅψιν.—**παρ' αὐτοῦ** = ἀφ' ἑαυτοῦ, διὰ τῆς ἀξίας του.—**ἄν,** γενκ. τῆς αἰτίας εἰς τὸ : δφείλει κάριν καὶ: **δίκην λαβεῖν** = δι' ὅσα.—**οἱ ὑπέρ τυνος πολιτευόμενοι** = οἱ διαχειριζόμενοι τὰ τῆς πολιτείας (= οἱ πολιτευόμενοι) πρὸς τὸ συμφέρον τινός.—**δίκην λαβεῖν**, δηλ. παρὰ τῶν ὑπέρ τοῦ **Φιλίπ.** **πεπολιτευμένων** δίκην δὲ λαμβάνω παρά τυνος = τιμωρῶ τινα: τὸ παθητικὸν τούτου: **δίκην δίδωμι τινι** = τιμωροῦμαι ὑπὸ τινος.—**τοῦ λέγειν**, δηλ. ταῦτα.—**χωρὶς τούτων** = χωρὶς νὰ εἴπω ταῦτα (τὰ ὅποια δηλ.). δὲν εἶναι ἡ κατάλληλος περίστασις νὰ εἴπω).—**ἔνι=ἔνεστι=εἶναι** δύνατόν ὡς ὑποχρ. νοητέον τό: λέγειν.—**βέλτιόν ἔστι=καλόν ἔστι** = ὠφέλιμον (συμφέρον) εἶναι.—**καὶ μεγάλα κτλ.=καὶ (Δ) μεγάλα δνείδη κατ'** ἐκείνουν φαίνοιτ(ο) ἀν (δύμην) βουλομένοις (=εἰ βούλοισθε) δρθῶς δοκιμάζειν = καὶ ὅσα δύνανται νὰ φαίνωνται ὡς μεγάλαι κατηγορίαι κατ' ἔκεινου, ἐάν θέλητε νὰ κρίνητε ὁρθῶς: κατ' ἔννοιαν = καὶ δσα κατὰ τὴν ὁρθήν κρίσιν (τῶν πραγμάτων) φέρουσιν εἰς ἔκεινον τὴν μεγίστην κατασχύνην.

Ἐκείνω, δηλ.; — ἐνθένδ (ε), δηλ. ἀπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκκλησίας, ἐν ἣ ὑπῆρχον ῥήτορες μισθωτοὶ ὑποστηρίζοντες τὰ συμφέροντα τοῦ Φιλίπ. καὶ ἀδρανεῖς ἀκροαταῖ. — **τοῖς ὑπέρ αὐτοῦ πεπολιτευμένοις**, τίνες ἐννοοῦνται; — **βέλτιόν ἔστιν ἀκηκοέναι**, διότι οἱ Ἀθην. ἀποβαλόντες τὸν φόδον θ' ἀναλάβωσι θάρρος.

§ 5.

Τὸ . . . καλεῖν (τὸν Φίλιππον) . . . , τὸ ἀπρμφ. εἶναι ὑποχρ. τοῦ εἶναι τοῦ ἔξαρτωμένου ἐκ τοῦ: **ἀν φήσειεν** = τὸ ν' ἀποκαλῆ τις τὸν Φίλιπ....(τοῦτο) δύναται τις νὰ εἴπῃ δτι εἶναι.—**ἀνευ τοῦ τὰ πεπραγμένα (δηλ. αὐτῷ — τῷ Φιλίπ.) δεικνύναι** = χωρὶς ν' ἀποδεικνύῃ τοῦτο διὰ τῶν πράξεων αὐτοῦ (τοῦ Φιλίπ.). — **λοιδορία κενή** = δνειδίσμὸς, κακολογία ἀδάσιμος (μὴ στηριζομένη δηλ. ἐπὶ πραγμάτων).—**τὸ δὲ πάνθ' . . . = τὸ δὲ διεξιέναι (τινὰ) πάνθ', δσα (Φίλ.) ἐπραξε πώποτε, καὶ (τὸ) ἐλέγχειν αὐτὸν (τοιοῦτον δντα) ἐφ' ἀπασι τούτοις, συμβαίνει καὶ δεῖσθαι λόγου βραχέος κτλ. — **πώποτε** = πατέ. — **ἐφ' ἀπασι τούτοις**, δηλ. δσα πώποτ' ἐπραξε. — **ἐλέγχω τινὰ ἐπὶ τινι** = στηριζό-**

νος εἴς τι ἔξελέγχω τινά. — συμβαίνει δεῖσθαι, κατ' ἔννοιαν = εὔτυχῶς (τοῦτο) ἔχει χρέαν. — δυοῖν ἐνεκα = διὰ δύο αἰτίας. — εἰρησθαι, ὑποχρ. τούτου τό: τὸ... ἔλέγχειν. — τοῦ... φαίνεσθαι (ἐνεκα) καὶ τοῦ... ἰδεῖν (ἐνεκα), ἐπεξήγησις τοῦ δυοῖν ἐνεκα = ἵνα ἐκεῖνος... φαίνηται (ὑμῖν) καὶ ἵνα οἱ ὑπερεκπ... ἴδωσιν (=ἀναγνωρίσωσιν). — ὑπάρχει = ἐστίν. — φαῦλος = μηδα-μίνος, ἀνάξιος λόγου. — οἱ ὑπερεκπεληγμένοι τὸν Φίλ. = οἱ μετὰ θαυμασμοῦ καὶ ἐκπλήξεως προσδιλέποντες τὸν Φίλιπ. — ἀμαχος = ἀκαταμάχητος, ἀκαταγώνιστος. — πάντα διεξέρχομαι = ἔξαντλω πᾶν μέσον. — πρότερον, ἀποδοτέον τῷ παρακρουόμενος καὶ τῷ: μέγας ηὐξήθη. — παρακρούομαι = ἐξαπατῶ. — μέγας ηὐξήθη = ηὐξήθη ὥστε ἐγένετο μέγας. — πρὸς αὐτὴν τὴν τελ. ἥκει τὰ πράγμ. αὐτῷ = ἡ αὐξησίς του ἔχει φθάσει (ῆδη) ἀκριβῶς εἰς τὸ τέλος της.

§ 6-7.

***Ἐγώ... καὶ αὐτὸς = καὶ ἐγώ αὐτός.** — σφόδρα, ἀποδοτέον τῷ: φοβερὸν καὶ τῷ θαυμαστόν. — τὰ δίκαια πράττοντα... ηὐξημένον, ἡ α' μετχ. προσδιορίζει τροπικῶς τὴν δ', ἥτις εἶναι κατηγρμτκ. ἔξαρτωμένη ἐκ τοῦ ἁώρων = δτι (αὐτὸς — δ Φίλιπ —) ἔχει αὐξηθῇ διὰ δικαίων πράξεων. — εὐρίσκω τὴν μὲν... = εὐρίσκω (τὸν Φίλιπ.) προσαγαγόμενον τὴν μὲν ήμετέραν εὐήθειαν... τῷ... φάσκειν... καὶ..., τὴν δ' Ὁλυνθίων φιλίαν τῷ... ἔξελεῖν καὶ..., Θειταλοὺς δὲ τῷ... ὑποχέ-σθαι καὶ... — εὐήθεια = ἀπονηρία, ἀπλότης. — τὸ κατ' ἀρχὰς = κατ' ἀρχάς. — δτ' Ὁλυνθίους = τότε, ὅτε πρέσβεις Ὁλυν-θίων.... — ἀπελαύνω = ἐκδιώκω. — βουλομένους, μετχ. ἐπιθτκ. — διαλέγοματι τινι = συζητῶ μετά τινος, διμιλῶ (ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ) πρὸς τινα. — τῷ... φάσκειν παραδώσειν καὶ (τῷ)... κατα-σκευάσαι = μὲ τὸ δτι ἐδεῖσαίωνεν δτι θὰ παραδώσῃ... καὶ μὲ τὸ δτι ἐπενόγησεν (= πανούργως ἐμηχανεύθη). — τὸ θρυλούμενόν ποτε ἀπόρρ. ἐκεῖνο = τὸ περίφημον ἐκεῖνο μυστικόν, τὸ δποῖον διεδίδετό ποτε. — τούτῳ, δοτκ. ὀργανικὴ ἐπαναλαμβάνουσα τὰ προηγούμενα ἀπρμφ.: τῷ... φάσκειν... καὶ (τῷ)... κατασκευά-σαι. — προσαγαγόμενον, μετχ. κατηγρμτκ. ἔξαρτωμένη ἐκ τοῦ εὐρίσκω. προσάγομαι δὲ τινα = δελεάζω τινά. — τὴν δ' Ὁλυν-θίων φιλίαν, δηλ. προσαγαγόμενον. — τῷ... ἔξελεῖν = μὲ τὸ

δτι ἔκυρίευσε... — ύμᾶς, ἐπεξήγησις τοῦ: τοὺς πρότερον συμμάχους. — Θετταλοὺς δέ, δηλ. προσαγαγόμενον. — νῦν τὰ τελευταῖα = τώρα τελευταῖον. — τῷ... ὑποσχέσθαι καὶ (τῷ)... ἀναδέξασθαι = μὲ τὸ δτι ὑπεσχέθη... καὶ ἀνέλαβε... — πόλεμον πολεμῶ = διεξάγω πόλεμον. — δλως = ἐν συντόμῳ. — πεφενάκικε, πρκμ. τοῦ β. φενακίζω = ἀπατῶ. — τῶν αὐτῷ χρησαμένων, ἡ γεν. ἔξαρτ. ἐκ τοῦ οὐδεὶς· χρῶμαι δέ τινι = ἔρχομαι εἰς σχέσεις πρός τινα. — τὴν Ἑκάστων ἀνοιαν κτλ. = δεὶ τὴν ἀνοιαν Ἑκάστων τῶν ἀγνοούντων αὐτὸν ἔξαπατῶν καὶ προσλαμβάνων. — δεὶ = Ἑκάστοτε. — ἀνοια = ἀνοησία. — Ἑκάστων... τῶν ἀγνοούντων αὐτὸν = ἐνὸς Ἑκάστου ἔξ ἔκεινων, οἵτινες δὲν ἐγνώριζον αὐτὸν (δηλ. τοὺς ἀπατηλοὺς τρόπους αὐτοῦ). — καὶ = καὶ οὕτω. — προσλαμβάνω (τὴν ἀνοιαν) = παίρνω μὲ τὸ μέρος μου, προσθέτω εἰς τὰς δυνάμεις μου (τοὺς ἀνοήτους).

Καὶ αὐτός, σχι δηλ. μόνον οἱ ὑπερεκπεπληγμένοι τὸν Φίλιπ. — **ὅτε** **'Ολυνθίους ἀπήλαυνον...**, τῷ 357 π. Χ., δτε δ Φίλιπ. ἐπολιόρκει τὴν Ἀμφίπολιν, οἱ Ὁλύνθιοι φοβούμενοι τὴν αὐξάνουσαν δύναμιν τοῦ Φίλιπ. ἔπειμψαν πρέσβεις εἰς Ἀθήνας καὶ προέτειναν τοῖς Ἀθην. συμμαχίαν ἐναντίον τοῦ Φίλιπ.: ἀλλ' δ Φίλιπ. θέλων νὰ ματαιώσῃ τὴν συμμαχίαν αὐτὴν ἀπέστειλεν εἰς Ἀθήνας κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον πρέσβεις καὶ δι' αὐτῶν ὑπεσχέθη τοῖς Ἀθηναίοις τὴν παράδοσιν τῆς Ἀμφιπόλεως τοῦτο ἀκούσαντες οἱ Ἀθην. δὲν ἤθελον νὰ συζητήσωσι μετὰ τῶν Ὁλυνθίων πρέσβεων περὶ συμμαχίας κατὰ Φίλιπ., ἀλλ' ἀπέπειμψαν αὐτούς. — **Ἐνθένδε,** δηλ.; πρβλ. § 4. — **τὸ θρυλούμενόν ποτε ἀπόρρητον...**, οἱ Ἀθην. διακαῶς ποθοῦντες τὴν ἀνάκτησιν τῆς Ἀμφιπόλεως ἔπειμψαν τῷ 358 πρέσβεις πρὸς τὸν Φίλιπ. καὶ συνεφώνησαν μετ' αὐτοῦ, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι νὰ δώσωσι τῷ Φίλιπ. τὴν Πύδναν, ἢν οὗτοι κατείχον ἀκόμη, δὲ δὲ Φίλιπ. καταλαμβάνων τὴν Ἀμφίπολιν νὰ δώσῃ αὐτὴν τοῖς Ἀθηναίοις. ἵνα δὲ μὴ γνωσθῇ ἡ συμφωνία αὗτη τοῖς Πυδναίοις, δὲν ἀνεκοίνωσαν οἱ πρέσβεις τῷ δήμῳ ταύτην, ἀλλὰ μυστικῶς ἐνήργουν μετὰ τῆς βουλῆς· ώς ἐκ τούτου οἱ Ἀθηναῖοι ἔκαμνον μὲν πολὺν λόγον περὶ τοῦ ἀνακοινωθέντος τῇ βουλῇ μυστικοῦ, ἥγνόσουν δ' δμως τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ. Πλὴν δ, τι δ Φίλιπ. συνεφώνησε μετὰ τῶν Ἀθηναίων δὲν ἐτήρησεν διότι τῷ 357 καταλαβὼν τὴν Ἀμφίπολιν σχι μόνον δὲν παρέδωκεν αὐτήν, ἀλλ' ἀπ-

ἐναντίας εἰσιθαλῶν εἰς τὴν Πύδναν κατέλαθε καὶ ταύτην. — τοὺς μὲν πρότερον συμμάχους ὅμᾶς, δὲ Φίλιπ. διὰ τῶν περὶ τῆς Ἀμφιπόλεως δοθεισῶν τῷ 358 ὑποσχέσεων τοῖς Ἀθην. εἶχε συνάψει συμμαχίαν μετ' αὐτῶν. — ἀδικήσαι, διὰ τῆς ἀφαιρέσεως ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων τῆς Ποτειδαίας, τῆς κτήσεως αὐτῶν. — παραδοῦναι δὲ ἐκείνοις (δηλ. τὴν Ποτειδαίαν), ἐν ἔτει 356· βραδύτερον δὲ ὅμως τῷ 349 ἐπῆλθεν δὲ Φίλιπ. καὶ κατ' αὐτῶν τῶν Ὀλυμπίων περὶ τοῦ πράγμ. βλ. εἰσαγ. ἐν σελ. 40. — Θεσσαλοὺς δεῖ... , δὲ Φίλιπ. προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ θεσσαλικοῦ λαοῦ καὶ τῶν Ἀλευαδῶν κατὰ τῶν τυράννων τῶν Φερῶν Δυκόφρονος καὶ Πειθολάου ἤλθεν εἰς Θεσσαλίαν τῷ 356 καὶ αὖθις τῷ 352 (βλ. εἰσ. ἐν σελ. 38). εἰρηνεύσας δὲ αὐτὴν καὶ καθαιρέσας τὴν ἐν Φεραῖς τυραννίδα (τῷ 352) κατέλαθε πλὴν τῶν Παγασῶν καὶ τὴν Μαγνησίαν, ἣν ὑπεσχέθη ν' ἀποδώσῃ εἰς τοὺς Θεσσαλούς· ἀλλ' ὅχι μόνον ταύτην δὲν ἀπέδωκε, ἀλλὰ καὶ δληγ τὴν Θεσσαλίαν διύκει, καθ' ὃν τρόπον οὗτος ἥθελε, καὶ τοὺς λιμένας αὐτῆς ἐκαρποῦτο (προβλ. Α' Ὀλυμφ. § 13, § 22). — τὸν Φωκικὸν πόλεμον..., δτε δὲ πόλεμος οὗτος μετετέθη ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ τῶν Φωκέων Ὄνομάρχου εἰς Θεσσαλίαν (τῷ 353), τὰ μέγιστα ἐβλάπτετο ἡ χώρα αὕτη ὑπ' αὐτοῦ· δι' αὐτὸν οἱ Θεσσαλοὶ πολὺ εὐχαρίστως ἤκουσαν τὴν πρότασιν τοῦ Φίλιπ., δτι οὗτος θὰ διεξαγάγῃ τὸν πόλεμον ὑπὲρ αὐτῶν· ἀλλ' δὲ Φίλιπ. ἀναμιχθεὶς εἰς τὸν πόλεμον αὐτὸν καὶ νικήσας τοὺς Φωκεῖς (τῷ 352) προσήρτησε τὴν Θεσσαλίαν εἰς τὸ κράτος αὐτοῦ. — οὔτως, πῶς;

§ 8.

"*Ηρθη μέγας = ἥρθη καὶ ἐγένετο μέγας. — ἡνίχ. ἔκαστοι κτλ. = ἡνίκα ἔκαστοι φόντο πράξειν αὐτὸν συμφέρον τι δαυτοῖς. — ἡνίκα = ἐφ' ὅσον. — καθαιροῦμα = καταπίπτω, κατακρημνίζομαι (ἀπὸ τῆς θέσεως, εἰς ἣν ἔχω ὑψωθῆ). — πάνθ. εἶνεχ... = ἐξελήγειται ποιῶν (κτυρμτκ. μετχ.) πάντα εἶνεκα ἔαντοῦ. — εἶνεχ' ἔαντοῦ = πρὸς τὸ συμφέρον του (μόνον). — καιροῦ μὲν δὴ κτλ. = τὰ μὲν δὴ πράγματα πάρεστι Φίλιππῳ πρὸς τοῦτο καιροῦ = λοιπὸν τὰ μὲν πράγματα ἔχουσι φθάσει εἰς τοῦτο τὸ κρίσιμον σημεῖον διὰ τὸν Φίλιπ. — ἦ = εἰ δὲ μῆ. — παρελθών τις ... δειξάτω = παρελθέτω τις καὶ δειξάτω. —*

πιστέρχομαι = ἀναβαίνω εἰς τὸ βῆμα (ἴνα διμιλήσω). — *ἔμοι*,
μᾶλλον δ' ὑμῖν=εἰς ἐμὲ ἢ καλύτερον εἰς σᾶς. — *ώς οὐκ ἀληθῆ*
 . . . = ώς ταῦτα, ἀ ἔγω λέγω, οὐκ ἀληθῆ ἐστι. — *οἱ τὰ πρῶτα (α)*
ἔξηπατημένοι=ἐκεῖνοι, οἵτινες τὸ πρῶτον ἔχουσιν ἔξαπατηθῆ. —
τὰ λοιπὰ = ἐν τῷ μέλλοντι. — *πιστεύσουσι*, δηλ. αὐτῷ (τῷ
 Φιλίπ.). — *οἱ δεδουλωμένοι Θετταλοὶ* = οἱ Θεσσαλοὶ, οἵτινες
 ἔχουσιν ὑποδουλωθῆ (ὑπὸ τοῦ Φιλίπ.). — *οὐκ ἀν ἐλεύθεροι γένοιντο (ο)*=δὲν ἥθελον ἀγαπήσει τὴν ἐλευθερίαν των (ἐὰν δηλ.
 ἥθελον τύχει εὐκαιρίας). — *ἀσμενοί*, κατηγρυ. δηλωτικὸν τρόπου
 = ἀσμένως.

Διὰ τούτων . . . διὰ τῶν αὐτῶν τούτων, δηλ. τῶν ἀγνοούντων αὐτιδν (§ 7) — *καθαιρεθῆναι πάλιν*, καθ' ὅσον οἱ ἔξ ἀγνοίας τῶν ἀπατηλῶν τρόπων τοῦ Φιλίπ. συντελέσαντες εἰς τὴν αὔξησιν αὐτοῦ, διὰ των μάθωσιν δοποὶος πράγματι εἶναι δ Φιλίπ., φυσικὸν εἶναι νὰ στραφῶσι κατ' αὐτοῦ. — *παρελθών τις*, πρθλ. Α' Ὀλυμφ. § 1 «ἥκει». — *ταῦτα (α)*, δηλ. τὰ ἐν § 6 καὶ § 7 δηλωθέντα (ὅτι δηλ. δ Φιλίπ. φενακίζων ηὗξήθη).

§ 9—10.

Καὶ μὴν=καὶ διμως, ἐν τούτοις. — *ταῦτα μὲν . . .*=ἡγεῖται μὲν ταῦτα οὕτως ἔχειν. — *βίᾳ* = διὰ τῆς βίας, δι' ἔξαναγκαστικῶν μέσων. — *κατέχω τὰ (συμμαχικὰ)* πράγματα = διατηρῶ τὴν (συμμαχικὴν) δύναμίν μου. — *τῷ . . . προειληφέναι* = διότι ἔχει προκαταλάθει. — *καὶ λιμένας*=καὶ τὸν λιμένας. — *ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα* (δηλ. τὰ συμμαχικὰ) συνίσταται = ἀμοιβαίᾳ ἡγάπη συνενώνει τοὺς συμμάχους. — *πᾶσι τοῖς μετέχοντοι τοῦ πολέμου ταῦτα συμφέρει* = πάντες οἱ μετέχοντες τοῦ πολέμου ἔχουσι τὰ αὐτὰ συμφέροντα. — *καὶ συμπονεῖν . . .*, ἀπόδοσις τῆς χρονι. προτάσεως: *ὅταν μὲν γάρ . . .*=(τότε) οἱ ἀνθρωποι (εὐχαρίστως) θέλουσι καὶ νὰ . . . — *συμπονῶ*=ύφίσταμαι μαζὶ τοὺς κόπους καὶ τὰς ταλαιπωρίας (τοῦ πολέμου). — *φέρω τὰς συμφορὰς*=ὑποφέρω τὰς ἀτυχίας (τοῦ πολέμου). — *μένω*=μένω πιστὸς (ἐν τῇ συμμαχίᾳ). — *ἐκ πλεονεξ., ἢ ἐκ*=διά. — *ἰσχύω*=λαμβάνω ισχύν, γίνομαι ισχυρός. — *ἡ πρώτη πρόφασις*=ἡ τυχοῦσα ἀφορμή. — *μικρὸν πταισμα*=ἀσήμαντος ἀτυχία. — *ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσε*, γνωμικοὶ ἀόριστοι, ώς καὶ διαχαιρέσθω: *ἥνθησε*=ἀναχαιτίζει

καὶ διαλύει. — **ἀναχαιτίζω** = ἀνατρέπω. — **ἔστιν** = εἶναι δυνατόν. — **ἀδικοῦντα καὶ ἐπ.** καὶ ψευδ. (δηλ. τινά) . . . **κτήσασθαι** = ν' ἀποκτήσῃ τις ἀδικῶν καὶ ἐπιορκῶν καὶ ψευδόμενος = ν' ἀποκτήσῃ τις δὲ ἀδικίας καὶ ἐπιορκίας καὶ ψεύδους . . . **βεβαία δύναμις** = διαρκῆς δύναμις. — **τὰ τοιαῦτα** = ή διὰ τοιούτων μέσων (δηλ. δι' ἀδικίας, ἐπιορκίας καὶ ψεύδους) ἀποκτηθεῖσα δύναμις. — **εἰς ἄπαξ** = διὰ μίαν φοράν, (ἐπι!) μίαν στιγμήν. — **καὶ βραχὺν χρόνον**, προσδιορίζει ἀκριβέστερον τό: εἰς μὲν ἄπαξ. — **ἀντέχω** = διαρκῶ. — **καὶ σφόδρα γ' ἥνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσι** = καὶ μάλιστα πολὺ ἀκμάζουσι (τὰ τοιαῦτα = ή διὰ τοιούτων μέσων ἀποκτηθεῖσα δύναμις) στηριζόμενα εἰς τὰς ἐλπίδας, ἀς παρέχουσιν, — **ἄν τύχη,** δηλ. **ἀνθοῦντα (τὰ τοιαῦτα).** — **τῷ χρόνῳ** = μὲ τὸν καιρόν. — **φωρῶμαι** = ἔξελέγχομαι, ἀνακαλύπτομαι. — **περὶ αὐτὰ καταρρεῖ** = καταπίπτουσι (τὰ τοιαῦτα) φυλλορροοῦντα πέριξ ἑαυτῶν. — **οἰκίας**, ή γενν. αὕτη, καθὼς καὶ αἱ ἐπόμεναι (**πλοίουν καὶ τῶν ἄλλων...**) ἔχαρτ. ἐκ τοῦ: **τὰ κάτωθεν** = τὰ κάτωμέρη, τὰ θεμέλια. — **αἱ ὑποθέσεις** = αἱ βάσεις. — **οὐκ ἔνι = οὐκ ἔνεστι** (προσωπικ.) = δὲν ὑπάρχει. — **τὰ πεπραγμένα Φιλίππω** = αἱ πράξεις τοῦ Φιλίππου.

Ταῦτα, ποτα; — **τὰ χωρία**, νοοῦνται κυρίως αἱ ἐν Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ ὄχυραι θέσεις τῶν Ἀθηναίων, ἃς ἔχει καταλάβει δ Φίλιπ. — **λιμένας**, ἵδια τοὺς ἐν Θεσσαλίᾳ. — **τὰ τοιαῦτα**, δηλ. τὰς ἀγοράς (πρᾶλ. Α' Ὀλυνθ. § 22). — **τῷ... πρὸ οειληφέναι**, δ Φίλιπ. κατέλαβε τὰ χωρία καὶ λιμένας καὶ τὰ τοιαῦτα προτοῦ οἱ κατέχοντες αὐτὰ ἐννοήσωσι τοὺς κακοὺς αὐτοῦ σκοποὺς καὶ ἐτοιμασθῶσι πρὸς ἀντίστασιν. — **ἐκ πλεονεξίας καὶ πονηρίας**, δηλ. **ἀδικῶν καὶ ἐπιορκῶν καὶ ψευδόμενος** (§ 10). — **ἡ πρώτη πρόφασις**, δηλ. τῶν ἡδικημένων καὶ δεδουλωμένων. — **μικρὸν πταῖσμα**, δηλ. τοῦ ἐκ πλεονεξίας καὶ πονηρίας λιχύσαντος. — **ἄν τύχη**, ἀναγκαῖα ή ὑπόθεσις, καθ' ὅσον δὲν συμβάνει πάντοτε νὰ ἀκμάζῃ δύναμις προελθοῦσα ἐξ ἀδικίας, ἐπιορκίας καὶ ψεύδους. — **φωρᾶται**, δηλ. πόσον σαθρὰ εἶναι τὰ τοιαῦτα. — **καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων**, δηλ.; — **τῶν πράξεων**, δηλ. τῶν πολιτικῶν (ώς συμμαχίας, εἰρήνης κ.τ.τ.). — **ἀληθεῖς**, ἢτοι ἄνευ ψεύδους καὶ ἐπιορκίας. — **τοῦτο**, ποτὸν;

§ 11 — 13.

“Οπως τις λ. κάλλιστα καὶ τάχιστα (δηλ. βοηθεῖν), οὕτως ἀρέσκει μοι (δηλ. βοηθεῖν) = δποιονδήποτε κάλλιστον καὶ τάχι-

στον τρόπον τῆς βοηθείας προτείνει τις, ούτος ἀρέσκει εἰς ἐμὲ (=τοῦτον ἐπιδοκιμάζω). — **πέμπειν**, ἐκ τοῦ φημὶ δεῖν. — **ἢ . . . διδάξει . . . παροξυνεῖ**, ἀναφροντική πρότασις = **ἴνα αὐτή . . . διδάξῃ . . . παροξύνῃ**. — **διδάσκω τινά τι** = ἀναγγέλλω εἰς τινά τι. — **παροξύνω τινὰ** = ἔξεγείρω τινά. — **καὶ γὰρ νῦν . . .** = **ἐψηφισμένοι** γὰρ **νῦν** εἰσι **καὶ Παγ.** **ἀπαιτεῖν** καὶ . . . — **ψηφίζομαι** (μετ' ἀπριμφ.) = ; (πρβλ. Α' Ὀλυνθ. § 22). — **λόγους ποιοῦμαι περὶ τινος** = **ἔρχομαι** εἰς διαπραγματεύσεις (= διαπραγματεύομαι) περὶ τινος. — **σκοποῦμαι τι** = φροντίζω περὶ τινος, ἔχω ὑπ' ὅψει τι. — **ὅπως μὴ . . . ἔρθονται**, πλαχία ἔρωτικη πρότασις ἐπεξηγοῦσα τὸ: **τοῦτο** = πῶς δηλ. νὰ μὴ εἰπωσι... — **οἱ παρ' ἡμῶν** (πεμφθησόμενοι) **πρέσβεις** = οἱ πρέσβεις ἡμῶν. — **ἀλλὰ καὶ ἔργον . . . ἐπὶ τοῖς πράγμ.,** ἃς ἀποδοθῇ εἰς τὴν νέαν ὥσει ἦτο: **ἀλλὰ καὶ ἔργον τι δεικνύειν ἔχουσι.** **"Ἐξουσι δὲ δεικνύειν καὶ ἔργον τι, ἐὰν ἡμεῖς ἔξεληλυθότες ὅμεν |ἀξίως |τῆς πόλεως καὶ ὅμεν ἐπὶ τοῖς πράγμασιν.** — **ἀλλὰ (ὅπως) . . . ἔχουσι** = **ἀλλὰ πῶς νὰ δύνανται.** — **ἔξέρχομαι** = **ἔξέρχομαι** εἰς ἐκστρατείαν, ἐκστρατεύω. — **ἀξίως τῆς πόλεως** = **συμφώνως** μὲ τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως. — **εἰμὶ ἐπὶ τοῖς πράγμασιν** = **καταγίνομαι** εἰς τὴν διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου. — **ως, αἰτλγχ.** — **ἄπεστι τὰ πράγματα** = **ἐλλείπουσι τὰ ἔργα** (αἱ πράξεις). — **κενὸς** = **ἀνωφελής.** — **μάλιστα** = **πρὸ πάντων, ἴδιᾳ.** — **οἱ παρὰ τῆς ἡμετέρας π. (λόγος)** = **οἱ λόγοι** ὁ προερχόμενος ἀπὸ τῆς ἴδιας μαζί πόλεως. — **δσφ . . . ἐτοιμότατ(α) . . . τοσούτῳ μᾶλλον** = **δσφ . . . ἐτοιμότερον . . . τοσούτῳ μᾶλλον** = **δσφ . . . εὐκολώτερον . . . τόσῳ περισσότερον.** — **αὐτῷ, |δηλ.** **τῷ |λόγῳ.** — **μετάστασις** = **ἀλλαγή.** — **δεικτέον (ἐστι)** = **δεῖ δεικνύναι (ὑμᾶς).** — **ἐτοίμως** = **προθύμως.** — **εἴπερ τις ὑμῖν προσέξει τὸν νοῦν** = **ἐὰν βεβαίως θέλητε νὰ δίδη τις προσοχὴν** (= σημασίαν) εἰς τοὺς λόγους σας. — **ἐθέλω** = **ἀποφασίζω.** — **ως προσήκει** = **προσηκόντως.** — **καὶ |δή** = **καὶ εὐθὺς.** — **περαίνω** = **ἐκτελῶ.** — **τὰ συμμαχιὰ (πράγματα) |ἀσθενῶς καὶ ἀπίστως** **ἔχει Φιλίππω** = **οἱ σύμμαχοι |τοῦ Φιλίπ.** **συνδέονται** μετ' αὐτοῦ διὰ δεσμοῦ ἀσθενοῦς καὶ οὐχὶ ἀσφαλοῦς. — **τὰ τῆς οἰκείας ἀρχῆς καὶ δυνάμεως κακῶς** **ἔχει** = **τὸ |ἴδιον κράτος αὐτοῦ** (τοῦ Φιλίπ.) καὶ ἡ δύναμις εὑρίσκεται ἐν κακῇ καταστάσει.

"Οπως τις λ. κάλλ. καὶ . . . , πρβλ. Α' Ὀλυνθ. § 17, ἔνθα

αὐτὸς δ Δημοσθ. ὑπέδειξε τρόπον τινὰ βοηθείας. — πρὸς δὲ Θεταλούς . . . , οἱ Θεσσαλοὶ συγεδέοντα μετὰ τῶν Ἀθηναίων διὰ παλαιᾶς συμμαχίας· οἱ πλεῖστοι δὲ τῶν Θεσσαλῶν τότε ἦσαν δυσηρεστημένοι κατὰ τοῦ Φιλίπ., διότι οὗτος ὅχι μόνον τὸν Φωκικὸν πόλεμον δὲν διεξήγαγεν ὑπὲρ αὐτῶν, ὡς ὑπερσχέθη (§ 7), ἀλλὰ καὶ τὰς πόλεις τῆς Θεσσαλίας εἶχεν ἀρχίσει νὰ τειχίζῃ· δι’ αὐτὸ δ Δημοσθ. ἐνόμισεν δτι οἱ Θεσσαλοὶ εὐκόλως ἥδυναντο νὰ ἔξεγερθῶσι κατὰ τοῦ Φιλίπ. — τοὺς μέν, ἐννοοῦνται ἔκεινοι οἱ Θεσσαλοί, οἵτινες εἶναι ἥδη ἀποφασισμένοι ν’ ἀντιστῶσι κατὰ τοῦ Φιλίπ. — ταῦτα, δηλ. τὴν ἀποφασισθεῖσαν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ὑποστήριξιν τῶν Ὁλυνθίων. — τοὺς δέ, ἐννοοῦνται ἔκεινοι οἱ Θεσσαλοί, οἵτινες εἶναι μὲν δυσηρεστημένοι μὲ τὴν ὑπάρχουσαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ δὲν τολμῶσι νὰ ἐπέλθωσι κατὰ τοῦ Φιλίπ. — Παγασάς . . . περὶ Μαγνησίας, πρβλ. περὶ τοῦ πράγμ. Α’ Ὁλυνθ. § 22.—ἀξιώς τῆς πόλεως, δηλ. μετὰ δυνάμεως οἰκείας, οὐχὶ ἔνης. — δσω γὰρ ἐτοιμότατ(α) . . . , οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς γνωστόν, ὑπὲρ πάντας τοὺς Ἑλληνας ἡρέσκοντο εἰς τοὺς λόγους. — τὴν μετάστασιν καὶ . . . τὴν μεταβολήν, δηλ. τῆς πολιτικῆς ὑμῶν. — εἰσφέροντας, περὶ τῆς εἰσφορᾶς βλ. ἐν σελ. 50. — εἰσφέροντας — ἔξιόντας, πρβλ. Α’ Ὁλυνθ. § 6.—τὰ τῆς οἰκείας ἀρχῆς καὶ δυν., δηλ. τὸ Μακεδονικὸν κράτος καὶ ἡ Μακεδονικὴ δύναμις. — ἔξελεγχθήσεται, διὰ τοῦ πολέμου.

§ 14—15 αὐτῷ.

“Ολως = ἐν γένει. — ἐν προσθήκῃ = ὡς προσθήκη, προστιθεμένη εἰς ἄλλην δύναμιν. — μερὶς οὐ μικρὰ = σημαντικὴ βοήθεια. — οἶον = καθὼς π. χ. — ὑπάρχω τινὶ = ὠφελῶ τινα, ἀποδαίνω ὠφέλιμος εἰς τινα. — ἐπὶ τιμοδέουν πρὸς Ὁλυνθίους, κατ’ ἔννοιαν = δτε ὑπὸ τὸν Τιμόθεον ἐπολεμεῖτε κατὰ τῶν Ὁλυνθίων. — πάλιν αὖ = ἔπειτα πάλιν. — πρὸς Ποτειδαιαν = κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν ἐναντίον τῆς Ποτειδαίας. — ἐφάνη τι (δηλ. δν) τοῦτο συναμφότερον = αὕτη ἡ δύναμις ἡνωμένη (μετὰ τῆς τῶν Ὁλυνθίων) ἐφάνη σημαντική. — τυνὶ = προσφάτως. — στασιάζω = σπαράσσομαι ὑπὸ ἐμφυλίων ἐρίδων. — ταράττομαι = περιέρχομαι εἰς (ἐσωτερικάς) ταραχάς. — ἐπὶ τῇρ . . . = κατὰ τῆς . . . — ἡ τυραννικὴ οἰκία = ἡ οἰκογένεια τῶν τυράννων. — καὶ μικρὰν

δύναμιν (δηλ. προσθῆ)=καὶ μικρὰν ἀκόμη δύναμιν. — **πάντα(α)**=κατὰ πάντα, πάντως. — **κακὰ**=έλαττώματα, ἀτέλειαι. — **καὶ οὗτος**=καὶ αὐτὸς ἀκόμη. — **ἀπασι τούτοις**, δοτκ. δργανκ. διασαφεῖται διὰ τοῦ: τοῖς πολέμοις καὶ ταῖς στρατείαις. — **οἷς**=ἔνεκα τῶν δποίων. — **εἴτε** ἐπισφαλεστέραν, δηλ. τὴν Μακεδονίην δύναμιν καὶ ἀρχήν. — **ἐπισφαλής**=δική ἀσφαλής, ἀδέσπαιος, ἀσθενής. — **ἡ ύπηρχε φύσει**, β' δρος τῆς συγκρίσεως = παρ' ὅτι (αὕτη) ἦτο ἐκ φύσεως. — **κατασκευάζω**=καθιστῶ. — **αὐτῷ**, δοτκ. ἀντιχαριστική=πρὸς βλάβην του.

***Ἐπὶ Τιμοθέου πρὸς Ὀλυνθό.**, δικόμβοιος, διστρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, ἔχων τὴν διποστήριξιν τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Περδίκκα, ἐπολέμησε τῷ 364 κατὰ τῶν Ὀλυνθίων καὶ ἀφῆρεσεν ἀπ' αὐτῶν τὰς πόλεις Ποτείδαιαν καὶ Τορώνην· βλ. εἰσαγ. ἐν σελ. 40. — **πρὸς Ποτείδαιαν Ὀλυνθό.**, τῷ 356 δικόμβοιος τῆς συμπράξει τῶν Ὀλυνθίων ἐκυρίευσε τὴν Ποτείδαιαν· βλ. εἰσαγ. ἐν σελ. 40· πρᾶξ. καὶ § 7. — **νυνέ**, τῷ 352· ἐπομένως πόσα ἔτη πρὸ τῆς ἐκφωνήσεως τοῦ παρόντος λόγου; — **Θετταλοῖς στ....**, πρᾶξ. § 7. — **ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν**, ἐννοοῦνται οἱ τύραννοι τῶν Φερῶν Λυκόφρων καὶ Πειθόλαος (§ 7). — **αὐτή**, δηλ. ἡ Μακεδονικὴ δύναμις καὶ ἀρχή. — **οὗτος**, δηλ. δικόμβοιος.

§ 15 μὴ γάρ—16.

Χαίρω τοῖς αὐτοῖς=εὐχαριστοῦμαι (=εὐρίσκω εὐχαρίστησιν) εἰς τὰ ἴδια (πράγματα). — **οἱ ἀρχόμενοι** (ὑπὸ τοῦ Φιλίπ.) =οἱ διπήρχοοι (τοῦ Φιλίπ.). — **εξήλωνά τι**=μετὰ ζήλου ποθῶ τι. — **προήρημαι** (μετ' ἀπρμφ.) =ἔχω ἀποφασίσει (εἰμαι ἀποφασισμένος) νά.. — **πράττων καὶ κινδυνεύων**, μετχ. τροπκ.—**πράττω**=κοπιάζω. — **ἄν συμβῇ τι** (παθεῖν) =δι,τι δήποτε καὶ ἀν συμβῇ (νά πάθῃ). — **παθεῖν**, ἐκ τοῦ προήρηται. — **τὴν τοῦ διαπρ... = ἥρημένος τὴν δόξαν τοῦ διαπράξασθαι ταῦτα**, ἀ μηδεὶς π. ἄλλος Μ. βασιλεὺς (διεπράξατο), ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς. — **ἥρημένος**, μετχ. αἰτλγκ. =ἐπειδὴ ἔχει προτιμήσει. — **τοῖς δὲ = ἐκείνοις δὲ** (δηλ. τοῖς ἀρχομένοις). — **ἡ φιλοτιμία** ἡ ἀπὸ τούτων =ἡ ἐκ τούτων τῶν κατορθωμάτων (τοῦ Φιλίπ.) προερχομένη δόξα. — **μέτεστι τινὶ τινος**=μετέχει τίς τινος. — **κόπτοματ τινι**=καταπονοῦμαι, βασανίζομαι μέ τι. — **αἱ**

στρατεῖαι αὗται αἱ ἄνω κάτω = αἱ γνωσταὶ αὗται ἐκστρατεῖαι: αἱ (γινόμεναι) ἀλλοτε μὲν ἐπάνω, ἀλλοτε δὲ κάτω. — **ταλαιπωρῶ** = ταλαιπωροῦμαι. — **οὕτοις . . . ἔώμενοι . . . οὕθοις . . . ἔχοντες**, αἱ μετχ. αἰτλγκ. = διότι οὔτε ἀφίνονται . . . οὔτε δύνανται. — **τὰ ἔργα** = τὰ ἐπαγγέλματα. — **τὰ ἴδια** = αἱ οἰκιακαὶ ὑποθέσεις. — **διατριβῶ** ἐπὶ τινι = ἀσχολοῦμαι εἰς τι. — **οὕθοις δοσὶ ἀν . . .** = οὔτε ἔχοντες διαθέσθαι ταῦτα, δοσὶ ἀν . . . — **ποιῶ τι** = παράγω τι. — **διατίθεμαί τι** = πωλῶ τι. — **κεκλειμένων** (τοῦ β. κλείομαι) **τῶν ἐμπορίων**, αἰτλγκ. ἀπόλυτος μετχ. — **τὸ ἐμπόριον** = δὲ ἐμπορικὸς λιμήν ἐν φ. ἡ ἐμπορία = τὸ ἐμπόριον.

Τοὺς ἀρχομένους, τίνες ἐννοοῦνται; — **τοῦτοι**, δηλ. τὸ νῦν ἀποκτῆσῃ δόξαν, τὸ νὰ δοξασθῇ. — **ταῖς στρατεῖαις ταύτῃ. ταῖς . . .**, περὶ τούτων βλ. ἐν Α' Ὀλυνθ. § 12 - 13. — **ἐπὶ τοῖς ἔργοις**, ἐννοοῦνται ἴδια αἱ γεωργικαὶ ἔργασίαι. — **οὕτως δπως ἀν δύνωνται**, δηλ. μετὰ κόπου καὶ μόχθου διὰ τὴν ἐκ τῶν στρατειῶν ἔλλειψιν χρόνου. — **διαθέσθαι**, δηλ. εἰς τὰς ἔκτος τῆς Μακεδονίας μεγάλας ἐμπορικὰς πόλεις. — **κεκλειμένων τῶν ἐμπορίων**, οἱ Ἀθην. κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ἀπέκλειον τοὺς Μακεδονικοὺς λιμένας καὶ οὕτω παρεκώλυον τὴν ἐμπορίαν. — **ἐν τῇ χώρᾳ**, δηλ. τῇ Μακεδονίᾳ.

§ 17 — 18.

Οἱ πολλοὶ Μακεδόνων = οἱ πλειστοὶ τῶν Μακεδ. = δὲ Μακεδονικὸς λαός. — **πῶς ἔχουσι Φίλ.** = πῶς διάκεινται πρὸς τὸν Φίλ. = ποίας διαθέσεις ἔχουσι πρὸς τὸν Φίλ. — **ἔκ τινος σκοποῦ** μαί = συμπεραίνω ἔκ τινος. — **οἱ περὶ τινὰ δύντες** = οἱ περιστοιχίζοντές τινα. — **δὲ δὴ = ἀλλ' ὅμως**. — **δόξαν ἔχω, ὡς . . .** = φημίζομαι διτι. . . — **συγκεκριτημένος τὰ τοῦ πολέμου** = γεγυμασμένος εἰς τὰ πολεμικά. — **ώς δ' ἔγω . . . = ως δ' ἔγω ἥκουσόν τινος τῶν γεγενημένων** (γενν. διαιρτκ.) **ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ**. — **ώς = καθώς**. — **ἀκούω τινὸς** = ἀκούω παρά τινος. — **οἱ γεγενημένοι ἐν . . .** = ἐκεῖνοι, οἵτινες εἰχον διατρίψει ἐν . . . — **ἀνδρός**, παράθεσις εἰς τὸ τινος = δστις εἶναι ἀνήρ. — **οὐδαμῶς οἷος (= τοιοῦτος, οἶος [= ὁστε])** ψεύδεσθαι = ἀνίκανος νὰ φεύδηται. — **οὐδένων εἰσὶ βελτίους** = δὲν εἰναι καλύτεροι ἀλλων (τίνες;). — **οἶος ἐμπειρος = τοιοῦτος οἶδες ἐστιν δ ἐμπειρος** = ἐμπειρος. — **ἀγῶν = μάχη**.

τούτους, κατὰ πλήθυντ., διότι τὸ **τις**, εἰς δὲ ἀναφέρεται, εἶναι περιληπτικόν — **φιλοτιμίᾳ τινὰ ἀπωθῶ** = ἀπωθῶ τινα ἐκ φιλοδοξίας. — **αὐτὸν** (δηλ. τὸν Φίλιπ.), ὑποκρ. τοῦ ἀπρμφ. **ἀπωθεῖν.** — **ἔφη**, ὑποκρ. **οὗτος**, δηλ. διατρίψας ἐν Μακεδονίᾳ, παρ' οὐ γάρ ταῦτα δέρτωρ. — **βουλόμενον**, μετχ. αἰτλγκ. — **πάνθ' αὐτοῦ** . . . = **δοκεῖν πάντα τὰ ἔργα εἶναι αὐτοῦ** (**ἔργα**). — πρὸς τοὺς **ἄλλους** = ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐλαττωμάτων. — **αὖ** = προσέτι, ἀκόμη. — **ἀνυπέρβλ.** εἶναι, τὸ ἀπρμφ. ἐκ τοῦ **ἔφη**, ἐξ οὐ ἔξαρτ. καὶ τὰ ἀπρμφ.: **παρεῖσθαι** . . . (**ἐν οὐδενὸς**) εἶναι. — ή **φιλοτιμίᾳ ἀνυπέρβλητός** ἐστι = ή φιλοδοξία του δὲν ἔχει δρια. — **εἰ** δέ **τις** . . . , δηλ. **ἐν αὐτοῖς** ἐστι. — **δίκαιος ἄλλως** = ἐν γένει δίκαιος ἀνθρώπος. — ή **καθ'** **ἡμέραν ἀκρασία** = ή καθημερινή ἀκολασία. — **κορδανισμὸν** = ἀσεμνοὶ χοροί. — **οὐδὲνάμενος**, μετχ. ἐπιθτκ. — **παρέωσμαι** (πρκμ. τοῦ **παραθοῦμαι** μὲ σημασ. ἐνεστ.) = παραγκωνίζομαι. — **ἐν μέρει οὐδενὸς εἰμι** = θεωροῦμαι ἀνάξιος λόγου, δὲν λογαριάζομαι διὰ τίποτε.

Ἐκ τούτων, δηλ. τῶν εἰρημένων ἀνωτέρω. — **ξένοι**, ἐν τῷ στρατῷ τῶν Μακεδόνων ὑπηρέτους καὶ ἀλλοδαποί, Θράκες, Παίονες, Ἀγριανες κ. ἄλ. — **πεζέταιροι**, οὗτοι ήσαν ἐκλεκτοὶ πεζοὶ Μακεδόνες, ἀποτελοῦντες τὴν σωματοφυλακὴν τοῦ Φίλιπ. — **ἐν αὐτοῖς**, τίσι; — **τὸν τοιοῦτον**, δηλ. τὸν σώφρονα ή **δίκαιον ἄλλως**.

§ 19.

Δοιποὺς . . . εἶναι, τὸ ἀπρμφ. ἐκ τοῦ **ἔφη** (§ 18). — **λοιποὶ εἰσὶ** = ὑπολείπονται. — **λησταὶ** = ἀρπαγες. — **οὖσι** . . . **δρεῖσθαι** = **δῶστε** . . . **δρεῖσθαι**. — **δρεῖσθαι τοιαῦτα** (= **τοιαύτας δρεῖσθεις**) = χορεύω τοιούτους χορούς. — **δκνῶ** = διστάζω, δὲν τολμῶ. — **καὶ γὰρ οὓς** . . . = διότι (οἷς μόνον τοὺς ἀνωτέρω μνημονεύθεντας ἀγαπᾷ καὶ περὶ αὐτὸν ἔχει, ἄλλα) καὶ δσους . . . — **πολύ**, συναπτέον τῷ **ἀσελγεστέροις**. — **ἀσελγῆς** = αἰσχρός, ἀκόλαστος. — **θαυματοποιὸς** = ἀγύρτης. — **Καλλ.** ἐκ . . . , ἐπεξήγησις τοῦ: **οὓς**. — **ἐκεῖνος** = ἐκεῖνος δ περιβόητος. — **δημόσιος (δοῦλος)** = δ τῆς πόλεως δοῦλος. — **μῖμος γελοῖων** = μιμούμενος γελοῖα (ἄξια γέλωτος), γελωτοποιός. — **ῶν** . . . = δ . . . **ποιοῦσι**. — **ποιῶ εἴς τινα** = κάμινω ποιήματα ἀναφερόμενα εἰς τινα. — **συνόντες** = ἑταῖροι. — **ἐνεκα τοῦ γελασθῆναι** = ἵνα ἐγερθῇ γέλως.

Δησιάς, ἐννοεῖ ἀνθρώπους δι’ οὐδὲν ἄλλο ἐπιδιώκοντας τὸν στρατιωτικὸν βίον ἢ δι’ ἀρπαγὰς καὶ λεγλασίας· ἀντιτίθενται δὲ οὗτοι πρὸς τοὺς ἐμπειρους πολέμου καὶ ἀγώνων, ὡς οἱ κόλακες πρὸς τοὺς σώφρονας καὶ δικαίους.—**δικνῶ**, διότι οἱ τοιοῦτοι χοροὶ ἥσαν ἀσεμνοὶ.—**διι ταῦτα**..., δηλ. ὅσα διηγήθη ὁ ἐν τῇ Μακεδονίᾳ διατρίψας· δὲ δὲ ῥήτωρ συνήθως ὅσα λέγει, ὅτι ἀκούει παρ’ ἄλλων, ἐπικυροῖ καὶ αὐτὸς δι’ ἄλλων ἀποδείξεων (πρβλ. Α' Ὀλυνθ. § 22).—**ἐνθένδε**, δηλ. ἐξ Ἀθηνῶν.—**τῶν θαυματοποιῶν**, οὗτοι πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος περιφερόμενοι καὶ ἀργυρολογοῦντες δι’ ἐντέχνων ὀρχήσεων καὶ ἄλλων θαυμάτων καὶ γοητευμάτων ἔζων εὔτελῶς καὶ ἀκολάστως.—**τὸν δημόσιον**, οἱ δοῦλοι, οὓς εἶχεν ἡ πόλις, ἐκαλοῦντο δημόσιοι· εἰς αὐτοὺς ἥσαν ἀνατεθειμέναι ὠρισμέναι τινὲς δημόσιαι ὑπηρεσίαι· οὗτοι λ. χ. καθῆκον εἰχον νὰ τηρῶσι τὴν εὐκοσμίαν καὶ τάξιν ἐν τῃ ἔκκλησίᾳ καὶ τοῖς δικαστηρίοις, καὶ ἐν τοῖς δημόσιοις τόποις καὶ τοῖς δημόσιοις ἔργοις· ὡσαύτως οὗτοι ἔχρησιμοποιοῦντο ὡς γραφεῖς, ὡς δήμιοι, βασανισταὶ κλπ. —**καὶ τοιούτους**, διοῖος ἦτο δ Καλλίας (δηλ.);.—**μίμους γελοιῶν**, οὗτοι ἀπεμιμοῦντο γελοίας σκηνάς, ἃς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ παρελάμβανον ἐκ τῆς ἀρχαίας μυθολογίας, ἵνα προκαλῶσι τὸν γέλωτα τῶν παρισταμένων πλήθος δὲ γελωτοποιῶν ὑπῆρχε τότε ἐν Ἀθήναις· ἐκ τούτων 60 ἀποτελοῦντες εἶδος συλλόγου συνήρχοντο εἰς ναόν τινα Ἡρακλέους καὶ ἔσκωπτον ἄλλήλους· εἰς τούτους δ Φίλιπ., τὰ μάλιστα φιλόγελος ὅν, ἔπειμψε τάλαντον, ἵνα στέλλωσιν αὐτῷ τὰ γελοία γραπτά.—**ποιητὰς αἰσχρῶν ḥσμάτων, ὅν..**, τὰ ḥσματα, δι’ ὧν οἱ ποιηταὶ ἔσκωπτον ἐν ταῖς συναναστροφαῖς καὶ μάλιστα ἐν τοῖς συμποσίοις τοὺς ἑταίρους τοῦ Φιλίπ. καὶ αὐτῶν, ἵνα κινήσωσι τὸν γέλωτα, ἥσαν ποικίλα· ἀλλοτε μὲν οἱ ποιηταὶ τὰ δῆθεν πλεονεκτήματά τινος τῶν ἑταίρων ὑπερεπήγουν εἰρωνεύομενοι, ἀλλοτε δὲ τὰς ἐλλείψεις ἄλλου εἴτε σωματικὰς εἴτε ἥθικάς ἐπὶ τὸ κωμικώτερον καὶ γελοιωδέστερον διέστρεφον ὑπεραυξάνοντες, καὶ ἀλλοτε ἄλλως —εἰς τὸν συνόντας, δηλ. **Φιλίππων καὶ αὐτοῖς**.

§ 20-21.

Καίτοι=καὶ ὅμως. — **ταῦτα**, ὑποχρ. τοῦ ἐστι καὶ ἀντικρ. τοῦ ἥγειται. — **μικρά**, κατγρμ., ὡς καὶ τὸ: **δεῖγματα**. — **δεῖγμα**=ἀπόδειξις. — **γνώμη**=νοῦς, διάνοια. — **καὶ πανοδ.**, δ καὶ = δηλαδή.

— **κακοδαιμονία** = τὸ κατέχεσθαι ὑπὸ κακοῦ δαιμονος, φρενοβλά-
βεια. — **τοῖς εὐ φρ.**, δοτκ. τῆς κρίσεως. — **νῦν μὲν** = ἐπὶ τοῦ
παρόντος μέν. — **ἐπισκοτῶ τινι** = ἐπιρρίπτω σκότος εἰς τι, ἐπι-
σκιάζω, καλύπτω τι. — **τὸ κατορθοῦν**, ὀνομτκ. ἀπρμφ.: ὡς ὑποχρ-
νογέτεα ἡ αἰτιατκ. **αὐτόν** (δηλ. τὸν Φίλ.) = αἱ ἐπιτυχίαι αὐτοῦ. —
εὐπραξία (ἐκ τοῦ εὐ πράττω = εὐτυχῶ) = εὐτυχία. — **δειναί**,
δηλ. **εἰσι**. — **δεινός εἴμι** (μετ' ἀπρμφ.) = ἔχω μεγάλην δύναμιν
(ἴνα...). — **ὄνειδη**, ἐνταῦθα = ἥθικαι ἀτέλειαι, ἐλαττώματα. — **εἰ**
πταισει, ὑποκμ. δ Φίλιπ. — **πταιώ**=πάσχω ἀτύχημα. — **αὐτοῦ**,
γενκ. κτητικὴ τοῦ **ταῦτα** (**τὰ ὄνειδη**) = ταῦτα τὰ ἐλαττώματα
αὐτοῦ. — **ἔξετάξομαι**, παθτκ. = ἀποκαλύπτομαι, φανερώνομαι. —
δοκεῖ ἔμοιγε . . . δειξειν, τὸ δειξειν ἐνταῦθα ληπτέον ἀμεταβά-
τως: ὡς ὑποκμ. δὲ αὐτοῦ νοητέον τὸ: **τοῦτο** (δηλ. ;)=νομίω ἐγὼ.
τούλαχιστον διτο τοῦτο θὰ φανῇ. — **οὐκ εἰς μακρὰν**=ἐντὸς ὀλίγου
χρόνου, εὐθύς. — **θέλωσι** – **βούλησθε**, τὸ μὲν θέλειν=ἀποφασίζειν,
τὸ δὲ **βούλεσθαι** = ἐπιθυμεῖν, ἔχειν τὴν διάθεσιν (ὅρεξιν). — **ἔως**
ἄν... **ἢ** = ἐν δσῳ εἶναι. — **ἔρωμένος** (μτχ. παθτκ. πρκμ. τοῦ δ.
ἔρωννυμι)=δυνατός, ὑγιής. — **οὐδὲν ἐπαισθάνομαι**=δὲν αἰσθάνο-
μαι τίποτε. — **ἀρρώστημα**=ἀσθένεια. — **πάντα κινεῖται** = πᾶν
ὑπολανθάνον (ἐν τῷ σώματι) κακὸν ἀνακινεῖται (= τίθεται εἰς
κίνησιν, ἀναφαίνεται): τὸ **πάντα** διασαφεῖται διὰ τοῦ: **ἔηγμα . . .**
στρέμμα . . . ἀλλο τι. — **καὶ . . . ἢ** = εἴτε (τοῦτο) εἶναι. — **ἔηγμα**
(ἐκ τοῦ **ἔρωννυμι**)=διάρρηξις (φλεβὸς ἢ ἀρτηρίας). — **στρέμμα** (ἐκ
τοῦ **στρέψω**) = ἔξαρθρωσις, στραγγούλισμα. — **τῶν ὑπαρχόντων**,
δηλ. ἐν τῷ σώματι. — **σαθρὸς**=βεβλαμμένος, χαλασμένος, νοσηρός.
— **τῶν πόλεων καὶ τῶν τυρ.**, αἱ γενκ. ἐκ τοῦ: **τὰ κακά**. — **οἱ**
πολλοὶ=τὸ πλῆθος, δ λαός. — **δμορος πόλεμος** = πόλεμος πρὸς
γείτονας. — **συμπλέκεται (πόλεμος)** = ἐκρήγνυται (πόλεμος). —
ἐποίησε, ὑποκμ.: δ **δμορος πόλεμος**: δὲ ἀόρ. γνωμικός. — **ἔκδη-
λος**=φανερός, καταφανής.

Ταῦτα, δηλ. τὰ ἀνωτέρω λεχθέντα περὶ Φιλίππου. — **τούτοις**,
δηλ.; — **τὰ τοιαῦτα ὄνειδη**, δηλ. τὴν ἀκολασίαν τοῦ βίου, τὴν
μέθην, τοὺς ἀσέμνους χοροὺς κ.τ.τ. — **καὶ ὅμετις βούλησθε**, δηλ.
τὰ δέοντα ποιεῖν. — **οὐδὲν ἐπαισθάνεται**, ἐκ τῶν ὑπαρχόντων δηλ.
καὶ μὴ ἀναφανέντων εἰσέτι **σαθρῶν**. — **τῶν πόλεων καὶ τῶν**
τυράννων, ἐκ τῆς ἀντιθέσεως καταφαίνεται διτο ὑπὸ τὰς **πόλεις**.

ἔννοοῦνται ἐνταῦθα αἱ ἐλεύθεραι πολιτεῖαι, αἱ δημοκρατίαι. — **Ἐξω**, δηλ. τῆς ἰδίας των χώρας. — **Ἐως ἀν** **ἐξω πολεμῶσι**, δι’ αὐτῶν ὑπαινίσσεται ὁ ῥήτωρ τὰς ἔξω τῆς Μακεδονίας στρατείας τοῦ Φιλίπ., ἐν φιδίᾳ τῶν κατωτέρω λέξεων: **ἐπειδὴν δμορος π.** **συμπλακῇ** ὑπαινίσσεται τὸν πόλεμον τοῦ Φιλίπ. πρὸς τοὺς Ὁλυνθίους τοὺς δμόρους αὐτοῦ.

§ 22 - 23.

Ἐντυχῶ = εὔνοοῦμαι ὑπὸ τῆς τύχης. — **δρῶν**, μετχ. αἰτλγκ. — **ταύτη** = διὰ τοῦτο (δηλ.);. — **φοβ.** **προσπ.** **νομίζει** = νομίζει (τὸν Φίλιπ.) **φοβερὸν προσπολεμῆσαι** (τινὰ αὐτῷ). — φοβερὸς (μετ’ ἀπρμφ.) = φοβερὸς εἰς τὸ νὰ — **προπολεμῶ** (τινὶ) = πολεμῶ κατά τινος. — φοβερὸς προσπολεμῆσαι, κατ’ ἔννοιαν = φοβερὸς ἀντίπαλος. — **χρῶμαι λογισμῷ σώφρονος ἀνθρώπου** = σκέπτομαι σὸν φρόνιμος ἀνθρωπος. — **μεγάλη δοπῆ (ἐστι)** = μεγάλην δοπῆν ἔχει (ἡ τύχη). — **δοπή**, κυρίως = κλίσις πρὸς τὰ κάτω. εἴτα — ώς ἐνταῦθα = ἐπιρροή, ἐπίδρασις. — **μᾶλλον δ’ δλον ἡ τύχη** ... **ἐστι** = ἵνα δὲ εἴπω δρθότερον, ἡ τύχη εἶναι τὸ πᾶν. — **παρὰ πάντ’ ... τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα** = εἰς δλα τὰ πράγματα τῶν ἀνθρώπων (κυρ. = ἐν φιρόνῳ γίνονται τὰ πράγματα τῶν ἀνθρώπων). — **οὐ μὴν ἀλλ’** = ἀλλ’ δμως, ἐν τούτοις τὸ πλῆρες θὰ ἥτο: **οὐ μέντοι τὴν Φιλίππου τύχην αἰρετέαν εἶναι νομίζω, ἀλλ’ ἔγωγε κτλ.** — **δίδωμι αἴρεσίν τινι** = δίδω τὸ δικαιώματα τῆς ἐκλογῆς εἰς τινα = ἐπιτρέπω εἰς τινα νὰ ἐκλέξῃ. — **ἐθελόντων δὲ κτλ.** = **ἐθελόντων ὑμῶν αὐτῶν** (= ἀρκεῖ σεῖς αὐτοὶ νὰ θέλητε) **ποιεῖν δὲ προσήκει.** — **ποιῶ δὲ προσήκει (ποιεῖν)** = πράττω τὸ καθῆκόν μου. — **καὶ κατὰ μικρὸν** = **ἔστω καὶ διλγον.** — **ἢ τὴν ἐκείνου** (δηλ. **τύχην**), β’ δρος τῆς συγκρίσεως, διότι τὸ ἐλοίμην ώς ῥῆμα σημαίνον προτίμησιν ἔχει συγκριτικὴν ἔννοιαν. — **πολὺ γὰρ πλείους κτλ.** = **δρῶ γὰρ ἀφορμὰς ἐνούσας πολὺ πλείους ὑμῖν ἢ κείνῳ εἰς τὸ ἔχειν (ὑμᾶς)** **τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν.** — **ἀφορμὰ** = λόγοι, αἰτίαι. — **ἔνεστι τινί τι** = **ἔχει τίς τι.** — **οὐκ ἔνι** = **οὐκ ἔνεστι** = δὲν εἶναι δυνατόν. — **αὐτὸν ἀργοῦντα** (δηλ. **τινὰ**) = **ἐάν τις δὲν εἴδεις κάθηται ἀργός.** — **ἐπιτάτειν**, ὑποκμ. τοῦ **ἔνι.** — **ὑπὲρ αὐτοῦ ... = ποιεῖν τι ὑπὲρ αὐτοῦ** (= ἀνθ’ ἔαντοῦ). — **μη τί γε δὴ** = πολὺ δὲ διλγώτερον βεβαίως.

τὸ πλῆρες θὰ ἥτο: μὴ τί γε δὴ ὑπολάμβανε ἔξεῖναι ἐπιτάπειν τοῖς θεοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιεῖν.—δὴ = λοιπόν.—θαυμαστόν ἔστι, εἰ... περιγίγνεται, τὰ μετὰ ψυχικοῦ πάθους σημαντικά ἡ. (χαλ-ρειν, θαυμάζειν κτλ.) καὶ τὰς ταυτοσήμους ἀπροσώπους ἐκφράσεις (αἰσχρόν ἔστι, θαυμαστόν ἔστι κτλ.) τὸ αἴτιον τοῦ ψυχικοῦ πάθους ἐκφέρεται ὅχι μόνον διὰ τοῦ ὅτι, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν τύπον ὑποθέσεως καὶ διὰ τοῦ εἰ, δι’ οὗ πολλάκις ἐκ λεπτότητος ἀττικῆς ἐκφέρεται καὶ πραγματικὸν αἴτιον.—**αὐτὸς**=αὐτοπροσώπως.—**ἄρα**=ἐποχὴ τοῦ ἔτους.—**ἡμῶν**... περιγίγνεται = περιγίγνεται **ἡμῶν** μελλόντων καὶ **ψηφιζ.** καὶ **πυνθανομένων** αἱ μετχ. ἀναφρ.—περιγίγνομαι **τινος**=ὑπερτερῷ τινος.—**μέλλω**=βραδύνω, ἀναβάλλω.—**πυνθάνομαι**=ἔρωτῷ νὰ μάθω (νέα).—εἰ...περιῆμεν, ἐπεξήγησις τοῦ: **τούτων τίον.**—**μηδὲν ποιοῦντες** **ἡμεῖς**=ἐν ᾧ δὲν πράττομεν οὐδέν.—**ῶν τοῖς πολεμοῦσι προσήκει**=τούτων, **Δ προσήκει τοῖς πολεμοῦσι (ποιεῖν).**—περίειμί **τινος**=περιγίγνομαι **τινος.**

Εὐτυχοῦντα, μετὰ τὸ προλεχθὲν «τὸ κατορθοῦν» (§ 20) ἡδύνατό τις νὰ συμπεράνῃ τὴν εὐτυχίαν τοῦ Φιλίππου.—τὴν τῆς πόλεως τύχην, οἱ ἀρχαῖοι ἐπίστευον ὅτι ὅχι μόνον ἔκαστος ἀνθρωπος ἔχει ιδίαν τύχην, ἀλλὰ καὶ ἔκαστη πόλις καὶ ἔκαστον ἔθνος (πρᾶλ. Α' Όλυνθ. § 1).—**πλείους ἀφορμάς... ὑμῖν... ἢ κείνῳ**, διότι σεῖς μὲν εἰσθε εὐσεβεῖς καὶ δίκαιοι, ἐκεῖνος δὲ ἐπίορκος καὶ ἀδίκος καὶ πλεονέκτης.—**αὐτός**, καὶ οὐχὶ διὰ μισθοφόρων, ὃς οἱ Ἀθηναῖοι.—**μηδένα καιρὸν μηδ' ὄραν παραλείπων**, δ Φιλ. τὰ πλεῖστα κατώρθουν κατὰ τὸν χειμῶνα ἢ δὲ ἔπνεον οἱ ἐτησίαι, οἱ ΒΔ. δηλ. ἀνεμοὶ οἱ πνέοντες τακτικῶς κατὰ τὰ κυνικὰ καύματα—κατὰ τὸ θέρος—ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει (τὰ Τουρκιστὶ λεγόμενα μελτέμια). διότι τότε οἱ Ἀθην. δὲν ἡδύναντο νὰ πλεύσωσιν εἰς Μακεδονίαν.—**ψηφιζομένων**, οἱ Ἀθην. συνήθιζον συνερχόμενοι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ νὰ ψηφίζωσι μὲν πολλά, εἰτα δ' ὅμως οὐδὲν νὰ ἔκτελῶσι.—**πυνθανομένων**, δηλ. εἰτι λέγεται καινόν οἱ Ἀθηναῖοι συνήθειαν εἶχον περιερχόμενοι ἀνὰ τὴν ἀγορὰν νὰ ζητῶσι νέας εἰδῆσεις περὶ τοῦ Φιλίπ. —**τοῦτο**, ποιῶν;—**τοῦ πάντα ποιοῦντος**, ποιῶς ἐννοεῖται;

§ 24—25.

Ἐκεῖνο, ἐπεξηγεῖται διὰ τοῦ: εἰ **Δακεδ.** μὲν.... νυνὶ δὲ **ἀπολωλεκότες κάθησθε.**—**θαυμάζω**, εἰ (= ὅτι)..., βλ.

ἀνωτέρω ἐν σελ. 86. — **ὑπὲρ τῶν . . .** = χάριν τῶν . . . = πρὸς προστασίαν τῶν . . . — **τὰ Ἑλληνικὰ δίκαια** = τὰ δίκαια τῶν Ἑλλήνων. — **ἀντῆρατε, ἀόρ. α'** τοῦ ἀνταίρω (*τινὶ*) = ἔξεγείρομαι, ἐναντιοῦμαι (κατά τινος). — **πλεονεκτήσαι,** ὑποκμ. τοῦ ἔξδν (= ἐν φῇ τοῦ δυνατὸν νά . . .). — **ἰδίᾳ πλεονεκτῶ** = ἔχω ἀτομικὰς ὡφελείας = ὡφελοῦμαι προσωπικῶς. — **οὐκ ἥθελήσατε,** δηλ. **πλεονεκτήσαι.** — **τὰ ὑμέτερα αὐτῶν = τὰ ὑμῶν αὐτῶν = τὰ** ἰδικά σας (χρήματα). — **εἰσφέροντες . . . στρατευόμενοι,** μετχ. τροπκ. — **προκινδυνεύω** = διακινδυνεύω πρῶτος ἐν τῇ μάχῃ. — **ἔξιέναι = στρατεύεσθαι.** — **καὶ τοὺς μὲν ἄλλους . . . = καὶ θαυμάζω,** εἰ τοὺς μὲν ἄλλους. — **καθ' ἐν' αὐτῶν =** ἐνα ἔκαστον χωριστά ἔξ αὐτῶν. — **ἐν μέρει =** κατὰ σειράν. — **ἀπολωλεκότες,** μετχ. χρονκ. — **κάθησθε = κάθησθε οὐδὲν ποιοῦντες** (§ 23). — **ἔτι πρὸς τούτοις, δηλ. θαυμάζω.** — **τί ποιούντων ὑμῶν δικε.** διελήλυθεν οὗτος = μὲ ποίας πράξεις σας ἔχει περάσει οὗτος δι χρόνος. ἦ = τί ἔχετε πράξει σεῖς καθ' ὅλον τοῦτον τὸν χρόνον. — **τοῦθ',** ἐπειχγεῖται διὰ τοῦ: **ὅτι... διελήλυθεν.** — **μελλόντων αὐτῶν = μελλόντων ὑμῶν αὐτῶν** (δηλ. πράξειν τὰ δέοντα) = ἐν φῃ σεῖς αὐτοῖς... — **αἰτιῶνται ἄλληλους =** κατηγορεῖ δι εἰς τὸν ἄλλον. — **κρίνω = δικάζω.** — **σκεδὸν =** (ἐν συντόμῳ) σχεδόν. — **ταῦθ' ἀπερ νυνὶ ποιούντων = ποιούντων ταῦτα, ἀπερ νυνὶ (ποιεῖτε).**

Ποτέ, δηλ. κατὰ τὸν Βοιωτικὸν πόλεμον (ἐν ἔτει 378), ὅτε οἱ Λακεδ. παρὰ τὴν Ἀνταλκίδειον ειρήνην, τὴν ἔξασφαλίζουσαν τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, κατέλαβον τὴν Καδμείαν· τότε οἱ Ἀθην. συμμαχήσαντες τοῖς Θηβαίοις ἐκηρύχθησαν κατὰ τῶν Λακεδ. — **ὑπὲρ τῶν Ἑλλ. δικαιῶν,** δηλ. ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ αὐτονομίας τῶν Ἑλλήνων. — **ὑπὲρ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν κτ.,** δηλ. τῆς Ἀμφιπόλεως, Πύδνης, Μεθώνης, Ποτειδαίας καὶ πολλῶν ἄλλων πόλεων καὶ νήσων, ἃς εἰχε καταλάζει δι Φίλιπ. — **πάντας . . . καθ' ἐν' αὐτῶν,** οἱ Ἀθην. ὅχι μόνον πάντας τοὺς Ἑλληνας ἔσωσαν κατὰ τοὺς Περσικοὺς πολέμους, ἀλλὰ καὶ ἐνα ἔκαστον χωριστά ἔξ αὐτῶν ὡς τοὺς Θηβαίους ἀπὸ τῶν Λακεδ., τοὺς Λακεδ. ἀπὸ τῶν Θηβαίων, τοὺς Εύδοεῖς ἀπὸ τῶν Θηβ. μαρτύρια δὲ τούτων τῶν ὑπὲρ ὅλης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδίᾳ ἐκάστης πόλεως ἀγώνων τῶν Ἀθην. ἤσαν ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως πολλοὶ χρυ-

σοὶ στέφανοι, δι' ὧν αἱ σωθεῖσαι πόλεις εἰχον στεφανώσει τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων. — τὰ δ' ὑμέτεροι αὐτῶν ἀπ., δηλ. τὴν Ἀμφίπολιν, Πύδναν, Μεθώνην, Ποτείδαιαν καὶ πολλὰς ἄλλας πόλεις καὶ νήσους. — **ταῦτα θ.**, τὰ προειρημένα (δηλ.); — **πόσον . . . χρόνον**, δ πόλεμος εἰχεν ἀρχίσει ἀπὸ τοῦ 357, ἀφ' ὅτου δ Φίλ. κατέλαβε τὴν Ἀμφίπολιν ἐπομένως οἱ Ἀθηναῖοι πόσα ἔτη ἐπολέμουν; — **ἔτερους τινάς**, δηλ. τοὺς ξένους καὶ τὸν Χαρίδημον καὶ τὸν Χάρητα. — **αἰτιωμένων ἀλλήλους**, ὡς αἰτίους δηλ. ἀτυχημάτων. — **κρινόντων**, δηλ. τοὺς στρατηγοὺς ὡς ἀνικάνους δρήτωρ ὑπανίσσεται τὰς δίκας τῶν στρατηγῶν Χάρητος, Καλλισθένους, Αὐτοχέους κ. ἄλ. — **πάλιν ἐλπιζόντων**, οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς αὐτοὺς στρατηγούς, οὓς ἐδίκαζον ὡς ἀνικάνους, μετ' οὐ πολὺ ἐκάλουν πάλιν ἐπὶ τὰ πράγματα καὶ ἐνεπιστεύοντο τὰ τῆς πόλεως, τὰ βέλτιστα παρ' αὐτῶν ἐλπίζοντες.

§ 26.

Εἰθ' = καὶ ἔπειτα = καὶ λοιπόν... — **οὕτως** = τόσον. — **ἀγγωμόνως** (ἐπίρρ. τοῦ ἀγγώμων [γνώμη]) = ἀνοήτως. — **ἀγγωμόνως ἔχω** = εἴμαι ἀνόητος. — **ώστε δι' ὧν . . . διὰ τούτων ἐλπ. τῶν αὐτῶν πρ.** = **ώστε ἐλπίζετε διὰ τῶν αὐτῶν τούτων πράξεων, δι' ὧν . . .** = **ώστε ἐλπίζετε διὰ τῆς ιδίας πολιτικῆς ήμῶν διαγωγῆς, διὰ τῆς ὁποίας...** — **ἐκ**, ἐνταῦθα ἢ **ἐκπλιμετὰ γενν.** σημιαίνει μεταβολὴν καταστάσεως, δ παρ' ήμεν ἐκφράζει ἢ **ἀπὸ** (μετ' ὄνομαστ.): **ἀπὸ δοῦλος ἔγεινεν ἐλεύθερος**, ἀπὸ πτωχὸς πλούσιος κ. ἄ. — **ἔχον ἐστὶ φύσιν** = **ἔχει φύσιν** = φυσικὸν εἶναι. — **τοῦτο γε, δ γε** = **βεβαίως**. — **πολὺ ὁδὸν κτλ.** = (**τὸ**) **φυλάττειν** (**τινάς**) **πάντα ἔχοντας πέφυμε** (= **ἐστὶ φύσει**) **πολὺ ὁδὸν ἢ** (**τὸ**) **κτήσασθαι** (**πάντα μὴ ἔχοντας**) = **τὸ νὰ φυλάττῃ τις πᾶν πρᾶγμα δταν τὸ ἔχη εἶναι ἐκ φύσεως πολὺ εὔκολώτερον παρὰ τὸ νὰ ἀποκτήσῃ** (πᾶν πρᾶγμα δταν δὲν τὸ ἔχη). — **νῦν δὲ δι. τι κτλ.** = **νῦν δὲ οὐδὲν τῶν πρότερον** (δηλ. **κτημάτων**) **ἐστι λοιπὸν ὑπὸ τοῦ πολέμου, δ. τι φυλάξομεν.** — **ἐστι λοιπὸν** = **ὑπολείπεται**. — **ἐστι λοιπὸν ὑπὸ τοῦ πολέμου** = **ἀφῆκεν δ πόλεμος.** — **δ. τι φυλάξομεν** = **ἴνα** (τοῦτο) **φυλάξωμεν.** — **αὐτῶν οὖν κτλ.** = **τοῦτο** (δηλ. **κτήσασθαι**) **ἐστιν ἥδη ἔργον ήμῶν αὐτῶν.** — **ἥδη** = **τώρα πλέον.**

Δι' ὅν ἐκ..., δρήτωρ ἐν τῇ προηγουμένῃ § ἑξέθηκε διὰ τίνος πολιτικῆς διαγωγῆς τῶν Ἀθηναίων τὰ πράγματα τῆς πόλεως μετεβλήθησαν ἐκ χρηστῶν εἰς φαῦλα.—**τοῦτο γε**, δηλ. ἡ ἐλπὶς τῶν Ἀθην., δτὶ διὰ τῆς αὐτῆς τακτικῆς των θάμβων μεταβληθώσι τὰ πράγματα ἐκ φαύλων εἰς χρηστά.—**ὑπὸ τοῦ πολέμου**, ἐννοεῖται διὰ πρὸς Φίλιπ. διὰ τὴν Ἀμφίπολιν πόλεμος, δτὶς ποίας κτήσεις τῶν Ἀθηναίων ἐν Μάκεδονίᾳ καὶ Θράκῃ εἶχεν ἀφαιρέσει;—**αὐτῶν ἡμᾶν**, καὶ οὐχὶ ἄλλων.

§ 27.

Εἰσφέρειν, ώς ὑποκρ. νοητέα ἢ αἴτιατκ. **ὑμᾶς**.—**αὐτοὺς =** **ὑμᾶς αὐτοὺς**.—**ἐξιέναι** = ; (§ 24).—**πρὶν ἀν** (μεθ' ὑποτακτ.) = προτοῦ (μεθ' ὑποτακτ.).—**κρατῶ τῶν πραγμάτων** = γίνομαι κύριος τῶν πραγμάτων.—**τηνικαῦτα** = τότε.—**ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων** **κρίναντας** ... **τιμᾶν** = ἀφ' οὐ δικάσητε δρμώμενοι ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων (= ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν τῶν πράξεων)... νὰ τιμᾶτε.—**τὰς προφάσεις**, δηλ. τῶν στρατηγῶν.—**τὰ καθ'** **ὑμᾶς ἐλλείμματα** = αἱ ἐκ μέρους σας (= αἱ ἰδιαῖμαὶ σας) ἐλλείψεις (ἢ δλιγωρίαι).—**ἔστι** = εἰναι δίκαιον.—**πικρῶς** = αὐστηρῶς.—**τοῖς ἄλλοις**, ποιητκ. αἴτιον διατὶ κατὰ δοτκ.;—**παρά τινος ὑπάρχει τὰ δέοντα** = παρά τινος ἐνεργοῦνται τὰ πρέποντα = ἐκτελεῖ τις τὸ καθῆκόν του.

Αὐτούς, καὶ οὐχὶ ἄλλους, δηλ. ξένους.—**μηδέν' αἰτιᾶσθαι**, δρήτωρ ὑπαινίσσεται ἐνταῦθα τὸν στρατηγὸν Χάρητα, δην τότε κατηγόρουν δτὶ κακῶς διεξῆγε τὸν πόλεμον.—**πρὶν ἀν τῶν πρ.** **κρατήσητε**, προτοῦ δηλ. νικήσητε τὸν Φίλ. καὶ σώσητε τὴν Ὀλυνθον.—**τηνικαῦτα**, δηλ. μετὰ τὴν νίκην ὑμῶν καὶ τὴν σωτηρίαν τῆς Ὀλύνθου.—**ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων**, καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν λόγων τῶν συκοφαντούντων ῥητόρων ἢ ἐκ τῶν ἀδεσπότων φημῶν.—**τὰς προφάσεις** (**τῶν στρατηγῶν**), οἱ στρατηγοὶ πολλάκις ἐγκατέλειπον τὸν κατὰ τοῦ Φιλίπ. πόλεμον προφασίζόμενοι δτὶ δὲν ἐλάμβανον μισθόν.—**τὰ καθ'** **ὑμᾶς ἐλλείμματα**, δηλ. τὸ μὴ στρατεύεσθαι, τὸ μὴ παρέχειν τοῖς στρατευομένοις μισθόν, ἀλλὰ τὸ κατασπαταλᾶν τὰ στρατιωτικὰ ἐν ταῖς ἕορταῖς κτλ. (πρβλ. Α΄ Ὀλυνθ. § 19-20 καὶ Γ΄ Ὀλυνθ. § 30-33).

§ 28-29 φαῦλως.

Φεύγειν = ἀποφεύγειν.—**πάντας δσους ἀν . . . στρατηγοὺς =** πάντας τοὺς στρατηγούς, οὓς δην ἐκπέμψητε.—**πάντας τοὺς**

στρατηγούς, ὑποκρ. τῶν ἀπριμφτ. φεύγειν καὶ εὐρίσκειν. — οὗς
ἄντικέμψητε = τοὺς διποίους ἔκάστοτε ἀποστέλλετε. — Ἄδιοι
πόλεμοι = ἴδιωτικοὶ πόλεμοι (δηλ. πόλεμοι διεξαγόμενοι ὑπὸ τῶν
στρατηγῶν παρὰ τὰς διαταγὰς τῆς πόλεως πρὸς ἴδιαν τῶν ὡφέ-
λειαν). — εὐρίσκω = ἀναζήτω. — τι τῶν δυτῶν = ἀληθές τι. —
ὅτι, αἰτλγκ. — δι πόλεμός ἐστιν ὑπέρ τινος = διεξάγεται δι πόλε-
μος διά τι. — **Αμφίπολις** . . . , ἐπεξήγησις τοῦ: τᾶθλα . . . ὑμέτερα.
— λαμβάνω = κυριεύω. — κομίζομαι = λαμβάνω διπίσω, ἀνακτῶ-
μαι. — οἱ ἐφεστηκότες (δηλ. τοῖς στρατεύμασι) = οἱ στρατη-
γοί. — Ἄδιοι, δηλ. εἰστι. — μισθὸς δ' οὐκ ἐστι, κατ' ἔννοιαν =
χωρὶς νὰ δίδηται εἰς αὐτοὺς (τοὺς στρατηγούς) μισθός. — ἐκεῖ δὲ
= τούναντίον ἐκεῖ. — λῆμμα (λαμβάνω — εἴλημμα) = κέρδος
(κυρίως ἐξ ἀρπαγῆς καὶ ληστείας). — τῶν ἐφεστ. καὶ τῶν στρατ.,
δηλ. ἐστι. — ἐστὶ τινός τι = ἀνήκει τι εἰς τινα. — **Δάμψακος,**
Σίγειον, τὰ πλοῖα, ἐπεξήγησις τοῦ: τὰ λήμματα. — συλῶ =
ληστείω, διαρπάζω. — χωρῶ ἐπὶ τὸ λυσιτελοῦν ἐμοὶ = ἐπιδιώκω
τὸ συμφέρον μου. — ὑμεῖς δέ, δταν μέν . . . , κατ' ἔννοιαν = καὶ
σεῖς; δταν μέν . . . — ἀποβλέπω εἰς τὰ πράγματα φαύλως ἔχοντα
= βλέπω τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τῶν πραγμάτων. — κοίνω τινὰ
= φέρω τινὰ εἰς τὸ δικαστήριον. — δταν δόντες λόγον (δηλ. τοῖς
ἐφεστηκόσι) . . . ἀκούσητε = δταν δῶτε λόγον καὶ ἀκούσητε
... — διδωμι λόγον τινὶ = δίδω τὴν ἀδειαν εἰς τινα ν' ἀπο-
λογηθῇ. — ἀφίημι τινα = ἀφίνω τινὰ ἐλεύθερον, ἀθωώνω. —
περίεστι τινι (μετ' ἀπριμφ.). = ὑπολείπεται εἰς τινα (ώς κέρδος)
τὸ νά . . . = τίποτε ἀλλο δὲν κερδίζει τις παρὰ μόνον νά . . . —
ὑμῖν ἀλλήλοις, ή α' δτα. ἀνήκει τῷ περίεστι, ή β' τῷ ἐρίζειν
καὶ διεστάναι. — ἐρίζειν, τὸ ἀπριμφ. τοῦτο, καθὼς καὶ τὰ ἀπριμφ.
διεστάναι, ἔχειν, εἶναι ὑποκρ. τοῦ περίεστι. — διεστηκα = διχο-
νιῶ. — τοῖς μὲν ταῦτα πεπεισμένοις, τοῖς δὲ ταῦτα = διότι
ἄλλοι μὲν ἔχετε (μορφώσει) ταύτην τὴν γνώμην (π. χ. δτι πρέπει
νὰ πολεμήσητε κατὰ τοῦ Φιλίπ. καὶ νὰ βοηθήσητε τοὺς Ὀλυν-
θίους), ἄλλοι δὲ ἔκεινην (π. χ. δτι πρέπει νὰ ἐπιδιώξητε τὴν φιλίαν
τοῦ Φιλίπ.). — τὰ κοινὰ φαύλως ἔχει = ή δλη κατάστασις τῆς
πολιτείας εἶναι ἀθλία.

Τοῦτον . . . τὸν πόλεμον, τὸν περὶ Ἀμφιπόλεως κατὰ Φιλίπ.
καὶ τὸν σύγχρονον αὐτῷ συμμαχικὸν κατὰ τῶν ἀποστάντων συμ-

μάχων (358 - 355 π. Χ.). — **ἰδίους εὐρίσκειν πολέμους**, δ. δήτωρ ὑπονοεῖ **ἰδίᾳ τὸν στρατηγὸν Χάρητα**, δοτις τῷ 356 παύσας νὰ πολεμῇ κατὰ τῶν ἀποστάντων συμμάχων, καθ' ὃν εἶχε σταλῆ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, ἡναγκάσθη νὰ δῦνηγήσῃ τὸν στρατόν του εἰς τὸν σατράπην Ἀρτάβαζον, δοτις εἶχεν ἀποστῇ ἀπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν περιῆλθε δὲ ὁ Χάρης εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ πράξῃ τοῦτο, διότι δὲν εἶχε νὰ δώσῃ μισθὸν εἰς τὸν στρατόν του. — **εἰ δεῖ τι τῶν δυτῶν . . .**, δ. Δημοσθ. ἀναγκαζόμενος νὰ εἴπῃ τι καὶ περὶ τῶν στρατηγῶν, οὓς κατηγόρουν οἱ δήτορες ὡς κακῶς διεξάγοντας τὸν πόλεμον, ἀφ' ἐνὸς μὲν δμολογεῖ δτι κακῶς ἐπολέμουν οἱ στρατηγοί, ἀφ' ἑτέρου δ' δμως δικαιολογεῖ αὐτοὺς ἀποδίδων τὸ αἰτίον εἰς τὸν δῆμον. — **ἐνταῦθα**, δηλ. ἐν τῷ κατὰ Φιλίπ. πολέμῳ τῆς πόλεως (δν ἀπέφευγον οἱ στρατηγοί ὡς ἀνωφελῆ αὐτοῖς). — **ἐκεῖ**, δηλ. ἐν τοῖς **ἰδίοις πολέμοις** (οὓς αὐτοὶ οἱ στρατηγοί ἀνεζήτουν). — **Λάμψακος, Σίγειον**, ταύτας ἔχάρισεν δ. Ἀρτάβαζος εἰς τὸν Χάρητα διὰ τὴν βοήθειαν, ἢν οὗτος τῷ παρέσχεν. — **τὰ πλοῖα**, δηλ. τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, ἀτινὰ συλλαμβάνων ὁ Χάρης ἐλήστευεν. — **τοὺς ἐφεστηκότας κρίνετε**, διότι αὐτοὺς θεωρεῖτε ὡς αἰτίους τῆς ἀθλίας καταστάσεως τῶν πραγμάτων. — **τὰς ἀνάγκας ταύτας**, τὰς ἐν § 28 ἐκτεθείσας, δηλ. τὴν ἔλλειψιν χρημάτων, δι' ἣν οἱ στρατηγοί ἡναγκάζοντο τὸν μὲν τῆς πόλεως πόλεμον ν' ἀποφεύγωσι, **ἰδίους δὲ πολέμους ν' ἀναζητῶσιν**.

§ 29 πρότερον — 30.

Εἰσφέρω = πληρώνω τὸν φόρον (τὸν ἐν καιρῷ πολέμου ἐπιβαλλόμενον πρὸς πολεμικὰς παρασκευάς). — **πολιτεύομαι** = διαχειρίζομαι τὰ τῆς πολιτείας. — **δήτωρ ἡγεμὼν ἐκατέρων** (δηλ. **ἔστι**) = ὑπάρχει δηλ. εἰς δήτωρ ὡς ἀρχηγὸς ἐκατέρου τῶν πολιτικῶν χομμάτων. — **καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ** (δηλ. **ἔστι**) = καὶ εἰς στρατηγὸς (ὑπάρχει) ὑπὸ τοῦτον (τὸν δήτορα). — **οἱ βοησόμενοι** = οἱ προωρισμένοι διὰ φωνῶν νὰ ἐπιδοκιμάσωσιν ἢ ἀποδοκιμάσωσιν (ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ). — **οἱ δ' ἄλλοι** = σεῖς δὲ οἱ λοιποὶ Ἀθηναῖοι. — **προσσένεμομαι** = κατανέμομαι. — **ὡς τούτους . . . ὡς ἐκείνους** = εἰς τοῦτο τὸ (πολιτικὸν) κόμμα . . . εἰς ἐκεῖνο τὸ κόμμα. — **ἐπανέντας** (τοῦ δ. **ἐπανίστημι**) . . . **καὶ γενομένους**, νοητέα εἰς ἀμφοτέρας τὰς μετχ. ἢ αἰτιατκ. **ὑμᾶς** αἱ μετχ. χρονικ. = **ἐπάν**

ἐπανῆτε καὶ (ἐπάν) γένησθε. — **ἐπανίημί τι** = ἀφίνω τι κατὰ μέρος. — **γίγνομαι ἐμαυτοῦ** = γίνομαι κύριος τοῦ ἑαυτοῦ μου, παύω νὰ ἔξαρτῶμαι ἀπὸ ἄλλους. — **καὶ νῦν** = καὶ τώρα ἀκόμη (ἂν καὶ ἔπρεπε πρὸ πολλοῦ). — **ποιῆσαι**, ώς ὑποχμ. νοητέα ἡ αἰτιατ. **ὑμᾶς** τὸ ἀπρμφ. ἐκ τοῦ δεῖ. — **κοινόν τι ποιῶ** = καθιστῶ τι κοινὸν εἰς δλους. — **οἱ μὲν . . . οἱ δὲ . . . οἱ δὲ** = ἄλλοι μὲν . . . ἄλλοι δέ . . . ἄλλοι δέ. — **ῶσπερ ἐκ τυραννίδος ὑμῶν** = ὕσπερ τυράννοις ὑμῶν = ώς νὰ ἤσαν τύραννοι ὑμῶν. — **ἀποδώσετε**, ἐκ τούτου ἔξαρτ. τὰ ἀπρμφ. **ἔπιτάττειν**, **ἀναγκάζεσθαι**, **ψηφίζεσθαι**, **συμπονεῖν**. — **ἀποδίδωμί τινι** (μετ' ἀπρμφ.) = δίδω δικαίωμα (σὸν δφειλόμενον), ἔπιτρέπω εἰς τινα (νά . . .). — **τριηραρχεῖν**, **εἰσφέρειν**, **στρατεύεσθαι**, ἐκ τοῦ **ἀναγκάζεσθαι**. — **τριηραρχῶ** = ἔξοπλῶ τριήρη. — **ἄλλο οὐδ'** δτιοῦν συμπονῶ = εἰς ἄλλο οὐδ' εἰς τὸ παραμικρὸν συνεργάζομαι. — **τὸ ἡδικημένον δεὶ μέρος** (δηλ. τῶν πολιτῶν) = οἱ ἑκάστοτε ἀδίκως ἐπιβαρυόμενοι πολιται. — **ἔλλειπω** = εἰμαι ἔλλιπης (= καθυστερῶ) εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών μου. — **εἴθ'** = καὶ τότε. — **ὑμῖν . . . ἔξέσται**, κατ' ἔννοιαν = σεῖς θὰ ἔχητε τὴν εὐχαρίστησιν.

Πρότερον μέν . . . , δ Δημοσθ. λέγει πρότερον . . . εἰσεφέρετε δχι διότι τὸ κατὰ συμμορίας εἰσφέρειν ἦτο κατηργημένον, ἀλλὰ διότι δ δῆμος εἶχε πάντει ἀπό τινος χρόνου νὰ ψηφίζῃ φόρον, δστις ἐπεβάρυνε τὴν πλειονότητα τῶν πολιτῶν. — **εἰσεφέρετε κατὰ συμμορίας**, τὸ κατὰ συμμορίας φορολογικὸν σύστημα, δπερ ἐψηφίσθη ἐπὶ ἀρχοντος ἐν Ἀθήναις Ναυσινίκου (τῷ 378/7), ἦτο τοιοῦτο τι : οἱ ὑπόχρεοι νὰ εἰσφέρωσιν εἰσφορᾶς — καὶ τοιοῦτοι ἤσαν πάντες οἱ πολιται, ἔχαιρουμένων τῶν δλως ἀπόρων (βλ. ἐν σελ. 50) — κατενέμοντο εἰς **συμμορίας** (ἥτοι δμάδας) — ἀγνωστον πόσας —, ὃν ἑκάστης προσταντο δύο, δ **ἡγεμῶν** καὶ δ **ἐπιμελητής**, ἔκλεγόμενοι ἐκ τῶν πλουσιωτάτων εἰς τὰς συμμορίας κατενέμοντο πολλοὶ ἢ δλίγοι ἀναλόγως τῶν εἰσφορῶν, ἀς εἰσέφερον, οὕτως ὥστε ἐξ ἑκάστης αὐτῶν εἰσεπράττετο τὸ αὐτὸ περίπου ποσὸν χρημάτων. Τὴν πρώτην τῆς τιμήσεως τάξιν ἀπετέλουν οἱ 300 πλουσιώτατοι, κατανενεμημένοι εἰς πάσας τὰς συμμορίας οὗτοι ἵνα θέτωσιν ἀμέσως εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δημοσίου τὰ ποσά, ὃν τοῦτο εἶχεν ἀνάγκην, ἐπλήρων προκαταβολικῶς τὸ σύνολον τῆς τεταγμένης εἰσφορᾶς, κατόπιν δὲ μετὰ τὴν ἀφάρεσιν τοῦ ἀναλογοῦντος

αὐτοῖς μέρους εἰσέπραττον τὸ ὑπόδοιπον αὐτοὶ παρὰ τῶν συμμοριῶν των ὡς προκαταβάλλοντες δὲ τὸ σύνολον τῆς τεταγμένης εἰσφορᾶς ἥσαν οἱ 300 οὗτοι πανίσχυροι καὶ διψήσουν αὐτοῖς οὐδόλως τὰς συμμορίας· οἱ ἀλλοὶ ἐν ταῖς συμμορίαις — πλὴν τῶν 300 —, ὡς δὲιγώτερον πλούσιοι, αὐτοὶ μὲν καθ' ἔαυτοὺς οὐδόλως ἵσχυον, ἀλλ' ἥγοντο καὶ ἐφέροντο ὑπὸ τῶν πλουσιωτάτων 300. — **πολιτεύεσθε κατὰ συμμορίας**, δέ ρήτωρ δὲν ἔννοεῖ δι τοις συμμορίαις κυβερνῶσι τὴν πολιτείαν, ἀλλὰ παραβάλλει τὸν ὄργανον τῶν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του δύο πολιτικῶν κομμάτων (**«τοῖς μὲν ταῦτα πεπεισμένοις, τοῖς δὲ ταῦτα»**) πρὸς τὸν τῶν συμμοριῶν δπως δὲ ἐν ταῖς συμμορίαις κύρια μὲν πρόσωπα ἥσαν οἱ **ἥγεμονες** καὶ **ἐπιμεληταί**, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον ἥρχοντο οἱ 300, δι τῶν ἔχεινοι ἐπεβάλλοντο τοῖς λοιποῖς συμμορίταις, οὕτω καὶ ἐν ἐκατέρῳ τῶν κομμάτων δύο ἥσαν τὰ κύρια πρόσωπα, δέ **ρήτωρ** — δστις ἐν τῷ κόμματι ἦτο δι τοις δέ **ἥγεμὸν** ἐν τῇ συμμορίᾳ — καὶ δ ὑπ' αὐτὸν **στρατηγὸς** — δστις ἦτο δι τοις δέ **ἐπιμελητής** — μετ' αὐτοὺς ἐν τῷ κόμματι ἥρχοντο οἱ κομματάρχαι, οἱ ἔχοντες ὡς ἔργον νὰ φωνάζωσιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπευφημοῦντες μὲν τὸν ἔαυτῶν ρήτορα, διακόπτοντες δὲ τὸν τῶν ἀντιθέτων (**οἱ βοησόμενοι**). οὗτοι παρέσυρον τὴν ἐκκλησίαν καὶ ὑφήρπαζον τὴν ψῆφον αὐτῆς ἥσαν δηλ. ὡς οἱ 300 ἐν ταῖς συμμορίαις. Οἱ δὲ λοιποὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἥσαν ἀγέλη ἀκολουθοῦσα τὴν γνώμην τῶν ἐπὶ κεφαλῆς, ὡς οἱ συμμορίται τὴν τῶν 300. — **οἱ βοησόμενοι τριακόσιοι**, δὲν πρέπει νὰ νοηθῇ δι τοις δέ **βοησόμενοι** ἥσαν 300 κατ' ἀριθμόν, ἀλλ' δι τοις οὕτοις ἥσαν ὡς οἱ 300 τῶν συμμοριῶν. — **ταῦτα**, δηλ. τὸ κατὰ συμμορίας πολιτεύεσθαι. — **κοινόν**, εἶναι τὸ οὖσιώδες γνώρισμα τῆς δημοκρατίας· ἐν αὐτῇ **κοινὰ** ὑπάρχουσι πάντα τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα. — **τοῖς μέν**, δηλ. τοῖς ρήτοροις καὶ στρατηγοῖς καὶ Ἰωας καὶ τοῖς βοησομένοις. — **τοῖς δέ** (**ἀναγκ.**), δηλ. τοῖς εὐπόροις καὶ τῇ μεσαίᾳ τάξει τῶν πολιτῶν. — **τριηραρχεῖν**, οἱ Ἀθην. πολλὰς χρηματικὰς ὑποχρεώσεις ἐπέβαλλον τοῖς εὐπόροις αὗται ἐκαλοῦντο **λειτουργίαι**. ἡ δαπανηροτέρα τούτων ἦτο ἡ **τριηραρχία**, καθ' ἣν οἱ εὔποροι ὑπεχρεοῦντο ἐν πολέμῳ νὰ ἔξοπλίσωσι τὰς τριήρεις, ἀς κενάς παρελάμβανον παρὰ τῆς πόλεως. — **τοῖς δέ** (**ψηφίζ.**), δηλ. τῷ λαῷ, τῷ μὴ φορολογουμένῳ πλήθει. — **κατὰ τούτων**, δηλ. κατὰ τῶν εὐπόρων καὶ τῆς μεσαίας τάξεως τῶν

πολιτῶν. — τὸ ἡδικημένον μέρος, οἱ ἡδικημένοι πολίται εἰναι οἱ ρήθεντες διὰ τῶν «τοῖς δ' ἀναγμάζεσθαι τῷ. κτλ.».—τούτους, δηλ. τοὺς ἡδικημένους καὶ δὲ αὐτὸ τοῦτο καθυστεροῦντας εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών των.

§ 31.

Δέγω = προτείνω ἐκ τούτου ἔξαρτ. τὰ ἀπρμφ. εἰσφέρειν, ἔξιέναι, διδόναι, αἴρεῖσθαι. — **κεφάλαιον** = ἐν κεφαλαίῳ = ἐν περιλήψει, περιληπτικῷ. — **ἀφ'** δσων ἐκ. ἔχει τὸ ἵσον = τὸ ἵσον ἀπὸ τούτων, ἢ ἔκαστος ἔχει. — τὸ ἵσον = τὸ ἀνάλογον μέρος. — **κατὰ μέρος** = διαδοχικῶς. — **στρατεύομαι** = ἐκπληρῶ τὴν στρατιωτικήν μου ὑπηρεσίαν. — **δ παριῶν** (δηλ. ἐπὶ τὸ βῆμα) = δ ἀναβαίνων εἰς τὸ βῆμα (ἴνα διμιλήσῃ) = δ ῥήτωρ. — **δίδωμι λόγον τινὶ** = δίδω τὴν ἀδειαν εἰς τινα γὰ διμιλήσῃ. — **ἄν** (=τούτων, ἢ) ἀν ἀκούσητε = ἔξ δσων ἀκούσητε. — **μὴ ἄν** (= ἢ ἄν)... εἴπη = δχι δσα εἴπη. — **δ εἰπὼν** = δ παριών. — **τῶν δλων πραγμάτων ἔχόντων**, ή μετχ. χρονκ. ἀναλυομένη διὰ τοῦ δταν καὶ ὑποτακτ.—τὰ δλα πράγματα βέλτιον ἔχει = ή δλη κατάστασις τῆς πολιτείας ἔχει βελτιωθῆ. — **ὑμῖν**, δοτκ. χαριστικ.

Πάντας . . . , τότε τίνες ἡγαγκάζοντο ν' ἀναλαμβάνωσι τὰ δημόσια βάρη; βλ. ἐν σελ. 93 «τοῖς δ' (ἀναγμ.)». — εἰσφέρειν, περὶ τῆς εἰσφορᾶς βλ. ἐν σελ. 50. — **ἀφ' ὄντος** . . . τὸ ἵσον, δηλ. δ μὲν πένης ἀπὸ δλίγων δλίγα, δ δὲ πλούσιος ἀπὸ πολλῶν πολλά. — **τοῖς παριοῦσι**, βλ. ἐν σελ. 45 «ἡκει». — **δεῖν(α)** η δεῖν(α), δ Δημοσθ. ἐννοεῖ ιδίᾳ τὸν Εὔδουλον, τὸν ἀρχηγὸν τοῦ φιλειρηνικοῦ κόμματος. — **ταῦτα**, δηλ. ποτα; — **τὸν εἰπόντα . . . ἐπαινέσεσθε**, διὰ τοὺς καλούς του λόγους. — **καὶ ὑμᾶς αὐτούς**, διὰ τὴν καλὴν ἀπόφασιν καὶ τὰς καλάς σας πράξεις.

• • •

III.

ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ Γ.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Οι Ἀθηναῖοι μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσθένους ἐκφώνησιν τοῦ Β' Ὁλυνθιακοῦ ἀνακαλοῦσι τὸν Χάρητα, ὡς παραμελήσαντα νὰ βοηθήσῃ τοὺς Ὁλυνθίους — βλ. εἰσαγ. εἰς Β' Ὁλυνθιακὸν — καὶ ἀντ’ αὐτοῦ ἀποστέλλουσιν εἰς Ὁλυνθὸν τὸν Χαρίδημον μετὰ δέκα δικτὸν τριήρων, τετρακισχιλίων πελταστῶν καὶ ἑκατὸν πεντήκοντα ιππέων, πάντων μισθοφόρων.

‘Ο Χαρίδημος ἐνωθεὶς μετὰ τῶν Ὁλυνθίων ἔσχεν ἐπιτυχίας τινὰς πορθήσας τὴν χώραν τοῦ Φιλίππου καὶ συλλαβὼν αἰχμαλώτους, ἐν οἷς καὶ τινὰς ἐπιφανεῖς Μακεδόνας· αἱ ἐπιτυχίαι αὗται, ἀσήμαντοι καθ’ ἑαυτάς, ἀναγγελθεῖσαι εἰς Ἀθήνας ἐνέπλησαν τοὺς Ἀθηναίους χαρᾶς καὶ τοὺς δῆτορας τοσούτουν θάρρους, ὥστε οὗτοι καταλιπόντες τὴν προτέραν αὐτῶν ἀτολμίαν ἐποιοῦντο λόγον περὶ τιμωρίας τοῦ Φιλίππου.

‘Ο Δημοσθένης βλέπων εἰς ποῖον χάος πλάνης ἐβυθίζοντο οἱ Ἀθηναῖοι καὶ φοβούμενος μὴ οὗτοι νομίσαντες δτι κατέλυσαν ἥδη τὸ τοῦ Φιλίππου κράτος θεωρήσωσι περιττὸν ν’ ἀποστείλωσι νέας βοηθείας εἰς Ὁλυνθὸν, ἀναβαίνει ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ ἀπαγγέλλει τὸν Γ’ Ὁλυνθιακὸν — κατὰ τὸν Ὁκτώβριον τοῦ 349 —, ἐν ᾧ προσπαθεῖ νὰ διδηγήσῃ τοὺς Ἀθηναίους εἰς ψυχροτέραν ἐκτίμησιν τῶν πραγμάτων καὶ ὑποδεικνύει αὐτοῖς τὸν τρόπον, καθ’ ὃν δύνανται νὰ θεραπεύσωσι τὰ κακῶς νῦν ἔχοντα πράγματα τῆς πόλεως.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

§ 1 – 2.

Παρίσταται μοι = μοῦ ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν ὑποκμ. τούτου τὸ γιγνώσκειν, οὐ ἀντικμ. τὸ ταῦτα. — **ταῦτα γιγνώσκω** = σκέπτομαι τὰ ἵδια. — **οὐχὶ ταῦτα παρίσταται μοι γ.**, κατ' ἔννοιαν = δλως διαφόρους ἐντυπώσεις λαμβάνω. — **τὰ πράγματα** = ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων. — **γιγνομένους . . . προήκοντα**, κατηγρμτκ. μετχ. ἔξαρτώμεναι πόθεν; — **τὰ πράγματα εἰς τοῦτο προήκει** (= προελήνυθε) = τὰ πράγματα ἔχουσι φθάσει εἰς τοιοῦτο σημεῖον. — **ῶσθ' δπως . . . = ώσθ' δρῶ δέον** (κτυγρμτκ. μετχ.) σκέψασθαι δπως μὴ αὐτοὶ πρότερον κακῶς πεισόμεθα. — **δπως μὴ . . . κακῶς πεισόμεθα**, πλαγία ἐρωτμτκ. πρότασις = πῶς νά μὴ πάθωμεν κακόν τι. — **αὐτοὶ = ἡμεῖς αὐτοὶ**. — **οὐδὲν ἄλλο, δηλ. ποιεῖν**, δπερ ἔξαρτάται ἐκ τοῦ: **μοι δοκοῦσι**. — **ἡ τὴν υπόθεσιν . . . = ἡ ἀμαρτάνειν** (ἐκ τοῦ: **μοι δοκοῦσι**) **παριστάντες** ὑμῖν οὐχὶ τὴν οὖσαν υπόθεσιν, περὶ ἣς β. = **ἡ διαπράττουσιν ἀμάρτημα παρουσιάζοντες εἰς ὑμᾶς οὐχὶ τὸ πραγματικὸν ἀντικείμενον τῆς διασκέψεώς σας** (= μετατοπίζοντες τὸ πραγματικὸν ἀντικείμενον τῆς διασκέψεώς σας). — **ἡ πόλις τὰ αὐτῆς ἔχει ἀσφαλῶς** = ἡ πόλις κατέχει τὰς κτήσεις τῆς ἀσφαλῶς. — **καὶ μάλ(α), δ καὶ ἐπιτατικός**. — **ἐπ' ἔμοῦ = ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μου**. — **πέπεισμαι τοῦθ' . . . = πέπεισμαι εἶναι ἡμῖν ἴκανον προλαβεῖν τοῦτο τὴν πρώτην**. — **τὴν πρώτην, ἐπίρρ. κατ' ἔλλειψιν τοῦθούσιαστ. δδόν**, δπερ κατὰ μικρὸν ἐλησμονήθη=κατὰ πρῶτον πρόδλ. **τὴν ταχίστην** (Α' Ὀλυνθ. § 2). — **δπως τοὺς συμ. . . , ἐπεξήγησις τοῦθοῦθ'** = δηλ. πῶς νά . . . προλαμβάνω τι, ἐνταῦθα = (πρότερον) ἐπιζητῶ τι. — **βεβαίως ὑπάρχει τι = ἔξασφαλίζεται τι**. — **τότε καὶ . . . = τότε ἔξεσται σκοπεῖν καὶ περὶ τοῦ . . . σκοπῶ περὶ τινος**; (πρόδλ. Α' Ὀλυνθ. § 1). — **ὑποθέσθαι . . . ποιεῖσθαι**, ὑποκμ. τῶν ἀπρμφ. τὸ: **ἡμᾶς**. — **ὑποτίθεμαι δρῶδς τὴν ἀρχὴν** = ἔδραιῶ (θεμελιῶ) ἀσφαλῶς τὴν ἀρχὴν. — **τελευτὴ = τέλος**. **Τοὺς λόγους περὶ τοῦ τιμωρ. Φ.**, περὶ τούτων τῶν λόγων, οὓς

ἐποιοῦντο οἱ ῥήτορες λαβόντες θάρρος ἐκ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Φιλίπ. ἐπιτυχιῶν τοῦ Χαριδήμου, βλ. εἰσαγ. ἐν σελ. 97. — τὰ τοιαῦτα, δηλ.; — τὴν ὑπόθεσιν περὶ ἡς β., οὐχὶ τὴν οὖσαν..., τὸ πραγματικὸν ἀντικείμενον τῆς διασκέψεως τῶν Ἀθην. ἦτο ἡ σωτηρία τῆς Ὁλύνθου· οἱ ῥήτορες διμως μετετόπιζον αὐτὸ ποιούμενοι λόγους περὶ τιμωρίας τοῦ Φιλίπ.—ποτ(ε), δηλ. πρὶν αὐξηθῆναι Φίλιππος.—τὰ αὐτῆς ἔχειν, δηλ. τὴν Ἀμφίπολιν, Ποτείδαιαν, Πύδναν καὶ λοιπὰς κτήσεις, ἃς εἶχε καταλάβει δ. Φίλιπ. πρόθλ. Α' Ὁλυνθ. § 12 καὶ § 13. — ταῦτ' ἀμφότερα, δηλ. τὸ ἔξειναι τὰ αὐτῆς ἔχειν καὶ τὸ ἔξειναι τιμωρήσασθαι Φίλιπ.—προλαβεῖν, δηλ. πρὸ τοῦ τιμωρήσασθαι Φίλ. — τοὺς συμμάχους, δηλ. τοὺς Ὁλυνθίους.—τοῦτο, δηλ. ἡ σωτηρία τῶν συμμάχων.—τὴν ἀρχὴν . . . περὶ τῆς τελευτῆς, ὁ δῆτωρ ἐννοεῖ ἀρχὴν μὲν τὴν σωτηρίαν τῶν συμμάχων, τελευτὴν δὲ τὴν τιμωρίαν τοῦ Φιλίππου.

§ 3.

Εἴπερ ποτέ, τὸ πλῆρες θὰ εἶχε: εἴπερ ποτὲ (καὶ) ἄλλος τις ἔδειτο· κατ' ἔννοιαν = ὑπὲρ πάντα ἄλλον καιρὸν (περίστασιν). — οὐχ δ, τι χρὴ... = οὐχ ἡγοῦμαι χαλεπώτατον δ, τι χρὴ συμβουλεῦσαι περὶ τῶν παρόντων. — ἔκειν(ο), ἐπεξηγεῖται διὰ τῶν κατωτέρω: τίνα χρὴ τρόπον κτλ. — ἐξ ὕν = ἐκ τούτων, ἀ.— παρῶν καὶ ἀκούων = ἐξ ἵδιας ἀντιλήψεως καὶ ἐξ ἀκοῆς (παρ' ἄλλων). — σύνοιδα = γνωρίζω (καθὼς καὶ ἄλλοι). — τὰ πλεῖστα τῶν πραγμάτων... ἐκπεφ. τῷ μὴ β. ἢ... = τὰ πράγματα... ἐκπεφευγέναι μᾶλλον τῷ μὴ βούλεσθαι ἢ... — τὰ πράγματα = αἱ εὐκαιρίαι. — ἐκπεφευγέναι, ἐκ τοῦ πέπεισμα. — ἐκφεύγει τί τινα = διαφεύγει τι ἐκ τῶν χειρῶν τινος. — τῷ μὴ βούλεσθαι... ἢ τῷ μὴ συνιέναι (δηλ. δ, τι δεῖ ποιεῖν), αἱ δοτκ. δηλοῦσι τὸ ἀναγκαστικὸν αἰτιον. — τὰ δέοντα ποιῶ = ἐκτελῶ τὸ καθῆκόν μου. — συνίημι=ἔννοω. — παρρησία (πᾶν-ρῆσις) = ἡ περὶ τὸ λαλεῖν ἐλευθερία, τὸ ἐκφράζεσθαι ἐλευθέρως τὸ τί φρονεῖ τις, ἐλευθεροστομία. — ὑπομένειν, δηλ. τὴν παρρησίαν. — τοῦτο (=τοῦτο μόνον), ἐπεξηγεῖται διὰ τοῦ: εἰ τάληθη... — καὶ διὰ τοῦτο=καὶ εἰ τάληθη λέγω διὰ τοῦτο. — ἵνα τὰ λοιπά..., ἐπεξήγησις τοῦ: διὰ τοῦτο. — ὡς ἐκ τοῦ...=ὡς εἰς πᾶν μοχθηρίας προελήλυθε τὰ παρόντα ἐκ τοῦ δημηγο-

φεν̄ ἐνίους πρὸς χάριν. — εἰς πᾶν μοχθηρίας = εἰς πᾶν εἰδος ἀθλιότητος, εἰς ἐσχάτην ἀθλιότητα. — ἐκ τοῦ δημηγορεῖν ἐνίους πρὸς χάριν = διι (αἰτιγκ.) ἔνιοι δημηγοροῦσι πρὸς χάριν. — δημηγορῶ πρὸς χάριν = διμιλῶ πρὸς εὐχαρίστησιν (τῶν ἀκροατῶν μου).

Περὶ αὐτῶν, δηλ. τῶν παρόντων. — **παρών,** ἀφ' ὅτου δηλ. μετεῖχεν αὐτὸς ὁ ῥήτωρ τῆς πολιτικῆς παριστάμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· τὸ δὲ ἀκούων ἀναφέρεται εἰς ἀρχαιότερον χρόνον, καθ' ὃν ὁ ῥήτωρ λόγῳ τῆς ἡλικίας δὲν παρίστατο ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἐμάνθανε παρ' ἄλλων τὰ γιγνόμενα.

§ 4 — 5.

Μικρὸ... ὑμᾶς, ἀντκμ. τοῦ ὑπομνῆσαι. — **μικρὸς** = δλίγος. — **τῶν γεγενημένων,** γενκ. διαιρετκ. τοῦ **μικρά.** — **ὅτ'** ἀπηγγέλθη **Φ...**, ἀντικμ. τοῦ **μέμνησθε**· τὸ δὲ **ὅτ'** (οὐχὶ = διι, ἀλλ') = **ὅτε.** — **ἀπηγγέλθη Φίλιππος πολιορκῶν = ἡγγέλθη τὸν Φίλιππον πολιορκεῖν** = ἡλθεν ἢ εἰδησις διι ὁ Φίλ. ἐποιόρκει. — **τρίτον ἡ τέταρτον ἔτος τουτί,** αἱ αἰτιατκ. αὗται προσδιορίζουσι χρονικῶς τὸ **ἀπηγγέλθη** = πρὸ τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν μὲ τὸ τρέχον. — **πολλῶν λόγων καὶ θορύβου γιγνομένου παρ'** **ὑμῖν** = ἐν φέγίνοντο παρ' ὑμῖν πολλοὶ λόγοι καὶ πολὺς θόρυβος = ἐν μέσῳ πολλῶν λόγων καὶ πολλοῦ θορύβου. — **καθέλκω** = σύρω εἰς τὴν θάλασσαν. — **ἐκατομβαιών,** δηλ. **ἔγένετο** (= ἡλθεν)· τὸ αὐτὸ φ. νοητέον καὶ εἰς τὸ μεταγειτνιών καὶ εἰς τὸ βοηθομιών. — **τούτου τοῦ μηνός,** γενκ. χρονκ. — **μόγις** = μόλις. — **δέκα ναῦς . . .** = **ἀπεστείλατε Χαρίδημον ἔχοντα δέκα ναῦς κενὰς καὶ πέντε τάλαντα ἀργυρίου.** — **τάλαντα ἀργυρίου** = ἀργυρᾶ τάλαντα. — **ἡγγέλθη Φίλ.** **ἀσθενῶν ἢ τεθνεώς** =; (πρβλ. ἀνωτέρω «ἀπηγγέλθη... πολιορκῶν»). — **ἡλθε = ἡγγέλθη.** — **οὐκέτι καιρὸν . . . νομίσαντες ἀφεῖτ'** . . . = **ἐνομίσατε οὐκέτι καιρὸν οὐδένα** (εἰναι) **τοῦ βοηθεῖν καὶ ἀφεῖτ'** . . . — **ἀφεῖτ(ε),** ἀόρ. τοῦ φ. **ἀφίημι.** — **ἀπόστολος = ναυτικὴ ἀποστολή.** — **ἥν δ' οὐτος δ καιρὸς αὐτὸς = καὶ διμως αὕτη ἢ περίστασις ἥτο ἀκριθῶς ἢ κατάληγος περίστασις.**

Πρῶτον, προτοῦ δηλ. εἰσέλθω εἰς τὸ κύριον θέμα τῆς προκειμένης διποθέσεως. — **τρίτον ἡ τέταρτον ἔτος,** διὰ τῆς ἐκφράσεως

αὐτῆς δὲν δηλοῦται ἀμφιβολία ώς πρὸς τὸ ἔτος, ἀλλ᾽ ὅτι τὸ ἔτος αὐτό, καθ' ὁ δώμιλει ὁ δρήτωρ, δύναται νὰ θεωρηθῇ καὶ ώς τρίτον καὶ ώς τέταρτον ἀφ' ὅτου ἀνηγγέλθη ἡ πολιορκία τοῦ Ἡραίου τείχους εἰς Ἀθήνας· ώς τρίτον μέν, ἐὰν ὑπολογίσωμεν ἀπὸ τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ἡγγέλθη εἰς Ἀθήνας ἡ πολιορκία τοῦ Ἡραίου τείχους (δηλ. ἀπὸ τοῦ Ν/θρίου 352 μέχρι τοῦ Ὁκτωβρίου 349, καθ' ὃν ἐκφωνεῖται ὁ παρὸν λόγος) ώς τέταρτον δέ, ἐὰν ὑπολογίσωμεν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀττικοῦ ἔτους (δηλ. ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου 352 μέχρι τοῦ Ἰουλίου 349 εἶναι τρία πλήρη ἔτη· ἐπομένως κατὰ τὸν Ὁκτώβριον τοῦ 349 οἱ Ἀθηναῖοι εὑρίσκοντο εἰς τὸ τέταρτον ἔτος). Οὕτω καὶ σήμερον δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1924 περὶ γεγονότος τινὸς τοῦ Μαΐου τοῦ 1921, ὅτι ἔκτοτε εἶναι τὸ τρίτον (φυσικὸν) ἢ τὸ τέταρτον (ἡμερολογιακὸν) ἔτος.—τότε, ὅτε δηλ. ἡγγέλθη ἡ πολιορκία τοῦ Ἡραίου τείχους. — **μαιμακτηριῶν**, τοῦ ἔτους 352· ὁ δὲ **μαιμακτηριῶν** ἦτο διέμπτος Ἀττικὸς μήν, περιλαμβάνων τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ Νοεμβρίου καὶ τὸ πρῶτον τοῦ Δεκεμβρίου· ὁ Φέλιπ. συνήθως ἐστράτευε τὸν χειμῶνα ἢ ὅτε ἔπνεον οἱ **επησίαι** — τὰ τουρκιστὶ λεγόμενα μελτέμια —, ἵνα μὴ δύνανται οἱ Ἀθηναῖοι νὰ πλέωσι πρὸς βοήθειαν τῶν πολιορκουμένων μερῶν. — **θορύβους γιγνομένου**, ὁ θύρυδος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶν Ἀθηναίων ἦτο συνήθης, ὅτε μὲν πρὸς ἀποδοχήν, ὅτε δὲ πρὸς ἀποδοκιμασίαν τῶν λεγομένων. — **καθέλκειν**, τὸν χειμῶνα ἢ ἐν εἰρήνῃ ἀνεῖλκον τὰ πλοῖα εἰς τὴν Ἑηράν, ἵνα μὴ σήπωνται· ἐν πολέμῳ δὲ ἐσυρον εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπέστελλον αὐτά. — **τοὺς μέχρι πέντε καὶ τετταρεῖτῶν**, περὶ τῆς παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις στρατευσίμου ἡλικίας βλ. Α' Ὁλυνθ. § 28 ἐν σελ. 66. — **τάλαντα ἑξήκοντα**, δηλ. πόσας χιλιάδας σημερινῶν δραχμῶν; — **εἰσφέρειν**, περὶ τῆς **εἰσφορᾶς** βλ. Α' Ὁλυνθ. § 6 ἐν σελ. 50. — **μετὰ ταῦτα**, δηλ. μετὰ τὰς ληφθεῖταις μεγάλας ἀποφάσεις. — **τοῦ ἐνιαυτοῦ τούτου**, δηλ. τοῦ 352. — **ἐκατομβαιών**, τοῦ ἔτους 351· ὁ δὲ **ἐκατομβαιών** ἦτο διέμπτος μήν τοῦ Ἀττικοῦ ἔτους, ἀντιστοιχῶν πρὸς τὸ τελευταῖον δεκατένθημερον τοῦ Ἰουλίου καὶ τὸ πρῶτον τοῦ Αὐγούστου. — **μετατεττυών**, ὁ δεύτερος Ἀττικὸς μήν περιλαμβάνων τὸ δεύτερον μήνισυ τοῦ Αὐγούστου καὶ τὸ πρῶτον τοῦ Σεπτεμβρίου. — **βοηδρομῶν**, δ τρίτος Ἀττικὸς μήν ἀναλογῶν πρὸς τὸ ἀπὸ 15 Σεπτ.

μέχρι 15 Οκτωβρίου διάστημα. — τούτου τοῦ μηνός, δηλ.; — τὰ μυστήρια, δηλ. τὰ ἐν Ἐλευσῖνι τὰ πρὸς τιμὴν τῆς Δήμητρος τελούμενα ἀπὸ τῆς 14, 15 ἢ 16-27 βοηθομιῶνος (δηλ. κατὰ τὰς ἀρχὰς Οκτωβρίου). — δέκα ναῦς, ἀντὶ τῶν 40 ἐψηφισμένων μεθ' ὅλων τῶν μέχρι 45 ἑτῶν πολιτῶν. — κενάς, δηλ. πολιτῶν, ἵνα πληρώσῃ αὐτὰς ὁ Χαρίδημος ξένων. — πέντε τάλαντα, ἀντὶ τῶν 60 ἐψηφισμένων. — ἀσθενῶν ἡ τεθνεώς, ἡ περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Φιλίπ. ἀγγελία ἡτο ψευδής, δχι ὅμως καὶ ἡ περὶ ἀσθενείας πρβλ. Α' Όλυνθ. § 13. — ἀμφότερα, δηλ.; — τὸν ἀπόστολον, ποίαν ναυτικὴν ἀποστολὴν ἔννοει; — τότε, δηλ. πότε; — ἐκεῖσθε, εἰς τὴν Θράκην καὶ Μακεδονίαν, εἰδικῶς δὲ εἰς τὸ Ἡραίον τεῖχος. — σωθεῖς, ἀπό τε τῆς νόσου αὗτοῦ καὶ τῆς προσδολῆς ἥμῶν.

§ 6—7.

Οὐκ ἀν ἄλλως ἔχοι=δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχωσιν ἄλλως, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μεταβληθῶσιν. — καὶ = ἀκριβῶς καί. — πάσχω ταῦτα = περιπίπτω εἰς τὰ αὐτὰ σφάλματα. — τι χρησόμενα τούτῳ (δηλ. τῷ καιρῷ); = ποίαν χρῆσιν θὰ κάμψιεν ταύτης (τῆς εὐκαιρίας), πῶς θα χρησιμοποιήσωμεν ταύτην; — εἰ γάρ . . , δ γάρ αἰτιολογεῖ τὴν ἐκ τῶν συμφραζομένων ἐννοούμενην ἀπόκρισιν εἰς τὴν προηγγείσαν ἐρώτησιν: «βεβαίως βοηθοῦντες». — σθένος = δύναμις. — παντὶ σθένει κατὰ τὸ δυνατόν, κατ' ἔννοιαν = μὲ δληγη σας τὴν προσπάθειαν καὶ τὴν δύναμιν. — θεάσασθε(ε), δην τρόπον = σκέψασθε, ὡς = σκέψθητι πῶς, σκέψθητι δτι. — ἐστρατηγη κότες ἔσεσθε, τετελεσμ. μέλλων. — στρατηγῶ πάντα ὑπὲρ Φιλίπ πον = διεξάγω δλον τὸν πόλεμον πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Φιλίπ. — ὑπῆρχον κεκτημένοι = ἐκέντηγτο. — τινα = σημαντικήν, σπουδαίαν. — διέκειται(ο)=εἰλ̄χε. — οὕτω, ἀναφέρεται εἰς τὰ κατω τέρω: οὕτε Φιλ... οὔθ̄ οὔτοι... — θαρρῶ τινα=δὲν φοβοῦμαι τινα ἐνῷ θαρρῶ τινι=ἔχω ἐμπιστοσύνην εἰς τινα. — ἐπράξαμεν ἡμεῖς... βραχυλογία=ἐπράξαμεν ἡμεῖς πρὸς ἐκείνους κάκεῖνοι ἐπράξαν πρὸς ἡμᾶς εἰρήνην. — πράττω εἰρήνην=κατορθῶ νὰ γείνη εἰρήνη. — τοῦτο, ἐπεξηγεῖται διὰ τῶν κατωτέρων: πόλιν μεγάλην ἐφορμεῖ κτλ. — ὕσπερ ἐμπόδισμά τι τῷ Φιλ. καὶ δυσχερεῖς = ὃσὰν ἐμπόδιόν τι διὰ τὸν Φιλίπ. καὶ μάλιστα δυσαπάλλακτον. — πόλιν μεγάλην, ὑποκυμ. τοῦ ἀπριμφ. ἐφορμεῖν. — ἐφορμῶ (-έω), κυρίως = μένω

ἡγκυροβολημένος παρά τινι τόπῳ ἢ ἀπέναντι αὐτοῦ, ἐκτελῶ ἀποκλεισμόν· εἴτα—ώς ἐνταῦθα—παραμονέω, ἐπιτηρῶ.—**τοῖς . . . καιροῖς**, ἀντκμ. τοῦ ἐφορμεῖν.—**οἱ Φιλίππου καιροὶ**—αἱ (ἐκάστοτε) παρουσιαζόμεναι δειναὶ περιστάσεις τοῦ Φιλίπ., τὰ ἀτυχήματα τοῦ Φιλίπ.—**διηγλαγμένος** (πρκμ. μετχ. τοῦ δ. **διαλλάττομαι**) πρός τινα—(συμ)φιλιωμένος μέ τινα. — **ἐκπολεμῶ τινα** (τινὶ ἢ πρός τινα) = περιπλέκω τινὰ (έρεθίζω τινὰ) εἰς πόλεμον (κατά τινος).—**θρυλῶ τι** = συνεχῶς δημιλῶ περὶ τινος. — **δπωσδήποτε**, κατ' ἔννοιαν—δὲν ἔξετάζω πῶς, ἀδιάφορον πῶς.

Ἐτέρον πολέμου, ποῖον πόλεμον ἔννοεῖ;—**περὶ τούτων**, τῶν ἐν § 4 καὶ 5 ἐκτεθέντων (δηλ.);.—**ταῦτά**, ἀπερ καὶ τότε (δηλ.);.—**βοηθήσετε**, δηλ. **τοῖς Ὁλυνθίοις**.—**δύναμίν τινα**, περὶ τῆς δυνάμεως, ἣν εἶχεν ἡ Ὁλυνθος, βλ. εἰσαγ. ἐν σελ. 39/40. —**ἐπράξαμεν... εἰρήνην**, ἡ εἰρήνη ἐγένετο τῷ 352 π. Χ.: βλ. εἰσαγ. εἰς τὸν Α' Ὁλυνθιακ. ἐν σελ. 43.—**πόλιν μεγάλην**, δηλ. τὴν Ὁλυνθον.—**τοὺς ἀνθρώπους**, δηλ. τοὺς Ὁλυνθίους. — **ἐκπολεμῆσαι**, πρὸς τίνα;—**τοῦτο**, δηλ. ποῖον;—**δπωσδήποτε**, ἀνευ δηλ. τῆς ἐνεργείας τῶν Ἀθην. (πρβλ. Α' Ὁλυνθ. § 7 «γέγονος αὐτόματον»).

§ 8 – 9.

Πλήν, ἐπίρρ.=εἰ μή, παρά. — **ἔρρωμένως**=γενναίως, ἐνεργῶς. — **ἔγὼ μέν**, δι μὲν ἀνευ ἐπομένου δὲ=μὴν = βεβαίως, ἀληθῶς. — **οὐχ δρῶ**, δηλ. **ἄλλο τι ὑπόλοιπον δν.** — **χωρὶς τῆς . . .**=ἐκτὸς τῆς...—**τῆς περιστάσης** ἀν ήμᾶς αἰσχύνης = τῆς αἰσχύνης, ἡ περισταίη ἀν ήμᾶς. — **περιίσταμαι τινα**=περικυκλώνω τινά: **αἰσχύνη περιίσταται τινα**=ἐντροπῇ προσάπτεται εἰς τινα. — **καθυφείμεθα**, μέσος ἀόρ. β' εὐκτκ. τοῦ δ. **καθυφίεματι** (**τι**) = δλως διόλου παραμελῶ τι. — **οὐδὲ τὸν φόβον μ. δρῶ** (**δύντα**) **τὸν τῶν μετὰ ταῦτα** = καὶ δι φόδος ἀκόμη — ἐκτὸς τῆς ἐντροπῆς, τὸν δόποιον μοῦ ἐμβάλλει τὸ μέλλον, δὲν εἶναι μικρός. — **ἔχόντων . . . ἀπειρηστῶν . . . δντος**, μετχ. ὑποθτκ. — **ἔχόντων ώς ἔχουσι Θηβ...**=**ἔχόντων Θηβαίων ήμῶν οὕτως ώς ἔχουσι**. — **οὕτως ἔχω τινὶ** = οὕτω διάκειμαι πρός τινα. — **ἀπειρηκα** (πρκμ. τοῦ δ. **ἀπαγορεύω**) **χρήμασι**=**ἀπειρηκα δαπάνη χρημάτων** = ἔχω κοινρασθῆ δαπανῶν χρήματα, ἔχω ἔξαντληθῆ χρηματικῶς.—**μηδενὸς** (οὐδ.), ὑποκμ. τοῦ **δντος**, οὐ κτγρμ. τὸ **ἔμπο-**

δών. — ἐμποδών ἔστι τί τινι (μετ' ἀπριμφ.) = ἐμποδίζει τί τινα (νά...). — τὰ παρόντα καταστρεψαμένῳ (= ἐπάν καταστρέψηται) = ἀφ' οὐ ὑποτάξῃ τὰ παρόντα (ἀπασχολοῦντα αὐτὸν) πράγματα (δηλ. τὴν Ὀλυνθον). — πρὸς ταῦτα τὰ πράγματα. = πρὸς ταῦτα τὰ ἔδω πράγματα (δηλ. πρὸς τὴν Ἀττικήν). — ἐπικλῖναι, ἐκ τοῦ ἐμποδών. — ἐπικλίνω πρός τι = στρέφομαι πρός τι. — εἰς τοῦτο (τὸ ἐπικλῖναι) = μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν θὰ στραφῇ (κατὰ τῆς Ἀττικῆς). — ἔξον, ἀπόλυτος ἐνδότκ. μετχ. = εἰ καὶ ἔξεστι. — ἀναβάλλεται, συντάσσεται μετ' ἀπριμφ. μέλλ. (*ποιήσειν*), ώς τὰ δ. μέλλειν, ἐλπίζειν καὶ τὰ τοιαῦτα. — ζητεῖν, ἐκ τοῦ βούλεται. — περιέσταται τὰ πράγματα εἰς τοῦτο = καταντοῦν τὰ πράγματα εἰς τοῦτο τὸ σημεῖον. — προώμεθα, μέσος ἀρ. β' ὑποτακτικ. τοῦ δ. προτείμαι. — προτείμαι τὰ παρόντα = ἀφίνω νὰ φεύγῃ ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ χέρια μου ἢ παροῦσα περίστασις. — σχεδόν, συναπτέον τῷ ἀπαντες. — δήπον, συναπτέον τῷ ἵσμεν.

Tί τῶν πραγμάτων, τῶν Ὀλυνθίων καὶ τῆς Χαλκιδικῆς. — ὡς ἔχουσι, δηλ. δυσμενῶς, ἐχθρικῶς περὶ τοῦ ἁμοιότατοῦ μίσους Ἀθην. καὶ Θηραίων βλ. Α' Ὀλυνθ. § 26 ἐν σελ. 64. — ἀπειρημάτων . . . **Φωκ.**, οἱ Φωκεῖς κατὰ τὸν Φωκικὸν πόλεμον (355) ἵνα ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰς μεγάλας ἀνάγκας αὐτῶν, ἔνεκα τῶν πολλῶν μισθοφόρων, ἥρπασαν τοὺς θησαυροὺς τῶν Δελφῶν ἀλλὰ τούτους ἔξαντλήσαντες μετά τινα ἔτη περιήλθον εἰς ἀθλίαν κατάστασιν. — δεινά, πρᾶλ. Α' Ὀλυνθ. § 27, ἔνθα σαφέστερον δ. δήτωρ διμιετεῖ περὶ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου δεινῶν. — ἀλλοθι, δηλ. ἐν Χαλκιδικῇ καὶ Μακεδονίᾳ. — εἰς τοῦτο (*περιστ.*), δηλ. εἰς τὸ ἰδεῖν καὶ ζητεῖν.

§ 10.

"Οτι μέν . . . βοηθεῖν, ἀντικμ. τοῦ ἐγγάνιαμεν. — εἴποι τις δν = ἵσως εἶπη τις. — γιγνώσκω = ἐννοῶ. — τὸ δπως (δηλ. βοηθήσομεν) = τὸ πῶς (νά βοηθήσωμεν) ἀντικμ. τοῦ λέγε ἐπανλαμβανόμενον διὰ τοῦ τοῦτο. — παράδοξον, κτγρμ. τοῦ: τι. — τοῖς πολλοῖς, συναπτέα ἡ δοτκ. τῷ παράδοξον. — καθίζω νομοθέτας = βάλω νομοθέτας νά καθίσουν (= νά συνεδριάσουν), διορίζω νομοθέτας. — ἐν τούτοις = πρὸ τούτων. — τίθεμαι νόμον = θέτω δι' ἐμαυτὸν νόμον (διὰ τῶν νομοθετῶν) ἐν φ τὸ τίθημι νόμον λέγεται περὶ τοῦ νομοθέτου = θέτω νόμον, νομοθετῶ. — εἰς τὸ

παρὸν = ώς πρὸς τὸ παρόν.—**λύω (νόμους)** = ἀκυρῶ (νόμους).

Παράδοξον, τοῦτο κεῖται ἐν τούτῳ: δ Δημοσθ. ἀντὶ νὰ διμιλήσῃ περὶ βοηθείας—καθὼς ἀνέμενέ τις—προτείνει τὸν διορισμὸν νομοθετῶν.—**νομοθέτας καθίσατε**, δ ἥρτωρ προφανῶς ἔνταῦθα—ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα δὲν ἐπιδέχεται ἀναβολῆν—προτείνει τὸν διορισμὸν ἐκτάκτων νομοθετῶν· οἱ τακτικοὶ διώριζοντο περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους. Ἐτίθεντο δὲ οἱ νόμοι ἐν Ἀθήναις—κατὰ τὸν Δ' αἰώνα—κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον: τὴν 11^{ην} ἑκατομβαιῶνος ἑκάστου ἔτους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἢτις συνήγετο τακτικῶς τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἡρωτάτῳ δ δῆμος, ἀν ἐπρεπε νὰ γείνη ἐπανόρθωσις νόμων· ἀν ἀπεφάσιζετο τοῦτο, δ βουλόμενος τῶν Ἀθηναίων εἶχεν ἑξουσίαν νὰ ἐκθέτῃ παρὰ τοὺς ἀνδριάντας τῶν ἐπωνύμων—τῶν 10 δηλ. ἡρώων, ὃν τὰ δινόματα ἔφερον αἱ δέκα φυλαὶ τῆς Ἀττικῆς—ἔγγράφους προτάσεις νόμων, δπως πάντες λάθωσι γνῶσιν, ἀντίγραφον δὲ τῶν προτάσεων ἐνεχείριζεν εἰς τοὺς 6 ἀρχοντας, τοὺς καλουμένους θεσμοθέτας, οἵτινες ἀνεγίνωσκον αὐτὰς εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἐκκλησίαν. Τὴν τετάρτην δὲ τῶν τακτικῶν ἐκκλησιῶν τῆς πρυτανείας δ δῆμος ἔξέλεγε συνηγόρους πέντε ἀνδρας ἐξ ἀπάντων τῶν Ἀθην., δπως συνηγορήσωσιν ὑπὲρ τῶν κειμένων νόμων· ἐπειτα δὲ οἱ πρυτάνεις διώριζον **νομοθέτας**—ῶν δ ἀριθμὸς διέφερε κατὰ τὰς ἀνάγκας (500, 1000 κτλ.)—ἐκ τῶν 6,000 ἡλιαστῶν (τῶν ἀποτελούντων ἐν Ἀθήναις τὸ ἀνώτατον δικαστήριον). Τῶν νομοθετῶν προήδρευον πρόεδροι κληρούμενοι ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐκ βουλευτῶν οὗτοι εἰσέφερον εἰς τοὺς νομοθέτας τοὺς ἀναθεωρητέους νόμους καὶ τοὺς προτεινομένους νέους. Οἱ νομοθέται ἤκουον πρώτους μὲν τοὺς ὑπὸ τοῦ δήμου ἐκλεχθέντας συνηγόρους, ἐπειτα δὲ τοὺς προτείναντας τὴν κατάργησιν τοῦ κειμένου καὶ τὴν ἀντὶ τούτου θέσιν νέου νόμου καὶ ἐψήφιζον περὶ τοῦ κειμένου νόμου, ἀν εἴναι ὠφέλιμος τῷ δήμῳ τῶν Ἀθην. Ἡ δχι· ἐπειτα δὲ ἀν ἐπιβλαβῆ ἔχριν τὸν κειμένον, ἐψήφιζον περὶ τοῦ τιθεμένου νέου. Καὶ διὰ τῆς ψήφου τῶν νομοθετῶν ἐπεκυροῦτο δ ἀρχαῖος νόμος ἡ ἡκυροῦτο καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐτίθετο δ νέος.—**νόμον μηδένα**, δηλ. νέον.

§ 11 — 12 ποιῆσαι.

Τοὺς περὶ τῶν θ., δηλ. νόμους.—σαφῶς οὐτωσὶ = καθαρὰ (δρθὰ κοφτὰ) οὕτως (καθὼς δηλ. βλέπετε). — τοὺς . . . ενίους =

ἐνίους τῶν . . . — θεωρικά, κτγρμ.=ώς θεωρικά. — οἱ ἀτακτοῦντες = οἱ ἀποφεύγοντες τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν. — ἀθῷος = ἀτιμώρητος. — εἴτα = καὶ οὕτω. — ἄθυμος=ἀπρόθυμος — ταῦτα = τούτους τοὺς νόμους. — δὲ γράψων=ἔκεινος, δστις θὰ προτείνῃ ἐγγράφως. — σκοπεῖτε = ζητεῖτε. — ἀπολέσθαι, ἐνταῦθα (οὐχὶ = ἀποθανεῖν, ἀλλὰ) = παθεῖν (μέγα) τι κακόν. — ἀλλως τε καὶ τούτου μόνου περιγ. μέλλ. = καὶ δι' ἀλλους λόγους καὶ διότι τοῦτο μόνον θὰ μένῃ ὡς κέρδος (ὡς ἀποτέλεσμα). — παθεῖν . . . ὀφελῆσαι . . . ποιῆσαι, τὰ ἀπρμφ. ἐπεξηγοῦσι τὸ: τούτου μόνου. — τὸν . . . εἰπόντα καὶ γράψαντα = δις ἀν εἰπη καὶ γράψῃ. — εἰς τὸ λουπδν = εἰς τὸ μέλλον. — ἔτι, ἐπιτείνει τὸ μᾶλλον, ὃ πάλιν ἐπιτείνει τὸ φοβερώτερον. — τὸ . . . λέγειν, ἀντικρ. τοῦ ποιῆσαι, τὸ δὲ φοβερό. κτγρμ.

Τοὺς περὶ τῶν θεωρικῶν, θεωρικὰ ἐκαλοῦντο τὰ χρήματα, τὰ δποῖα ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ δημαρχωγοῦ Κλεοφῶντος — δστις προέστη τοῦ δήμου μετὰ τὸν Θάνατον Κλέωνος τοῦ Κλεαίνετου (422) — διενέμοντο ἐν ἕορταῖς εἰς τοὺς πολίτας, ἵνα πάντες ἑορτάζωσι καὶ μηδεὶς δι' ἔνδειαν στερῆται θέσεως ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ ἀπέχῃ τῶν θυσιῶν. Τὰ χρήματα ταῦτα ἐπληρώνοντο ἐκ τῶν περισσευμάτων τῶν δημοσίων εἰσπράξεων ἐν καιρῷ δ' ὅμιως πολέμου ὥριζετο διὰ νόμου νὰ δαπανῶνται ταῦτα εἰς τὰς στρατιωτικὰς χρείας. 'Αλλ' ὅτε προστάτης τοῦ δήμου ἦτο ὁ Εὔδουλος, ἡκυρώθη δὲ γόμος οὗτος καὶ ἔκτοτε κατ' ἔτος, διπασδήποτε ἔχόντων τῶν πραγμάτων, διενέμοντο τὰ περισσεύματα εἰς τὸν δήμον ὡς θεωρικά. — ὁν, δηλ. νόμων. — οἱ δὲ τοὺς ἀτακτ., δέρήτωρ ἐννοεῖ τοὺς νόμους τοὺς ἀπαλλάσσοντας τάξεις τινὰς πολιτῶν, ὡς τοὺς βουλευτάς, τελώνας, ἐμπόρους κ. ἄ., τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας. — τὴν τοῦ τὰ β. λ. δδόν . . . ἀσφ., ἐν δσφ ὑπῆρχε νόμος κελεύων νὰ διανέμωνται τοῖς πολίταις τὰ στρατιωτικὰ ὡς θεωρικά, ἡ δδὸς τοῦ λέγειν τὰ βέλτιστα—δηλ. τὸ προτείνειν τὴν μετατροπὴν τῶν θεωρικῶν εἰς στρατιωτικά—δὲν ἦτο ἀσφαλής διότι ἔκαστος ἐφοβεῖτο μὴ προτείνων τοῦτο κατηγορηθῇ ὡς προτείνων παράνομα καὶ καταδικασθῇ εἰς ὑπέρογκον χρηματικὸν πρόστιμον, ἐν περιπτώσει δὲ μὴ ἐγκαίρου ἀποτίσεως αὐτοῦ εἰς ἀτιμίαν (= στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων) καὶ δήμευσιν τῆς περιουσίας του. — τηνικαῦτα . . . ζητεῖτε, πρότερον μάτην θὰ ἐζήτουν τὸν τοιοῦτον,

διότι ἔκαστος τί ἐφοδεῖτο; — **ταῦτα**, δηλ.; — **ἀ πάντες** ἵστε δτι συμφ., δηλ. τὴν μετατροπὴν τῶν θεωρικῶν εἰς στρατιωτικά. — **παθεῖν τι κακόν**, ἦτοι δήμευσιν καὶ **ἄτιμαν**. — **φοβερώτερον**, τὸ λέγειν τὰ βέλτιστα, δηλ. ἡ πρότασις περὶ μετατροπῆς τῶν θεωρικῶν, παρεῖχε τὸν φόβον τῆς καταγγελίας ἐπὶ προτάσει παρανόμων ἀλλ᾽ ὁ φόβος θὰ ἥτο ἔτι μεγαλύτερος, ἢν τολμήσας τις νὰ **λέγῃ** τὰ βέλτιστα ύφίστατο τὰς συνεπείας τῆς τοιαύτης καταγγελίας.

§ 12 καὶ λύειν — 13.

Καὶ ... γε=καὶ μάλιστα.—λύειν... τοὺς νόμους...=δεῖ (ὑμᾶς) ἀξιοῦν λύειν τοὺς νόμους τούτους (ἀντικρ. τοῦ λύειν) τοὺς αὐτοὺς (ὑποκρ. τοῦ λύειν), οἵπερ καὶ τεθείκασιν.—καὶ λύειν γ'..., κατ' ἔννοιαν = καὶ αὐτὴν μάλιστα τὴν κατάργησιν τῶν νόμων τούτων πρέπει ν' ἀπαιτήτε νὰ κάμωσιν οἱ ἴδιοι, οἱ³ δόποιοι καὶ... — ἡ χάρις, ἥ... = ἡ εὔνοια (ἡ δημοτικότης) διὰ πρᾶξιν, ἥτις... — τοῖς... θεῖσι, δηλ. τοὺς νόμους. — **ὑπάρχειν, τὸ ἀπρμφ. τοῦτο, ὡς καὶ τὸ κατωτέρω γενέσθαι, ὑποκρ. τοῦ ἔστι δίκαιον. — ἡ ἀπέχθεια, δι' ἥς... = τὸ μῆσος (ἡ ἀντιδημοτικότης) διὰ πρᾶξιν, δι' ἥς... — **ἀμεινον πράττω**=είμαι εὐτυχέστερος. — **ζημίαν**, κτγρμ. τοῦ ἀπέχθειαν, δπερ ὑποκρ. τοῦ γενέσθαι. — **γίγνεται τι ζημία τινί** = ἐπιφέρει τι ζημίαν (βλάβην) εἰς τινα. — **εὐτρεπίζω** = διευθετῶ. — **μηδέν' ἀξιοῦτε τηλ.** **εἶναι** = μη ἀξιοῦτε εἶναι τινα τηλικοῦτον. — **ἀξιῶ**, ἐνταῦθα=νομίζω. — **τηλικοῦτος**, ἐνταῦθα=τόσῳ ισχυρός, (ἀνθρωπος) τόσης ἐπιρροῆς. — **δίδωμι δικηγρ**=τιμωροῦμαι· ποτὸν τὸ ἐνεργητικόν του; — **προσῆπτος** (ἐκ τοῦ πρόσοπτος, ρήματκ. ἐπιθέτου τοῦ προσορῶ) = προφανής, φανερός.**

Τοὺς νόμους τούτους, ἰδίᾳ τοὺς περὶ θεωρικῶν. — **τοὺς αὐτοὺς**, οἴπερ..., ἐννοεῖται δὲ Εὔδουλος καὶ οἱ περὶ αὐτόν. — **τὴν μὲν χάριν**, ἐννοεῖται ἡ δημοτικότης ἐπὶ τοῖς θεωρικοῖς νόμοις, δι' ᾧ ἐκολακεύθη δὲ δημος: διατὶ δὲ ἡ νομοθεσία αὕτη τῶν θεωρικῶν ἔδλαπτε πᾶσαν τὴν πόλιν; — **ἔβλαπτε**, διαρκῶς ἀφ' ὅτου ἐτέθησαν οἱ θεωρικοὶ νόμοι. — **τὴν ἀπέχθειαν**, ἐννοεῖται ἡ ἀντιδημοτικότης διὰ τὴν πρότασιν περὶ τῆς μετατροπῆς τῶν θεωρικῶν εἰς στρατιωτικά. — **κακόν**, ποτὸν ἥτο τὸ **κακόν**, ὃ θὰ ύφίστατο τις προτείνων τὴν μετατροπὴν τῶν νόμων πρὶν καταλυθῶσι; πρβλ. § 12 «**παθεῖν τι κακόν**».

§ 14 — 15.

Οὐ μὴν οὐδὲ ἐκεῖνό γ(ε) . . . δεῖ = ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνο βεβαίως δὲν πρέπει. — **ὅτι ψ. κτλ., διασαφεῖ τὸ ἐκεῖνο.** — **ψήφισμα =** ἀπόφασις (ληφθεῖσα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ δήμου). — **ἄν μὴ προσγ...** = ἄν μὴ προσγένηται τὸ ἐδέλειν ὑμᾶς ποιεῖν προσθύμως τά γε δόξαντα. — **προσγίγνομαι =** ἔρχομαι πλησίον τινός, προστίθεμαι. — **τά γε δόξαντα =** τούλαχιστον τὰ ἀποφασισθέντα. — **αὐτάρκης =** αὐτὸς καθ' ἔκυτὸν ἐπαρκής· ἐνταῦθα = αὐτὸς καθ' ἔκυτὸν (= μόνος του) ἵκκανός. — **ἀναγκάζειν . . . διαπράξασθαι,** ἐκ τοῦ αὐτάρκη. — **περὶ ὧν ἐγράφη** (ὑποκυ. τὰ ψηφίσματα) **διαπρ.** = νὰ ἐκτελέσωσι ταῦτα, διὰ τὰ δόποια ἐγράφησαν. — **οὕτ' ἀν...ἐπράττετε** . . . , ἀπόδοσις τῆς ὑποθήκη. προτάσεως: **εἰ . . . ἦν κτλ.: κατὰ τὴν ἐρημηνείαν** ἀς προταχθῆ τῆς ἀποδόσεως τό: τότε. — **πολλὰ ψηφιζόμενοι,** ἡ μετχ. ἐνδοτκ. — **μικρὸς =;** (§ 4). — **μᾶλλον δ' οὐδὲν =** ἡ διὰ νὰ εἴπω δρθότερον οὐδέν. — **οὕτε . . . ὑβρίκει,** νοητέος καὶ ἐνταῦθα δ ἀν. — **ὑβρίζω =** φέρομαι ὑδριστικῶς, αὐθαδῶς (πρός τινα). — **ἔνεκά γε ψηφισμάτων =** ὅσον ἔξαρτάται ἐκ ψηφισμάτων τούλαχιστον. — **χειροτονῶ =** ὑψώνω τὴν χεῖρα δπως ψηφοφορήσω, ψηφοφορῶ, ἀποφασίζω. — **ὕστερον δν =** ἐν ᾧ εἶναι ὕστερον, ἐν ᾧ ἔρχεται κατόπιν. — **τῇ τάξει =** κατὰ τὴν (χρονικὴν) τάξιν. — **τῇ δυνάμει =** κατὰ τὴν σημασίαν. — **κρείττων =** σπουδαιότερος. — **προσεῖναι = προσγίγνεσθαι.** — **εἰσιν . . . δυνάμενοι =** ὑπάρχουσιν ἀνθρωποι, οἱ δποῖοι δύνανται. — **καὶ γνῶναι . . . = καὶ ὑμεῖς (ἔστε)** δξύτατοι πάντων γνῶναι τὰ δημέντα. — **δξὺς (μετὰ ἀπρμφ.) =** εὐφυής (εἰς τὸ νὰ . . .). — **γιγνώσκω,** ἐνταῦθα =; — **καὶ πρᾶξαι δὲ =** ἀλλὰ καὶ νὰ πράξῃτε ἀκόμη. — **δρθῶς ποιῶ =** δρθῶς φέρομαι, ἐκτελῶ τὸ καθῆκόν μου.

Τούτων, δηλ. τῶν ἐν τοῖς ψηφίσμασιν ἀναφερομένων. — **τοσοῦτον χρόνον,** ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ Ἀμφιπόλεως πολέμου (δηλ. ἔτη ;). — **οὐχ οὕτω ταῦτ' ἔχει,** δηλ. τὰ ψηφίσματα μόνα οὐδὲν δύνανται. — **τοῦτο (ο),** δηλ. τὸ πράττειν. — **τὰ ἄλλα (α),** δηλ. τὸ λέγειν καὶ χειροτονεῖν. — **καὶ γὰρ εἰπεῖν . . . ,** τὸν αὐτὸν ἔπαιγνον διὰ τὴν εὐφυῖαν τῶν Ἀθηναίων εὑρίσκομεν καὶ ἐν Α' Ὁλυνθ. § 1 «**οὐ γὰρ μόνον κτλ..**». — **νῦν,** δτε δηλ. παρέχεται ὑμῖν ἡ

εὐκαιρία τῆς Ὀλύνθου. — ἐὰν δρθῶς ποιήτε, ἐὰν δηλ. μετατρέψητε τὰ θεωρικὰ εἰς στρατιώτικά.

§ 16 — 17.

Ἐτ μὴ νῦν, δηλ. πράξετε. — οὐχ, ἀνήκει δχι μόνον εἰς τὸ προείλληφε, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ πεισμέδα. — προλαμβάνω=προκαταλαμβάνω. — ἀνθρωπος = δ ἄνθρωπος. — πάντων, ἀρσνκ. — πεισόμεθα, μέλλ. (οὐχὶ τοῦ πείθομαι, ἀλλὰ) τοῦ πάσχω. — οὐχ οὖς, εἰ...=οὐ πολεμοῦσι νῦν οὗτοι, οὓς σώσειν ὑπισχνούμεθα (πρτκ.), εἰ πολεμήσαιεν (=ἐὰν περιπλακῶσιν εἰς πόλεμον [πρὸς τὸν Φίλ.]). — ἔτοιμως = προθύμως. — οὐκ ἔχθρος, δηλ. ἔστιν δ Φίλιππος. — οὐκ ἔχων (ἔστι)=οὐκ ἔχει. — οὐχ δ, τι ἀν εἴποι τις; = οὐκ ἔστιν δ Φίλιππος, δ, τι ἀν εἴποι τις αὐτόν;· κατ' ἔννοιαν = μὲ δλα τὰ μυσαρὰ δνόματα καὶ ἀν δομάσῃ τις τὸν Φίλιπ., δὲν τοῦ ἀξίζει;—ἔάσαντες . . . καὶ . . . συγκατασκευάσαντες, μετχ. χρονκ.=ἐπάν ἔάσωμεν...καὶ... (ἐπάν) συγκατασκευάσωμεν. — μόνον οὐχὶ=; (Α' Ὀλυμ. § 1). — συγκατασκευάζω τινὶ = βοηθῶ τινα, συνεργάζομαι μετά τινος ὡς σύμμαχος αὐτοῦ. — τοὺς αἰτίους οἴτινες (εἰσὶ) τ. ζητήσομεν = ζητήσομεν τίνες εἰσὶν οἱ αἴτιοι τούτων. — οὐ γὰρ... = ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο σαφῶς, (δτι) οὐ φήσομεν εἶναι (ἡμεῖς) αὐτοὶ αἴτιοι. — οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς... τῶν φυγόντων οὐδεὶς... = διότι καὶ ἔξ ἔκείνων, οἴτινες κατὰ τοὺς . . . ἔψυγον (= ἐκ τῶν λιποτακτῶν) οὐδεὶς... — δ πλησίον = δ παραστάτης (= δ παραπλεύρως ἴστάμενος συστρατιώτης). — καὶ πάντων μᾶλλον (δηλ. ή ἔαυτοῦ)=καὶ ἐν γένει πάντα ἀλλον μᾶλλον ἢ ἔαυτὸν (κατηγορεῖ). — ήττηνται, ὑποκμ.: οἱ ήττηθέντες. — διὰ πάντας...=εξ αἰτίας δλων... — νικῶ=είμαι νικητής.

Τοῦ παρόντος, δηλ. τοῦ Ὀλυμπιακοῦ πολέμου. — τὰ χωρία, δηλ. Πύδναν, Ποτείδαιαν κλπ. πρβλ. Α' Ὀλυμ. § 9. — ἀνθρωπος, οὗτως δονομάζει δ Δημοσθ. περιφρονητικῶς τὸν Φίλιπ. — ταύτης . . . τῆς χώρας, δηλ. τῆς τῶν Ὀλυμπίων. — αἰσχιστα πεισμέδα, δηλ. δ Φίλιπ. Θὰ βαδίσῃ ἐπὶ τὴν Ἀττικήν. πρβλ. § 8. — οὗτοι, δηλ. οἱ Ὀλύνθιοι. — τὰ ήμέτερα, δηλ.; πρβλ. ἀνωτέρω τὰ «χωρία». — πάντα, τὰ τε καταληφθέντα ὑπὸ τοῦ Φίλιπ., ὡς ἢ Πύδνα, Ποτείδαια κλπ., καὶ τὰ μέλλοντα νὰ καταληφθῶσι, ὡς ἢ Χαλκιδικὴ καὶ

ἄ. — συγκατασκευάσαντες, διὰ τῆς ἀπραξίας ἡμῶν. — τούτων, δηλ. τοῦ ἔᾶσαι καὶ συγκατασκευάσαι. — μένειν, δηλ. ἐν τῇ ἔκυτοῦ τάξει.—τοῦτ(ο), δηλ. τὸ μένειν.

§ 18.

Kai νῦν = οὕτω καὶ τώρα. — οὐ λέγει... τὰ βέλτιστα· ἀναστὰς ἄλλος εἰπάτω..., θεοὶ ἀποδοθῆ, ωσεὶ ἦτο: εἰ μὴ λέγει τις τὰ βέλτιστα, ἀναστὰς ἄλλος εἰπάτω· οὕτω καὶ κατωτέρω: έτερος... βελτίω· ταῦτα ποιεῖτε... = εἰ έτερος λέγει τις βελτίω, ταῦτα ποιεῖτε... — ἀγαθῆ τύχη = μὲ τὸ καλό, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ θεοῦ. — οὐκέτι τοῦθ' δ. λ. ἀδικεῖ =ώς πρὸς τοῦτο (δηλ. τὸ διτοι οὐχ ἡδέαταῦτα) δὲν ἀδικεῖ πλέον ὁ δῆταρ=τοῦτο δὲν εἶναι πλέον πταῖσμα τοῦ δῆταρος (ώς ἐν τῇ α' περιπτώσει: οὐ λέγει τις τὰ βέλτιστα).—πλὴν εἰ... (=πλὴν ἀδικεῖ, εἰ...) = ἐκτὸς ἔαν...—δέον, μετχ. ἀπόλυτος κατ' αἰτιατκ. = ἐν φειναι ἀνάγκη· ύποκρι. ατῆς μετχ. τὸ εὔξασθαι· τὸ ἀπρμφ. τοῦτο νοητέον ώς ἀντικρι. εἰς τὸ παραλείπει. — εὔξασθαι μὲν... = δάδιον μέν (ἐστι) εὔξασθαι (τινα) ἀθροίσαντα=(ἐπάν ἀθροίση) ἐν δλίγφ εἰς ταῦτα πάντα(α). — ἀθροίζω εἰς ταῦτα = συνοφίζω εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν εὐχήν. — ἐν δλίγφ (δηλ. χρόνῳ) = παρευθύν. — ἐλέσθαι, δηλ. τὸ πρακτέον. — προτιθεται σκοπεῖν περὶ τινος= προβάλλεται (προτείνεται) τι πρὸς σύσκεψιν.—εὔπορος=εὔκολος. — λαμβάνω τι ἀντί τινος = προτιμῶ τι ἀντί τινος. — ἀνημῆ... ἔξῃ, δηλ. λαμβάνειν.—συναμφότεροι=καὶ οἱ δύο ὅμοι.

Kai νῦν, οὐδὲν. κτλ., ἡ ἔννοια: καθὼς οἱ στρατιῶται δφείλουσι νὰ μάχωνται ἀνδρείως καὶ νὰ μὴ ἀποδίδωσι τὴν αἰτίαν τῆς ἥττης εἰς ἄλλους αὐτοὶ λιποτακτήσαντες, οὕτω καὶ σεῖς δφείλετε νὰ πράττητε τὸ καθῆκόν σας καὶ νὰ μὴ καλύπτητε τὴν ἀδράνειαν σας ἀναβάλλοντες καὶ κατηγοροῦντες τοὺς δῆταρας. — ἀναστὰς, οἱ ἀγορεύοντες ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνίσταντο, ἐν φοι λοιποὶ παρευρισκόμενοι Ἀθηναῖοι ἐκάθηντο· πρβλ. Α' Ὀλυνθ. § 1 ἐν σελ. 45. — τοῦτον, δηλ. τὸν προαγορεύσαντα. — πάνθ' δσα β., δηλ. τιμήν, εὐημερίαν τῆς πολιτείας, τέρψιν, ἀνεσιν.—προτεθῆ, δηλ. ὑπὸ τοῦ ἐπιστάτου τῶν προέδρων, τοῦ προεδρεύοντος — κατὰ τοὺς Δημοσθενείους χρόνους — τῆς ἐκκλησίας. — δμοίως, ως τὸ εὔξασθαι. —συναμφότερα, δηλ. καὶ τὰ βέλτιστα καὶ τὰ ἡδέα.

§ 19 — 20.

Ημῖν, ή δοτκ. ἀποδοτέα τῷ ἔᾶν καὶ λέγειν. — **ἔχω** (μετ' ἀπρμφ.) =; — **πόροι στρατιωτικοὶ** = τρόποι πρὸς προμήθειαν (ἔξεύρεσιν) χρημάτων διὰ στρατιωτικὰς ἀνάγκας. — **λέγω** = ὑπεδεικνύω, προτείνω. — **κρείττων**, δηλ. ἐστιν. — **εἴποι τις ἄν** = ; (§ 10). — **φῆμος ἔχωγε** (δηλ. τοῦτον εἶναι κρείττων) = ναὶ παραδέχομαι τοῦτο (ὅτι δηλ. οὗτος εἶναι προτιμότερος). — **εἴπερ ἐστιν**, ὑποκμ. **τοιοῦτος τις** (δηλ. ἔχων ἔᾶν καὶ λέγειν...). — **θαυμάζω, εἰλ.., πρόλ.** Β' Ὁλυνθ. § 23 «**θαυμαστόν ἐστι, εἰ...**». — **τω = τινί.** — ή γέγονεν η γενήσεται = η ἔχει συμβῇ ή θὰ συμβῇ ώς ὑποκμ. τῶν β. τούτων λαμβανομένων ἀπροσώπως τὸ: **εὐπορῆσαι.** — **ἀναλίσκω τὰ παρόντα** = ἔξοδεύω ἔκεινα, τὰ δποῖα ἔχω. — **εὐπορῶ τῶν ἀπόντων** = εὑρίσκω πόρους ἔξ ἔκεινων, τὰ δποῖα εἶγαι μακρὰν (=τὰ δποῖα δὲν ἔχω). — **μέρα** (κατγρμ.) **τοῖς τοιούτοις ὑπ. λ.** ή παρός ἐκ. **βούλησις** = ή ἐπιθυμία ἐνδεκάστου εἶναι ισχυρὸν βούλημα εἰς τοὺς τοιούτους λόγους (=μεγάλως ἐνισχύει τοὺς τοιούτους λόγους). — **διόπερ** = διότι. — **ἔξαπατῆσαι**, ώς ὑποκμ. τοῦ ἀπρμφ. νοητέον τὸ: **τινά.** — **βούλεται**, τὸ ὑποκμ. τούτου ὑπάρχει ἐν τῇ ἀκολουθούσῃ κυρίᾳ προτάσει. — **οἴομαι** = πιστεύω, παραδέχομαι. — **τὰ πράγματα οὐχ οὕτω πέφυκε** = τὰ πράγματα δὲν εἶναι ἐκ φύσεως τοιαῦτα (ώστε ἔκαστον νὰ γίνηται δπως ήμεῖς ἐπιθυμοῦμεν). — **τὰ πράγματα ἐνδέχεται** = τὰ πράγματα ἐπιτρέπουν. — **καὶ δυνήσεσθε . . . καὶ ἔξετε, ἔξακολουθεῖ ή ἔξάρτησις ἐκ τοῦ δπως.** — **ἔξέρχομαι** = ἐκστρατεύω. — **οὐ τοι σωφρόνων . . . = οὐ τοι σωφρόνων οὐδὲ γενναίων ἐστὶν ἀνθρώπων φέρειν εὐχερῶς τὰ τοιαῦτα δνείδη ἐλλείποντάς τι τῶν τοῦ πολέμου δι.** ^{τὸν} **ἔγδειαν** χρημάτων, οὐδὲ (σωφρόνων καὶ γενναίων ἀνθρώπων ἐστὶν) **ἐπὶ μὲν Κορινθίους . . . πορεύεσθαι, Φιλιππον** δ' ἔᾶν... — **τοι** = βεβαίως. — **ἐστὶ τινος** (μετ' ἀπρμφ.) = εἶναι ίδιόν τινος (νά . . .). — **γενναῖος** = εὐγενής. — **φέρω** τι, ἀνέχομαι τι. — **εὐχερῶς** = ἐλαφρῶς, ἀναισθήτως. — **δνείδος** = κατηγορία. — **ἐλλείπω τι τῶν τοῦ πολέμου** = παραλείπω τι ἐκ τούτων, τὰ δποῖα δφείλουσι νά γίνωσιν ἐν τῷ πολέμῳ. — **ἀρπάζω τὰ δπλα** = ἐν σπουδῇ ἔξοπλίζομαι. — **πορεύομαι** ἐπὶ τινα =

ἐκστρατεύω κατά τινος. — **Φίλιππον** = ἔνα Φίλιππον (ἀνδρας βάρβαρον [§ 16]). — **ἀνδραποδίζομαι πόλεις** = πωλῶ τοὺς (ἔλευθέρους) πολίτας πόλεως ὡς δούλους. — **ἐφόδια** = τὰ ἀναγκαῖα μέσα πρὸς συντήρησιν. — **τοῖς στρατευομένοις** = τῶν στρατευομένων.

Οὗτος, δηλ. ὁ ἔχων καὶ . . . ἔαν καὶ . . . λέγειν. — **κρείττων**, τίνος; — **τοῖς τοιούτοις λόγοις**, διτι δηλ. μενόντων τῶν θεωρικῶν δύνανται νὰ εὑρεθῶσιν ἄλλοι πόροι. — **ταῦτα**, δηλ. τὰ περὶ τοὺς στρατιωτικοὺς πόρους. — **τὰ τοιαῦτα δνείδη**, διτι δηλ. δι' ἔλλειψιν χρημάτων σπαταλωμένων εἰς ἕορτάς παραλείπουσι τὸ ἔαυτῶν καθῆκον νὰ βοηθήσωσι τοὺς συμμάχους Ὀλυμπίους. — **ἐπὶ Κορινθίους καὶ Μεγαρέας**..., πιθανῶς ἐννοεῖ τὴν ὑπὸ τὸν Μυρωνίδην. ἐκστρατείαν τῶν Ἀθην. κατὰ τῶν Κορινθίων τῷ 460 καὶ τὴν ὑπὸ τὸν Περικλέα κατὰ τῶν Μεγαρέων τῷ 431 παρατηρητέον δ' ἐνταῦθα διτι τὰ τῶν προγόνων κατορθώματα ἀναφέρονται ὡς κοινὰ καὶ τοῖς ἀπογόνοις. — **πόλεις** ‘Ελληνίδας, τὰς τῆς Χαλκιδικῆς.

§ 21—22.

Καὶ ταῦτα . . . καὶ οὐ προήρημαι λέγειν ταῦτα, ἵνα τὴν ἄλλως ἀπέχθωμαι τισιν ὑμῶν. — **προήρημαι** (μετ' ἀπρμφ.) = ἔχω ἀποφασίσεις (γά...). — **τὴν ἄλλως (ἄγουσαν)** ὅδὸν = κατὰ τὴν ὅδὸν τὴν φέρουσαν εἰς ἄλλο τέρμα: εἰτα=ἀνευ σκοποῦ, μάτην. — **ἀπέχθωμαι**, ἀόρ. β' ὑποτκτ. τοῦ β. **ἀπεχθάνομαι (τινι)** = γίνομαι μισητὸς εἰς τινα. — **ἀτυχῆς**=φρενοβλαβής. — **ῶστε** . . . = **ῶστε βιόλεσθαι ἀπεχθάνεσθαι**. — **μηδὲν ὥφελεῖν νομίζων** = χωρὶς νὰ νομίζω διτι ὥφελῶ κατά τι. — **δικαίου πολίτου** (δηλ. εἶναι) **κρίνω**=θεωρῶ καθῆκον δικαίου πολίτου. — **τὰ πράγματα** = ἡ πόλις. — **αἰροῦμαι τι ἀντί τινος** = ; (Α' Ὀλυνθ. § 1). — **ἡ ἐν τῷ λέγειν χάρις** = ἡ εὔνοια (ἡ δημοτικότης), ἣν ἀποκτᾷ τις διὰ τῶν λόγων. — **καὶ γὰρ τοὺς . . .**=ἀκούω γάρ, ὥσπερ ἵσως καὶ ὑμεῖς, καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν προγόνων ἡμῶν λέγοντας, οὓς ἐπαινοῦσι μὲν οἱ παριόντες ἀπαντες, μιμοῦνται δ' οὐ πάνυ, τὸν Ἀριστείδην ἐκεῖνον, τὸν Νικίαν, τὸν δράωνυμον ἐμαυτῷ, τὸν Περικλέα, τούτῳ τῷ ἔθει καὶ τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας **χρῆσθαι**. — **ἀκούω** = γνωρίζω ἐκ φήμης (ἐκ παραδόσεως).

ώσπερ ἵσως καὶ ύμεῖς, ποιῶν τὸ δ. τῆς προτάσεως; — τούς... λέγοντας, ὑποκι. τοῦ ἀπρμφ. χρῆσθαι, ἐπερ ἔξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἀκούω· τὸ δὲ χρῆσθαι = δτι ἔχοντο. — οἱ λέγοντες = οἱ ρήτορες. — ἐπὶ τῶν προγόνων = ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν προγόνων. — οἱ παριόντες (ἐπὶ τὸ βῆμα) = οἱ λέγοντες. — ἐπαινοῦσι μέν... μιμοῦνται δ(ὲ)... = ἐπαινοῦσι... χωρὶς νὰ μιμῶνται... — οὐ πάνυ = οὐδόλως. — τὸν Ἄριστ. . . . τόν..., ἐπεξήγησις τοῦ: τοὺς ἐπὶ τῶν προγόνων λέγοντας. — ἐκεῖνος = δ περίφημος ἐκεῖνος. — δμώνυμός τινι = δ ἔχων τὸ αὐτὸ δνομα μέ τινα, δ συνώνυμός (= συνονόματός) τινος. — χρῶμαι τούτῳ τῷ ἔθει καὶ (τούτῳ) τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας = ἔχω ταύτην τὴν συνήθειαν καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἐν τῇ διοικήσει τῆς πολιτείας = διοικῶ τὴν πολιτείαν κατὰ ταύτην τὴν συνήθειαν καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. — ἐξ οὗ = ἀφ' ὅτου. — οἱ διερωτῶντες... = πεφήνασιν οἱ δήτορες οὐδοι. οἱ διερωτῶντες ύμᾶς. — πεφήνασι, πρκι. τοῦ δ. φαινομαι = ἐμφανίζομαι. — διερωτῶ = δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ στρεφόμενος ἐρωτῶ. — τι βούλεσθε; τι... τι..., ἀντικι. τοῦ διερωτῶντες. — γράψω... χαρίσωμαι, ύποτακτ. ἀπορηματικαὶ. — γράφω = ; — χαρίζομαι τινι = πράττω τι εὐάρεστον εἰς τινα, κάμνω χάριν εἰς τινα. — τι (=τίνα χάριν) χαρίσωμαι ύμεν; = πῶς νὰ σᾶς εὐχαριστήσω; — προπέποται τῆς..., ἀπόδοσις τῆς χρονικῆς προτάσεως: ἐξ οὗ. — προπίνω = πίνω εἰς ὑγείαν τινός· είτα (ἐπειδὴ ἐν εὐωχίαις συνήθεια ἦτο δ προπίνων εἰς ὑγείαν τινὸς νὰ χαρίζῃ τὸ ποτήριον εἰς τὸν ὑπὲρ οὐ πρόεπινε) = χαρίζω, παραδίδω· ὥστε προπέποται τὰ τῆς πόλεως πράγματα = τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως ἔχουσι χαρισθῆ (θυσιασθῆ). — τῆς παραντίκα χάριτος (γενκ. τοῦ τιμήματος) = ἀντὶ (ἀπλῆς) προσκαίρου εὐνοίας (τοῦ δήμου). — τοιούτοις (— αυτῇ, — ουτοί) = τοιούτοις δά. — τὰ τούτων (πράγματα) = αἱ ύποθέσεις τούτων.

Καὶ ταῦτα, ἔννοεῖ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ § («οὐ τοι σωφρόνων οὐδὲ γενναῖων...»), δι^οῶν ἐπετίμησε τοὺς Ἀθηναίους. — τισιν ύμῶν, ἔννοεῖ τὸν Εὔδουλον καὶ τοὺς περὶ αὐτόν, τοὺς φανατικοὺς ὑποστηρικτὰς τοῦ θεσμοῦ τῶν θεωρικῶν. — οὓς, δηλ. τοὺς ἐπὶ τῶν προγόνων λέγοντας. — οἱ παριόντες, πρβλ. Α' Ὀλυμ. § 1 ἐν σελ. 45. — τούτῳ τῷ ἔθει, δηλ. νὰ προτιμῶσι τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως ἀντὶ τῆς ἐκ τῶν λόγων δημοτικότητος. — τὸν

δμώνυμον ἔμαυτῷ, ἐννοεῖ τὸν Δημοσθένην, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλκι- σθένους, ἔνα τῶν ἑκανωτάτων Ἀθηναίον στρατηγὸν ἐπὶ τοῦ Πελο- ποννησιακοῦ πολέμου. — τοιαυτὶ, ἐποίκι τὰ βλέπετε, ἀποχίσαι δηλ. καὶ ἀνάξια ύμῶν (§ 20 «Φίλιππον... πόλεις Ἐλληνίδας ἀνδρα- ποδίζεσθαι»). — τούτων, δηλ. τῶν διερωτώντων δητόρων. — πάντια καλῶς ἔχει, πρβλ. § 29 «ῶν οἱ μὲν ἐκ πιωχῶν πλού- σιοι γεγόνασι, οἱ δ' ἔξι ἀδόξων ἔνειμοι κτλ. ».

§ 23.

Σκέψασθε... ἢ τις... = σκέψασθε τὰ κεφάλαια, ἢ ἀν-
ἔχοι τις εἰπεῖν. — τὸ κεφάλαιον = τὸ σπουδιότερον. — ἀν ἔχοι
= θὰ ἡδύνατο. — τῶν ἔργων, ἡ γενν. ἐκ τοῦ: κεφάλαια. — τὰ
ἔφ ὑμῶν (**ἔργα**) = τὰ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν σας ἔργα. — γνώριμος
= γνωστός. — οὐ γάρ ἀλλοτρίοις... = ἔξεστι γάρ ύμῖν εὐδα-
μοσι (κτηριμ.) γενέσθαι χρωμένοις (μετχ. τροπικ.) οὐκ ἀλο-
τρίοις παραδείγμασιν, ἀλλ' οἰκείοις. — ἀλλοτρία παραδεί-
γματα = παραδείγματα ἐκ τῆς ἴστορίας ἀλλων λαῶν. — **οἰκεῖα**
παραδείγματα = παραδείγματα ἐκ τῆς πατρίου ἴστορίας.

§ 24.

Οὐδ' ἔφιλουν αὐτοὺς = καὶ οὓς οὐκ ἔφιλουν. — φιλῶ τινα
= ἀγαπῶ, καλοπιάνω τινά. — ὥσπερ ἡμᾶς οὗτοι, ποτὸν τὸ δ. τῆς
προτάσεως; — **ἄρχω τῶν Ἐλλήνων ἔκστιτων = εἰμι καὶ ἡγεμῶν**
τῶν Ἐλλήνων (καὶ μάλιστα) μὲ τὴν θέλησιν αὐτῶν — **ἀνάγω =**
ἀναθιβάζω, ἀποταμιεύω. — **ὑπῆκονε δ'** δ... = **ὑπῆκονε δ'** αὐτοῖς
δ... — **ὑπακούω τινι = εἰμι καὶ ὑπήκοος τινος.** — **ἐστὶ προσῆκον**
β. — **Ἐιλ., δηλ. ὑπακούειν.** — **πολλὰ καὶ καλὰ = πολλὰ καλά.** —
καλδε = λαμπρός. — **καὶ πεζῇ** (δηλ. μαχόμενοι) **καὶ ναυμαχοῦν-**
τες = ἐν πεζομαχίαις καὶ ναυμαχίαις = κατὰ ἕγραν καὶ κατὰ
θάλασσαν. — **αὐτοὶ = οἱ ίδιοι, αὐτοπροσώπως.** — **δόξα ορείτων**
τῶν φθονούντων (= τοῦ φθόνου) = **δόξα, ἦν δὲν δύναται**
νὰ φθάσῃ δ φθόνος (διὰ τὸ μέγεθος αὐτῆς) = **δόξα ἀνωτέρα**
παντὸς φθόνου. — **ἡ ἐπὶ τοῖς ἔργοις δόξα =** **ἡ ἐπὶ τῶν ἔργων**
στηριζομένη δόξα.

Ἐκεῖνοι δηλ. οἱ πρόγονοι. — **οὗτοι, δηλ. οἱ νῦν παριόντες.**
— πέντε καὶ τετταρ., δηλ. ἀπὸ τοῦ 477-432 π. Χ. — **πλειστοί**

δ' ή μ. **τάλαντα** . . . , τὰ χρήματα ταῦτα ἐφυλάττοντο ἐν τῷ διεσθιδόμφ του Πχρθενώνος ἐν τῇ ἀκροπόλει, ἀνήκοντα τὰ μὲν εἰς τὸ τῶν ἵερῶν τῆς Ἀθηνᾶς ταμεῖον, τὰ δὲ εἰς τὸ τῶν συμμάχων (μετενεγχθὲν ἐκ Δήλου εἰς Ἀθήνας περὶ τὸ 454). — **τάλαντα**, τὸ **τάλαντον** ἡτο ποσότης χρηματικὴ λισσοδυναμοῦσα πρὸς πόσας χιλ. ἀττικὰς δραχμαῖς; — **ταύτην τὴν χώραν**, δηλ. τὴν Μακεδονίαν. — **διβασιλεύς**, δηλ. Περδίκκας δ β', υἱὸς Ἀλεξάνδρου του Φιλέλληνος, βασιλεὺσας ἐν Μακεδονίᾳ ἀπὸ του 454 μέχρι του 413. — **τρόπαια**, τί ἡτο τὸ **τρόπαιον** καὶ ἐκ τίνων συνίστατο τοῦτο; — **αὐτοί**, καὶ οὐχὶ διὰ μισθοφόρων, ὡς νῦν.

§ 25 – 26.

Ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν = ώς πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα = ώς πρὸς τὰς ὑποθέσεις τὰς ἔφορώσας τὴν Ἑλλάδα. — **ἐν τοῖς κατὰ τὴν πόλιν αὐτὴν** = ώς πρὸς τὰς ὑποθέσεις τὰς ἔφορώσας τὴν Ἰδίαν των πόλιν. — **δοποῖοι**, δηλ. **ῆσαν**. — **ἐν τοῖς κοινοῖς καὶ ἐν τοῖς Ἰδίοις**, παράθεσις κατ' ἐπιμερισμὸν εἰς τὸ «ἐν τοῖς κατὰ τὴν πόλιν αὐτὴν» = καὶ ώς πρὸς τὰς δημοσίας ὑποθέσεις καὶ ώς πρὸς τὰς Ἰδιωτικὰς = καὶ ἐν τῷ δημοσίῳ καὶ ἐν τῷ Ἰδιωτικῷ βίῳ. — **δημοσίᾳ** = πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πόλεως. — **οἰκοδ. καὶ . . .** = **κατεσκεύασαν** ἡμῖν (= **κατασκευάσαντες κατέλιπον** ἡμῖν) **τοιαῦτα** καὶ **τοσαῦτα** **οἰκοδομήματα** καὶ **κάλλη** ἰερῶν καὶ . . . — **κάλλη** = ἄριστου ργήματα. — **ῶστε μηδενὶ . . . λειτῖφθαι** (πρκμ. τοῦ δ. **λείπομαι**) = ὕστε εἰς κανένα . . . νὰ μὴ ἔχῃ μείνει. — **οἱ ἐπιγιγνόμενοι** = οἱ μεταγενέστεροι. — **ὑπερβολὴ** = τὸ δυνατὸν τῆς ὑπερτερήσεως. — **ῶστε μηδενὶ τῶν ἐπ. ὑπερβ. λ., κατ' ἔννοιαν** = ὕστε κανεὶς ἐκ τῶν μεταγενεστέρων νὰ μὴ δύναται νὰ ὑπερβάλῃ (περάσῃ) αὐτοὺς (νὰ κάμῃ δηλ. μεγαλοπρεπέστερα). — **ἴδιᾳ** = ἐν τῷ Ἰδιωτικῷ βίῳ. — **σώφρων** = μέτριος, λιτός. — **μένοντες ἡσαν ἐν . . .** = **ἔμενον ἐν . . .** — **μένω** **ἐν τινι** = μένω (εἰμαι) πιστός, σταθερός εἰς τι. — **ῆθος** = χαρακτήρ, ἀρχαλ. — **πολιτεία** = (δημοκρατικὸν) πολίτευμα. — **λαμπρὸς** = ἐπιφανῆς, ἔνδοξος. — **ἄρα** = τυχόν, ἴσως. — **ποτε** = ἀρά γε. — **σεμνὸς** = σεβαστός, μεγαλοπρεπής. — **οὖσαν**, κτηγρικ. μετοχὴ ἔξαρτωμένη πόθεν; — **εἰς περιουσίαν** = πρὸς πλουτισμόν, οὕτως ὕστε αὐτοὶ νὰ πλουτῶσι. — **ἐπράττετο αὐτοῖς** (= **ὑπ' αὐτῶν**) **τὰ τῆς πόλεως** = **ἐπρατ-**

τον αὐτοὶ τὰ τῆς πόλεως. — **πράττω τὰ τῆς πόλεως** = κυβερνῶ
(διοικῶ) τὴν πόλιν. — **τὸ κοινὸν** = τὸ σύνολον τῶν πολιτῶν, ἡ πολι-
τεία. — **ἐκ τοῦ . . . διοικεῖν** = ἐπειδὴ διέχουν. — **πιστῶς** = οὕτως
ώστε νὰ ἔχωσιν ἐμπιστούνγην εἰς αὐτοὺς πάντες. — **τὰ πρᾶττα τοὺς**
θεοὺς = αἱ ἀφορῶσαι τοὺς θεοὺς (= αἱ θρησκευτικαὶ) ὑποθέσεις.
— **διοικοῦσι τὰ ἐν αὐτοῖς** = κανονίζουσι τὰς μεταξύ των ὑποθέ-
σεις (σχέσεις). — **ἴσως** = μὲν ίσότητα.

Τοιοῦτοι, οἷοι δηλ. περιεγράφησαν ἐν τῇ προηγουμένῃ § (δηλ.;).
— **οἰκοδομήματα**, ἐννοεῖ τὴν Ποικίλην Στοάν, τὰ Προπύλαια,
τὸ Ὑδεῖον τοῦ Περικλέους, τοὺς νεωστίκους, τὰ μακρὰ τείχη, τὰ
διχυρώματα. τῆς ἀκροπόλεως καὶ τοῦ Πειραιῶς. — **κάλλη ιερῶν**,
ἐννοεῖ ίδια τὸ Θησεῖον, τὸν Παρθενώνα καὶ τὸ Ἐρέχθειον. — **κάλλη**
ἀναθημάτων, ἐννοεῖ μέγα πλῆθος ἀγαλμάτων καὶ ἀναγλύφων κατὰ
πινάκων, δι’ ὧν ἡσαν κεκοσμημένοι οἱ ναοὶ καὶ τὰ δημόσια οἰκο-
δομήματα. — **ἐν τῷ τῆς πολιτείας ἥθει**, κύριος χαρακτήρ τοῦ
δημοκρατικοῦ πολιτεύματος ἥτο ἡ ίσότης (πρᾶξ. κατωτέρω ἐν
τέλει τῆς § «τὰ δὲ ἐν αὐτοῖς ίσως διοικεῖν»). — **τῶν τότε**
λαμπρῶν, δηλ. τοῦ Θεμιστοκλέους, τοῦ Κίμωνος, τοῦ Περι-
κλέους κ. ἄ.

§ 27 — 28.

Τοῦτον τὸν τρόπον εἶχε τὰ πράγματα = τοιαύτη ἥτο ἡ κατά-
στασις τῆς πολιτείας. — **ἐκείνους**, ἡ δοτικ. ἀνήκει τῷ: **εἶχε**. — **χρω-
μένοις οἵς . . .** = δτε ἐχόντο προστάταις (τούτοις), οὓς εἶπον. —
προστάτης = προϊστάμενος, ἀρχηγὸς (πολιτικῆς μερίδος). — **ὑπὸ**
τῶν . . . = ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν . . . — **οἱ χρηστοὶ οἱ νῦν** = οἱ
σημερινοὶ χρηστοὶ (πολιτικοί). — **δμοίως καὶ παραπλησ.**, δηλ.
ἔχει τὰ πράγματα = εἰς τὴν αὐτὴν καὶ παρομοίαν κατάστασιν
(ενδίσκεται ἡ πολιτεία). — **οἵς**, μετὰ ταύτην τὴν λέξιν, ἵτις ἀνα-
φέρεται εἰς τὸ ἡμῖν, δρήτωρ διακόπτει τὸν λόγον, ἵνα παρεμ-
βάλῃ παρένθεσίν τινα: ἀλλ’ εἴτα λησμονεῖ τὴν ἀρχὴν τῆς φράσεώς
του καὶ ἔξακολουθεῖ αὐτὴν ώς ἐὰν εἶχεν ἀρχίσει διὰ τοῦ: **οἱ ἡ**
ἡμεῖς. — **οἵς — τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ . . .**, ἀς ἀπόδοθῃ εἰς τὴν νέαν,
ώσει ἥτο: **πολλοῦ γε καὶ δεῖς καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ**, πόλλ’ ἀν
ἔχων εἰπεῖν ἄλλα τοσόνδε λέγω· δρᾶτε ἀπαντες
δσης ἐρημίας ἐπειλημμένοι ἐσμέν, Δακεδαιμονίων ἀπολωλό-

των... ἀντιτάξασθαι· ἐξὸν δ' ἔνεκα τούτου καὶ τὰ ἡμέτερα·
αὐτῶν... — πολλοῦ γε καὶ δεῖ, κατ' ἔννοιαν = οὐδόλως βεβαίως.
— ἀντίχων, μετχ. ἐνδοτκ. = εἰ καὶ ἔχοιμι ἀντί τὸ δὲ ἔχω μετ' ἀπρμφ.=; — ἐρημία (δηλ. ἀνταγωνισμένων) = ἔλλειψις (ἀντι-
ζήλων, ἀνταγωνιστῶν). — ἐπιλαμβάνοματινος, ἀνταῦθα = ἐπι-
τυγχάνω τι. — ἀπολωλότων... ὅντων... ὅντος, μετχ. αἰτλγκ. —
ἀσχολος = ἀπησχολημένος. — ἀξιόχρεως (μετ' ἀπρμφ.) = ἵκανὸς
νά... — ἐξὸν (αἰτιατκ. ἀπόλ.). = ἐν φήτο δυνατόν. — ἔχειν καὶ
βραβεύειν, τὰ ἀπρμφ. ὑποκμ. τοῦ ἐξόν. — τὰ ἡμέτερα· αὐτῶν (=
τὰ ἡμῶν αὐτῶν) ἔχομεν ἀσφαλῶς = κατέχομεν ἀσφαλῶς τὰς
ἴδικὰς μας κτήσεις. — βραβεύω τι = ἐνεργῶ ὡς κριτής, κρίνω,
ἀποφασίζω περὶ τινος. — εἰς οὐδὲν δέον = οὐδαμῶς δεόντως,
ματαίως. — οὓς δ... συμμάχους = τοὺς δὲ συμμάχους, οὓς... —
ἀπολωλέκασιν οὐτοι, κατ' ἔννοιαν = οὗτοι ἔγειναν αἰτιοι νά (τοὺς)
χάσωμεν. — ἔχθρὸν ἐφ' ἥμᾶς αὐτοὺς τηλικοῦτον (= ὡστε
τηλικοῦτον γενέσθαι) ἡσκ., κατ' ἔννοιαν = ἐκάμαψεν τὸν Φίλιπ.
χαλαρῶς πολεμοῦντες πρὸς αὐτὸν ν' ἀσκηθῇ εἰς τὰ πολεμικὰ
τοσοῦτον, ὥστε ν' ἀποδῆ ἴσχυρὸς (ἐπικινδυνος) ἔχθρὸς καθ' ἥμῶν
αὐτῶν. — η = εἰ δὲ μή. — φρασάτω τις... παρελθών = παρελ-
θέτω τις (δηλ. ἐπὶ τῷ βῆμα) καὶ φρασάτω ἐμοί.

Τοῦτον τὸν τρόπον, τὸν ἐκτεθέντα ἐν ταῖς § § 24-26 (δηλ.);.
— ἐκείνοις, δηλ. τοῖς προγόνοις ἥμῶν. — εἶπον, ἀνωτέρω (ἐν §
21). — προστάταις, ποίους ἔννοει; (πρθλ. § 21). — ὑπὸ τῶν χοη-
στῶν τῶν νῦν, ἔννοει τὸν Εὔδουλον καὶ τοὺς περὶ αὐτόν. — τὰ
μὲν ἄλλα, ὅσα δύναται τις νά εἰπῃ περὶ τῆς νῦν καταστάσεως. —
δσης... ἐρημίας ἐπ., δ Δημοσθ. ἔννοει δτι τὸ στάδιον πρὸς ἥγε-
μονίαν ήτο ἐλεύθερον τοῖς Ἀθηναίοις διὰ τοὺς εὐθὺς κατωτέρω
ἀναφερομένους λόγους (Δακ. ἀπολωλ... Θηβ... τῶν δ' ἄλ...).
— Δακ. ἀπολωλότων, διὰ τὰς ἥπτας αὐτῶν ἐν Λεύκτροις (371
π. X.) καὶ ἐν Μαντινείᾳ (362 π. X.). — Θηβ. ἀσχόλων ὅντων, διὰ
τὸν Φωκικὸν ἡ ἱερὸν πόλεμον (355-346 π. X.). — τῶν δ' ἄλλων,
δηλ. Ἑλλήνων. — τὰ τῶν ἄλλων, δηλ. τὰ τῶν Ἑλλήνων. — χώρας
οἰκείας, ἔννοει τὰς ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκη κτήσεις τῶν Ἀθη-
ναίων. — ἀνηλώκαμεν, κατὰ τὸν περὶ Ἀμφιπόλεως πόλεμον εἰς
ἔνοντος μισθοφόρους. — ἐν τῷ πολέμῳ, ἔννοει τὸν Βοιωτικὸν πόλε-
μον (378), δην ἐπολέμουν Θηβ. καὶ Δακεδ., δτε οἱ Ἀθηναῖοι διὰ

τῶν στρατηγῶν Ἰφικράτους, Χαρίον καὶ Τιμοθέου προσέλαθον πλείστας πόλεις καὶ νήσους. — εἰρήνης οὕσης, πρὸς τοὺς Λακκούς Καὶ Θηραῖους. Οἱ δῆται ὑπονοεῖ τὸν συμμαχικὸν πόλεμον (357-355), καθ' ὃν οἱ Ἀθηναῖοι ἀπώλεσαν τοὺς συμμάχους. — οὗτοι, δηλ. οἱ χρηστοὶ οἱ νῦν (§ 27).

§ 29.

«Ἄλλ’, ὁ τāν . . .», ἀς ἀποδοθῇ, ὡσεὶ ἦτο: «ἄλλ’, ὁ τāν» εἴποι τις ἀν «εἰ ταῦτα . . . ἔχει». — ὁ τāν =; (πρᾶλ. Α΄ Όλυνθ. § 26). — εἰ ταῦτα φαύλως, δηλ. ἔχει. — φαύλως ἔχει τι = εὑρίσκεται τι εἰς κακὴν κατάστασιν. — τὰ γ’ . . ., δ γε = τούλαχιστον. — τί ἀν ἔχοι τις εἰλεῖν = τί θὰ ἥδυνατό τις ν’ ἀναφέρῃ (πρὸς βεβαίωσιν τούτου τοῦ διῆσχυρισμοῦ του, δηλ. τὰ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει νῦν ἀμεινον ἔχει). — τὰς ἐπάλξεις, δηλ. ἔχοι ἀν τις εἰλεῖν. — ἐπαλξίς (συνήθως κατὰ πλγθυντι.) = προμαχῶν τείχους. — κοινῶ (-άω) = ἐπιχρίω δι’ ἀσβέστου, ἀσβεστώνω. — λῆρος = φλυαρία. — οἱ ταῦτα πολιτευόμενοι = οἱ εἰς ταῦτα καταγινόμενοι πολιτικοὶ = οἱ οὕτω πολιτευόμενοι. — σεμνὸς =; (§ 26). — εἰσὶ κατεσκευασμένοι = κατεσκευάκασιν ἔαυτοῖς. — δσω δὲ . . . = ἐν συντόμῳ δσῳ. — ἔλαττον γίγνεται τι = ἐλαττώνεται τι.

Ταῦτα, δηλ. η ἔξωτερικὴ πολιτική. — τὰς ἐπάλξεις . . . τὰς δόδοντις . . . κρήνας, ἐννοεῖ τὴν φαύλην διοίκησιν τοῦ Εὔδούλου· οὗτος ἐπεμελεῖτο τοιούτων δημοσίων ἔργων — μικρῶν καὶ ἀσημάντων — παραμελῶν ἄλλα σπουδαιότατα συμφέροντα τῆς πολιτείας. — οἱ μὲν ἐκ πιωχῶν, ἐννοεῖ τὸν Δημάδην, Εὔδουλον, Φρύνωνα, Φιλοκράτην κλπ. — οἱ δ(ε) ἔξ ἀδόξ., τοιοῦτοι ἦσαν δ Δημάδης, δστις ἦτο υἱὸς ναύτου, καὶ δ Αἰσχίνης, δστις πρότερον ἦτο ὑποκριτής. — ἔνιοι, ἐννοεῖ ἵδιψ τὸν Μειδίαν, δστις — κατὰ τὸν Δημοσθ. ἐν ἀλλῷ λόγῳ του — «οἰκίαν φοιδόμηνεν Ἐλευσῖνι τοσαύτην, ὡστε πᾶσιν ἐπισκοτεῖν τοῖς ἐν τῷ τόπῳ». — (τὰ) τούτων, δηλ. τῶν νῦν πολιτικῶν.

§ 30—31.

Τι δὴ τὸ . . . = τι δὴ (ἐστι) τὸ αἴτιον πάρτων τούτων. — τι δὴ ποτ’ = διατί ἀρά γε. — οὐν δρθῶς, δηλ. ἔχει. — πράττω = ἐνεργῶ. — τολμῶν, μετχ. αἰτλγκ. = ἐπει ἐιόλμα. — τολμῶ (μετ’ ἀπρμφ.) = ἔχω τὴν τόλμην (τὸ θάρρος) νά . . . — αὐτός, ἀνήκει.

εἰς τὸ πράττειν καὶ στρατεύεσθαι· πρᾶτος § 24 «αὐτοὶ στρατεύμενοι». — δεσπότης = κύριος. — τὰ ἀγαθὰ = τὰ ὡφελήματα (τῆς κυριαρχίας). — καὶ ἀγαπητὸν ἦν . . . = καὶ ἐκάστω τῶν ἀλλων ἀγαπητὸν ἦν μεταλαβεῖν παρὰ τοῦ δήμου καὶ τιμῆς καὶ ἀρχῆς καὶ ἀγαθοῦ τινος. — ἀγαπητὸν ἐστί τινι = πρέπει νὰ είναι τις εὐχαριστηγμένος. — μεταλαμβάνω τινὸς = λαμβάνω μέρος ἔκ τινος, λαμβάνω τι. — ἀρχὴ = ἀξίωμα. — καὶ ἀγαθοῦ, δ καὶ = καὶ ἐν γένει. — κύριοι μὲν . . . = κύριοι μὲν τῶν ἀγαθῶν οἱ πολιτευόμενοί (εἰσι). — πράττεται τι διά τινος = ἐκτελεῖται, ἐνεργεῖται τι διά τινος. — δ δῆμος, ἐπεξηγεῖ τό: ὑμεῖς. — ἐκνευρίζω = ἀφαιρῶ τὰ νεῦρα, χαυνώνω, χαλαρώνω. — ἐκνευευρισμένοι = ἐξησθενγμένοι, κεχαυνωμένοι. — περιαιρῶ τι = λαμβάνω τὰ πέριξ τινός, ἀφαιρῶ τι τὸ παθτικό. περιαιροῦμαί τι = ἀπογυμνοῦμαι ἥπο τινος, ἀποστεροῦμαι τινος. — ἐν μέρει ὅπηρέτου καὶ προσθήκης γίγνομαι = κατατὼ (ώς ὑπηρέτης καὶ (ώς) πρόσθετον, πάρεργόν τι. — ἀγαπῶντες = (μένοντες) εὐχαριστηγμένοι. — μεταδίδωμι τινί τινος = δίδω εἰς τινα μέρος ἔκ τινος. — πέμπω Βοηθόμια = ἑορτάζω μετὰ πομπῆς τὰ Βοηθόμια. — τὸ πάντων ἀνδρείτατον, προεξαγγελική παράθεσις = ἐκεῖνο, τὸ ὃποιον ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἀποδεικνύει ὅτι εἰσθε ἀνδρες, είναι τὸ ἔξης. — τῶν ὑμετέρων αὐτῶν, γενκ. τῆς αἰτίας τοῦ χάριν = διὰ τὰ ἴδια σας (χρήματα). — προσοφείλω = πρὸς τούτοις ὁφείλω. — καθείλγγυμνοι = ἔγκλείω. — ἐπάγω τινὰ εἰς τι = ὁδηγῶ τινα (ώς θηρίον) εἰς τι. — τιθασεύοντι κχειρ... = τιθασεύοντι καὶ κχειροήθεις αὐτοῖς ποιοῦσι. — τιθασεύω = ἡμερώνω. — κχειροήθης = δὺ δύναται τις νὰ μεταχειρισθῇ ὅπως θέλει, ἡμερος, πεθήνιος.

Πάντων τούτων, δηλ. τῶν λεχθέντων ἀπὸ τῆς § 14-29, ἐπομένως 1) τῆς μηδαμινότητος τῶν ἀποφάσεων τῶν Ἀθηναίων καὶ τῆς ἀπερισκεψίας αὐτῶν ὡς πρὸς δλας τὰς ἐπιχειρήσεις (§ 14-20), καὶ 2) τῆς δλεθρίας πολιτικῆς τῶν φαύλων καὶ ἴδιοτελῶν πολιτικῶν (§ 21-29). — τότε, δηλ. πότε; — τῶν ἀγαθῶν, ὡς τιμῆς, ἀρχῆς κ. τ. τ. — τῶν ἀλλων, δηλ. τῶν πολιτευομένων — διὰ τούτων, τίνων; — ἐκνευευρισμένοι καὶ περιηρημένοι, διὰ μὲν τοῦ α' (ἐκνευευρισμένοι) ἐννοεῖ τὴν ἐσωτερικὴν παραλυσίαν τῆς πολιτείας καὶ τὴν ἡθικὴν κατάπτωσιν τοῦ δήμου ὡς τῶν θεωρικῶν (ἐν ἀντιθέσει πρὸς τό: στρατεύεσθαι τολμῶν [§ 30]), διὰ δὲ τοῦ β' (περιηρημένοι) τὴν ἀπώλειαν τῶν ἐξωτερικῶν ἀγαθῶν, ἥτοι τῶν συμμάχων καὶ τῶν συντάξεων (δηλ. τοῦ συμμαχικοῦ φόρου). — κρήματα, ἐννοεῖ τὰς συντάξεις, ἥτοι τῶν συμμαχικὸν φόρον. — θεωρικῶν, περὶ τούτων βλ. ἐν σελ. 106. — **Βοηθόμια π.**, ἐννοοῦνται τὰ προσφάτως τελεσθέντα **Βοηθόμια** (Σεπτ. 349), καθ' ἀ δ Εὔβουλος εἶχε διοργανώσει πολυτελῆ πομπὴν μετὰ γενικῆς ἐστιάσεως τοῦ δήμου (ἔκ τῶν κομισθέντων διὰ

τὴν πομπὴν βοῶν). — **οὗτοι**, τίνες; — **τῶν ὑμετέρων αὐτῶν**, δηλ. χρημάτων, δι' ὧν παρέχονται αἱ ἔορται καὶ αἱ εὐωχίαι. — **καθείρξαντες**, διὰ τῆς εἰρηνικῆς πολιτικῆς, ήτις δὲν ἐπέτρεπε τὸ ἔξιέναι, δπερ μετὰ τοῦ εισφέρειν **χοήματα** ἀπήτει δ Δημοσθ. — **ἐπὶ ταῦτα**, δηλ. τὰ θεωρικὰ καὶ τὰ Βοηδρόμια κ.τ.τ.

§ 32.

"**Εστι δ' οὐδ'**... = **οὐδέποτε δ'** ἔστι μέγα καὶ **νεανικὸν φρόνημα λαβεῖν** (τοὺς ἀνθρώπους) **πράττοντας** (μετχ. ὑπεθτκ.) **μικρὰ καὶ φαῦλα**. — **ἔστι** (μετ' ἀπρμφ.) = εἶναι δυνατὸν νά... — **νεανικὸς** = δ ἀνήρων εἰς νέον ἢ νεανίαν, γενναῖος. — **πράττω τι** = καταγίνομαι εἰς τι. — **φαῦλος** = εὐτελής, μηδαμιγός. — **δποῖ ἄπτα** = δποῖα **τινα** = δποικῆπτε. — **ἐπιτήδευμα** = ἐνασχόλησις. — **ἀνάγκη**, δηλ. **ἔστι**. — **ἔχειν**, ως ὑποκμ. νοητέα ἡ αἰτιατικ. **αὐτοὺς** (δηλ. τοὺς ἀνθρώπους). — **ταῦτα...οὐκ ἀν θαυμ...** = μὰ τὴν Δημητρα οὐκ ἀν **θαυμάσαιμι**, εἰ μείζων βλάβη παρ' ὑμῶν γένοιτο μοι εἰπόντι (μετχ. ἐπιθτκ.) **ταῦτα τῶν πεποιηκότων αὐτὰ γενέσθαι**. — **οὐκ ἀν θαυμ.., εἰ...**, πρβλ. B' Ολυνθ. § 23. — **τῶν πεποιηκότων**, β' δρος τῆς συγχρίσεως = ἢ τοῖς πεποιηδοῖς ποίος δ' ὅρος; — **αὐτὰ γενέσθαι**, τὸ ἀπρμφ. ἐκ τοῦ **πεποιηκότων** τὸ δὲ ποιῶ (μετ' ἀπρμφ.) = κάμνω νά..., συντελῶ νά... — **παρρησία** = ; πρβλ. § 3. — **ἄλλ'** = πολὺ μᾶλλον, τούναντίον. — **δτι καὶ νῦν γ.**, ἐκ τοῦ **θαυμάζω**. — **γέγονε** (δηλ. **ἔμοι παρρησία**) = ἔχει ἐπιτραπή (εἰς ἐμέ...).

Ταῦτα... αὐτά, δσα ἀνωτέρω ἔξέθηκα (δηλ.); — **ταῦτα οὐκ ἀν θαυμ... ἄλλ'** ἔγωγε δτι... **θαυμάζω**, ἢ ἔννοια: δὲν θαυμάζω ἀν μὲ βλάψῃ ἢ ἐλευθεροστομία μου· τούναντίον ἀπορῶ πῶς τώρα ἐπετράπη εἰς ἐμὲ αὕτη.

§ 33.

"**Αλλὰ νῦν γ(ε)** = τούλαχιστον τώρχ τὸ πλήρες θά ἥτο: **εἰ μὴ πρότερον**, ἄλλα νῦν γε. — **ἔτι** = ἀκόμη (ώς κατὰ τὸ παρελθόν). **συναπτέον τῷ στρατεύεσθαι καὶ πράττειν**. — **ἔθέλω** = ἀποφασίζω. — **στρ. καὶ πράττειν**, πρβλ. § 30 «**πράττειν καὶ στρ.**». — **περιουσία** = περίσσευμα. — **ἀφορμὴ** = τὸ σημεῖον, ἐξ οὗ δρματαί τις, ἀρχή, μέσα, κεφάλαιον. — **ταῖς περιουσίαις ταύταις ἀφορμαῖς** (κτυρμ.) **ἐπὶ τι χρῆματι** = χρησιμοποιῶ ταῦτα — περὶ ὧν ἐγένετο λόγος — τὰ περισσεύματα (τῶν χρημάτων) ώς μέσα (ώς κεφάλαιον) πρὸς ἀπόκτησίν τινος. — **ἐπὶ τὰ ἔξω τῶν ἀγαθῶν** = **ἐπὶ τὰ ἔξω ἀγαθά**. — **λῆμμα (λαμβάνω-εἴλημμα)** = (ἀσήμαντος) ὠφέλεια, κέρδος. — **ἀπαλλάττομαι τῶν τοιούτων λημμάτων** = παρακιτούμααι, ἀφίνω τὴν ἐπιδίωξιν τῶν τοιούτων... — **δ τοῖς...** = δ (δηλ. **λῆμματα**) **ἴσιμε τοῖς σιτίοις διδομένοις παρὰ τῶν λατρῶν (τοῖς) ἀσθενοῦσι**. — **σιτίον**, συνήθως ἐν τῷ πληθυντκ.

σιτία=τροφαί.—**καὶ γάρ ἐκεῖνα...** καὶ ταῦτα = διότι καθὼς ἐκεῖνα... οὕτω καὶ ταῦτα.—**νέμομαι τι** = ἀπολαύω, καρποῦμαί τι.—**ἔχω**=παρέχω.—**οὐτ' ἀπογνόντας...** = οὐτ' ἔῃ (ὑποκρ. ταῦτα, δηλ. τὰ λήμματα) ύμᾶς ἀπογνῶνται (αὐτῶν, δηλ. τῶν λημμάτων) καὶ πράττειν ἀλλο τι (τῶν δεόντων).—**ἀπογιγνώσκω τινδες**=παραποτῆμαί, ἀπαρνοῦμαί τι.—**ἔστι...** ἐπανξάνοντα = ἐπανξάνει.—**ύμῶν,** ἀνήκει τῷ: ἐκάστου.

Τούτων τῶν ἔθων, τοῦ νὰ καταναλίσκητε τὰ δημόσια χρήματα ἀργοῦντες (§ 31).—**ταῖς περιουσίαις...**, ἐννοεῖ τὰ περισσεύματα τῶν δημιούρων εἰσπράξεων, ἀτινα διενέμοντο εἰς τὸν δῆμον ὡς θεωρικά· βλ. ἐν σελ. 106.—**ἐπλ τὰ ἔξω τῶν ἀγαθῶν**, ὡς ἔχω ἀγαθὰ ἐννοοῦνται σύμμαχοι, κτήσεις, κληρουχίαι.—**τέλειόν τι καὶ μέγα ἀγαθόν**, τοῦτο εἶναι ἡ ήτική καὶ πολιτικὴ ἀναγέννησις τῶν Ἀθηνῶν.—**τῶν τοιούτων λημμάτων**, ἐννοεῖ τὰ θεωρικὰ (§ 31).—**ἐκεῖνα**, δηλ. τὰ σιτία.—**ἔῃ**, τίνας;—**ταῦτα**, δηλ. τὰ λήμματα.

§ 34.

Μισθοφορῶν λέγεις; = προτείνεις τὰ θεωρικὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς στρατιωτικὸς μισθός; — **γε**=βεβιότατα, ναί.—**σύνταξις**=τάξις, κανονισμός.—**καὶ παραχρῆμά γε τὴν αὐτὴν σύντ.** ἀπάντων (οὐδ.), δηλ. λέγω = ναὶ προτείνω τοῦτο καὶ μάλιστα προτείνω εὐθὺς δλα ἀνεξαιρέτως νὰ κανονισθῶσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.—**ἴνα τῶν κοινῶν . . .** = **ἴνα ἔκαστος λαμβάνων τὸ μέρος τῶν κοινῶν ὑπάρχοι τοῦθ'**, διον δέοιτο ἡ πόλις· ἡ τελικ. πρότασις ἐνταῦθα κατ' εὐτῇ, εἰ καὶ ἔξαρτᾶται ἐκ β. ἀρκτικοῦ χρόνου (λέγω), διότι δ σκοπὸς ἐκφέρεται ὡς ἰδέα τοῦ λέγοντος.—**τὸ μέρος** = τὸ ἀναλογοῦν μέρος.—**τὰ κοινὰ (χρήματα)** = τὰ δημόσια χρήματα.—**ἴνα... ὑπάρχοι (=εἴη) τοῦθ'** (κτγρμ.) διον δέοιτο ἡ πόλις = **ἴνα . . . εἰναι δι τι χρειάζεται ἡ πόλις τὸ τοῦθ'** ἐπεξηγεῖται διὰ τῶν: **βελτίων...** σιρατιώης... ἐφορῶν καὶ διοικῶν· εἰς πάντα ταῦτα τὰ κτγρμ. νοητέον τὸ ὑπάρχοι.—**ἔξεστιν ἀγειν ἡσυχίαν**· **οἵκοι ... βελτίων** (ὑπάρχοι...), ἐπεξήγησις τῶν ἥγουμένων δις ἀποδοθῇ, ὡσεὶ ἡτο: (**ἴνα**) εἰ ἔξεστιν ἀγειν ἡσυχίαν, οἵκοι μένων βελτίων ὑπάρχοι, ἀπηλλαγμένος (μετχ. αἰτλγχ.) τοῦ ποιεῖν αλσχρόν τι.—**ἄγω ἡσυχίαν** = ζῶ ἐν εἰρήνῃ, ἔχω εἰρήνην.—**δι' ἔνδειαν ἀνάγκη** = ἔξι ἀνάγκης διὰ πενίαν.—**συμβαίνει τι...** στρατ. αὐτὸς ὑπάρχων (ὑπάρχοι)..., δις ἀποδοθῇ, ὡσεὶ ἡτο: (**ἴνα**) εἰ συμβαίνει τι τοιοῦτον, οἷον καὶ τὰ νῦν (συμβαίνει), σιρατιώης αὐτὸς ὑπάρχων ὑπάρχοι ἀπὸ τῶν...—**τὰ νῦν = νῦν**.—**ἴνα . . . σιρατιώης αὐτὸς ὑπάρχων** ὑπάρχοι=**ἴνα . . . , ὑπάρχων σιρατιώης, σιρατιώης αὐτὸς** ὑπάρχοι=**ἴνα . . . ὡς στρατεύσιμος ἐκστρατεύῃ αὐτοπροσώπως.** —**ἀπὸ . . .**=μισθοδοτούμενος ἀπό...—**ἔστι τις . . . δσα οὗτος...,**

δές ἀποδοθῇ, ὧσεὶ ήτο: (*ίνα*) εἰ ἔστι τις ἔξω τῆς ἡλ. ἡμῶν, δσα οὗτος..., ταῦτ' ἐν ἵση τάξει λαμβάνων πάντ' ἐφορῶν καὶ διοικῶν ὑπάρχοι, Δ...—ἡ ἡλικία = ἡ στρατεύσιμος ἡλικία. — ἡμῶν, ἐκ τοῦ τις. — δσα... λαμβάνων οὐκ ὀφελεῖ = δσα λαμβάνει χωρὶς νὰ ὠφελῇ. — *ίνα...* πάντ' ἐφ. καὶ διοικ. ὑπάρχοι, Δ=ίνα... ἐπιβλέπῃ καὶ διοικῇ πάντα, δσα...

Τὴν αὐτὴν σύνταξιν κτλ., τὰ αὐτὰ εἶπεν δέ τιτωρ καὶ ἐν Α' Όλυνθ. § 20 «... καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν αὐτὴν τοῦ τε λαμβάνειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα». — οἶον καὶ τὰ νῦν (*συμβαίνει*), δηλ. πόλεμος. — ἀπὸ τῶν αὐτῶν τούτων λημμ., ποτα ἐννοεῖ λήμματα; (§ 33). — ὕσπερ ἐστὶ δίκ. ὕπερ τῆς πατρ., δηλ. τοὺς πολίτας αὐτοὺς στρατεύεσθαι. — ἔξω τῆς ἡλικίας, δηλ. ὑπὲρ τὸ 60^{ον} ἔτος περὶ τῆς στρατεύσιμου ἡλικίας βλ. ἐν σελ. 66. — *ἀτάντιως*, χωρὶς δηλ. νὰ παρέχῃ ὑπηρεσίας τῇ πόλει· ἀντιτίθεται πρὸς τὸ ἐν ἵση τάξει. — ἐν ἵση τάξει, δηλ. τῇ τῶν στρατευόμενών, οἵτινες λαμβάνοντες ποιοῦσι τὰ δέοντα. — ἐφορῶν καὶ διοικῶν, δηλ. ἐν τῇ βουλῇ, ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ἐν τοῖς δικαστηρίοις. — καὶ παραχρῆμά γε... Δ χρὴ πράττεσθαι, δ Δημοσθ. Θέλει νὰ εἴπῃ ἐν τῇ § ταύτῃ τὰ ἑξῆς: ἀπέχων πολὺ τοῦ νὰ σᾶς στερήσω ἐν γένει τὰς ἐκ τοῦ ταμείου τῆς πόλεως παροχὰς προτείνω μόνον τοῦτο: ἔκαστος ὑμῶν λαμβάνων τὸ ἀναλογοῦν αὐτῷ μέρος τῶν δημοσίων χρημάτων νὰ προσφέρῃ τῇ πόλει, διτι αὐτῇ ἀπαιτεῖ ἀναλόγως τῆς ἡλικίας τῶν πολιτῶν καὶ τῶν περιστάσεων π. χ. ἐν καιρῷ μὲν εἰρήνης λαμβάνων ἔκαστος τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀρκοῦντα νὰ ἐκτελῇ τὰ πρὸς τὴν πολιτείαν καθήκοντά του *βέλτιον* ως πολίτης εὐπορῶν ἢ ώς ἀπορος δι' ἔνδειαν χρημάτων· ἐν καιρῷ δὲ πολέμου οἱ μὲν στρατεύσιμοι μισθοδοτούμενοι παρὰ τῆς πολιτείας νὰ ἐκστρατεύωσιν αὐτοπροσώπως πρὸς ἄμυναν αὐτῆς, οἱ δὲ ὑπερβάντες τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν νὰ ὑπηρετῶσι τῇ πολιτείᾳ ως ἐπόπται ἢ διοικηταὶ καὶ νὰ λαμβάνωσι τὸ ἀναλογοῦν αὐτοῖς μέρος τῶν χρημάτων ως ἀμοιβὴν τῆς τοιαύτης δημοσίας ὑπηρεσίας.

§ 35—36.

Ολως = ; (πρθλ. Β' Όλυνθ. § 14). — *οὐτ'* ἀφελῶν οὕτε προσθεῖται = χωρὶς εὔτε ν' ἀφαιρέσω εὔτε νὰ προσθίεσω (τι). — πλὴν μικρῶν = ἐκτὸς δλίγων τινῶν, παρὰ μόνον δλίγα τινά. — τὴν ἀταξίαν ἀνελῶν εἰς τ... = τὴν ἀταξίαν ἀνεῖλον καὶ εἰς τ... — ἀναιρῶ τὴν ἀταξίαν = διαιλύω, διορθώνω τὴν ἀταξίαν. — τὴν αὐτὴν τοῦ λ... = ποιήσας (μετχ. τροπκ.) τὴν αὐτὴν τάξιν τοῦ λαβεῖν, τοῦ κτλ. — ποιῶ τὴν αὐτὴν τάξιν τινὸς = δρίζω τὴν αὐτὴν τάξιν διά τι. — τὴν αὐτὴν τοῦ λ., τοῦ στρατ.,

τοῦ δικ., τοῦ ποιεῖν τοῦθ' ... τάξιν ποιήσας, κατ' ἔννοιαν = τακτοποίήσας οὕτω τὰ πράγματα ὥστε ἔκαστος νὰ λάθῃ χρήματα καὶ ἀντὶ τούτων νὰ ἔκστρατεύῃ, νὰ δικάζῃ, ἐν γένει νὰ πράττῃ τοῦτο. — δ, τι ... ἔχοι, δηλ. ποιεῖν· τὸ δὲ ἔχω μετ' ἀπαρμφ.=; — καθ' ἡλικίαν = ἀναλόγως τῆς ἡλικίας του. — διου καιρὸς εἴη = δ, τι ἡ περίστασις ἀπαιτεῖ = ἀναλόγως τῶν περιστάσεων. — οὐκ ἔστιν δπον... = οὐκ ἔστιν δπον εἶπον ἔγῳ ὡς δεῖ νέμειν (τοῖς) μηδὲν ποιοῦσι τὰ τῶν ποιούντων. — οὐκ ἔστιν δπον = οὐδαμοῦ. — νέμω τινί τι = ἀπονέμω (δίδω) εἰς τινά τι. — τὰ τῶν ποιούντων = τὰ (χρήματα, τὰ) ἀνήκοντα εἰς τοὺς ἔκτελοῦντας τὸ καθῆκόν των. — οὐδ' αὐτούς ... = οὐδ' εἶπον ὡς δεῖ (ὑμᾶς) αὐτούς ... — σχολάζω = ἀναπαύομαι, ἀπρακτῶ. — ἀπορῶ = εἰμαι πτωχός τὸ ἀντίθ. εὐπορῶ. — δτι δὲ ... = πυνθάνεσθαι δὲ ταῦτα, δτι (= πυνθάνεσθαι δέ, δτι) οἱ τοῦ δ...ξένοι. — πυνθάνεσθαι, πόθεν ἔξαρτ. τὸ ἀπαρμφ.; — πυνθάνειν δτι=ἔρωτῶ (διὰ νὰ μάθω) ἄν. — οἱ ξένοι τοῦ δεῖνος=οἱ μισθοφόροι τούτου ἢ ἔκείνυ τοῦ στρατηγοῦ. — καὶ οὐχὶ μέμφομαι=καὶ λέγων ταῦτα οὐ μέμφομαι. — ἐφ' οἷς=διὰ τὸ δπεῖα. — παραχωρῶ τινος=ἀποχωρῶ, ἀποσύρομαι ἀπό τι. — τῆς τάξεως, ἢν ... τῆς ἀρετῆς = τῆς τάξεως τῆς ἀρετῆς, ἢν (δηλ. ιάξιν τῆς ἀρετῆς) ... — τάξις=θέσις. — τάξις τῆς ἀρετῆς=τιμητικὴ θέσις. — καλὸς = ἔνδοξος. — δ, τι καὶ ... = δ, τι μέλλει συνοίσειν καὶ τῇ πόλει καὶ ἀπασιν ὑμῖν. — συμφέρει τι τινι = ὠφελεῖ τί τινα.

Πλὴν μικρῶν, ἡ μικρὰ κακοτομία, ἢν θέλει ὁ Δημοσθ. νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὴν ὑπάρχουσαν κατάστασιν, εἰναι ἡ ἔξῆς: 1) νὰ καταργηθῇ ἡ ἀπαλλαγὴ τάξεών τινων πολιτῶν ἀπὸ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας (§ 11) καὶ 2) ἐν καιρῷ πολέμου νὰ διανέμωνται τὰ δημόσια χρήματα εἰς τοὺς στρατιώτας καὶ εἰς τοὺς οἰκοι μένοντας, ἀλλ' ὑπηρετοῦντας τῇ πολιτείᾳ (§ 34). — ἤγαγον, δμιλεῖ δρήτωρ δι' ἀρίστου, διέτι ἀναφέρεται εἰς δσα ἦδη εἰπεν ἀνωτέρω οὕτω καὶ κατωτέρω «οὐκ ἔστιν δπον ... εἶπον». — τὴν αὐτὴν τοῦ λ... τάξιν ποιήσας, πρδλ. § 34 «τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἀπάντων» καὶ Α' Ὀλυμφ. § 20 «μίαν σύνταξιν εἰναι τὴν αὐτὴν τοῦ τε...». — ἀπορεῖν, νὰ λαμβάνητε δηλ. τοὺς δύο δβοίοις (τὰ θεωρικά), ἐν φήτο δυνατὸν νὰ πλουτήτε ἀπὸ τοῦ πολέμου. — δτι δὲ οἱ τοῦ δεῖνος ... ξένοι, ίσως ἔννοεῖ ὁ Δημοσθ. τὰ δπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ στρατηγοῦ Χαριδήμου μισθοφορικὰ στρατεύματα, ἀπερ προσφάτως ἔσχον ἐπιτυχίας τινάς ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Φιλίπ. (πρδλ. § 5) βλ. καὶ εἰσαγ. ἐν σελ. 97. — τῆς τάξεως ... τῆς ἀρετῆς, ἔννοεῖ τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἑλλάδος.

ΠΙΝΑΞ ΚΥΡΙΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

Α.

- Αθηναῖοι, ων,** οἱ κάτοικοι τῶν Ἀθηνῶν ἔξηγέρθησάν ποτε κατὰ τῶν Λακεδ. ὡς προασπισταὶ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων συμμαχοῦσι μετὰ τῶν Μακεδόνων κατὰ τῶν Ὀλυνθίων ὑπόσχονται τῷ Φιλίπ. νὰ παραδώσωσιν αὐτῷ τὴν Πύδναν ἐπ' ἀνταλλαγματι τῆς Ἀμφιπόλεως ἀποπέμπουσιν ἀρράκτους τοὺς πρέσβεις τῶν Ἀμφιπολιτῶν καὶ τῶν Ὀλυνθίων ἐκστρατεύουσιν εἰς Εύβοιαν καὶ ἐκδιώκουσιν ἐξ αὐτῆς τοὺς Θηβαίους συνομολογοῦσιν εἰρήνην μετὰ τῶν Ὀλυνθίων ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τῆς πολιορκίας τοῦ Ἡραίου τείχους λαμβάνουσι μὲν γενναίας ἀποφάσεις, ἀλλὰ τὴν ἐκτέλεσιν τούτων ἀναβάλλουσιν.
- Αμφίπολις, εως,** μία τῶν σπουδαιοτάτων πόλεων κατὰ τὰ παραλία τῆς Θράκης οὖν μακρὰν τῶν ἐκβολῶν τοῦ Σιρυμόνος (νῦν Νεοχώρῳ) αὐτῇ φκείτο πρότερον ὑπὸ τοῦ Θρακικοῦ φύλου τῶν Ἦδωνων καὶ ἐκαλεῖτο **Ἐννέα δδοτ**. τῷ 437 οἱ Ἀθηναῖοι ἔξεπεμψαν ἀποίκους ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν τοῦ Ἀγγωνος, οἵτινες ἔξελάσαντες τοὺς Ἦδωνας κατέλαβον τὰς **Ἐννέα δδονς** μετονομάσαντες αὐτὰς Ἀμφίπολιν. Οἱ Ἀμφιπολῖται συνοικισμέντες ὑπὸ τοῦ Ἀγγωνος κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ περιοίκων δὲν διέκειντο εὐμενῶς πρὸς τοὺς Ἀθην. διὰ τοῦτο κατὰ τὸν πόλεμον τούτων καὶ τῶν Πελοπον. παρέδωκαν ἐν ἔτει 424 τὴν πόλιν αὐτῶν εἰς τὸν στρατηγὸν τῶν Λακεδ. Βρασίδαν. Καὶ μετὰ τὴν Νικίειον εἰρήνην (421), δι’ ἣς ἀπεδίδετο εἰς τοὺς Ἀθην. ἥ Ἀμφίπολις, οἱ κάτοικοι ταύτης ἡρονήθησαν νὰ παραδοθῶσιν εἰς αὐτούς. Μάτην ἀπετειράθησαν καὶ ὑστερον οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τῶν στρατηγῶν Ἰφικράτους (368-365) καὶ Τιμοθέου (364) ν’ ἀνακτήσωσι τὴν πόλιν. Δι’ αὐτὸ καὶ ἐπὶ Φιλίππου ἥρξαντο (τῷ 358) διαπραγματεύσεων πρὸς αὐτὸν περὶ ἀνακτήσεως τῆς Ἀμφιπόλεως διὰ τῆς ἐπειράσεως τῶν Μακεδόνων. Οἱ ἀποσταλέντες ἔξι Ἀθηνᾶν πρέσβεις συνεφώνησαν μετ’ αὐτοῦ, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι νὰ δώσωσι τῷ Φιλίππῳ τὴν Πύδναν, ἥν οὔτοι κατεῖχον, δὲ δὲ Φιλίππος καταλαμβάνων τὴν Ἀμφίπολιν νὰ δώσῃ αὐτὴν τοῖς Ἀθηναῖοις ἀλλ’ ὁ Φίλιπ. πᾶν δι’ τι συνεφώνησε μετὰ τῶν Ἀθηναίων δὲν ἐτήρησε διότι τῷ 357 καταλαβὼν τὴν Ἀμφίπολιν δὲν παρέδωκεν αὐτὴν τοῖς Ἀθηναίοις.
- Αμφιπολῖται, ὄν,** οἱ κάτοικοι τῆς Ἀμφιπόλεως.
- Αριστείδης, ου,** δ γνωστὸς Ἀθηναῖος πολιτικὸς καὶ στρατηγὸς ἐπὶ τῶν Περσικῶν πολέμων, δ ἴδρυτης καὶ δργανωτὴς τῆς πρώτης ἀθηναϊκῆς ναυτικῆς συμμαχίας (477 π. Χ.) ἐπαινεῖται

νπὸ τοῦ Δημοσθένους διὰ τὴν διαγωγὴν αὐτοῦ ἐν τῷ ίδιῳ τικῷ καὶ δημοσίῳ βίῳ.

Ἄρυββας, οὐ, βασιλεὺς τῶν Μολοσσῶν—μιᾶς τῶν σπουδαιοτέρων φυλῶν τῆς ἀρχαίας Ἡπείρου—, υἱὸς τοῦ Ἀλκέτα καὶ θεῖος τῆς Ὄλυμπιάδος, τῆς συζύγου τοῦ Φιλίππου κατὰ τοῦ Ἀρύββου ἔξεστράτευσεν δὲ Φίλιππος ἐν ἔτει 352 π. X.

Β.

Βοηδρόμια, ὡν, ἕορτὴ τελουμένη ἐν Ἀθήναις κατὰ μῆνα Βοηδρομίῶνα (15 Σεπτ.-15 Ὁκτ.) πρὸς τιμὴν τοῦ Βοηδρομίου Ἀπόλλωνος.

Η.

Ἡραῖον τεῖχος, φρούριον ὁχυρὸν ἐπὶ τῆς Προποντίδος παρὰ τὴν Πέρινθον ἐπολιορκήθη ὑπὸ τοῦ Φιλίππου κατὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 352.

Θ.

Θετταλία, ας, χώρα Ἐλληνικὴ πρὸς τὸ βόρειον τῆς Ἐλλάδος διαφέρει προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ Θεσσαλικοῦ λαοῦ καὶ τῶν Ἀλευαδῶν κατὰ τῶν τυράννων τῶν Φερῶν Λυκόφρονος καὶ Πειθολάου εἰσήλασεν εἰς Θεσσαλίαν ἐν ἔτει 352· οἱ κάτοικοι τοῦ Θετταλοῦ, ὧν.

Θηβαῖοι, ὡν, οἱ κάτοικοι τῶν Θηβῶν ἐκδιώκονται ἐκ τῆς Εὐβοίας ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐν ἔτει 357.

Θράκη, ης, ἡ μεταξὺ τοῦ Ἰσιροῦ, τοῦ Πόντου καὶ τῆς Προποντίδος, τοῦ Ἐλλησπόντου, τῆς λεγομένης Θρακικῆς θαλάσσης (τοῦ Β. μέρους τοῦ Αἰγαίου πελάγους) καὶ τέλος τοῦ Νέστου πρὸς Δ. κειμένη χώρα· κατ' αὐτῆς τὸ πρῶτον ἔξεστράτευσεν δὲ Φίλιππος ἐν ἔτει 352.

Ι.

Ιέραξ, ακος, Ἀμφιπολίτης, ἀποσταλεὶς ὡς πρεσβευτὴς εἰς Ἀθήνας τῷ 358/7 μετὰ τοῦ Στρατοκλέους.

Ιιλνριοί, ὧν, λαὸς κατοικῶν ἐν ταῖς Α. ἀκταῖς τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους (ἔνθα νῦν ἡ Δαλματία, Βοσνία καὶ Ἀλβανία)· οὗτοι ἀνέκαθεν διέκειντο ἔχθρικῶς πρὸς τοὺς Μακεδόνας· τὸ πρῶτον καθυπέταξεν αὐτοὺς δὲ Φίλιππος, εὐθὺς ὡς ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον τῆς Μακεδονίας (359); ὀλίγῳ δὲ ὕστερον (355) ἐπιχειρήσαντες νέοντας πάλιν κατέστησε διὰ τοῦ Παρμενίωνος.

Κ.

Καλλίας, ου, δημόσιος δοῦλος ἐν Ἀθήναις ἐκδιωχθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου ὡς μὴ ἀνεχομένου τὴν βδελυρίαν τούτου κατέψυγεν εἰς Μακεδονίαν καὶ διέτριβε παρὰ τῷ Φιλίππῳ.

Κορίνθιοι, ων, οἱ κάτοικοι τῆς Κορίνθου πολεμοῦνται ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐν ἔτει 460.

Λ.

Δακεδαιμόνιοι, ων, οἱ κάτοικοι τῆς Δακεδαιμονος ἐν Λεύκτροις καὶ ἐν Μαντινείᾳ νικῶνται ὑπὸ τῶν Θηβαίων.

Δάμωνας, ου, μικρὰ πόλις τῆς Ἀσίας παρὰ τὸν Ἐλλήσποντον ἀπέναντι τῆς Θρακικῆς Χερσονήσου.

Μ.

Μαγνησία, ας, τὸ ἀνατολικώτατον τῆς Θεσσαλίας μέρος, περιλαμβάνον τὴν περιοχὴν τῶν δρέων Ὅσπης καὶ Πηλίου καὶ τὴν ὑπὸ τῆς ἐκ τούτου ἐκπεμπομένης δροσειρᾶς σχηματιζομένην χερσόνησον τὴν Μαγνησίαν κατέλαβεν ὁ Φίλιπ. ἐν ἔτει 352.

Μακεδονία, ας, ἡ μεταξὺ Θεσσαλίας καὶ Θράκης χώρα ἥρθη εἰς ἀκμὴν ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Β' (359-356) οἱ κάτοικοι **Μακεδόνες, ων** καὶ ἐπίθ.: **Μακεδονικός, ἡ, ὁν.**

Μεγαρεῖς, ἔων, οἱ κάτοικοι τῶν Μεγάρων πολεμοῦνται ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐν ἔτει 431.

Μεθώνη, ἡς, πόλις ἐν Μακεδονικῇ Πιερίᾳ παρὰ τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον (νῦν Ἐλευθεροχώρῳ), ἀποικία τῶν Ἐρετρίων τῷ 353 ἐκυριεύθη ὑπὸ τοῦ Φιλίππου καὶ κατεστράφη.

Μιλιάδης, ου, υἱὸς τοῦ Κίμωνος, ὁ νικητὴς τῶν Περσῶν ἐν Μαραθῶνι ἐπαινεῖται ὑπὸ τοῦ Δημοσθένους διὰ τὸν λιτόν του βίον.

Ν.

Νικίας, ου, Ἀθηναῖος πολιτικὸς καὶ στρατηγὸς κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον ἐπαινεῖται ὑπὸ τοῦ Δημοσθένους διὰ τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ δρᾶσιν.

Ο.

Ολυνθος, ου, ἐπίσημος πόλις τῆς Χαλκιδικῆς ἐπὶ τῆς ΒΔ. πλευρᾶς τοῦ Τορωναίου κόλπου ἴστορίαν αὐτῆς βλ. ἐν σελ. 39-40 οἱ κάτοικοι: **Ολύνθιοι, ων.**

Π.

Παγασατ, ὕν, πόλις παράλιος τῆς Θεσσαλίας καὶ ἐπίνειον τῶν Φερῶν τῷ 352 κατέλαβεν αὐτὰς ὁ Φίλιππος.

Παιονες, ων, λαὸς κατοικῶν τὴν μεταξὺ Σκάρδου καὶ Ὁρβήλου χώραν τῆς Β Μακεδονίας τούτους μετὰ τῶν Ἰλλυριῶν καθυπέταξεν ὁ Φίλιππος ἐν ἔτει 355.

Περικλῆς, ἔους, ὁ γνωστὸς Ἀθηναῖος πολιτικὸς καὶ στρατηγὸς ἐπαινεῖται ὑπὸ τοῦ Δημοσθένους διὰ τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ δρᾶσιν.

Ποτείδαια, ας, πόλις τῆς Χαλκιδικῆς ἐπὶ τοῦ στενοῦ Ἰσθμοῦ τοῦ

συνδέοντος τὴν χερσόνησον Παλλήνην μετὰ τῆς στερεᾶς, ἀποκία τῶν Κορινθίων κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων καὶ μετὰ τὴν μετανάστευσιν τῶν κατοίκων κατῳχήθη ὑπὸ ἀποίκων ἐξ Ἀθηνῶν· τῷ 356 κατελήφθη ὑπὸ τοῦ Φιλίππου.

Πύδνα, ης, σπουδαία πόλις ἐν τῇ Μακεδονικῇ Πιερίᾳ οὐχὶ μακρὰν τοῦ Θερμαϊκοῦ κόλπου, κτισθεῖσα ὑπὸ Ἑλλήνων ἀποίκων· τῷ 364 ἐκυριεύθη αὐτῇ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων διὰ τοῦ Τιμοθέου· ἐν ᾧ τοῖς δὲ 358 οἱ Ἀθηναῖοι συνεφώνησαν μυστικῶς μετὰ τοῦ Φιλίππου ὅπως ἐπ' ἀνταλλάγματι τῆς Πύδνης παραδώσῃ οὗτος αὐτοῖς τὴν Ἀμφίπολιν· ἀλλ' ὁ Φίλιππος δὲν ἔτηρησε πᾶν διατηρούμενον μετὰ τῶν Ἀθηναίων· διότι τῷ 357 καταλαβὼν τὴν Ἀμφίπολιν ὅχι μόνον δὲν παρέδωκε τοῖς Ἀθηναίοις αὐτήν, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας εἰσελθὼν εἰς τὴν Πύδναν κατέλαβε καὶ ταύτην οἵ κάτοικοι: **Πυδναῖοι, ὡν.**

Σ.

Σίγειον, ου, μικρὰ πόλις τῆς Ἀσίας παρὰ τὸν Ἑλλήσποντον πλησίον τοῦ διμωνύμου ἀκρωτηρίου.

Σιρατοκλῆς, ἔονς, Ἀμφιπολίτης, ἀποσταλεὶς ὡς πρεσβευτὴς εἰς Ἀθήνας τῷ 358/7 μετὰ τοῦ Τέρακος.

Τ.

Τιμόθεος, ου, υἱὸς τοῦ Κόνωνος, ἐπιφανῆς στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων ἔχων τὴν ὑποστήριξιν τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Περδίκκα κατεπολέμησε τῷ 364 τοὺς Ὀλυνθίους.

Φ.

Φεραί, ὡν, ἀρχαιοτάτη θεσπαλικὴ πόλις, κειμένη ἐν τῷ ΝΑ. πέρατι τοῦ Πελασγικοῦ πεδίου· ταύτην κατέλαβεν ὁ Φίλιππος ἐν ᾧ τοῖς δὲ 352 π. Χ.

Φίλιππος, ου, βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας, υἱὸς τοῦ Ἀμύντου, γεννηθεὶς τῷ 382 π. Χ. Ἰστορίαν αὐτοῦ βλ. εἰσαγ. ἐν σελ. 37 - 39.

Φωκικὸς πόλεμος, οὗτος ἐξερράγη ἐν Ἑλλάδι τῷ 355 καὶ διήρκεσε μέχρι τοῦ 364· εἰς αὐτὸν, ὀφειλόμενον κυρίως εἰς τὴν ἔχθραν τῶν Θεσσαλῶν καὶ Θιβαίων κατὰ τῶν Φωκέων, ἀφορμὴν ἔδωκεν ἡ εἰς τοὺς τελευταίους ἀποδιδομένη κατάληψις τόπων τινῶν ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ ἕρδον τῶν Δελφῶν.

Χ.

Χαρίδημος, ου, ἐξ Ὡρεοῦ τῆς Εὐβοίας, στρατηγὸς μισθοφορικῶν στρατευμάτων πολιτογραφηθεὶς ἐν Ἀθήναις· τῷ 351 ἀπεστάλη ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Θράκην.

**Η ΕΛΛΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΥΣ**

20

25

30

35

40

45

50

55

60

65

70

75

80

85

90

95

100

105

110

115

120

125

130

135

140

145

150

155

160

165

170

175

180

185

190

195

200

205

210

215

220

225

230

235

240

245

250

255

260

265

270

275

280

285

290

295

300

305

310

315

320

325

330

335

340

345

350

355

360

365

370

375

380

385

390

395

400

405

410

415

420

425

430

435

440

445

450

455

460

465

470

475

480

485

490

495

500

505

510

515

520

525

530

535

540

545

550

555

560

565

570

575

580

585

590

595

600

605

610

615

620

625

630

635

640

645

650

655

660

665

670

675

680

685

690

695

700

705

710

715

720

725

730

735

740

745

750

755

760

765

770

775

780

785

790

795

800

805

810

815

820

825

830

835

840

845

850

855

860

865

870

875

880

885

890

895

900

905

910

915

920

925

930

935

940

945

950

955

960

965

970

975

980

985

990

995

1000

1005

1010

1015

1020

1025

1030

1035

1040

1045

1050

1055

1060

1065

1070

1075

1080

1085

1090

1095

1100

1105

1110

1115

1120

1125

1130

1135

1140

1145

1150

1155

1160

1165

1170

1175

1180

1185

1190

1195

1200

1205

1210

1215

1220

1225

1230

1235

1240

1245

1250

1255

1260

1265

1270

1275

1280

1285

1290

1295

1300

1305

1310

1315

1320

1325

1330

1335

1340

1345

1350

1355

1360

1365

1370

1375

1380

1385

1390

1395

1400

1405

1410

1415

1420

1425

1430

1435

1440

1445

1450

1455

1460

1465

1470

1475

1480

1485

1490

1495

1500

1505

1510

1515

1520

1525

1530

1535

1540

1545

1550

1555

1560

1565

1570

1575

1580

1585

1590

1595

1600

1605

1610

1615

1620

1625

1630

1635

1640

1645

1650

1655

1660

1665

1670

1675

1680

1685

1690

1695

1700

1705

1710

1715

1720

</

Αριθ. $\left\{ \begin{array}{l} \text{πρωτ. } 13059 \\ \text{διεκπ. } \end{array} \right.$

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Απριλίου

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Πρός τὸν κ. Κ. Γ. Κοσμᾶν, καθηγητήν.

Ἀνακοινοῦμεν ὅμιν ὅτι διὸ ἡμετέρας πράξεως τῇ 23 τοῦ λητοῦ μηνὸς ἐκδοθείσης καὶ τῇ 25 τοῦ αὐτοῦ δημοσιευθείσης ἐν πρώτῳ. 20 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως κοινήθη τὸ πρός χρόνον ἐν χειρογράφῳ ὑποβληθὲν ὑμέτερον βιβλίον «Δημοσθένους οἱ τρεῖς Ὄλυνθιακοί» διὰ τὴν Β' τάξιν τετραταξίων Γυμνασίων καὶ τὴν ἀντίστοιχον τάξιν τῶν λοιπῶν σχολείων τῆς μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Ο Υπουργός

ΔΗΜ. ΔΙΓΚΑΣ

Π. ΖΑΓΑΝΙΑΡΗΣ

Συνεπείᾳ τῆς ὧν πρώτης 690/22-8-24 πράξεως τῶν γενερούντων τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλιον ανέξανται ἡ τελικὴ τῶν διδακτικῶν βιβλίων τῶν σχολείων τῆς μέσης καὶ δημοτικοῦ ἐκπαιδεύσεως κατὰ 10% ἐφ' ὅσον ταῦτα μεταφέρονται ἐκ πόλεως ἐν ἢ ἔξεδόθησαν εἰς ἄλλας πόλεις.

Ἐν Ἀθήναις, Τυπογραφεῖον «Ἐστία» — 14686.